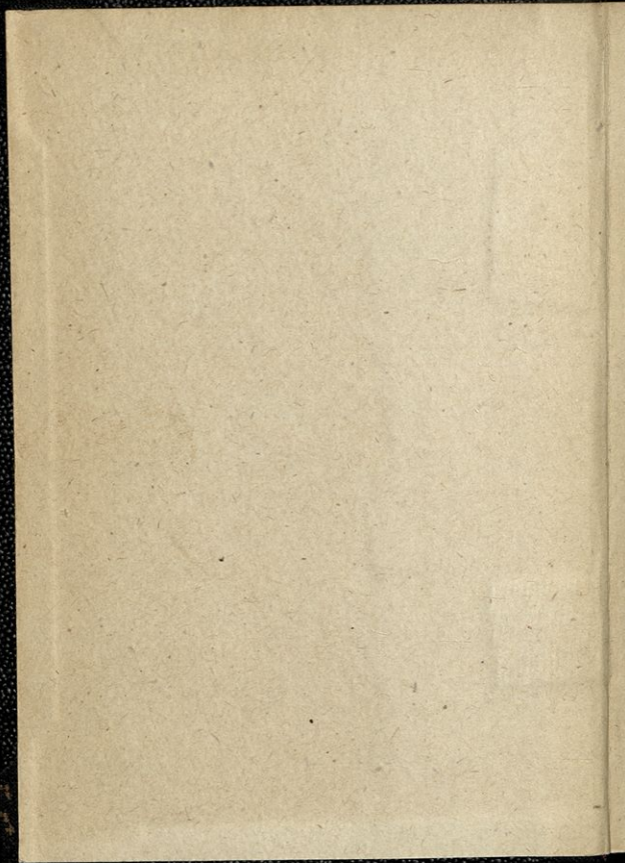
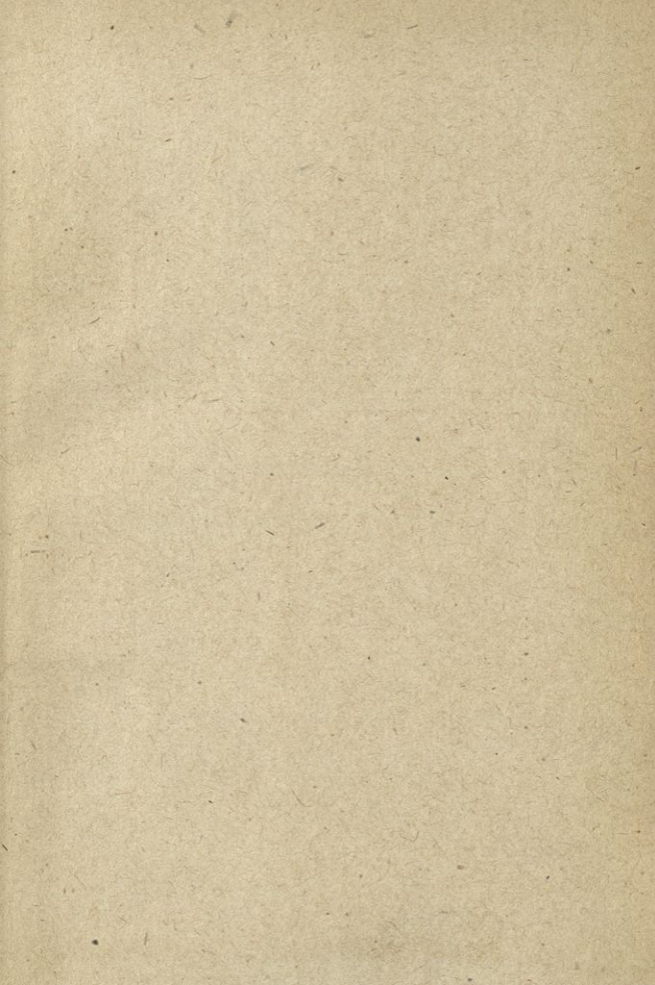
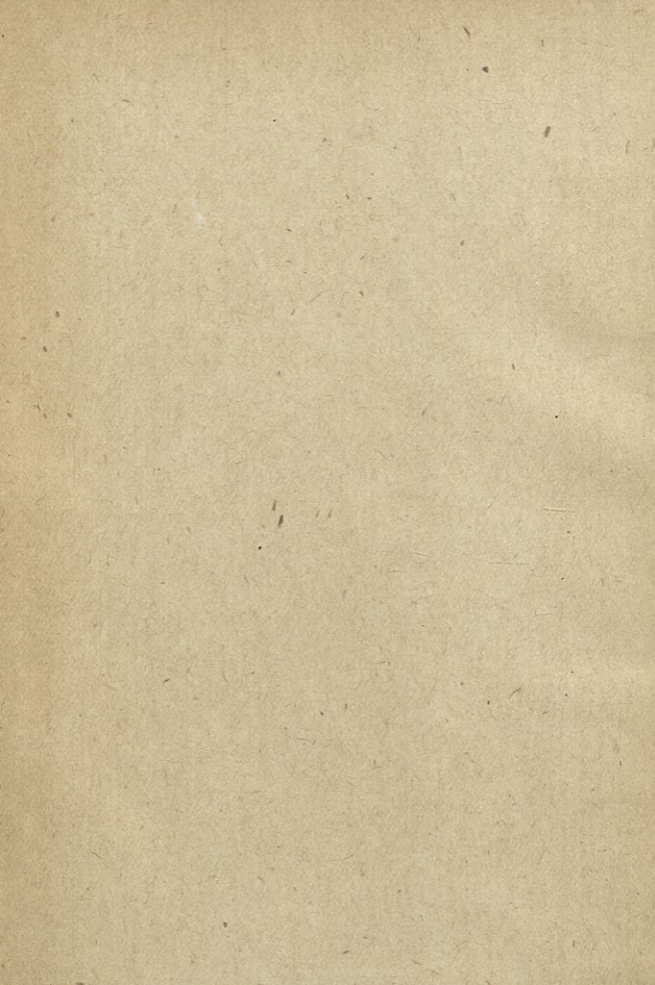

The image shows the front cover of a book. The cover is black with a fine, pebbled texture. In the upper left corner, there is a rectangular tan-colored label with a thin blue border. The number '48686' is printed in a black, serif font on the label. The spine of the book is visible on the left side, showing a similar black textured material.

48686

521/98 *Ant. Žgur*

Marija Devica MAJNIKOVA KRALJICA.

Izvirno spisal
P. BEKS, general društva Jezusovega.

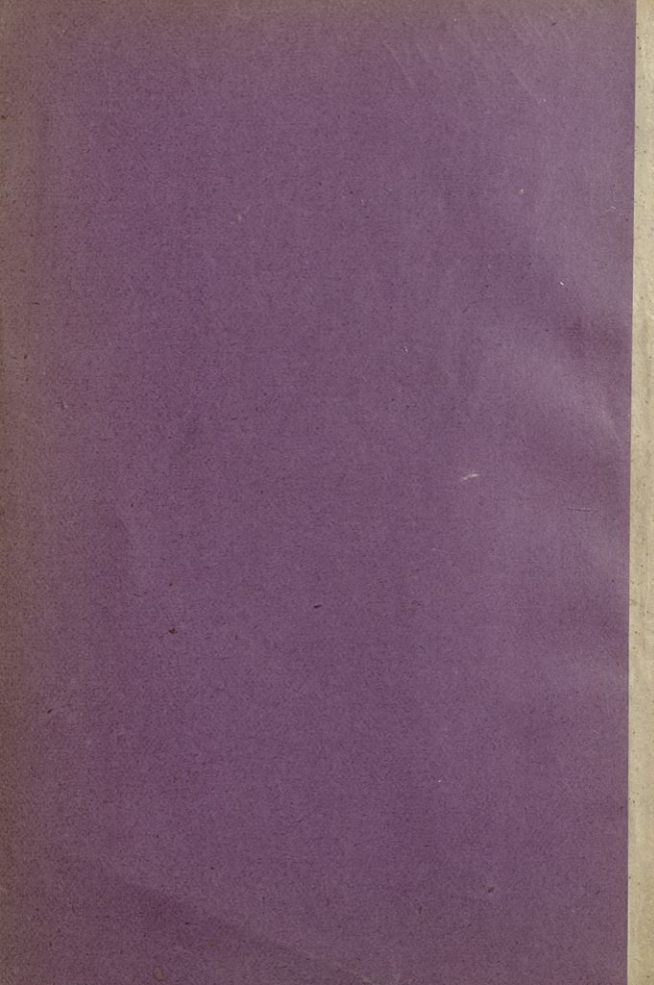
Slovcem priredil
Anton Žgur,
duhovnik ljubljanske škofije.

Izdala in založila
Družba sv. Mohorja v Celovcu.
Z dovoljenjem vis. čast. krškega knezoškofijstva.

1896.

Tiskarna družbe sv. Mohorja v Celovcu.

Vista nebeska: most za hral

Vrata nebeška: prosi za nas!
(Lavretanske litanije.)

Beck Peter Johann

**Marija Devica,
MAJNIKOVA KRALJICA.**

Izvirno spisal

P. Beks, general društva Jezusovega.

Slovenцем priredil

Anton Žgur,
duhovnik ljubljanske škofije.

Izdala in založila

Družba sv. Mohorja v Celovcu.

1896.

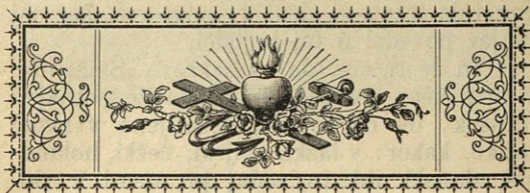
Natisnila tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu.

48686

Z dovoljenjem prečastitega krškega knezoškofijstva.

IN=030007699

Predgovor.

Pojdite ve bukvice veselo med Slovence in v nemajte jih za pobožno češčenje Marije Device, majnikove kraljice.

Pisateljev trud se bo povračal že s tem, če bo videl, da Marijini častilci radi segajo po njih. Iz njih naj zajemajo lepe nauke in krasne vzglede za svoje duhovno življenje. Njih ljubezen do preblazene Device Marije in njenega sina, Jezusa Kristusa, naj raste čedalje bolj.

Pričujočo knjižico sem spisal za Marijine častilce poleg nemškega izvirnika „Der Monat Mariä. Von P. J. Beckx, General der Gesellschaft Jesu“.

Sloveče in vsemu omikanemu svetu znano imé pokojnega patra Beksa, bivšega

generala Jezusove družbe, pové vse, kar naj bi jaz povedal o tej knjižici.

In če rečem, da so Beksove ‚Šmarnice‘ v nemškem izvirniku doživele že petnajsti natisek, ter da so že prestavljene v razne jezike, kakor: v laški, poljski, češki, holandski, danski itd. in sedaj po meni v slovenski jezik, povedano je v njih hvalo več ko dovolj.

Vsakdanja berila za Marijin mesec majnik niso predolga; tvarina te-le knjige je narastla zato nekoliko bolj, ker smo ji pridedjali popoln molitvenik, kateri nadomestuje vsakega družega, če ne popolnoma, vsaj zadostno.

**Vse v večjo čast in slavo Marije Device
in njenega sina Jezusa!**

Pisatelj.

V Beli Cerkvi, v praznik vnebovzetja Marijinega 1895.

U v o d.

Nekaj besed o namenu te knjige.

Nobožni kristijani Devico Marijo vsak dan po trikrat očitno počastijo, zjutraj, o poldne in zvečer, pa tudi v sedmno jej posvečujejo en dan, namreč soboto, v letu pa jej darujejo eden mesec, v katerem jo na poseben način častijo in poveličujejo.

To je mesec majnik ali veliki traven — katerega kraljica je Marija Devica.

Ker je ravno ta mesec izmed vseh dvanajsterih s svojim cvetjem in vonjem najkrasnejši, vredno je, da ga posvetimo „Materi lepe ljubezni“. Pa tudi naš dobiček nas uči tako storiti. Lepota in prijetnost majnikova namreč ni brez nevarnosti za človeško srce, lahko ga omami in zmika, služiti bolj stvarém kakor Stvarniku. Dušnim

nevarnostim se moramo tem krepkeje upirati ravno o tem času, in to storimo, ako ga posvetimo najljubeznivejši svoji nebeški Materi.

Pobožnost majnikova (ali „šmarnice“, kakor ji po nekod pravijo) se je najprej začela v večnem mestu Rimu; zdaj jo tam vsak dan meseca po mnogih cerkvah kar najsijajneje obhajajo s slovesno sv. mašo, pridigo in sv. blagoslovom. Pisatelj te knjige vé za gotovo, da ne preide leto, v katerem ne bi ob majnikovi pobožnosti dosegli izvanrednih milostij in dobrot po priprošnji Marijini. Iz Rima se je razširila ta pobožnost v druge kraje in dežele. Dokaj knjig je prišlo med svet z namenom, da bi služile v podporo in vspodbudo majnikove pobožnosti. V Nemcih bi jo imela bolj udomaćiti ravno pričujoča knjižica, ki je prvič izišla na Dunaju l. 1838. in so jo od tistega časa predstavili že v razne druge jezike.

V njej najdeš za vsaki dan velikega travna po eno premišljevanje, eno molitev k nazivom lavretanskih litanij, en vzgled in duhovno vajo. Premišljevanja se tičejo skrivnostij iz življenja Marijinega ter so povzeta in prirejena večinoma po francoski knjigi „Mois de Marie“ (Mesec Marijin). Dotična premišljevanja ti bodo prav dobro služila tudi za one praz-

nike Marijine, o katerih se praznuje tá ali óna skrivnost. Molitve na koncu vsakega premišljevanja razkladajo ob enem vse častne nazive, s katerimi sveta cerkev preblážno Devico blagruje v lavretanskih litanijah. Vzgledi v tem delcu so izbrani iz življenja slavnih svetnikov, in to zategadelj, ker se pobožna pripovedovanja tedaj navadno le malo oprijemljejo srca ter jih dostikrat celó le težko verjamemo, kedar ne zvemo za gotovo, kje in komu so se pripetili povedani dogodki. Tù popisujemo in predočujemo take svetnike za vzgled in vzor, katerih pobožnost do Marije je bila izredna in o katerih smemo soditi, da bodo najbolj zanimali naše domače vernike.

Vprašal boš, kako naj bi opravljal „šmarnice“ ali majnikovo pobožnost? Opravljaj jo tako, kakor je to navada v vaši domači cerkvi, če jo tam očitno opravljajo. Če so pa okoliščine take, da se ne moreš udeležiti skupnih „šmarnic“ v župni cerkvi in je torej želiš opravljati ali sam ali pa v krogu svojih domačih ljudij, tedaj pa si pobožnost uravnaj po teh-le navodilih:

1. Pobožnost se začne na večer pred prvim dnem meseca majnika. V ta namen poiščeš pripraven kraj, bodisi v kaki kapeli ali na domu, kjer postaviš čedno podobo

Marijino ter jo ozaljšaš s cvetlicami itd. Tam se zberete, če je vas več, ob določeni uri ter začnete pobožnost z lavretanskimi litanijami in molitvijo: „Pod tvojo pomoč pribežimo“ itd. Tako posvetite ta mesec Mariji, majnikovi kraljici, ter se jej izročite v njeno posebno materino varstvo. Prosite jo tudi katere izvanredne milosti ali dobrote, kakor pač vsak meni, da jo najbolj potrebuje ali za-se ali za druge. A prosimo Marijo vselej česa takega, kar je vredno njene dobrotljivosti: ne kaj malega ali malenkostnega, ampak kaj velikega in imenitnega za zveličanje!

2. Vsak dan ob določenem času naj čita eden izmed udeležencev počasno in jasno premišljevanje dotičnega dneva; pri vsaki točki pa naj preneha nekoliko, da morejo vsi one resnice, katere so ravnokar slišali, še bolj premisliti, njih pomen si v srce vtisniti, nauk obrniti na-se, da potem obrodijo več dobrega sadú.

3. Želeti je, da se za vsakdanje premišljevanje porabi če mogoče pol ure, ali pa vsaj četrt ure. Po premišljevanju moli eden v imenu vseh molitev dotičnega dneva, kakor jo najdeš v knjigi za premišljevanjem.

4. Vzgled, ki je namenjen za vsaki dan, istotako lahko eden na glas čita vsem dru-

gim; pa ga moreš tudi sam za-se prečitati. A dobro si zapomni nauk ali vajo, katera je na koncu vsakega vzgleda!

5. Kaj lepo se podajajo za to pobožnost sveti rožni venec pa pobožne pesmi k Mariji Devici. Vendar se tako češčenje Marijino vrši lahko tudi o drugih prilikah med dnevom. Zlasti ti priporočamo, če le moreš, da vsak dan Mariji v čast zvesto slušaš sveto mašo in obišeš kako Mariji posvečeno cerkev, ali kapelo, ali vsaj Marijino podobo. Svoje srce povzdiguje večkrat med dnevom k Mariji Devici s pobožnimi vzdihljeji ali kratkimi molitvicami, kakor ti pač ravno pridejo iz duše.

6. Najbolje se bo dopadlo Materi Božji in največ hasnilo nam, če si iz ljubezni do nje in njenega deteta prizadevamo, premagati in odpraviti kako napako svojega življenja, kako slabo navado, zlasti pa oni glavni greh ali pogrešek, kateri nam najbolj brani stopati ali napredovati na potu čednosti. Ako Mariji v njenem mesecu darujemo take darove, potem bomo pri njej gotovo uslišani in dosegli bomo po njej velike reči.

7. Najlepše začneš in končaš Marijin mesec, ako ob njega pričetku in koncu prejmeš sv. zakramente. Kaj lepo boš tako rekoč krono dodal svoji pobožnosti, ako še opraviš

po vrhu: „Sklepno premišljanje“ in pa: „Molitev, s katero se daruješ in posvečuješ Mariji“ (na strani 13.). Ta molitev je prav primerna, da jo moliš večkrat v mesecu, zlasti po sv. obhajilu. Kdor utegne, more svojo pobožnost pomnožiti še z drugimi molitvami in še drugih molitvenikov se posluževati v ta namen; zlasti pripravne so molitve za obiskovanje presv. Rešnjega Telesa.

8. Te pobožne vaje, ki so v tej knjigi prirejene za Marijin mesec majnik, moreš istotako opravljati o drugih prilikah in časih, da si pridobiš Marijino pomoč v kaki potrebi ali zadevi, na pr. kedar si voliš stan. Največji dobiček boš imel iz tega.

Ob koncu knjižice smo majnikovi pobožnosti dodali še nekaj drugih molitev, kakor juterno in večerno molitev, mašne, spovedne in obhajilne molitve itd. Upamo in želimo, naj bi se na tak način srca vernikov bolj in bolj vnemala v ljubezni in povelečevanju naše „Matere usmiljenja“. Tako naj se zgodi! Amen.

Prvi del.

Pobožnosti k Mariji Devici, majnikovi kraljici.

Molitev,

s katero se daruješ in posvečuješ Mariji.

Presveta Devica in Mati Božja, Marija! Čeravno velik grešnik, padem vendar v pričujočnosti vsegamogočnega Boga in vseh nebeščanov pred tvoje noge in te izvolim danes za svojo oskrbnico in mater, za svojo priprošnjico

pri Jezusu, tvojem Sinu. Tebi posvečujem svojo osebo, svoje teló in svojo dušo z vsem, kar imam in posedam. Posebno ti posvečujem in darujem svoje srce, želeč in zahtevajoč, da bo vedno tvoje, in da ljubi samo tebe in tvojega božjega Sina, Jezusa Kristusa. Tebi darujem še posebno vse molitve in pobožnosti tega meseca, proseč te, da mi izprosiš milost, katera mi je najpotrebnejša, zlasti milost poboljšanja mojega življenja in odpuščenja mojih grehov. (Imenuješ tudi po svoji potrebi in svojem dušnem stanu lahko še katero drugo.) Pokaži, da si moja mati in da ne zapustiš onih, kateri otročje zaupajo v te. Vodi in spremljaj vse moje stopinje po potu zapovedij svojega Sina. Stoj mi na strani v vsem mojem dejanju in vodi vse moje skrbi in težnje po svojem dopadenju. Zakaj jaz želim in hočem edino le to, kar želi in hoče moja dobra mati. Izprosi mi pri Jezusu milost, da od tega trenutka ostane moje srce do konca

mojega življenja zvesto tebi in tvojemu Božjemu Sinu, da te ljubi in proslavlja v življenju, da bo ljubilo in hvalilo tudi enkrat Tebe, in s Teboj ter z vsemi angeli in svetniki Jezusa na vse veke. Amen.

Prvi dan.

Premišljevanje.

Trojen nagib naj te spodbuja, da v tem mesecu posebno častiš Marijo prečisto Devico; zakaj ona je 1.) tvoja zapovednica in gospá, 2.) tvoja priprošnjica in 3.) tvoja mati.

1. *Marija je tvoja gospá, tvoja zapovednica; ti pa si njen služabnik.* „O,“ tako kliče sveti Ildefonz, „o moja zapovednica, moja gospá, in mati mojega Gospoda!“ Pač res. Ti si mati našega Gospoda, mati našega Stvarnika, mati našega Odrešenika, kraljica vseh angelov, zato si tudi naša kraljica, naša gospá. — Ker je pa dolžnost slehernega dobrega služabnika, svoji gospódi zvesto in natančno služiti, pótrudi se tudi ti, moj kristijan, da z vso gorečnostjo služiš svoji nebeški Gospodovalki, in prizadevaj si sosebno ta mesec na vso moč, da si pridobiš njeno naklonjenost, njeno pohvalo. Srečen si ti, ako to storiš!

2. *Marija je tvoja priprošnjica; ti pa si njen varovanec.* Zato pravi o Mariji sv. Efrem: „Ti si najmogočnejša, ti si prav edina priprošnjica grešnikov.“ In sv. cerkev jo imenuje pribežališče grešnikov in tolažnico žalostnih. Varovanci si prizadevajo pridobiti ljubezen in naklonjenost svojega zagovornika. Mar nisi tudi ti sila reven in slab? nisi li potreben pomoči in varstva te dobrotljive, mogočne Device? Ali ti ni priprošnja te matere usmiljenja nad vse potrebna, če hočeš milost zadobiti pred obličjem njenega Sina, tvojega Bogá in tvojega Sodnika? Skazuj jej torej v tem mesecu vso mogočo čast in glej, da si od dné do dné vrednejši njene priprošnje.

3. *Marija je tvoja nebeška mati; ti si njen otrok.* „Ona je,“ kakor pravi sv. Avguštín, „mati udov Kristusovega telesa.“ Kateri dobro odgojeni otrok si ne bo o vsaki priložnosti prizadeval, da svoji ljubljeni materi skazuje dolžno ljubezen in spoštovanje, da ji napravlja radost in veselje? — In katera mati nam je tolikanj ljubezniva, tolikanj dobra in milostljiva, kakor Marija? Hočeš li torej, o kristijan, tej nebeški materi skazati svojo otroško ljubezen? Glej, sedaj imaš lepo priložnost za to. Njej posveti ta mesec, vsak dan opravljaj njej v

čas katere pobožnosti in dobra dela. Udeležuj se točno majnikovih premišljevanj in z otroškim srcem poslušaj glas svoje matere. Glej, da se ves ta čas udeležuješ svetih navdihovanj. Le tedaj si pač Marijin otrok, ako spolnuješ zapovedi njenega Sina, ako po Marijinem vzgledu živiš.

Molitev.

Sveta Marija, prosi za nas!

Sveta Marija! z najglobokejšim spoštovanjem in z največjim veseljem kličemo danes tvoje sveto ime; zakaj ti si v resnici naša gospá, naša luč in naša morska zvezda. Kakor je tebi prečastno to ime, tako je nam v tolažbo in v največjo srečo. O Marija, tvoje sveto ime vsiplje svetlobo v temoto svetá. Ono rosi milosti in blagre vesoljnemu svetu in vsa naša srca napolnuje s sladkim upanjem! Kdor tebe pozná, kdor tebe kliče, ne more obupati, ne more biti malosrčen. Skaži, o Marija, da se ne imenuješ zastonj tako. Spremljaj nas po poti zveličanja; razsvetluj nas v kipečem morju tega svetá. Daj, da ži-

vimo pod varstvom tvojega sv. imena. Sprosi nam milost, da bi še mogli ob naši smrtni uri klicati tvoje in tvojega Sina imé. Naš zadnji vzdihljaj in naša zadnja misel bodi: Jezus! Marija! Amen.

Vzgleđ. Sv. Mehtilda.

Sv. Mehtilda je nekoč čitala besede, ktere je umirajoči Božji Sin govoril svoji božji Materi: „Žena, glej tvoj sin!“ Premišljujoč te besede je čutila v sebi močen nagon, prositi Zveličarja, naj bi jej skazal ravno tisto milost, katero je skazal pod križem sv. Janezu, in bi tudi njo izročil svoji deviški materi tako, da bi za-njo iste besede zaklicati blagovolil: „Žena, glej svojo hčer!“ In glejte, komaj odmoli svojo molitev, že se spolni njena želja. Jasno in natanko zasliši, kako jo Jezus priporoča svoji materi, kako naroča Mariji, da naj za-njo skrbí in jo zavoljo predrage njegove za-njo prelite krvi vzame v svoje materno varstvo. Mehtilda, prevzeta veselja in gorečega upanja, prosi potem še Odrešenika, naj bi isto milost skazati blagovolil tudi vsem onim, kateri bi ga te milosti prosili.

Ljubljeni kristijanje! prosimo tedaj tudi mi Jezusa te nepopisljive milosti. Prosimo

ga v ponižnosti, v sveti gorečnosti in v otroškem zaupanju. Izvolimo si Marijo za svojo mater. Zlasti pa živimo tako, da bomo vredni imenovani biti otroci take matere.

Vaja. Hitro ko vstaneš, daruj v čast Marijino in njenega Sina vsa opravila tega dneva. Češčena Marija . . .

Drugi dan.

Prvo premišljevanje o čistem spočetju Marije Device.

Marija je bila brez izvirnega greha spočeta zato, ker je v svojem spočetju po posebni milosti božji hči večnega Boga.

1. *Marija je že v svojem stvarjenju hči večnega Boga.* Sv. cerkev obrača na Marijo besede: „Pred vsemi stvarmi sem ko prvorojena izšla iz ust Najvišjega.“ Zato ima Marija prednost pred vsemi stvarmi in mora prvo mesto zavzemati med njimi. Saj je bila že od vekomaj izvoljena, da bo spočela in rodila Sina večnega Boga. Kot mati takega Sinú pa je morala biti vsa čista in tudi rojena brez vsakega madeža. Taka je bila tudi ustvarjena od večnega Boga. — Kako je pa z menoj? Kaj je posebnega na meni, kar bi me povzdigovalo nad druge? Mar se po svojih delih razločujem od drugih zemskih otrok, od grešnikov in never-

nikov? Ali res moje življenje priča, da sem božji otrok? Oh, ali moje življenje ne spričuje ravno nasprotno? — Oh, kak razloček je med menoj in Marijo! Kaka nesreča za-me!

2. *Marija je hči večnega Očeta, ker jo je vsprejel za svojo hčer.* Kot vsprejeta hči je dobila Marija vse pravice in milosti, kate-tere se spodobijo hčeri takega očeta. Na njej je hotel večni Oče očitno pokazati, kako bogata je njegova radodarnost: Kar jo je moglo delati v njegovih očeh dopadljivo in prijetno in njenega izvoljenja vredno, vse ji je podelil v obilni meri. Ti si milosti polna! Morala je tedaj ona biti čista in brez slehernega greha, sveta in brezmadežna, kakor je njen Oče svet. — Tudi ti, čeravno po stvarjenju otrok jeze, bil si po sv. krstu vsprejet za otroka božjega. Pa kako čislaš to svojo po Bogu podeljeno imenitnost! Oh, kolikokrat si že onečastil podobo otroka božjega? Kaka grdobija, kaka sramota za-te!

3. *Marija je hči večnega Boga po milosti odrešenja.* Dasiravno je Marijino odrešenje delo Jezusovo, pa je ob enem tudi delo večnega Očeta. Bog je hotel milost odrešenja Mariji kot posebno prednost že v njenem spočetju podeliti s tem, da je to svojo ljubljeno hčer zavoljo neskončnega zaslužnja Božjega Sina obvaroval pred vsakim grehom.

Zategadelj je pa rekel Bog, kažoč na Marijo, peklenški kači, da ji bo žena glavo strla, jo popolnoma premagala in zadušila. — Ali se more tudi o tebi reči, moj kristijan, da si po hudem naporu in stanovitnem vojskovanju premagal vse skušnjave in tako peklenški kači glavo strl? Morda se je ravno nasprotno zgodilo, da si se dal kači premagati, ker si se malosrčno udal skušnjavam? Vprašaj svojo vest in odgovorila ti bo. Obžaluj svoje življenje in poboljšaj se! Glej, Marija ti bo k temu izprosila božjo milost.

Molitev.

Sveta Mati Božja, prosi za nas!

Sveta Mati Božja, ti si zaslužila to veličastno ime, ker si v resnici mati Njega, kateri je Bog in človek skupaj; ti si se tudi po svoji svetosti in čednosti vredno skazala tega vzvišenega, častnega imena. O Mati, nad vse stvari povzdignjena, izvoljena izmed vseh Sionskih hčerâ za mater edinorojenega Sinú Božjega! Blagoslovljena si med ženami in blagoslovljen je sad tvojega telesa, Jezus Kristus, pravi Bog in človek skupaj.

S ponižnim srcem in verno čudeč se kličemo k tebi: O sveta božja porodnica, prosi za nas! Ti si mati Jezusa, našega Odrešenika in našega Boga; ti si pa tudi mati grešnih ljudij, za katere je tvoj Božji Sin pretil svojo kri. Prosi torej za nas grešnike Jezusa, da bomo deležni njegovega zasluženja; posebno nam sprosi milost, da Boga ljubimo iz celega srca in mu služimo iz vseh svojih močij. Amen.

Vzgleđ. Cerkveni zbor v Efezu.

V petem stoletju je bil Nestorij škof v Carigradu. On je bil ošaben in prevzet. Vedel je pod plaščem čistosti in pobožnosti prikrivati svoje sila brezbožno srce. V svoji predrznosti je zašel tako daleč, da se je pregrešil zoper najponižnejše bitje vseh človeških otrok — zoper Marijo, katero je hotel oropati njenega prečastitega naslova: „Mati Božja“. Predrznil se je očitno učiti, da ni pripuščno, Marijo Mater Božjo ali pa Božjo Porodnico imenovati. Osupnjeno zasliši ljudstvo to bogokletstvo. Ves Carigrad je nejevoljen in bridko žalosten zavoljo tolike pregrehe. Vsi verniki občutijo v srcu največjo

žalost radi tolikega strašnega razžaljenja, katero je nadejal škof Nestorij Materi našega Zveličarja. Častitljivi starčki, kateri so vse svoje življenje preživeli v ostri spokornosti v puščavah, zapuščali so jih gnani od sv. Duha in se zbirali po ulicah carigrajskih. Zbirali so se v mnogobrojne zборе, v katerih so se potegovali za čast kraljice nebeške in si prizadevali vernike obvarovati pogubnega krivoverstva Nestorijevega.

Škofje, pastirji sv. cerkve, so naglo izprevideli, da se vsa skrivnost človeškega odrešenja takoj uniči, ako se Marija oropa tega častnega imena. Zato so s sveto gorečnostjo zagovarjali njeno božje materinstvo in si na vso moč prizadevali, rešiti njeno čast. V ta namen se je sklical cerkveni zbor v Efez. Tjakaj so prihiteli od vseh strani škofje. Predsedoval je zboru v imenu papeža Celestina sv. Ciril, patrijarh Aleksandrijski. Ker se brezbožni Nestorij ni hotel odpovedati svoji zmoti, bil je kot krivoverec iz sv. cerkve izobčen in njegov nauk proklet. Z nepopisljivim veseljem in zadoščenjem se je bliskoma raznesel med ves krščanski svet ta sklep, ki je bil Mariji v toliko čast. V dan, ko se je imela verska resnica očitno proglasiti, da je Marija v resnici Mati Božja ali prava Božja Porodnica,

zbralo se je skoro celo mesto pred cerkvijo, v kateri so zborovali škofje. Od jutra do večera so čakali verniki tamkaj. S tem so hoteli pokazati, kako jim je pred vsem pri srcu Marijina čast. Kar naenkrat se odprejo cerkvena vrata. Sv. Ciril se prikaže na čelu več ko 200 škofov ter proglasi zbranemu ljudstvu obsodbo krivoverca Nestorija in njegovega zavržljivega nauka. Ko verno ljudstvo to zasliši, poskakuje veselja ter daje svojo radost na razne načine na znanje. Po vsem mestu prepevajo hvalne pesmi Mariji v čast. Povsod se čujejo radostni in veselja polni klici ljudstva: „Sovražnik Marijin je premagan! Živela Marija! Živela velika, vzvišena, veličastna Božja Porodnica! Živela Marija!“ — Očete sv. zbora je ljudstvo navdušeno in z veliko pohvalo sprejelo; v velikanskem sprevedu med tisočerm in tisočerm blagrovanjem so jih goreče baklje noseč spremljevali po veličastno in čarobno razsvetljenem mestu do njihovih stanovanj. Dragocene in umetne ognje so zažigali povsod v proslavo Marijine zmage nad njenim sovražnikom. Več ko so mogli, storili so v proslavljenje tega imenitnega dne.

Vaja. Precej zjutraj oblubi veličastni Božji Porodnici, da hočeš raje umreti, kakor

s katerim koli grehom njenega Sina Jezusa razžaliti. Češčena Marija . . .

Tretji dan.

Drugo premišljevanje o čistem spočetju Device Marije.

Marija je bila brez madeža izvirnega greha spočeta. Tako je moralo biti; zakaj kot mati večne Besede je izvoljena na tak način, kakor se strinja: 1.) z njeno imenitnostjo, do katere je Bog Marijo povzdignil, 2.) z zasluženjem, katero si je imela pridobiti in 3.) s častjó, katero je imela doseči.

1. Imenitnost, do katere je Bog hotel Marijo povzdigniti, je ta, da je Marijo izvolil za mater druge Božje Osebe v presveti Trojici. To je čast, kakoršne razun božje ni večje. Morala je torej biti njena čistost tolika, da je ni smela prekositi nobena druga, razun božje. Tako čisto dela Marijo pa ravno to, da je že po večnem božjem sklepu prosta vsakega greha. — O kako čista, kako lepa je tvoja nebeška Mati! Pa tudi kako nečista in omadeževana je tvoja duša, ako se ti, kristijan moj, primerjaš z Marijo!

2. Zasluženje, katero si je Marija imela pridobiti. S tem, da je Marija zvesto sodelovala s prvo milostjo in se vseh pripomoč-

kov posluževala, pridobila si je tolik zaklad zasluženja, kateri presega vse, kar so vsi drugi svetniki skupaj dobrega storili. Veliko hčera si je nabralo zakladov, Ti si prekosila vse. Nekateri svetniki, kakor sv. Janez Krstnik in prerok Jeremija, so bili že v materinem telesu, pred svojim rojstvom, posvečeni; Marija, mati Odrešeni-kova in kraljica vseh svetnikov, bila je pa popolnoma obvarovana vsakega greha in vsakega grešnega madeža.

In kako naj bi bil tudi Bog pripustil, da bi bila Marija, katero je hotel povzdigniti nad vse stvari, deležna z vsemi drugimi človeškimi otroci izvirnega greha? — Občuduj tu globoko strméč prvo in neprecenljivo milost, katero je podelil Bog prečastiti Devici Mariji. In ko premišljuješ njeno zvišeno zasluženje, preudari tudi nekoliko, kako se ti poslužuješ milosti, katero ti je Bog podelil, da ž njo sodeluješ za svoje zveličanje? Kako zasluženje si si pa ti doslej nabral pred Bogom? Pomisli, ali nisi doslej delal več za pekel, nego za nebesa?

3. Čast, katero je imela Marija doseči. Marijo je njen Božji Sin povzdignil nad vse ljudi, nad vse angelske kore in zveličane duhove, in jo kronal za kraljico nebes in zemlje! Dobremu sinu ni nobena reč bolj

pri srcu, nego čast svoje matere. Kako bi bil zatorej mogel Jezus, ki je zgolj čistost in svetost, kedaj prepustiti svojo mater sužnosti greha in hudiča, bodisi tudi le za en sam trenotek? Mar bi se po tem takem hudič ne hvalil, da je imel stvar, katera je bila po milosti do tolike časti in slave povzdignjena, vendar nekoliko časa v svoji oblasti? Kdo bi mogel kaj takega misliti brez groze? — Pomisli pa tudi, duša moja, kako je Bogu nedopadljivo in zoperno, ako se hudič more hvaliti, da si po lastni krivdi zapadla njegovi sužnosti.

Molitev.

Sveta vseh devic Devica, prosi za nas!

O vseh devic prečista Devica! Ti si zaslužila pred vsemi devicami Devica imenovana biti. Zakaj to si bila ti pred rojstvom, v rojstvu in po rojstvu svojega edinorojenega Sina. Po svojem neomadeževanem devištvu pridobila si si srcé večnega Boga. Po svojem vzgledu pridobila si vse device in jih varuješ s svojo mogočno roko. O vseh devic Devica, prosi vendar za nas! Stoj nam na strani, da hodimo po tvojih stopinjah.

Sprosi nam milost, da odmrjemo pohotnosti, da se vojskujemo stanovitno zoper skušnjave in jih premagamo, ter tako tolikanj imenitno čednost čistosti neomadeževano ohranimo v svojem stanu. Amen.

Vzglyd. Sv. Alfonz Rodriguec.

Besede Modrega: „Ljubim taiste, ki me ljubijo,“ obrača sv. cerkev na Marijo, in po vsi pravici. Zakaj, nikoli še ni nobeden svojega zaupanja stavil na-njo in ji skazoval svoje ljubezni, da ne bi po njej zadobil najganljivejših dokazov njene materne skrbi in ljubeznivosti. To je okusil posebno zveličani Alfonz Rodriguec, brat iz družbe Jezusove. Ljubezen do Marije mu je bila tako rekoč z maternim mlekom vcepljena. Že v svoji nežni mladosti je pristrčno častil Božjo Mater. Njene podobe je pritiskaval na svoje srce in jih iskreno poljuboval. Vedno se je Mariji priporočeval v goreči molitvi. Komaj petleten deček je nekoč v otroški ljubezni govoril k Mariji: „O Marija, ko bi ti vedela, kako te jaz ljubim! Ti pač nimaš tolike ljubezni do mene, kakor jaz do tebe.“ Komaj je to izgovoril, prikaže se mu Marija in pravi: „Kaj

praviš, moj sin! Ljubezen, katero imam jaz do tebe, je tako velika, da tvoja ljubezen do mene ne more nikoli toliko biti.“ Čim večji je prihajal, tem bolj mu je rastla ljubezen do Marije. O njem se lahko reče, da je bil pravi Marijin služabnik. Vse njegovo življenje je bilo posvečeno Mariji in njenemu Sinu Jezusu. V poznejših letih, ko je bival kot vratar v kolegiju družbe Jezusove v Majorki, molil je neprenehoma sv. rožni venec. Po njegovi smrti se je videlo, da sta bila njegova prsta, palec in kazalec, od samega premikavanja jagod na rožnem vencu čisto oguljena. K toliki pobožnosti ga je naganjala sosebno skrivnost neomadeževanega spočetja Marije Device. Njegov obraz je žarel in njegove besede so bile vselej goreče, kedarkoli je bil govor o brezmadežnem spočetju Marije Device. Vsem osebam je priporočeval pobožnost do neomadeževanega spočetja Marije Device, in to posebno mladini, kot najboljši pripomoček, da si ohrani čistost srca. V vseh potrebah in v vseh skušnjavah je klical Marijo in vselej ga je uslišala. Nekoč ga muči silna obupnost. Toda on poprime za navadno orožje in prične moliti sv. rožni venec. Da bi pa njegova molitev imela večjo moč, pristavi pri vsaki „Češčenamariji“ po

besedah: „Sv. Marija, Mati Božja“ še klic: „Spomni se me!“ Ko ga pa skušnjave še ne zapusté precej, marveč čedalje hujše prihajajo, moli še bolj goreče in še bolj s povzdignjenim glasom: „Spomni se me, o mati moja, pridi mi vendar na pomoč, drugače poginem!“ In naenkrat se mu skrivno prikaže Marija, prepodi mu vse skušnjave in ga napolni s sladko tolažbo. To je svetnik okusil večkrat v življenju, posebno na smrtni postelji. Hudobni duh ga je skušal na vse mogoče načine, in ga nazadnje pripravil v popolno malosrčnost. Sv. Alfonz prenaša vse to potrpežljivo, udan v voljo božjo, zaupajoč na Boga in Marijo, katero je vedno prosil pomoči. Uslišana je bila njegova molitev. Zdajci se mu prikažeta Jezus in Marija. Spodbujata ga, naj še zadnje ure svojega življenja vse svoje težave in vse trpljenje voljno prenaša. In komaj zakliče v svoji bolesti presladki imeni Jezus in Marija, že zadobi pomoč in moč, da popolno udan in vesel prenaša vse smrtne bolečine.

O, koliko premore prava pobožnost do Marije, in koliko milostij zadobimo po Mariji, ako jo kot brezmadežno spočeto kličemo na pomoč! Zatekajmo se torej pogostoma v naslednji molitvi k brezmadežni Devici zjutraj in zvečer, ter molimo k njej tako-le:

Po svojem brezmadežnem spočetju in čistem devištvu, o prečista Devica, očisti moje srcé, moje telo in mojo dušo, v imenu Boga † Očeta in Sina † in sv. Duha †. Amen.

Vaja. Opravljaj s posebno pobožnostjo svoja vsakdanja premišljevanja. Češčena Marija . . .

Četrty dan.

Tretje premišljevanje o Marijinem brezmadežnem spočetju.

Marija je bila brez madeža spočeta, ker se je spodobilo, da sv. Duh svojo nevesto tako obogati, kakor mu je velevala 1.) njegova dobrota; 2.) njegova radodarnost, in 3.) njegova svetost.

1. *Kolika je bila dobrota sv. Duha do Marije?* Ženin ne more svoji nevesti odreči ničesar, kar po pravici zahteva od njega. Kaj pa si je hotela Marija želeti bolj, kakor da bi bila vsa lepa in čista v očeh svojega nebeškega ženina? Sv. Duh se tolikanj srčnim njenim željam in tako mogočnemu njenemu hrepenenju ni mogel ustavljati, ker je tako goreče in dejansko ljubil Marijo. — Hočeš li vedeti, zakaj v tvojo dušo pada tako malo rose božje milosti? O, gotovo posebno

zavoljo tega, ker tako malo prosiš, da bi je prejel.

2. *Kolika je bila radodarnost sv. Duha do Marije?* Ako preudariš, kako radodaren je bil sv. Duh proti Janezu Krstniku in Jeremiji preroku, katera oba je bil s svojo milostjo posvetil že v materinem telesu, tedaj bodeš lahko izprevidel, kako je še le moral radodaren biti do Marije. In v resnici je bil do nje tolikanj radodaren, da jo je pred vsemi drugimi Evinimi hčerami obvaroval celó najlahnejše sapice pogubljenja in vsake senčice greha. Pa ne samo, da jo je obvaroval pogube in najmanjšega greha, ampak napolnil jo je še z vsemi mogočimi milostmi in blagri. — Čestitaj Mariji na tej časti in na tolikem poslavljenju in veseli se ž njo! Pomisli pa tudi, kolike zahvale si dolžen sv. Duhu tudi ti za vse obilne milosti, katere si že prejel in jih še prejemaš iz njegove radodarne roke.

3. *Sv. Duh je obogatil Marijo po meri in velikosti svoje svetosti.* Sveto je, kar je z Bogom v kaki zvezi; čim tesnejša je zveza, tem večja je svetost. Iz tega pa spoznaj Marijino svetost. Zakaj najbolj tesno zvezana z Bogom je bila Marija, ker je spočela Jezusa, Najsvetejšega, ki je spočet od sv. Duha. Zatorej tudi ni smela biti Marija

drugačna, nego sveta sem od početka svojega življenja, torej brezmadežna in sploh taka, da je bila v svoji čistosti podobna svojemu božjemu ženinu, sv. Duhu. In takšna je bila tudi zares Marijina svetost: Ona je bila čista in greh nikoli ni imel moči do nje. Njo je lepotičila ona svetost, kakoršna se spodobi nevesti sv. Duha. — Tudi tvoje življenje bodi sveto, kakor se spodobi otroku božjemu. Je-li pa tvoje življenje res sveto in vredno Boga? Ali ni morda čisto posvetno, polno hudobij in grehov?

Molitev.

Mati Kristusova, prosi za nas!

Mati Kristusova! Ti si ona presrečna, presveta mati, od katere je rojen Bog in človek skupaj, ki se je iz gole ljubezni do nas ponižal, ter v svoji božji osebi vse težave naše človeške natore združil s svojo božjo natoro. Tako je postal on naš glavar, kateri nas je pri sv. krstu si privzel za svoje ude. Ker smo z Jezusom eno telo, zato si ti, ker si mati našega glavarja, tudi naša mati. Imej torej z nami, s svojimi

otroci, usmiljenje! Prosi za nas Jezusa, svojega Sina, našega glavarja, da se nas usmili in nam podeli milost, da bi mogli vsak v svojem stanu tako sveto živeti, da se enkrat po goreči ljubezni na vekomaj ž njim zedinimo v večni ljubezni, in ž njim združeni ostanemo na vekov veke. Amen.

Vzgleđ. Sv. Frančišek Ksaverij.

Veliki apostol indijanski in japonski, sv. Frančišek Ksaverij, častil je vse svoje življenje Božjo Mater z veliko pobožnostjo in ljubeznijo. V praznik Marijinega vnebovzvetja je bilo, ko je v Parizu, v cerkvi Montmartre, presveti Devici posvečeni, s sv. Ignacijem in peterimi drugimi tovariši storil sv. obljubo, da bo izpreobračal nevernike. Istotako mu je bilo razodeto v cerkvi Loretanski, naj potuje med divje Indijane in jim oznanjuje sv. evangelij. Kedarkoli je česa prosil Boga, obrnil se je do Marije, naj posreduje in mu to izprosi. Kedarkoli se je lotil kakega posla, vselej se je poprej priporočil Mariji, naj mu pomaga. Kedar je pridigoval ali razlagal krščanski nauk, vselej se je poprej zatekel k Mariji, da bi

po njej zadobil pravo razsvetljenje in moč v veri, in vsakokrat je končal svoje poučevanje z molitvijo: „Češčena bodi Kraljica.“ V vseh nevarnostih na svojem apostolskem potovanju se je izročal v Marijino varstvo, dobro vedoč, da se mu potem ni bati ničesar. Da bi očitno pokazal, da je pravi Marijin služabnik, nosil je okoli vratú vedno sv. rožni venec. Tako je tudi izpreobrnjence svoje spodbujal, da bi pogosto molili sv. rožni venec. Delal je ž njim obilo in velikih čudežev. Ko se enkrat neki trgovec iz Meliapura odpravlja, da bi odjadral v Malacco (Malako), poprosi pred odhodom svetnika za kak spominek. Ta mu podari rožni venec in reče: „Ta rožni venec ti bo še dobro služil, če imaš le zaupanje na Marijo.“ In res! komaj odjadra, nastane tolik vihar, da je ladijo premetavalo kakor bilko, ter jo treščilo s toliko silo ob morsko skalovje, da se je razbila in potopila v globini morja. Videti je bilo, da je izgubljeno vse s pomorščaki vred, kar se spomni trgovec besedij sv. Frančiška, prime poln zaupanja na Marijo za rožni venec, drži ga v roki kvišku, in v hipu, ne da bi vedel kako se je zgodilo, je bil na suhem v varnem kraju.

Sv. apostol Indijancev in Japoncev je pa še posebno častil brezmadežno spočetje

Marije Device in se je bil zaobljubil, da bo trdno veroval v brezmadežno njeno spočetje in je povsod z vsemi dušnimi silami zagovarjal.

Čestokrat se je zatekal k Mariji, da bi velike grešnike izpreobrnil in tudi samemu sebi izprosil odpuščenje lastnih grehov. V nekem pismu piše: „Jaz sem si izvolil Marijo za svojo zaščitnico, da bi zadobil odpuščenje svojih neštevilnih grehov.“ Kedar koli je učil krščanski nauk, vselej je spodbujal kristijane, da naj časté mater usmiljenja in jo srčno ljubijo. In ko je ležal na smrtnem ležišču brez tolažbe in vsake človeške pomoči, bila je Marija njegovo upanje, njegova tolažba in njegova podpora. Z otroško pobožnostjo in v nepopisljivem veselju je umirajoč vedno ponavljal besede: „Monstra, te esse matrem! — Pokaži, da si ti moja mati!“

Vaja. Bodi z največjo pobožnostjo pri sv. maši. Češčena Marija . . .

Peti dan.

Prvo premišljevanje o Marijinem rojstvu.

Marijinega rojstva se veselé in radujejo nebesa, ker se je zató rodila: 1.) da popravi škodo, katero so trpela nebesa; 2.) da po-

množi nebeško veličastvo, in 3.) da postane nebeška kraljica.

1. *Marija se je rodila, da popravi škodo, katero so trpela nebesa.* Vse izvoljene je Jezus prerodil za nebesa, ko je za odrešenje človeškega rodú prelil svojo kri na lesu sv. križa. Ali za to so hvaležna nebesa tudi Mariji, ker je večni Besedi dala ono življenje, katero je obrodilo tako veličastni sad odrešenja. Kako ne bi rojstvo take matere napolnilo nebes z veseljem in radostjo? — O, da bi se angeli in svetniki v nebesih tudi mojega zveličanja enkrat veselili! To pa je odvisno samo od mene. Milosti božje mi k temu ne manjka; samo da imam tudi jaz resnično voljo. Ali jo pa tudi v resnici imam?

2. *Marija se je rodila, da pomnoži nebeško veličastvo.* Božji Sin, deviška Mati Božja in neštevilne duše, ki so se zveličale po priprošnji Marijini, vsi nam razodevajo, da se je ž njimi pomnožilo in povzdignilo nebeško veličastvo. Imela so zatorej nebesa nagiba dovolj, da se veselé Marijinega rojstva, ker je ona tolikanj pripomogla, da se povikša nebeško veličastvo. — Sedaj pa pomisli ti, kristijan moj, če se tudi tvojega dejanja in nehanja veselé pravični v nebesih. Ali pa se morda celó pekel raduje

zaradi tvojih hudobij, v katerih mu služiš vse dni svojega življenja? Misli na Marijo, kliči jo na pomoč, posnemaj Marijo!

3. *Marija se je rodila, da postane nebeška kraljica.* Od trenutka njenega spočetja in rojstva je bila Marija kraljica, zato ker je od vekomaj izvoljena za Mater Božjo. Kot taka pa je najbolj sveto in popolno ustvarjeno bitje, vredna zasesti prestol nebeški. O, koliko veselje so morali pač občutiti nebeški duhovi, ko je Marija zagledala luč sveta! Lahko boš to umel, ako pomisliš, kako se radujejo in veselijo narodi kakega kraljestva, kedar se jim porodi prestolonaslednik. — Potrudi se torej, da si pridobiš njeno milost in naklonjenost, da ti sprosi sveta nebesa, kjer jo boš vekomaj častil in hvalil kot svojo kraljico.

Molitev.

Mati milosti božje, prosi za nas!

O blažena, presrečna Mati! Ti si rodila njega, ki je začetnik in delivec vseh milostij. Zakladi vseh milostij so v tebi. Gospod Bog, ki je mogočen, storil je s teboj velike reči. Od trenutka tvojega spočetja obsipaval te je z milostmi,

da bi bila vsa čista in brez madeža. In res si živila sveto in najbolj popolno, zato si vedno še bolj pomnoževala bogastvo milostij, katere so te dičile. Ti si posrednica naša pri Bogu, po kateri nam vedno milosti dohajajo z nebes. Oh, ozri se vendar milostno na nas, pre-dobra Mati! Poglej, kako nas je greh oropal vseh milostij! Usmili se naših rev in prihiti nam v naši revščini na pomoč s svojim bogastvom! Posebno pa izprosi nam milost, da dopademo Jezusu, tvojemu Sinu, in tebi, ter da v vajini milosti ostanemo do konca svojega življenja. Amen.

Vzgleđ. Sv. oče papež Pij V. — Osvobojenje Dunaja od Turkov.

Sloveča zmaga, katero so l. 1571. pri Lepantu, v joniškem morju, pribojevali kristijanje nad Turki, ostala bo v zgodovini v večen spomin posebnega Marijinega varstva in njene pomoči. Skoro celo stoletje so divji Turčini vse krščanstvo navdajali z grozo in trepetom. Zmaga za zmago nad kristijani dajala jim je še večji pogum. Bog

je to pripustil deloma zato, da bi kristijane kaznoval in ponižal za njihove pregrehe, deloma pa tudi, da bi s ponižanjem oživil v njih vero in jo utrdil, potem pa razodel z novimi čudeži svojo mogočnost in veličastvo, kakor tudi veličastvo Marijino. Turški cesar Selim, sin in naslednik Solimana, bil je Benečanom s silo odvezel otok Ciper. Ponosen na svojo srečo želel je zdaj polagoma podjarmiti vse dežele kristijanov. Tedaj je sedel na Petrovem stolu v Rimu papež Pij V., mož poln žive vere, pa tudi trdnega zaupanja v Marijo. Ta papež, ki je bil pozneje med svetnike prištet, videl je takoj nevarnost, katera preti krščanstvu, in je bil zavoljo tega v silnih skrbéh. Toda v trdnem zaupanju na Marijo se zveže z Benečani in Španjci, naj bi tako združeni planili nad Turčina in ga zapodili nazaj tjakaj, od koder je prilomastil. Krščansko brodovje seveda se ni moglo meriti s silovitim turškim brodovjem. Človek bi mislil, da je predrzno, poskusiti se s tolikim velikanom. Toda sv. papež ni dvomil prav nič, da bo dobra, mogočna Devica rešila kristijane. Zato zapové vesoljnemu krščanskemu svetu, naj obhajajo spokorne in prošnje dni ter spodbuja vse vernike, naj kličejo Marijo na pomoč. Skoro vsa Evropa je bila utop-

ljena v molitev. Povsod so se vršile procesije in druge pobožnosti Mariji na čast. In ko je bil Pij Don Janezu Avstrijskemu, poveljniku krščanskega brodovja, poslal svoj papeški blagoslov, zagotavljal ga je ob enem tudi zmage. Tudi mu je bil naročil, naj pošlje nazaj vse vojake, ki bi v vojski samo ropali in živeli neredno, da ne bi Bog svoje milosti odtegnil celi armadi zavoljo pregreh nekaternikov. Sv. oče Pij pa je kakor drug Mojzes neprenehoma povzdigoval svoje roke proti nebu, da bi po Marijini priprošnji Bog podelil zmago krščanskim vojakom. Dné 7. vinotoka l. 1571. bíli so se kristijanje s Turkom pri Lepantu. Na obeh straneh so vihteli orožje z vso srditostjo. Za trenotek je bilo videti, da bo krščansko brodovje podleglo. Toda Marija je uslišala prošnje kristijanov. Bog vojskinih trum je dal zmago kristijanom. Turki so popolnoma premagani. Izgubili so v tej bitki več nego 30.000 mož. Njihovo mogočno brodovje je bilo uničeno skoro do cela in reči se sme, da skoro za ves čas. Sv. oče je prejel poročilo o zmagi skoro v istem trenotku, ko se je vršila bitka. Ko je bil namreč s kardinali v posvetu, obstane naenkrat, in ko nekoliko časa svoje oči proti nebesom obrne, pravi jim: „Sedaj pustimo svoj posel, imamo važnejšo reč do-

vršiti, namreč Bogu se zahvaliti, da je dodelil zmago krščanskemu orožju.“ Pozneje se je zvedelo, da je zmaga dokončana bila ravno v trenutku, ko je Pij govoril kardinalom one besede. Pij, ki je bil po posebnem božjem razsvetljenju o zmagi poučen, bil je prepričan, da je zmago izprosila Marija. V večni spomin na to skazano dobroto dal je v lavretanske litanije uvrstiti naslednji klic: „Pomoč kristijanov, prosi za nas!“ ter zaukazal, naj se obhaja vsako leto poseben praznik v ta spomin; papež Gregor XIII. ga je določil v dan 1. nedelje meseca vinotoka pod imenom „rožnovenska nedelja“. — Na enak način so bili Turki tepeni pred Dunajem pod cesarjem Leopoldom I. S 316.000 možmi in obilnimi topovi so Turki oblegali mesto. Vso deželo so strahovito razdejali. Tisoče kristijanov so grozno mučili ali odvedli v sužnost. In še večja nesreča je pretila vsemu cesarstvu. Toda po vseh pokrajinah pošiljali so kristijani pobožne molitve proti nebesom. Povsod so klicali Marijo, povsod so obhajali njej na čast procesije in opravljali razne pobožnosti. In ko je bila sila največja, pride Marija kristijanski vojski na pomoč. Dné 12. kimovca napadejo krščanski vojščaki Turke, katerih je bilo veliko večje število, ter jih od vseh strani drvijo

v beg. Da bi se Mariji za podeljeno pomoč na večne čase postavil hvaležen spomin, zaukazal je papež Inocencij XI., naj se po vsem vernem svetu prvo nedeljo po Marijinem rojstvu obhaja praznik presladkega imena Marijinega. — Kako prav je torej, da se v vseh nevarnostih in v vseh stiskah zatekamo k Mariji in pri njej iščemo pomoči; saj jo sv. cerkev sama kliče „pomoč kristijanov!“

Vaja. Prosi sleherni dan za srečno zadnjo uro. Češčena Marija . . .

Šesti dan.

Drugo premišljevanje o Marijinem rojstvu.

Marijino rojstvo je svet razveselilo, ker ž njo smo dobili: 1.) mater svojega Odrešenika; 2.) svojo zagovornico, in 3.) svojo dobrotljivo mater.

1. *Marija je mati našega Odrešenika.* O, kako velika je ljubezen Marijina do človeškega rodú! Ničesar ji ni bilo bolj pri srcu, kakor odrešenje in zveličanje naše. O določenem času je imela poroditi Odrešenika svetá, da se tako udeleži spravnega darú, katerega bo njen Sin daroval svojemu nebeškemu Očetu v odpuščanje grehov vsega svetá. Dà, Marija sama je darovala svojega

Sina, da bi bil On tako naš Odrešenik in Zveličar. O, veseli se torej zemlja veličastnega Marijinega rojstva! Njeno rojstvo je bila jutranja zarja, za katero se je prikazalo solnce pravice. Veselite in radujte se torej vsi, ki ljubite Jezusa in iščete v njem svoje odrešenje! Jokajte in žalujte pa tudi vsi vi, ki ljubite temoto ter živite tja v en dan v pregrehah in norostih svetá! Pač res, objokujte svojo hudobijo in revščino! kajti zavoljo vas izgubi Marija svojega Sina, ne da bi vas pridobila za-nj in za večno zveličanje.

2. *Marija je priprošnjica in zagovornica svetá.* Ker je Marija Mati našega Odrešenika, nas ona spoznava za svojo lastnino. Ona vé, kako drago nas je odkupil njen Božji Sin. Zatorej skrbi in prosi za nas, da ne bi se kateri pogubil. Naša revščina in naše stiske so ji ves čas pri srcu in neprenehoma prosi za nas pred prestolom božjega Sodnika. — O pač, trikrat srečen si svet, da si v Mariji dobil tako mogočno zagovornico in priprošnjico! Oh, ko bi te Marija ne bila doslej tako materinski varovala, ko bi te ne bila zasluženih kaznij še o pravem času obvarovala, kaj bi že bilo s teboj! Sedaj veš, da ti ni iz družega namena izprosila milost, kakor da bi se poboljšal in izpreobrnil.

3. *Marija je naša dobrotljiva Mati.*

Kakor smo po mesu vsi otroci Eve, matere živih samo za svet, tako nam je dala Marija novo življenje po Jezusu Kristusu. Po njej smo prejeli življenje milosti in večnega zveličanja. Življenje, katero imamo po Evi, rodi nam smrt; Marija pa nam je rodila večno življenje, zveličano neumrjocnost. Da bi to vedno živo imeli pred očmi, izročil nas je umirajoči Jezus na križu svoji sveti Materi v last, da bi nas vsprejela za svoje otroke. Hotel je, da naj bo ona zanaprej naša mati in da naj vedno kakor mati za nas skrbi. Ali ni torej pravično in prav, da se svet zbog Marijinega rojstva veseli in raduje? Toda, če se ozrem na svoje življenje, ali nahajam na sebi lastnosti, katere morajo lepšati otroka tako čiste in svete Matere?

Molitev.

Mati najčistejša, Mati nedolžna, Mati brez madeža, prosi za nas!

O Mati, tako čista in nedolžna, Mati brez madeža! Ne najdemo besedij dovolj, da bi označili neprimerno čistost, s katero sta bila ozaljšana tvoja duša in telo, in katero si ohranila neomadeževano vse svoje življenje. Ti si Mati našega Go-

spoda in Odrešenika, pa ob enem tudi devica najčistejša. O deviška Mati! s svojo nebeško čistostjo nas varuj in brani pred tolikimi sovražniki, ki nas obdajajo od vseh strani. Vzeti nam hočejo najdražji zaklad svete nedolžnosti. Mati najčistejša, dodeli nam, da ti v čistosti dopadamo. Amen.

Vzгляд. Sv. Dominik.

Sv. Dominik se je porodil v Stari Kastiliji l. 1170. Božja previdnost ga je v to izvolila, da bi povsod prižigal luč sv. evangelija, in še posebno se vojskoval proti krivoverstvu Albižanov, kateri so takrat veliko ran zadeli cerkvi božji in zlasti na Francoskem učinili veliko hudega. Ta veliki služabnik božji je neumorno oznanjal sv. evangelij. Njegovo sveto življenje kakor tudi obilni čudeži, katere je z močjo božjega prsta delal, pričali so očitno, da je istinit in resničen njegov nauk. Vendar pa, kakor sam priča, bila je Marija, katero je goreče častil, njegovo največje in najmogočnejše orožje, s kojim se je bojeval proti krivovercem. Pred vsako pridigo ali poukom je pobožno pokleknil ter Marijo s to-le molitvico klical na pomoč:

»Dovoli mi, o presveta Devica, da oznanjujem tvojo slavo, in dodeli mi moč zoper tvoje sovražnike!«

In trud svetnikov ni bil zastonj. Veliko se jih je izpreobrnilo k pravi veri. Vendar pa vspehi niso še bili v nobeni primeri z gorečnostjo in delavnostjo apostolskega tega moža. Veliko grešnikov in krivovercev je ostalo v trdovratnosti. Nepristopni so bili za glas resnice. Globoko užaljen zavoljo tega potoži sv. Dominik Mariji svojo boleost. Ona mu na to krog l. 1206. razodene, da naj uči ljudi moliti sv. rožni venec in videl bode, kolik blagoslov in koliko sadú bo obrodila ta pobožnost. Tako je tudi Bog učlovečenje Sinú Božjega svetu razodel z angelovim češčenjem. — Sv. Dominik sluša preblaženo Devico Marijo, in zaupanje njegovo ga ni goljufalo. Ne da bi se več pričkal z nasprotniki in jim dokazoval svetih resnic, prične zdaj ljudstvo učiti molitev sv. rožnega venca. Razlaga mu skrivnosti njegove in uči z besedo in z vzgledom, v kakem duhu ga je treba moliti. Kmalu je s pomočjo sv. rožnega venca pridobil več duš, kakor z vsem svojim poprejšnjim trudom. Sv. rožni venec je dal moč in življenje njegovim pridigam. Srca trdovratnih grešnikov so se jela tajati in neštevilni odpadniki so se zopet vrnil v

naročje sv. cerkve. Zatorej nam pa tudi sv. cerkev tolikanj priporoča molitev sv. rožnega venca. Da bi se za-njo bolj razvneli, podeljuje sv. cerkev vsem onim, ki s pobožnostjo in zaupanjem do Marije molijo sv. rožni venec, mnogotere odpustke in milosti. Ako nam je torej kaj mar za zveličanje naših duš in za izpreobrnjenje našega bližnjega, molimo radi sv. rožni venec. Toda molimo ga pazljivo in premišljujemo skrivnosti našega zveličanja. Z eno besedo: molimo ga v duhu sv. cerkve, in zadobili bomo velike milosti. Molimo pa tudi pred vsakim delom in opravilom vsaj eno Češčenomarijo. Po tem takem smemo upati, da bodo pod varstvom Marijinim bogato blagoslovljena vsa naša dela in opravila.

Vaja. Prejmi večkrat duhovno sv. obhajilo, to je, obujaj večkrat goreče želje po Jezusu, naj bi ga vredno prejel v sv. obhajilu v svoje srcé in naj bi vedno ž njim zedinjen ostal. Češčena Marija . . .

Sedmi dan.

Tretje premišljevanje o Marijinem rojstvu.

Zbog Marijinega rojstva žaluje pekel, ker se je porodila Marija zato, 1.) da bi se s peklom vojskovala; 2.) da bi ga premagala, in 3.) da bi mu pobrala orožje.

1. *Marija se rodi, da bi se s peklom vojskovala.* Bog sam je že v rajju peklenški kači napovedal sovraštvo med njo in presveto Devico. Posledice tega je pekel občutil takoj in jih bo občutil na vekov veke. S pomočjo mogočne Device postali so močni in nepremagljivi vsi oni, katere je poprej hudič imel za slabotne in revne. Misliti si morete, koliko izgubo, koliko žalost so občutili peklenški duhovi tedaj, ko je kakor jutranja zarja na svet prihajala Ona, katera se jim bo ustavila in se ž njimi hrabro vojskovala. — Pa oh, nisi li ti, moj kristijan, peklju v radost in tolažbo? Ti razveseljuješ peklenške duhove vselej tedaj, kedar se ne ustavljaš njihovemu navdihovanju in njihovim skušnjavam, kedar imaš té rad in se jih radovoljno razveseljuješ.

2. *Marija se rodi, da bi premagala pekel.* Vojska in zmaga je za Marijo eno in isto: vojskuje se in zmaga ob enem. Tega se prepričamo, ako pomislimo, kako strahovito je bilo za peklenške duhove Marijino ime že od nekdaj? Kar ž njim je Ona zapodila hude duhove v beg; ž njim jih je pregnala iz obsedenih ljudij. Ž njim in na njeno priprošnjo se je rešila že marsikatera duša, ki je bila zapadla v peklenško sužnost. Zapomni si to dobro, ljubi moj kristijan.

Zakaj ravno v Mariji najdeš tudi ti orožje, s kojim se lahko obvaruješ vseh nevarnostij, katere pretijo tvoji duši ves čas tvojega življenja. Pribeži torej rad k Mariji, v njeno varstvo se izroči in zaupaj trdno na njeno pomoč, in gotovo ne boš osramočen.

3. *Marija se porodi, da bi razorožila pekel.* Marija še ni s tem zadovoljna, da pekel premaga. Ona ga hoče čisto podjarmiti in razorožiti. Zato pa peklenškemu sovražniku s svojo nogo stopa na glavo, da bi tako pokazala, da je čisto premagan in da ne more človeku škodovati nič več, ako se čuva pred njim. — Ti pa, moj kristijan, tožiš pogostoma, da je hudič tako zvit in mogočen, da se mu nisi kos ustavljati. Ako se hočeš zavarovati pred njim, da ti ne bo mogel škodovati, pribeži s trdno vero in gorečim zaupanjem k Mariji. Ona ti bo pri svojem Sinu izprosila dovolj srčnosti in moči, da se boš ne samo izognil skušnjavam, nego da boš tudi premagal sovražnika, in da ti iz skušnjav še celó priraste obilna korist. Zakaj ni bilo še slišati, da bi se bil kdo pogubil, ki je pribežal k Mariji.

Molitev.

Mati ljubezniva, Mati prečudežna, prosi za nas!

O pač res, ljubezniva, čudovita Mati!

S svojo nečuvveno popolnostjo si si pridobila srce večnega Boga, nebeškega kralja. Vsi angeli in vsi ljudje te občudujejo zavoljo tvojih tolikanj lepih lastnostij? Vse na tebi je veličastno, vse nebeško lepo, ljubezniva, čudovita Mati! Ti si Devica in Mati ob enem. Ti si najvišja in najnižja izmed vseh stvari. V svojih očeh si najnižja, pa najbolj častitljiva, najpopolnša v Gospodovih očéh. — Prosi za nas, o Mati toli ljubezniva, toli dobrotljiva! Izprosi nam milost, da te nežno ljubimo, da se tako naša ljubezen do Jezusa, tvojega Sina, utrdi in od dné do dné raste. Amen.

Vzgleđ. Sv. Elizabeta.

Sv. Elizabeta, ogerskega kralja Andreja II. hči, pozneje omožena deželna grofinja Turingiška in Hasiška, porodila se je v Požunu l. 1207. Vsa znamenja so kazala, da jo je božja previdnost izvolila v to, naj bi se v XIII. stoletju cerkev božja v nemškem kraljestvu po njej povečala, kakor tudi, da bi se v svetli luči prikazala veličastna čednost in svetost. Vse na njej je bilo veliko, vse spod-

budno. Pred vsem jo je dičila ljubezen do prečiste Device Marije. Že kot otrok se jej je izročila v varstvo in si jo izvolila za svojo varhinjo. Svoje sovrstnice je na razne načine spodbujala k pobožnosti do Marije. Še celó med otroškim igranjem je vedela najti kak trenotek, da je povzdignila srce k Bogu in pa odmolila vsaj eno Češčeno-Marijo. Tudi pozneje je ves čas ohranila ljubezen do Marije. Častila jo je posebno s tem, da jo je posnemala v njenih čednostih, kakor v čistosti srca, ponižnosti duha in z raznovrstnimi telesnimi in dušnimi deli usmiljenja. Izmed vseh apostolov je ljubila najbolj sv. Janeza, ker je on taisti, kateremu je Jezus izročil svojo Mater. Dasitudi je sv. Elizabeta v svojem življenju mnogo in veliko milostij prejela po Mariji, bile so še največje one, katere ji je izprosila takrat, ko jo je po smrti njenega čednostnega soproga lastni svak z otroci vred izpodil z doma in pahnil v največjo revščino. V tej stiski in zapuščenosti od vseh ljudij okusila je na tolažljiv način milost, da ni osramočen, kdor trdno zaupa na Boga in Marijo, katero sv. cerkev po vsej pravici kliče „Tolažnico žalostnih“ in „Pomoč kristijanov“.

Kristus Jezus se je večkrat prikazal sv. Elizabeti, ter jo tolažil in krepčal v tem

njenem žalostnem stanu. Vselej jo je priporočal posebnemu varstvu svoje Božje Matere. Tako ji je bila Marija posrednica in delivka vseh milostij in blagrov, katere je v toliki meri prejemala od Gospoda. „Ako hočeš moja učenka biti,“ pravi ji nekoč Marija, „hočem biti jaz tvoja učiteljica in voditeljica; ako hočeš biti moja dekla, bom jaz tvoja gospá in zapovednica.“ Sv. Elizabeta se popolnoma izroči vodstvu in varstvu Marijinemu. Marija jo uči najvišjih skrivnostij božjih, vodi jo na poti svetosti od čednosti do čednosti do najvišje popolnosti. Izprosi ji srčnost in moč, da ostane stanovitna v dobrem, da srčno koraka po poti križa. Kako je pač Elizabeta v svetosti napredovala, ko je imela tako učiteljico! O, koliko milostij je prejela od te skrbne Matere! Hitrim korakom je šla svojemu cilju naproti. Komaj stara 24 let, zapusti svet, iz katerega jo Bog sprejme v večno veselje. Umirajoč kliče še Marijo z besedami: „O Marija, pridi mi na pomoč?“ In ta Mati usmiljenja, katera jo je varovala v življenju in vodila po poti svetosti, spremila jo je tudi v presrečna sv. nebesa. — Po vzgledu sv. Elizabete ljubimo tudi mi vsikdar Marijo in to svojo ljubezen ji skazujmo s tem, da smo čistega srca in pa usmiljeni do ubožcev

in bolnikov, katere Jezus imenuje svoje brate, in kateri so raditega tudi Mariji močno pri srcu. Prosimo Marijo, da tudi nas v vsem dobrem poučí, da nas vodi po poti popolnosti, dokler ne dosežemo srečno cilja svojega življenja — večno zveličanje.

Vaja. Bodi usmiljen do ubožcev in po svoji moči stori jim dobro. Kar jim iz ljubezni do Jezusa storiš, storil si Jezusu samemu. Češčena Marija . . .

Osmi dan.

Prvo premišljevanje o Marijinem darovanju.

S tem, da se je Marija podala v tempel, pokazala je velikodušno čednost, in sicer 1.) v oziru na to, kar je zapustila; 2.) iz ozira na starost, v kateri je zapustila svoje stariše, in 3.) iz ozira na to, kaj jo je naklonilo, da jih je zapustila.

1. *Kaj je zapustila Marija?* Marija je ljubila, ker je bila najpopolniša hči, presrčno svoje roditelje, Joahima in Ano. Kakor hitro pa spozná, da jo kliče Bog v svojo službo, zapusti vkljub vsi srčni ljubezni svoje stariše in se poda v tempelj, da bi se posvetila službi Gospodovi. Zares srčen sklep! — Glej, tebe pa ne obleti rudečica o pogledu tolikšnega vzgleda! Če hočeš raztrgati kako

grešno zvezo in zapustiti kako nevarno tovaršijo, potrebuješ za to le srednje čednosti, pa še te nimaš! In še zmerom se ne moreš odločiti, da bi poslušal glas božji in glas svoje vesti!

2. *V kateri starosti je zapustila Marija svoje stariše?* Komaj štiri leta stara, darovala se je Marija že Gospodu v templu. Ravno s tem je Marija pokazala hrabrost svoje čednosti v svetli luči. Komu ni znano, kako težko je, v tako nežni starosti zapustiti roditelje svoje? In Marija je vendar premagala vse te težave. — Torej se tudi ti ne moreš izgovarjati, da ne bi mogel spolnovati volje božje. Ne glej na svojo pohotnost in premagaj sam sebe! Bog ti bode pomagal in te zato bogato obdaroval.

3. *Kaj je naklonilo Marijo, da je zapustila svoje stariše?* Marijino srce je tako plamtelo ljubezni do Bogá, da se je lahko mogla ločiti od tega sveta in se popolnoma posvetiti božji ljubezni. Bog hoče, da mu služi ločena od sveta. Marija pa tudi noče nič od sveta. Ona hoče posesti le Boga. Njega samega hoče imeti; njega samega ljubiti. O kako se leskeče ta njena čednost! — Oh, ko bi svet tolikanj ne uplival na moje srce in mojo dušo! Ko bi jaz ničesar drugega ne iskal, nego Boga, kako bi jaz

napredoval v duhovnem življenju in kolikih milostij bi si pridobil pri Bogu!

Molitev.

**Mati našega Stvarnika, Mati našega Odrešenika,
prosi za nas!**

Mati vsegamogočnega Boga, ki je stvaril nebo in zemljo in sklenil od vekomaj, da postaneš, ko se iz tebe učloveči, mati njegova! Mati predobrotljivega Boga, ki je zadnjo kapljico svoje krvi pretil za nas, da bi nas rešil večnega pogubljenja, in ki mu gre vsa hvala za naše natorno in čreznatorno življenje! O vzvišena Gospa! Ker se je tebe poslužil večni Bog, da nas je odrešil po tvojem Sinu, prosi ga, da njegovega odrešenja v popolni meri deležni postanemo in da v nas ustvari novo srce, ki bo gorelo ljubezni do našega Stvarnika in našega Božjega Zveličarja. Amen.

Vzгляд. Sv. Kazimir.

Ljubezen in pobožnost do devic Device je pravi znak čistih, nedolžnih duš. Vsako dobro, pobožno krščansko srce plamti goreče ljubezni do Marije. Krasen vzгляд te

resnice nam je sv. Kazimir. Ta knez, sin poljskega kralja Kazimira III., je že od svoje nežne mladosti goreče želel, da bi se vsega posvetil službi božji. Križani Jezus in Marija, deviška Mati, sta bila njegova ljubezen, po njiju je vedno koprnelo njegovo srce. Nič se mu ni bolj studilo, nego mehkužnost in mesenost: strasti, kateri se tako pogostoma nahajate v palačah imenitnežev in velikašev tega svetá. Tema nasproti mu ni bilo nič dražjega in svetejšega, nego nedolžnost in čistost srcá. Da bi to najdražjo čednost ohranil neoskrunjeno, izročil se je popolnoma v Marijino varstvo. Iz ljubezni do Marije, in užgan gorečega hrepenenja, da bi jo posnemal in njej dopadal, stori obljubo vedne popolne čistosti. To obljubo je tako vestno in natanko spolnoval, da ni svoje nedolžnosti kar nič omadeževal niti z najmanjšo sapico kake pregrehe in strasti. In tako je s svojim sv. življenjem vsem dal najkrasnejši vzgled. Zdravniki so mu z vso zgovornostjo dokazovali, da je za-nj neobhodno potrebno, če si hoče življenje ohraniti, da stopi v zakonski stan, a zamán je bilo vse prigovarjanje. Deviška čistost mu je bila tolikanj draga, da sklene raje umreti deviški, nego z izgubo devištva si ohraniti življenje. Živo dokazuje njegovo

otročjo ljubezen do Marije hvalna njegova pesem, katera se latinski pričenja takó-le:

„Omni die dic Mariae
Mea laudes anima,
Eius festa, eius gesta
Cole devotissima!“

To je po slovenski:

„Duša moja, pesem tvoja
Vsak dan Mater naj časti,
Njene čine in spomine
Le proslavljalj svete dni!“

Kedar je hotel sv. Kazimir svojo ljubezen in pobožnost do Marije, nebeške svoje Matere, na znanje dati, posluževal se je vselej te svoje hvalne pesmi. Ker je vse dni svojega življenja s to hvalno pesmijo povelečeval nebes Kraljico, naročil je, naj po njegovi smrti prepis te hvalne pesmi nabijejo na njegovo krsto in ga ž njo položijo v grob. Njegovo srce je bilo Mariji posvečeno. Rad je svoje življenje daroval v Marijino povelečanje in počesčenje. Njegove telesne ostanke so pokopali v kapelici Matere Božje, katero je v življenju tolikanj otroško ljubil, in katera ga je zato tudi tako materinsko varovala in ga rešila iz marsikaterih nevarnostij. V 55. letu svoje starosti je izdihnil svojo blago dušo. On se časti kot varih ali patron vse poljske dežele, pa postavlja se tudi za vzor ali vzgled mla-

dini ter je varih vseh onih, kateri si prizadevajo po vzgledu njegovem s čistim srcem služiti in dopasti Jezusu in Mariji.

Vaja. Pojdi in obišči Jezusa v zakramentu presv. Rešnjega Telesa. Isto tako počasti tudi Mater Božjo v kaki njej posvečeni cerkvi, ali pa pred kako njeno podobo. Češčena Marija . . .

Deveti dan.

Drugo premišljevanje o Marijinem darovanju.

Ko se je Marija v templu darovala, pokazala je močnodušno čednost, ker se je darovala Bogu: 1.) popolnoma, 2.) rada, in 3.) goreče.

1. Popolnoma se Marija daruje Bogu.

Ni ji bilo zadosti, da je Bogu darovala svoje roditelje, svojo hišo in vse premoženje svoje, temveč povrh vsega tega hoče darovati tudi samo sebe: svojo dušo z vsemi močmi, svoje telo z vsemi počutki, z vsemi zmožnostmi in z vsemi lastnostmi. — Sedaj pa ti primeri Marijine darove, kristijan moj, s svojimi, ki jih daruješ Bogu, in spoznal boš, kako malenkostni so, in kako izbiraš, kedar kaj daruješ, kaj bi in kaj ne bi daroval! Ti praviš: Če mi ni treba razdreti grešnih vezij, če se smem nositi po novem kroju in uživati veselje svetá, potem sem že pri-

pravljjen vaditi se tudi v pobožnosti! Kakšna sramota za-te, da si zmerom tako razdeljen med Bogom in svetom, in da si za dobro tako malo odločen!

2. *Veselo se Marija daruje.* Le poglej, kako veselo in zadovoljno koraka sv. dete Marija po stopnicah v tempel jeruzalemski! Zadovoljnost srca, katera se razodeva na Mariji, obrača na-se oči vseh pričujočih. To se pač pravi svoj dar darovati z močnim duhom in svetim mišljenjem! — Na kak način pa ti, kristijan moj, opravljaš svoja bogoslužna opravila? Opravljaš li svoje duhovne vaje in pobožnosti s pravim duhom, z ono ljubeznijo in prisrčnostjo, z ono dušno radostjo, katera razveseljuje božje srce? Najsvetejšemu srcu ugaja le tak dar, ki prihaja iz dobrega, njemu udanega srca!

3. *Goreče se Marija daruje.* Bolj ko kdo Boga spozna, tem bolj ga tudi ljubi, tem bolj goreče mu služi in se mu daruje. Kdo pa je kedaj tako popolno spoznaval in razumeval tako globoko neskončno dobrotljivost božjo, kakor Marija! Kdo je kedaj znal bolj visoko ceniti ljubezen, s kojoj je Gospod odbral od sveta in k sebi poklical, da bi jo toli ljubko obsipal z novimi, nečuvenimi milostmi! Kako se je moralo pač Mariji radosti širiti srce, ko se je da-

rovala samo sebe v templu! — In koliko več vredni bi pred Bogom bili vsi tvoji darovi, vsa premagovanja in vsa dobra dela tvoja, če bi jih bolj goreče opravljal, če bi to, kar storiš, res z dobrim, Bogu udanim srcem opravljaj!

Molitev.

Devica najmodrejša, prosi za nas!

O najmodrejša, najprevidnejša Devica! Ti nisi iskala z vsem svojim dejanjem in nehanjem ničesar drugzega, kakor Boga. Tvoja svetilnica je bila ves čas napolnjena z oljem svetih dejanj, da bi šla naproti ženinu svojemu. Izprosi nam milost, da ne bomo nikdar tako neprevidni in nesrečni, kakor so bile nespametne device, katerih Jezus, nebeški ženin, ni spoznal za svoje; temveč da po tvojem vzgledu vedno opravljamo dobra dela ter se tako pripravljamo na prihod ženina naših duš. Amen.

Vzgleđ. Sv. Terezija.

Gospod vedno čuva svojo sv. cerkev. In četudi čestokrat pripusti, da jo stiskajo so-

vražniki, kaže pa ravno tedaj najočitnejše, da jo on, ki je Gospod nebes in zemlje, varuje in vlada. Sv. cerkev je njegova ljubljena nevesta, za katere čast se vedno poteguje, da je ne bodo niti peklenska vrata premagala. Živ dokaz te tolažljive resnice nam je obljuba Jezusova in izkušnja ter zgodovina že več nego 18stoletij. Za časa reformacije so takozvani reformatorji — verski kazilci — s svojim krivim naukom Kristusovi cerkvi vsekali globoke rane, in veliko vernikov odcepili od njegove črede. Lagali so, pačili verske resnice, obrekovali so ti satanovi najemniki, da bi razdejali sv. cerkev. Kar je svetega v krščanski katoliški veri, vse so smešili in grajali. Pa ravno tačas obudi Bog veliko svetnikov in svetnic. Vsi ti so z bleskom svojih čednostij, z gorečnostjo za božjo čast in sveto cerkev pridobili taisti več časti in slave ter ji več, mnogo več koristili, kakor so ji mogli škodovati vsi nje obrekovalci in preganjalci. Med temi svetniki in svetnicami, kateri so takrat kot priče katoliške vere živeli na svetu, je sv. Terezija ena največastnejših. Ta svetnica se je odlikovala posebno s pobožnostjo in gorečo ljubeznijo do Marije.

Pobožna njena mati odgojila jo je krščansko. Ko je bila komaj šest let stara,

kakor sama pravi, je v njenem srcu že jela kali poganjati pobožnost do Marije. Dvanajstletna izgubi mater. Osirotela pade na kolena pred Marijino podobo, izroči se ji popolnoma ter jo prosi iz globočine srca, naj bi ji bila ona odslej mati. Od tistega časa štela se je za Marijino hčer. Pozneje vstopi v samostan karmelitaric, kateri je bil ustanovljen posebno v Marijino čast in počeščenje. Tu sklene Terezija, da bo vse svoje žive dni, iz vseh svojih močij, goreče in zvesto služila svoji nebeški materi ter jo poveličevala na razne načine.

S pobožnostjo do Marije združevala je tudi pobožnost do njenega deviškega ženina, sv. Jožefa. In glej! Božja Mati se ji prikaže nekoč ter ji pravi, da ji pobožnost do sv. Jožefa močno dopada, in da ji pojde po sreči vse, kar bo učinila pod njegovim varstvom.

Terezija dobi od Boga poklic, naj karmelitski red postavi v prvotni ostri stan. Marija se ji prikaže večkrat, jo spodbuja, poučuje in vodi v tem božjem poklicu. Tako je Terezija, čeravno uboga devica, brez vseh sredstev, brez človeške naklonjenosti, ustanovila 32 samostanov najostrejših pravil, in celo mogočni nasprotniki tega niso mogli zabraniti. Marija je bila obljubila Tereziji

v njenem podjetju pomoč; a varstvo sv. Jožefa in uspehi so pričali očitno, kako zvesto spolnuje ona svoje obljube. Tudi je sv. Terezija tolikanj zaupala v pomoč prečiste Device, da jo je izvolila za prednico vsakemu samostanu, ki ga je ustanovila. Njeni podobi je izročila hišne ključe in tako postavila pod njeno varstvo vso samostansko družino. Umrta pa je sv. Terezija v Albi na Španjskem l. 1582. v 84. letu svoje dobe. Njeno dušo so nebeški duhovi prenesli v sv. nebesa, kjer pri Jezusu in Mariji uživa večno veselje.

Ljubimo tudi mi, kakor sv. Terezija, Marijo, mater nebeško, in jo goreče častimo! Po nji darujmo Gospodu vse svoje dejanje in nehanje. Njo vprašajmo, Devico najmodrejšo, vsikdar za svet, kakor je storila sv. Terezija. Ona naj bo naša voditeljica. Če bomo otročje zaupali v njeno pomoč, bomo tudi mi opravljali velike reči v povzdigo božje časti.

Vaja. Kolikorkrat zagledaš sv. razpelo, obudi vnovič ljubezen do Jezusa. Češčena Marija . . .

Deseti dan.

Tretje premišljevanje o Marijinem darovanju.

Marija v templu kaže junaško čednost, in sicer: 1.) gledé na Bogá; 2.) gledé na bližnjega, in 3.) gledé na samo sebe.

1. *Gledé na Boga.* Kakor jutranja zarja čim dalje svetleja postaja, dokler se čisto ne zdani, tako je tudi Marija v templu dan za dnem rastla v čednosti in popolnosti. Bolj in bolj se je vnemala v ljubezni do Boga, zmerom čist je bil njen namen, da bi samo njemu dopadla v vsem dejanju in nehanju. Bila je močna in stanovitna v dobrem; pazila je, da so bili vedno urejeni njeni občutki, in goreče se je vadila v čednostih. Tudi najmanjša dejanja njenega življenja bila so požlahtnjena in posvečena. O kako vzvišena je bila že takrat Marijina svetost! — Bila je takrat še otrok in vendar junakinja v dobrem. — In jaz revež, kaj naj rečem k temu, jaz, ki sem se tolikanj že postaral in sicer morda bolj v pregrehab in hudobijah, kakor v dobrih delih?

2. *Gledé na bližnjega.* Ker je bilo Marijino srce užgano božje ljubezni, moramo si misliti, kako vneto je spodbujala svoje mlade vrstnice k čednostnim vajam. Stala jim je na strani v vseh potrebah, jih spodbujala, tolažila in poučevala. Vsa njena dejanja ljubezni so merila zmerom na to, kako bi ogenj božje ljubezni v njihovih srcih užgala in živega ohranila. V resnici je ljubezen do bližnjega najgotovejše in najlepše znamenje pravih učencev Kristusovih! —

Ali je ta tudi tvojega življenja najlepši kras? In, se-li more iz vseh tvojih dejanj in nehanj sklepati, da si pravi Kristusov učenec?

3. *Gledé na samo sebe.* O kak pretresljiv pogled! Dasitudi je devica, polna raznovrstnih milostij, čuje vendar kar najbolj more skrbno sama nad seboj; ona, kateri se ni bilo prav nič bati kake nevarnosti. Premagovala se je in pokorila, molčeča je bila in ljubila samoto, ponižno se je vedla in strogo čuječe, da si ohrani zaklad, s katerim jo je Bog obdaril v toliki meri. — In ti, slabotni človek, se ne bojiš svoje tako malo utrjene majhne čednosti postavljati v nevarnost! O nesrečnež, poglej vendar prepad, kateri se odpira pred tvojimi nogami! Brez dvombe boš telebil va-nj, ako se ne čuvaš, ako hitro ne stopiš nazaj!

Molitev.

Devica častitljiva, Devica hvale vredna, prosi za nas!

O presveta Devica! Tvoja visokost, blesk tvojega veličastva in tvojih čednostij je tolik, da zaslužiš naše najglobokejše spoštovanje in največjo pohvalo. Vse, kar ni Bog, izgine pred te-

boj. Ni je stvari niti v nebesih niti na zemlji, ki bi se v svetosti tudi le od daleč mogla meriti s teboj. O da bi vsi jeziki oznanjali tvojo slavo! O da bi vesoljni svet prepeval tvojo čast! O da bi posebno mi z besedo in dejanjem ter s posnemanjem tvojih čednostij, tebi, Devica častitljiva, prepevali vedno čast in slavo! O da bi si vedno šteli v največjo čast, udano in pohlevno tebi služiti. To je naša goreča želja in naša najsilnejša prošnja, o Devica častitljiva, Devica hvale vredna! Amen.

Vzgleđ. Bl. Tomaž Kempčan.

Sv. Tomaž Kempčan, kateremu moramo hvaležni biti za obilna prekristna in učena pisma, posebno za knjigo „Hodi za Kristusom!“ bil je že z mladih nog goreč častilec preblazene Device Marije. Vsaki dan je opravljal gotovo število molitev in pobožnih vaj z največjo natančnostjo Mariji v čast. Toda v letih svojega učenja je postal, žalibog! mlačen v svoji pobožnosti: polagoma je opuščal pobožne vaje. Izprva le nekatere, potem vse. Iz začetka je to storil včasih po

en dan, potem katerikrat cele tedne in nazadnje, kakor je žal pri mladini navada, je prišel tako daleč, da je opustil malone vse svoje prejšnje pobožnosti. V tem stanu doživi v spanju dogodek, kateri se more po vsi pravici imenovati božja previdnost. Zdi se mu, da je s svojimi vrstniki v šoli. Nakrat se prikaže v nepopisljivi veličastnosti in krasoti nebeška kraljica. Njeno obličje je žarno in njena obleka bolj bela ko sneg in bolj svetla ko solnce. Videl je, kako se ona pogovarja z vsemi učenci in kako vsakemu skazuje materinsko skrb in ljubezen. S posebnim dopadajenjem gleda na sadove krščanske odgoje teh mladostnih duš, za katere je prelil njen Božji Sin svojo predrago kri. Ko vidi Tomaž, kako brezmejno dobra je Marija, vzbudi se v njem goreče hrepenenje in trdno upanje, da se bo tudi na-nj ozrla milostno, ali ga morda še celo osrečila s kako besedo. „Jaz sicer ne zaslužujem te milosti,“ misli si Tomaž sam pri sebi, „pa vendar sem vedno ljubil Marijo; pa saj je tudi ona dobrotljiva mati!“ Tako si je on mislil, pa se je varal. Namesto znamenja ljubezni prejme od nje občutljiv ukor. Ko pride Marija do mesta, kjer je sedel Tomaž, pogleda ga z osornim očesom ter mu govori nastopne besede: »Zastonj pričakuješ

od mene kakega znamenja ljubezni, ti, ki si iz zgolj mlačnosti in zbog goljufnega navdihovanja brezvestnega svetovalca opustil, da bi meni dajal dolžno češčenje, kakoršno si mi bil obljubil. Ali sedaj, kje so tvoje pobožnosti? Kje so tvoje molitve in kje vse ono, kar si storil za-me? Mar ni tvoja ljubezen čisto ugasnila? Mar ni tvoja pobožnost do mene izginila skoro do čista? In tvoja predrznost je dosti velika, da pričakuješ od mene še dokazov ljubezni, ko imam pač jaz uzroka dovolj, da bi ti pokazala svojo nemilost in nezadovoljnost! Ti nisi vreden moje ljubezni, ker si toli lahko-miselno opustil pobožnosti, do katerih si razodeval poprej zmerom veselje, in o katerih si vedel, da meni dopadajo! . . .“

Nato zapusti presveta nebes Kraljica našega Tomaža v najbridkejši žalosti in v hudem kesanju. Ko se Tomaž vzbudi, izpraša svojo vest, spozna svoje pregreške in obljubi, da se bo popolnoma poboljšal. In da ne bi dobil več takega ukora, prične iz nova svoje prejšnje pobožnosti, katere zvesto opravlja vse dni svojega življenja. Vsaki dan se zahvali nebeški Materi, da ga je iztrgala iz mlačnosti in ga zopet sprejela v svojo službo. Na vse mile načine si prizadeva, da bi popravil svojo prejšnjo lenobo. V ta namen

moli večkrat „Češčenomarijo“, katero je molil zelo pobožno. Dostavljal pa je angelovemu češčenju lepe besede, katere naj tu sledé v našo spodbudo:

„Jaz se hočem približati tebi, o Marija, s ponižnostjo, pobožnostjo in z zaupanjem, kolikorkrat bom molil angelovo češčenje. S pobešeno glavo ti je darujem iz spoštovanja do tvoje posvečene osebe; z razprostrtimi rokami in z občutkom pobožnosti želim in hrepenim, da bi je tisočkrat in še večkrat ponavljali vsi nebeški duhovi. Ne vem ničesar bolj veličastnega za-te, in bolj tolažljivega za-se, kakor je angelovo češčenje. Vsi, ki ljubijo tvoje presveto ime, naj je slišijo in umejo. Nebesa naj se radujejo in strmi naj zemlja, ko kličem: »Češčena Marija!« Hudič bèži od tod in zemlja se tresi, ke-dar ponavljam: »Češčena Marija!« Žalost mi mine in tisočero veselje napolni moje srce, kolikorkrat molim: »Češčena Marija!« Moja skoro ugasla ljubezen zadobi novo moč, in moja duša se čisto prenovi, kolikorkrat k tebi kličem: »Češčena

Marija!« Moja pobožnost se oživi, kesanje se mi ponovi, upanje se mi utrdi in jaz občutim tolažbo še nikoli občuteno, kolikorkrat molim k tebi: »Češčena Marija!« Sladkost tega češčenja je tolika, da ne najdem besedij, s katerimi bi jo povedal. Pregloboko se nam je utisnila v srce, kakor da bi jo mogli izgovoriti z besedo. Iz nova padem pred te na kolena, opresveta vseh devic Devica, da kličem k tebi: »Češčena Marija!« Kdo mi dá sredstev, da bi te ljubil tako srčno in popolnoma, kakor želi te ljubiti duša moja! O da bi se vsi udje mojega telesa izpremenili v ravno toliko jezikov, da bi te tako mogel pozdravljati na tisoč načinov! Naj bi bile moje besede vse ognjene in tleče, da bi te žnjimi častil! O presveta Mati mojega Boga! v prah ponižan v pričo tebe, prešinjen odkritosrčne pobožnosti srca in napolnjen z nepopisljivo prisrčnostjo tvojega svetega imena, darujem ti veselje, katero si občutila takrat, ko te je pozdravil nadangel Gabriel. O da bi mogel z ustmi, čistimi ko zlató,

z gorečo pobožnostjo ponavljati vedno: »Češčena Marija!«

Vaja. Bodi zmeren v jedi in pijači, ter pomisli, da te vidi Bog! Češčena Marija...

Ednajsti dan.

Prvo premišljevanje ob oznanjenju Mariji Devici.

Marijo izvoli Bog za Mater Božjo. Ta njena čast bila je velika: 1.) v redu nature; 2.) v redu milosti, in 3.) v redu slave v nebesih.

1. *V redu nature.* Ker je bila Marija, prečista Devica, resnična in prava Mati učlovečene Besede, stopila je s to častjo v tesno zvezo z Bogom, v zvezo, kakoršne ne more imeti nobena druga stvar. V njej se je učlovečil in iz nje se rodil Jezus Kristus, Sin Najvišjega, pravi Bog in pravi človek v eni Božji osebi. Zato se pa ona po vsej pravici imenuje Božja Mati. To je čast, katera presega naš razum. — Vedi pa, duša krščanska, da je Marija postala tudi Mati grešnikov, ko je postala Božja Mati. S pravim otročjim zaupanjem zateci se torej k tej prisrčni Materi, izroči se v njeno varstvo in prizadevaj si, da ji ves čas dopadeš.

2. *V redu milosti.* S tem, da je Marija postala Božja Mati, zadobila je nekako oblast

črez vse neizmerne zaklade milostij svojega Sina. Jezus ji je bil kot Sin podložen. Spolnoval je njene ukaze in se ravnal po njenih željah in jo ubogal na migljaj. Misliti si torej moremo, koliko premorejo njene prošnje pri Jezusu, če ga ona kake milosti prosi za nas! In v resnici, volja Božja je takó, pravi sv. Bernard, da po Mariji prejmemo vse: Odrešenika svetá in milosti vse, katere nam je on pridobil. — In zakaj se ti, ki si tako ubog in reven, ne obračaš do te bogate, mogočne, predobre Matere? Zakaj je ne prosiš, da bi ti stala na strani v vseh potrebah, pomagala ti v tvojem uboštvu in obogatila te z milostmi?

3. *V redu slave v nebesih.* O Mariji bremo v svetih knjigah, da sedi ob desnici svojega Sina, nad vse trume izvoljenih duhov povzdignjena, na posebnem tronu časti in slave nebeške. Ako ni nobeno oko videlo, nobeno uho slišalo in nobeno srce občutilo, kar je Bog pripravil tem, ki ga ljubijo: kdo bo potem mogel umeti veličastvo in slavo, katero je pripravila presveta Trojica veličastni Porodnici Božji? O, kolika tolažba, kolika sreča za nas, ko vemo, da je Marija naša Mati, naša zapovednica, v nebesih obdana z večno slavo in veličastvom. Živimo pa tudi takó, da smo vredni svoje Matere

in da bomo enkrat gledali njeno veličastvo in pri njej uživali na veke veselje nebeško!

Molitev.

Devica mogočna, prosi za nas!

O presveta Devica! Ti si v resnici mogočna v nebesih, na zemlji in v peklu, ker ti Jezus, tvoj Božji Sin, ničesar odreči ne more in ker si s svojo priprošnjo, ker vse dosežeš, česar prosiš, v nekakem oziru, reči smemo, vsegamogočna, kakor on. Po tebi deli nam Jezus pomoč in milost; po tebi obvaruje nas pred vsemi dušnimi in telesnimi nevarnostmi. Vse občuti tvojo moč v korist služabnikov tvojih. Ti si premagala krivoverstvo. Peklenski kači si strla glavo. Vzela si peklenškemu sovražniku plen, o katerem je menil, da je spravljen varno. Devica mogočna, prosi za nas! Dodeli nam moč zoper vse sovražnike naše. Daj, da premagamo vse skušnjave in napade hudobnega duha, in izprosi nam milost večnega zveličanja. Amen.

Vzгляд. Sv. Frančišek Hijeronimski.

Sv. cerkev praznuje 11. maja god sv. Frančiška Hijeronimskega iz družbe Jezusove. Bil je pravi apostol kraljestva Neapolitankega, ter zvest služabnik in častilec Marije Device. Spoštoval jo je nad vse in ljubil prisrčno. Vedno je mislil le na to, kako bi to svoje mišljenje in ljubezen do Marije vcepil vsakateremu globoko v srce. Vsako nedeljo v letu in vse Marijine praznike se je postil ob samem kruhu in vodi, vrh tega si še nakladal razna pokorila Mariji na čast. V jezuitski cerkvi v Neapolu je podoba Materie Božje, katero je sv. Frančišek Saleški bil poslal iz Rima tjakaj in katero častijo pod naslovom Marije Večje (Maria Maggiore). Z največjo gorečnostjo je sveti mož ljudstvo zavračal tjakaj in je spodbujal k češčenju prevzvišene nebes kraljice. Vsak torek v letu je pridigoval skozi 22 let v neki Marijini cerkvi, ter razlagal visoke in nenavadne Marijine prednosti in neštevilne velike milosti, katere ona deli svojim častilcem. Posebno goreče si je še prizadeval, da bi mladini globoko v srce vcepil pobožnost do Marije. Zakaj v tej pobožnosti je spoznal najboljši pomoček bodisi, da se ohrani nedolžnost, bodisi da se pridobijo izgubljene duše. Imel je navado govoriti, da se bo težko zveličal,

kdor ni častil Marije zvesto. V dvomih in težavah bila mu je Marija svetovalka, pri delu njegova moč, v nevarnostih zavetje, v najtežavniših podjetjih podpora, in v vseh stiskah njegova pomoč in otenje. Nikoli se ni obrnil do nje, da ne bi bil uslišan. Pri svojih misijonskih pridigah je vselej predstavil poslušalcem podobo Matere Božje, da bi jim tako ž njenim posredovanjem izprosil blagoslova iz nebes in jih tako po Mariji privedel k Jezusu. Človek še umeti ne more, kolike reči je delal ta apostolski mož pod Marijinim varstvom in koliko duš je pridobil za sv. nebesa. Povsod, kamor ga je kedaj peljala njegova gorečnost, utrdila se je in močno pomnožila pobožnost do Marije. Pa usmiljena Mati ga tudi zavoljo tega ni pustila brez plačila. Ko mu je že vse življenje stala zvesto na strani, vzela ga je ob njegovi smrtni uri pod svoj materni plajšč, da bi ga tako privedla varno v večno slavo in čast. Umrli je sv. Frančišek v Neapolu leta 1716. Papež Pij VII. ga je leta 1806. prištel med zveličane, Gregor XVI. pa dné 29. maja leta 1839. med svetnike. — Od sv. Frančiška se učimo, kako je dobro za tistega, ki ljubi in časti Marijo, in prepričani bodimo, da je težko, kakor je rekel ta sv. mož, zveličati se onemu, kdor bi Marije zvesto ne častil.

Vaja. Iz ljubezni do Jezusa in Marije pritrčaj si nekoliko pri jedi. Češčena Marija . . .

Dvanajsti dan.

Drugo premišljevanje ob oznanjenju Mariji Devici.

Prednosti, zavoljo katerih je zaslužila Marija biti Mati Božja, so te-le: 1.) prednosti telesa; 2.) srca, in 3.) duha.

1. *Prednosti telesa.* Marija je bila tudi telesno stvarjena tako, da je bila najbolj pripravna izmed vseh stvarij, da jo Bog povzdigne v čast Božje Matere. Bila je Marija tako popolna, da jo je sv. Duh dal imenovati: „bлагословljeno med ženami“; zlasti je ona prva, ki je razvila zastavo devišstva in svoje telo popolnoma posvetila Bogu. Kako dopadljiva je morala pač v očeh Božjih biti tolika čistost, če se Bogu že lilije na polju dopadejo! O koliko dopadenje je moral pač imeti še-le nad to najmodrejšo in najčistejšo Devico! — Pa tudi kak stud mora imeti nad ono grdo nečistostjo, s katero se je omadeževal že marsikateri, in morda tudi ti.

2. *Prednosti srca.* Marijino srce je bilo nekaka zaloga največastnejših popolnostij. Neskončno se je dopadala večnemu Bogu njena neprekosljiva dobrotljivost, čistost in

svetost srca, posebno pa še njena globoka ponižnost, od katere so dobivale pravi blesk vse druge čednosti. Če jo je tudi na Božje povelje angel Gospodov imenoval Božjo Mater, vendar se sama navzlic ti nadzemeljski časti ni imenovala drugače, kakor najnižjo dekle Gospodovo. Glej, dekla sem G o s p o d o v a ! In komaj je to izgovorila, je že Bog, kateri nikoli ne zavrže ponižnega srca, stopil iz nebes, da bi se v naročju čiste Device oblekel z našo natoro in se učlovečil za nas. — Ne zabi torej, kristijan, da je ravno ponižnost ona čednost, katera kliče k nam Boga iz svetih nebes, napuh pa ga vselej odvrča od nas.

3. *Prednosti duha.* Če je mogel kdo pospešiti prihod Odrešenika sveta, pospešila ga je gotovo Marija. Ona kot glava vernikov in obdarovana z bogastvom milostij je bila vredna v živi veri in z gorečim hrepenenjem po Zveličarju se povzdigniti pred prestol božji ter s svojimi gorečimi prošnjami sklicati večno Besedo na zemljo, naj bi se učlovečila v njenem deviškem telesu. — Tudi ti, moj kristijan, oživljaj pridno svojo vero in kaži jo v dejanju. Obujaj v sebi hrepeneče želje, naj bi Bog izpreobrnil nevernike in zaslepljene grešnike. Moli za to z vso gorečnostjo in s trdnim zaupanjem.

Tako boš veliko pripomogel, da se izpreobrnejo grešniki, pa tudi za-se boš veliko zaslužil pred Bogom.

Molitev.

Mati dobrotljiva, prosi za nas!

O Devica, polna dobrotljivosti, usmiljenja in ljubezni! Z ljubeznijo te je Bog, ki je neskončno dober, napolnil, posebno tedaj, ko je prebival v tvojem telesu. Tvoje usmiljeno srce nikdar ni zavrglo grešnika, če je bil še tako hudoben in kazniv, ako je pribežal k tebi s potrtem in skesanim srcem. Nebo in zemlja sta polna dobrote in milobe tvoje. Tvoja dobrotla oživlja zaupanje naše; tvoja miloba nas priganja, naj se zatekamo k tebi in te prosimo, da bi bila srednica naša. Usmili se nas in imej potrpljenje z revščino našo! O dobrotljiva Devica, prosi za nas, reši nas! Amen.

Vzgleđ. Sv. Alfonz Liguorski.

Sv. Alfonz Marija Liguorski, ki je bil 29. maja l. 1839. sprejet med svetnike, bil je eden najbolj gorečih Marijinih častilcev

in najbolj svetih škofov, ki so zadnje čase poveličevali sv. cerkev. Njegovo svetost spričujejo najbolj osebe, katere so ga osebno dobro poznale; te trde odločno, da on oblačila nedolžnosti, dobljenega pri sv. krstu, ni nikdar omadeževal, in da ni nalašč ali prostovoljno nikdar storil niti najmanjšega greha. Da se je ohranil v blaženem stanu milosti božje, pomagala mu je velika otročja pobožnost do Marije, kateri se je posvetil na poseben način. Od svoje nežne mladosti je občutil srčno ljubezen do preblazene Device Marije. Ta ljubezen je v njem rastla od dné do dné ter se vedno bolj utrjevala. V vseh potrebah se je obračal do nje in vselej je bil prepričan, da ga bo uslišala. To zaupanje vcepljal je vsem ljudem in jim zmerom ponavljal, da smo po Mariji, kakor smo po njej prejeli odrešenje sveta, deležni tudi vseh milostij odrešenja. Ta dobrotljiva Devica, katere slavo in veličastvo je označeval s toliko gorečnostjo v vseh svojih pridigah, opominih in pismih, ga je obdarovala s čudovitimi milostmi. Proti koncu svojega življenja je razodel nekemu duhovniku, da je imel navado v vseh potrebah posvetovati se z najmodrejšo Devico, posebno, ko je ustanavljal red ali društvo Odrešenikovo. Povedal je, da mu je razodela

veliko in veličastnih rečij. Zatorej si tudi lahko razlagamo, od kod ima toliko pristrčnih izrazov in ono bogastvo nežnih občutkov, s katerimi so prepletene vse njegove molitve in hvalne pesmi, katere je Mariji na čast zapisal v raznih svojih spisih. Na svojih misijonih propovedoval je o prednostih Marijinih tako goreče in pristrčno, da je vse drlo za njim poslušat ga, in da so njegovi govori ganili in izpreobrnil najtrdovratnejše grešnike.

Tu hočem ob kratkem navesti še nekatere pobožnosti, katere je Alfonz navadno opravljal Mariji v čast. Vsaki dan je svoje molitve klečé molil pred kako Marijino podobo. Vse sobote v letu in vse dneve pred Marijinimi prazniki se je postil ob samem kruhu in vodi. Sleherni dan je obiskal kako cerkev ali kapelo, posvečeno Mariji. Vedno je nosil svoj škapulir, kakor tudi rožni venec — molek — okoli vratú pod svojo obleko; in kakor drugi udje njegovega društva, nosil je tudi on drugi molek za prepasom svoje obleke. V svoji sobi je imel veliko podobo Matere Božje, na katero je čestokrat z veliko ljubeznivostjo vprl svoje oči, da bi jo pozdravil in poklical na pomoč. Sleherni dan je molil sv. rožni venec in premišljeval njega skrivnosti. Vrh tega je vsaki dan molil

pet Marijinih psalmov njej v čast. Vsaki četrte ure je molil eno Češčeno Marijo, in tega ni opustil tudi tedaj ne, če je bil kdo pri njem. Zjutraj, o poldne in zvečer ni nikdar opustil moliti angelovega češčenja. In če je ravno o tem času bil na ulici, pokleknil je vselej tudi kot škof na tla in klečé opravil svojo molitev. Kolikorkrat je kam šel, izročil se je v Marijino varstvo; ravno tako jo je vselej pozdravil, ko je prišel domov. Vsako soboto je imel navado, ljudstvu pridigovati o častitljivosti Marijini ter je zapustil celó pisano naročilo, da se ima to zgoditi tudi v prihodnje po vseh hišah društva Odrešenikovega. — O da bi mi tega zvestega Marijinega služabnika posnemali vsaj nekoliko! Koliko milostij bi tudi mi, kakor on, prejeli po njenem posredovanju od dobrotljivega Boga!

Vaja. Obudi od časa do časa vero, upanje in ljubezen. Češčena Marija . . .

Trinajsti dan.

Tretje premišljevanje ob oznanjenju Mariji Devici.

Sveto Marijino materinstvo poveličuje
1.) Boga; 2.) Marijo samo; 3.) povzdiguje nas grešnike.

1. *Marijino materinstvo poveličuje Boga.* Večna Beseda se je v Marijinem telesu učlovečila in iz nje rodila; s tem čudežem se je božje kraljestvo resnično močno razširilo. Dosihdob je imel Bog podložnike samo stvari, katere so bile v svojem bistvu čisto revne. Ko se je pa Kristus učlovečil, pridobil si je pa Bog podložnika neizmerne časti in neskončne popolnosti, namreč učlovečenega svojega Božjega Sina. Ako se je Bog v stari zavezi imenoval Bog Abrahama, Izaka in Jakoba, more se zdaj imenovati Bog njega, ki je Bog in človek vkup. — Kaj pa ti, kristijan moj, ali si že v resnici kaj storil, da pomnožiš Božjo čast in slavo? Mar si se že spodbudno s kom pogovarjal, koga umestno poučil in dajal dobre vzglede, da bi pridobil Kristusu kaj neumrjočih duš? Morda pa si jih s svojim nekrščanskim življenjem in neprevidnim vedenjem celo odvrčal od Jezusa in mu jih odtujil?

2. *Marijino materinstvo poveličuje Marijo samo.* Marija je videla, kako je Bog njej pokoren, kakor dober otrok svoji materi. O kolika čast, kolika slava za Marijo, da se Božja oseba tolikanj poniža, da jej je pokorna! — Kaj pa ti, ki gledaš ta čudež božjega poniževanja in Marijinega povikševanja; delaš li s svojo ubogljivostjo in podložnostjo veselje

roditeljem svojim in predstojnikom? Si jim li tako podložen, kakor je bil Jezus Mariji? Mari pa le skušaj otresti si jarem pokorščine?

3. *Marijino materinstvo povzdiguje nas grešnike.* Marija je Mati Božja. Ona pa je tudi Mati skesanih grešnikov. In kot Mati Sodnika Božjega je pri njem naša Srednica. Kdo ne vé, koliko premore ona s svojimi prošnjami in s svojim posredovanjem pri svojem Božjem Sinu, kateri jo tako močno ljubi in časti? — Torej kliči, krščanska duša, Marijo na pomoč, in prosi jo iskreno, naj skrbi za-te, da zveličaš svojo dušo, katera ji je tolikanj pri srcu, in za katero je tolikanj delal in tolikanj pretrpel njen Božji Sin! Prepričan bodi, da ne boš osramočen, ako otročje ljubiš in pobožno častiš Marijo.

Molitev.

Mati najzvestejša, prosi za nas!

O Devica, v resnici zvesta Bogu, čegar voljo si popolnoma spolnovala! Zvesta si Jezusu, svojemu Sinu, s katerim si bila tako tesno združena, da te nič na zemlji ni moglo ločiti od njega! Zvesta si ljudem, ki te kličejo

na pomoč. O, izprosi nam, naj nam Jezus odpusti našo nezvestobo, s katero smo se pregrešili. Izprosi nam milost, da v prihodnje zvesto spolnujemo svoje dolžnosti, da ravnamo po navdihovanju tvoje milosti, da opravljamo vse pobožnosti do Jezusa in do tebe, ter da nas tvoj Sin kot zveste služabnike enkrat milostno sprejme v svoje veličastvo. Amen.

Vzгляд. Sv. Bernard.

Sv. Bernard, prvi opat Klervoški (Clairveaux), bil je v 12. stoletju dika in pravi steber sv. cerkve. S svojo živo zgovornostjo, s svojo apostolsko gorečnostjo in s svojim sv. življenjem je neizrečeno veliko storil za čast in slavo Božjo. Posebno ganljiva in spodbudna je njegova pobožnost in ljubezen do Marije prečiste Device. Ni ga človeka, ki bi bral njegove molitve in govore, katere je spisal v Marijino čast, pa ne bi ga ganilo do solz. Že v svoji nežni mladosti se je podal v varstvo Marijino. Zato mu je tudi Mati usmiljenja pokazala o raznih priložnostih, kako dopadljiva ji je njegova pobožnost in kako ji je pri srcu

njegova večna sreča. Že v njegovi mladosti se mu je Marija neki božični večer prikazala s svojim Sinom Jezusom, ter mu odkrila vso skrivnost Božjega rojstva. Ta prikazen je v njegovem srcu užgala gorečo ljubezen do Jezusa in Marije. Ta ljubezen mu ni ugasnila nikdar, ampak ga je nagibala, da je pozneje spisal veličastno knjigo v čast in slavo Jezusa in njegove Božje Matere Marije. Bernard je po Mariji prejel obilne in velike milosti. Nekoč, ko je ležal hudo bolan, prikaže se mu Marija, položi roko na-nj in ga na mah ozdravi te bolezni, o kateri so sodili zdravniki, da je neozdravljiva. Bernard si je prizadeval, vcepiti vsem ravno tako živo in gorečo ljubezen do Marije, kakoršno je sam občutil v svojem srcu do nebeške kraljice. Da bi oživil zaupanje na njeno priprošnjo, spodbujal je vernike neprenehoma z besedami: „Njej ne manjka niti moči, zakaj ona je Božja Mati, niti dobre volje, zakaj ona je Mati usmiljenja in tudi naša Mati; in sicer ne samo Mati pravičnikov, ampak tudi Mati ubozih grešnikov.“ Po vsej pravici se torej sv. Bernard imenuje oznanjevalec Marijine slave, ker nobeden izmed svetih očetov in učencov sv. cerkve ni govoril in pisal toli prisrčno in goreče o Marijinem veličastvu in o njem

izrekel toliko krasnih mislij, kakor on. Njegove knjige bodo oznanjevale do konca sveta njeno slavo in vernike spodbujale ljubiti Marijo. L. 1152. v 63. letu svojega življenja je izdihnil svojo dušo. Pokopali so ga pred oltarjem prečiste Device Marije, katero je ves čas tako goreče častil in jo tako vneto poveličeval z besedo in dejanjem. Iz pisem sv. Bernarda hočemo navesti kratko molitev, s katero je častil Marijo:

O, presrečna Marija! Ti si Mati Božja, pa tudi Mati grešnika, Mati pregnanca! Ne dopusti, o dobra Mati, da bi mene, tvojega grešnega sina, obsodil tvoj Božji Sin; marveč izprosi, o preblazena Marija, da tvoj Sin, Božji Sodnik, mene revnega pregnanca enkrat sprejme v večno domovino! Amen.

Vaja. Izprašuj z vso natančnostjo svojo vest. Češčena Marija . . .

Štirinajsti dan.

Prvo premišljevanje o Marijinem obiskovanju.

Marijino potovanje k teti Elizabeti nam daje premisliti troje: 1.) nagib; 2.) težavnost, in 3.) naglost njenega popotovanja.

1. *Nagib Marijinega popotovanja* ni bil noben drugi, kakor hrepeneča želja, da bi Elizabetini hiši prinesla srečo in blagoslov, in ž njenim Sinom sodelovala pri zveličanju človeštva. Marija bi bila prav lahko ostala doma in tamkaj v sveti tihoti prepevala čast in slavo Gospodu, kateri ji je storil velike reči. Toda, ker ji je bilo najbolj pri srcu zveličanje duš, zavoljo katerih se je Božji Sin ravno učlovečil v njenem deviškem telesu, zato se naglo odpravi na pot. Ona zapusti samotno tišino, da bi šla tjakaj, kamor jo vleče ljubezen. — S svojim vzgledom uči te, kristijan moj, Marija, da moraš tudi ti katerikrat odnehati od svojih spokornih vaj, kedar to zahteva ljubezen do bližnjega, da mu hitiš v dušnih in telesnih stiskah na pomoč.

2. *Težavnost tega popotovanja.* Dasiravno Marija, preblažena Devica, ni bila krepkega telesa, ampak še v nežni dobi, vendar se odpravi v mesto Hebron, katero je precej oddaljeno od Nazareta, in kamor vodi težavna pot čez gorovje. Toda ljubezen podeli nežni Devici srčnost, moč in jakost. — Ti se pa ustrašiš vsake najmanjše težave, kedar je treba pomagati bližnjiku in mu storiti kako ljubav. O pogledu tolikega vzgleda kaj si pač moreš misliti družega, ka-

kor da ti manjka ljubezni in da si, čeravno živ, vendar mrtev!

3. *Naglost tega popotovanja.* Sv. pismo pravi izrečno: Marija je šla hitro čez gorovje. Čemu ta naglost? Zato, ker je bil namen Jezusov, da posveti v materinem telesu svojega predhodnika Janeza. Zato je hitela Marija, da bi se naglo zvršil Jezusov namen in njegovemu predhodniku došla najhitrejša pomoč. — In v resnici! Božji Duh ne trpi nobenega oprezanja, nobenega odlašanja. Duh lenobe in mlačnosti, nagnjenje k vednemu odlašanju ni od Boga. Po tem vzoru prašaj sam sebe in stori, kakor te navdihuje Božji Duh; toda to stori naglo in brez odlašanja!

Molitev.

Podoba pravice, prosi za nas!

O Marija, na tebi občudujemo in proslavljamo odsev vseh čednostij in vse krščanske pravice. Na tebi ne najdemo nobene sence, nobene tmine, nobenega madeža, nobene nepopolnosti. Zakaj na tebi se leskečejo v najsvetlejši luči vse čednosti. Po vzgledu svojega Božjega Sina si hotela dopolniti

vso pravico. O, v tem ogledalu se hočemo prav pogosto ogledovati. Tvojo svetost hočemo vedno pred očmi imeti, da se od tebe učimo, kaj da nam je storiti, kaj opustiti, kako uravnati svoje dejanje in nehanje. Izprosi nam odpuščenja vseh naših krivic. Izprosi nam od Boga milost, da bi mogli vedno hoditi po poti pravice in na njej vstrajati do konca, ter da bi enkrat celo večnost opevali usmiljenje božje. Amen.

Vzgleđ. Sv. Frančišek Borgija.

Med svetnike, kateri so se največ trudili, da razširjajo Marijino čast, prištevamo po vsi pravici sv. Frančiška Borgija, vojvodo Kandiaškega in poznejega generala družbe Jezusove. Živel je sicer že med svetom jako pobožno, pa Bog ga je namenil še za višjo svetost; hotel ga je po posebnem dogodku še bolj navezati na-se. Cesarico Izabelo, ženo Karola V., v Toledu smrt pokosi v najlepši dobi njenega življenja. Cesar tedaj naroči Frančišku, da naj on spremlja mrliča v Granado, v rakvo kraljevo. Pa preden so mrliča izročili duhovščini Granadski, moral je sv. Frančišek potrditi s

prisego, da je ta mrlič v resnici cesarica Izabela. Privzdignejo pokrov svinčene krste, v kateri so truplo pripeljali, in Francišek odgrne tančico ž njenega obličja, da se prepričajo, če je truplo res Izabelino. Toda kaj zagledajo? Obličje vse izpremenjeno, vse skremženo, in nestrpljiv sopuh in smrad jim udari nasproti, tako sicer, da vsi pričujoči odstopijo in si z robci mašijo usta in nos. O pogledu te strašne gnile gruče prešine žarek božje milosti dušo našega svetnika. On spozna v njej podobo vse zemeljske velikosti, lepote in sreče. Sklonivši se jame bridko vzdihovati: „Kam je sedaj izginilo tvoje veličastvo? Kam tvoja lepota, prisrčnost in ljubeznivost? Ali je to tisti prelepi, kakor natorno čudo občudovani obraz? Ali so to tista usta, iz katerih je bilo ene besedice dovolj, da je osrečila siromaka, ali potrla srečnega? Glej! sedaj je vsega konec: od nje ni nič več upati, nič več se je ni bati! Vse je ž njo izgubljeno, pokopano.“ Sam pri sebi pa govori: „Vladarja snedó črvi ravno tako, kakor berača: onega v zlati tkanini, tega v raztrganih capah. O, prazna tolažba! O, žalostni razloček! Nič več nočem imeti opraviti s svetom!“ In ko se povrne v svoje stanovanje, pade pred Bogom na svoj obraz, prebije celo noč

v molitvi, vzdihovanju in solzah, ter stori obljubo, katero je vedno ponavljal: „Gospod, zaprisegam ti, da nikdar več nočem služiti stvari, katero mi lahko odvzame smrt.“

Ko mu je umrla njegova soproga, dopolni zvesto svoj sklep. Odpové se vsem posvetnim častém, vsemu bogastvu, in stopi v Jezusovo družbo, da bi tam ponižno in samotno služil Bogu. Vse svoje življenje je pristrčno ljubil Marijo. Sleherni dan je njej v čast opravljal razne pobožnosti, posebno sv. rožni venec, katerega skrivnosti je pre-mišljeval večkrat po dalje časa. Kolikorkrat je premišljeval učlovečenje Jezusovo in njegovo trpljenje, vselej je obrnil svoje oči tudi na Marijo, katera se je v toliki meri udeležila z Jezusom odrešenja našega. Premišljujoč učlovečenje Jezusovo, mislil si ga je v deviškem telesu Marijinem. Premišljujoč skrivnosti njegovega rojstva in detinstva, mislil si je Odrešenika v naročju Božje Matere. V njegovem tihem in skritem življenju gleda ga, kako je podložen in pokoren svoji Božji Materi. V njegovem apostolskem delovanju vidi Frančišek, kako radovoljno posluša Marija vse besede in nauke svojega Sina in si jih ohranja v srcu. Premišljujoč Jezusovo trpljenje občuduje ljubezen Marijino, s katero potrpežljivo prenaša vso ža-

lost in bridkost: gleda jo stoječo pod križem, katere srce je prebodeno s sedmerimi meči. Povsod in vsikdar obuja vse one čute, katere je občutila Marija. Tako je imel sv. Frančišek v vseh premišljevanjih našega odrešenja vedno tudi Marijo v mislih, ki je pri delu našega zveličanja tako ljubeznivo in junaško sodelovala. Brezmejno je zaupal v Jezusa, Odrešenika in Srednika našega, pa tudi v Marijo, Posrednico našo pri Jezusu, njenem Sinu. Pobožnost in zaupanje do Marije prizadeval si je razširjati med vsemi ljudmi, v govorih in knjigah. Pa ne samo med priprostim ljudstvom je delal za Marijino čast in poveličevanje, ampak znal je tudi v imenitnih hišah uvêsti Marijine pobožnosti, s katerimi je veliko duš obvaroval zapeljivosti, veliko njih iztrgal iz pregrešnosti in spravil na pot popolnosti. Prepričan, da ne moli zastonj nobeden, kdor svojo molitev po Mariji daruje njenemu Božjemu Sinu, zatekal se je v vseh okolnostih življenja k njej. Vselej je prejel tolažbo in pomoč in to gostokrat na prečuden način. — Gotovo je torej, da Marija ne zapusti svojih častilcev nikdar in da, kakor pravi sv. Bernard, ne zavrže nobenega, kdor Mater usmiljenja z otroškim zaupanjem kliče na pomoč.

Vaja. Bodi usmiljen do ubožcev: ako imaš dosti, daj dosti; če imaš malo, daj malo z dobrim srcem svojemu bližnjemu zavoljo Jezusa. Češčena Marija . . .

Petnajsti dan.

Drugo premišljevanje o Marijinem obiskovanju.

Ob Marijinem obiskovanju premišluj:
1.) njeno ponižnost; 2.) njene pogovore, in
3.) moč njenega obiskovanja.

1. Ponižnost Marijina. Pomisli, kako previdno, ponižno in modro se je vedla Marija ob tem obiskovanju. Sv. evangelist popisujoč to skrivnost omenja, kako spoštljivo in ponižno je Marija pozdravila sv. teto Elizabeto, ter nam tako kaže lepo, ljubeznjivo in ponižno vedenje, nad katerim se je vzgledovala vsa Caharijeva hiša. — Uči se in ne pozabi imenitnega nauka, da sta ti ponižnost in zatajevanje samega sebe pred vsem potrebni čednosti; podlaga sta vse krščanske odgoje in vsega poštenja.

2. Njeni pogovori. Kakor piše sv. Bonaventura, pripovedovala je Marija svoji teti Elizabeti vse okolnosti Odrešenikovega učlovečenja v njenem deviškem telesu; Elizabeta pa je razodela Mariji, na kak način je

ona, ki je že toliko časa bila nerodovitna, spočela v svoji visoki starosti. Ti pogovori so njiju srci užgali v goreči ljubezni do Boga. — Ali so tvoji pogovori tudi bogoljubni? Nimaš li navade, govoriti o ničvrednih, nedostojnih in dvoumnih rečeh? Nimaš li navade, uganjati neslanih in neumestnih šal? Mar niso tvoji pogovori le grdo opravljjanje, objedanje, obrekovanje in natolcevanje tvojega bližnjega? Pusti vendar enkrat te brezkoristne, Boga žaleče in bližnjega pohujšujoče pogovore! Resnobno brzdaj svoj jezik in govori le to, kar je koristnega, dobrega, častnega, kar služi v Božjo čast, v spodbudo tvojemu bližnjemu, tebi pa v večno zveličanje.

3. *Moč tega obiskovanja.* V tem trenutku, ko je Marija stopila v Caharijevo hišo, je bil že sv. Janez posvečen v telesu tete Elizabete in oba napolnjena s sv. Duhom. Tudi se trdi z vso gotovostjo, da je Caharija po Marijinem posredovanju zopet zadobil govorigo, ko je bil na tablico zapisal ime svojega sina Janeza. — O presrečno stanovanje, v katero pride Marija! Kliči jo na pomoč, kristijan moj, da po njenem posredovanju zadobiš, kakor sv. Janez, svetost duše, kakor Elizabeta, gorečnost srca, in kakor Caharija, dar modrega in svetega govorjenja.

Molitev.

Sedež modrosti Božje, prosi za nas!

O Marija, ti si v resnici sedež modrosti, ker je počival v tvojem deviškem telesu in v tvojem naročju Božji Sin, večna modrost nebeškega Očeta, kateri ti je vlil vse darove in zaklade čeznatorne modrosti. Po vsi pravici te kliče sv. cerkev sedež modrosti. Mi pa, mi revni grešniki, tavamo v temoti in v smrtni senci. Mi ne vemo, kaj nam je v resnici koristno! Prosi vendar za nas, dobra Mati, da po tebi prejmemo darú modrosti in edino to ljubimo in iščemo, kar je dopadljivo v Božjih očeh in kar vodi v večno zveličanje. Amen.

Vzgleđ. Serviti. — Sv. Filip Benicij.

V začetku 13. stoletja je živel v Florenciji na Laškem sedem mož, kateri so se odlikovali pred drugimi v tem, da so bili bogati in žlahtnega stanú, posebno pa še goreči v službi božji in pobožnosti do brezmadežne Device Marije, Matere Gospodove. Ti možje so vsi ob enem času čutili v sebi neki notranji glas in nagib, da bi se čisto

ločili od sveta, pa v tihi samoti pod Marijinim varstvom služili Bogu, in kolikor je v njihovi moči, delali pokoro za grehe sveta, da bi izprosili grešnikom usmiljenja božjega. To je bil povod in začetek imenitnega reda služabnikov Marijinih ali servitov. Klicali so se zato tako, ker je bila prva njihova skrb, da bi preblaženo Devico Marijo posebno častili. Ta red, častljiv že po svojem imenu ter sv. cerkvi v korist po plodonosnem delovanju, začel se je razvijati posebno po neumornem prizadevanju sv. Filipa Benicija. Kmalu, ko je bil red ustanovljen, sprejeli so va-nj Filipa in pozneje temu redu za generala izvolili. Filip še ni imel pet mesecev, ko prvič vidi nekatere teh sedmerih ustanovnikov; prosili so milošnje. Naenkrat se otročiču razveže jezik in on reče svoji materi: „Glej tu Marijine služabnike!“ Ta čudež je bil povod, da so te redovnike od tistihdob začeli klicati Marijine služabnike. V svojem 15. letu jel je Filip resno premišljevati, kateri stan bi si izvolil, in molil je veliko v ta namen, posebno k Mariji. Prigodi se, da zajde nekoč v cerkev servitov. Pri berilu lista istega dne čuti v sebi neki notranji glas, ki mu veli, naj vstopi v red servitov. Da bi pa čisto spoznal voljo božjo, obrne se

še bolj pristrčno v molitvi do Marije, in ta ga prihodnjo noč utrdi v njegovem sklepu v posebni prikazni. Sedaj trdno prepričan o volji Gospodovi, hiti precej drugi dan k predniku tega reda in ga prosi klečé, naj ga vsprejme v red kot redovnega brata. Njegovo prošnjo takoj uslišijo. Odslej se posveti Filip čisto in popolnoma službi Marijini in si prizadeva dopasti le njej, posebno s svetim življenjem in posnemanjem njenih vzvišenih čednostij. Pozneje se dá iz pokorščine posvetiti v duhovnika ter prične kmalu potem apostolsko goreče oznanjevati sv. evangelij in grešnike nagibati k pokori. Pod varstvom svoje nebeške Gospé je delal velika čuda, in sad njegovih prizadevanj je bil sijajen. Povsod je razširjal pobožnost do Marijinih sedmerih žalostij, da bi ž njo grešnike spodbujal k pokori, pravične in dobre kristijane pa ohranil na poti čednosti. Ko je vse svoje življenje preživel v največji čistosti srca in v vaji najpopolnejših čednostij, približal se mu je naposled trenotek, da prejme plačilo za vse svoje trude. V praznik Marijinega vnebovzvetja ga napade mrzlica. Vso osmino je obujal občutljeje najbolj goreče ljubezni do Boga, najbolj nežne pobožnosti do Marije in najbolj odkritosrčnega kesanja zavoljo svojih grehov.

Zadnji dan osmine prosi sv. zakramentov za umirajoče, in ko jih pobožno prejme, pade v smrtno omamico. Ta je trajala cele tri ure in z vsakim trenutkom so pričakovali, zdaj in zdaj bo izdihnil. Pa naenkrat se zopet zavé ter pravi okolo stoječim, da si je hudič prizadeval na vse kriplje, da bi ga pahnil v pogubljenje, da pa ga je prečista Devica rešila vseh nevarnostij. Potem zahteva svoje bukve (tako je imenoval svoje sv. razpelo). Zrôč s svojimi očmi v Križanega in govoreč imeni Jezus in Marija, izdihne svojo dušo 22. velikega srpana l. 1285. — O naj bi si tudi mi, vsak po svojem poklicu, na vso moč prizadevali, da bi bili vredni Marijini služabniki in da bi si šteli to za svojo največjo čast! Gotovo bi tedaj v vsaki stiski, posebno pa ob smrtni uri, zadobili Marijino pomoč.

Vaja. Večkrat si kaj pritrčaj, in če v drugem ne, saj v tem, da čuvaš nad svojim jezikom in svojimi očmi. Češčena Marija . . .

Šestnajsti dan.

Tretje premišljevanje o Marijinem obiskovanju.

Marija se je pri svoji teti Elizabeti mudila tri mesece, in tù je treba posebno po-

misлити na tri okoliščine: 1.) na hasek ali korist, katero je prejel Janez; 2.) na tolažbo, katero je prejela njegova mati Elizabeta, in 3.) na spodbudo ostale družine, katero je učinilo Marijino obiskovanje v Caharijevi hiši.

1. *Kak hasek ali kako korist je prejel Janez?* Marija se je mudila tri mesece pri svoji teti Elizabeti. Ako je že samo ob Marijinem pozdravu, ob njenem vstopu v hišo posvečen bil Janez v materinem telesu, kako je moral še rasti v milostih, ko je Marija molila ves čas njenega dolgega bivanja tamkaj in sama rastla v junaškem zasluženju! Ali se je torej čuditi, da je Janez postal tolik svetnik, da mu ga ni bilo para med človeškimi otroci? — Pač srečni roditelji, kateri izročé svoje otroke že pred porodom Marijinemu varstvu! Učimo se od Marije, s kako gorečnostjo nam je skrbeti za nedolžno mladino in kako nam jo navajati k dobremu. Zakaj navadno so ljudje v poznejših letih taki, kakoršni so se vzgojili v mladosti.

2. *Kako tolažbo je prejela Elizabeta?* O, s kakim veseljem in s kako radostjo je pač moralo napolniti Elizabetino srce Marijino bivanje pri njej! Mi moremo to le slabo umevati, če vsaj nekoliko premislimo, kaj se pravi, tri mesece pri sebi imeti njo, ki je radost izvoljenih duš in veselje ne-

beščanov. — Zakaj se torej, kristijan moj, v trpljenju in težavah življenja ne zatekaš k njej, katero imenuje sv. cerkev tolažnico žalostnih, pomoč vseh pravih kristijanov?

3. *Spodbujanje ostale družine po Marijinem vzgledu.* Marija je opravljala v Elizabetini hiši vsa navadna hišna opravila, in to posebno veselo, ponižno in ljubeznjivo. Marija, čeravno presveta Mati Odrešenikova, se je vendar lotila vsakega hišnega opravila ter sploh ni zamudila nobene priložnosti, da le stori dobro in skaže drugim kako ljubav. — O kako lep vzgled za vse prebivalce Caharijeve hiše! In kak vzgled tudi za-te, ki vselej toliko nejevoljo občutiš, kedar je treba bližnjiku skazati kako ljubav, če bi mu imel kaj odjenjati, ali kako drugače ponižati se pred njim!

Molitev.

Začetek našega veselja, prosi za nas!

O Marija, ti si uzrok našega veselja v življenju, v smrti in skozi celo večnost. To veselje si nam prinesla na svet, ko si nam porodila Odrešenika in Zveličarja sveta. V tem veselju nas ohranjuješ, ker ne nehaš stati nam na strani v vseh naših potrebah, in ker

vsem, ki kličejo k tebi, deliš svojo pomoč. Dopolnila boš naše veselje, če nam boš, kakor za trdno pričakujemo, v smrtni uri stala na strani, nas varovala in spremila v večno življenje. O Mati usmiljenja! ne zapusti nas ob uri skušnjav; utrdi v nas veselo upanje na te in tvojega Sina! Ne dopusti, da bi se nas lotila malosrčnost, temveč razveseljuj in spodbujaj nas s svojim varstvom in pomočjo, s svojim potrpljenjem v trpljenju in s svojo popolno udanostjo v voljo božjo. Amen.

Vzгляд. Sv. Frančišek Saleški.

Sv. Frančišek Saleški nam je zapustil prekrasen vzgled pobožnosti do sv. Matere Božje, katero je tako goreče častil in ljubil vse svoje življenje. Zato je pa tudi prejemal od nje pogostoma prav izvanredne milosti. Tu hočemo navesti posebno dogodek, kateri nam od ene strani kaže v svetli luči, kako otročje in močno je svetnik zapupal Mariji, z druge strani pa, kako milostno je Marija skrbela za svojega služabnika. Sv. Frančišek se je učil v Parizu in je že takrat živel pobožno in čednostno. Vendar

pa Bog pripusti, da se ga loti strašna obupnost, in neprenehoma ga je mučila črna misel, da bo večno pogubljen in da ne bo nikdar gledal obličja božjega. Mislimo si lahko, kako grozna je morala biti taka misel in skušnjava Frančišku, ki je tako prisrčno ljubil Boga in vedno hrepenel, da bi večno bil združen ž njim. Skušnjava mu ne da mirú. Noč in dan mu stoji grozovita podoba pred dušo njegovo. To ga je dušno in telesno tako potrlo, da je bil ves suh in bled, da so se bali že za njegovo življenje. V tem strahu in v tej zmedenosti duha ni nehal zatekati se k Bogu, Očetu vsega zaupanja. In ko ga je nekoč skušnjava posebno hudo mučila in ni našel več nobene rešitve, hitel je v cerkev, v kateri je bil storil obljubo vedne čistosti. Prvo, kar ugledajo njegove oči, bila je podoba Matere Božje. Ta pogled bil je pravo hladilo njegovemu ranjenemu srcu. Zaupanje, katero je zmeraj gojil do Marije in v njeno pomoč, oživelu mu je v novič in dobilo novo moč. Vrže se na zemljo, in ker se čuti nevrednega, da bi se obrnil naravnost do Boga, katerega morda vekomaj ne bo videl, moli iskreno in iz cele duše k Mariji, da zadobi milost po njej. Če pa je že v resnici odločen, da ga Bog vekomaj zavrže in da ga bo s pogubljenimi

vekomaj sovražil, naj bi mu vsaj bilo dovoljeno, Boga, dokler živi, ljubiti in poveličevati. In da bi bil tem gotoveje uslišan, pomoli s polno gorečnostjo molitev: „Spomni se, o premila Devica i. t. d.“; gorke solze vderó se mu ob tej molitvi po licu. Tako junaške prošnje Mati usmiljenja ni mogla odreči Frančišku. Kakor bi trenil, izginila je skušnjava. Globoko zaupanje oživilo je njegovega potrtega duha in napolnilo z nepopisljivo tolažbo. Še celó njegovo zdravje, barva njegovih lic: vse se mu je povrnilo na mah tako popolnoma, kakor da bi ne bil trpel nikdar. Odslej je užival notranji mir srca, mir božji, katerega ni več kalila nobena nezgoda. Ta okoliščina ga je spodbadala celo življenje, da je še bolj otročje ljubil Marijo, na njeno mogočno priprošnjo še bolj zaupal, ko je na čudežni način bil okusil njeno moč. Kot duhovnik in škof je z vzgledom in besedo, s krotkostjo in ljubeznijo izpreobrnil nad 70 tisoč krivovercev, ustanovil ženski red „obiskovanja Marijinega“ ter bogoljubne duše varno vodil v nebesa, kar še vedno dela s svojo knjižico: „Filoteja ali navod k pobožnemu življenju“.

Vaja. Ko se vležeš spat, spomni se svoje smrti in misli si, kakor da ne bi vstal iz svoje postelje več. Češčena Marija . . .

Sedemnajsti dan.

Prvo premissljevanje o Marijinem očiščevanju.

V tej skrivnosti je Marija vzgled pokorščine; zakaj njena pokorščina, katero je tu razodevala, je bila 1.) težavna; 2.) slepa, in 3.) velikodušna.

1. *Marijina pokorščina je bila težavna v tem, v čemur je imela spolniti postavo.* V postavi je bilo pisano, da naj se vse žene po porodu skažejo duhovniku v templu in v očiščevanje darujejo svoj dar. In s tem, da so se podvrgle postavi, spoznale so dejansko, da so bile po duhu postave res nečiste. Ti obredi so morali pač sila občutni in težavni biti za Marijo, najčistejšo vseh devic. Pa čeravno je bilo tako, vendar je ubogala Marija in spolnila postavo popolnoma. — Kaka sramota za-te, ki vedno tožiš in godrnjaš, če se ti kaj naloži, kar ti ne ugaja, in ki ubogaš le tedaj, kedar se ti kaj ukaže, kar ugaja tvojemu nagnjenju in tvojemu okusu!

2. *Marijina pokorščina je bila slepa po okolnostih in načinu, kako je ravnala po postavi.* Postava očiščevanja tikala se je samo onih ženâ, katere so spočele in rodile po naravi ali natori. Marija pa je bila spočela po moči Vsegamogočnega od sv. Duha.

A ne da bi kaj ugovarjala pomenu postave, ali se sklicevala na svoje prednosti, podvrgla se je slepo črki postave, dasi nje postava v resnici vezala ni. — Ti pa, kolikokrat se odteguješ spolnovanju onih postav in zapovedij, katere si kot kristijan spolnovati dolžen? Kaka sramota za-te, če pomisliš na Marijo!

3. *Pokorščina Marijina bila je po njenem namenu velikodušna.* Marija je spolnila vse, tudi najmanjše predpise očiščevanja popolnoma. Storila je celó več, kakor je bilo zapovedano, da je tako pokazala svojo velikodušnost in radodarnost do Boga, da ga v resnici ljubi iz vsega srca in vseh svojih močij. — In ti si zmeraj proti Bogu tako skop in stiskav! Ti nočeš nič storiti za-nj, izvzemši to, kar moraš, in še tega ne storiš tako, kakor bi mogel! Pomisli, da bo Bog enkrat tudi proti vsem onim skop, kateri so bili skopi proti njemu.

Molitev.

Posoda duhovna, posoda časti vredna, prosi za nas!

O preblažena Devica, po vsej pravici se imenuješ duhovna, častivredna posoda, ker je Bog tvoje srce napolnil z

najdražjimi darovi sv. Duha. Tvoje misli so bile vedno visoke in žlahtne, tvoji občutki sveti, tvoji nameni čisti in vzvišeni. Tebi ni bilo drugega na skrbi, kakor da bi povelečevala Boga. Druge skrbi nisi imela, kakor ljubiti ga; hrepenenja družega ne, kakor da bi ga posedla. Najdražji, najžlahtnejši darovi nature, milosti in veličastva lepšajo te v najpopolnejši meri. Mi pa, oh mi revčeki! mi nismo družega, kakor posode zavrženja in revščine! O, usmiljena, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija, usmili se nas, svojemu Sinu priporoči nas, da po tvoji priprošnji deležni postanemo njegovega neskončnega zasluženja, in da v prihodnje ne iščemo družega, kakor kar je božjega, kar je večnega. Amen.

Vzгляд. Sv. Frančišek Regiški.

Ako je pobožnost do Matere Božje za vse stanove in v vseh položajih življenja dobra in koristna, pa je še posebno v mladosti. Od ene strani vcepi ta pobožnost

nežnim dušam stud greha, od druge jim kaže v Marijinem vzgledu vso častitljivost in veličastvo pravice, čednosti in svetosti, vrh vsega tega pa jim zagotavlja varstvo in pomoč te dobrotljive, mogočne Device in Matere. Poleg veliko drugih, skušal je to posebno sv. Janez Frančišek Regiški. Rodil se je l. 1597. od imenitnih starišev v škofiji Narboneški na Francoskem. Smelo rečem, da se mu je bila že z materinim mlekom vcepila nežna ljubezen do vzvišene Božje Porodnice. Da bi to ljubezen Marijino oživiljal in gojil, pa da bi v večji meri okušal njene koristi, koprnel je že kot deček z največjo gorečnostjo po tem, da bi bil sprejet v kako družbo, katere posebna naloga je, Marijo častiti. Ko vidi spolnjene svoje želje, spozna, da se mora s posebno svetostjo vrednega skazati te milosti. Nobeden si ni bolj prizadeval, da bi živel natančno po predpisih družbe, kakor naš svetnik. Svoje molitve in pobožnosti je opravljal bolj obilno in pogostoma. Tako je tudi bolj pogostoma prejemal sv. zakramente. Najbolj si je pa prizadeval, da bi se čedalje bolj spopolnil v vsem tem, kar govori, kar dela in opušča, da bi bolj in bolj dopadel Bogu in svoji prevzvišeni Materi. Ko je kasneje stopil v družbo Jezusovo,

postala je njegova pobožnost še bolj sijajna. V šoli je kot učenik porabljal vsako prilžnost v to, da je v srcih svoje mladeži, opominjajoč in učeč jo ter moleč za-njo, užigal ono ljubezen do Marije, v kateri je gorelo in plamtelo njegovo srce. Posebno pa si je prizadeval v misijonih, katerim se je posvetil z junaško gorečnostjo zadnjih deset let svojega življenja. Ta leta je sam vodil Marijine pobožnosti in v njih vadal tudi vernike. Na vseh teh apostolskih potih in poslih se je vsega izročeval Marijinemu varstvu. Ves čas je klical njeno ime. Ne-prenehoma se je potegoval za njeno čast. Vse svoje poučevanje, vsa svoja opominjevanja, vsa svoja sveta dela je priporočal Marijini materni skrbi.

Ker se je Frančišek tolikanj trudil, da bi pridobil Jezusu duš, in ker je Marijo tolikanj ljubil in častil, prikazala sta se mu ob njegovi smrtni uri Jezus in Marija, da bi mu stala na strani v njegovem smrtnem boju in da bi njegovo dušo sprejela v nebeško veličastvo. Presenečen po tej prikazni vsklikne Frančišek poln radosti vpričo svojih sodrugov: „Jezusa vidim in Marijo, ki mi gresta naproti, da bi me sprevedla v prebivališče svetnikov! Oh, brat moj, kaka sreča! Kakó rad

umrjem!“ Ko je to izgovoril, izdihnil je svojo dušo. — Pač res, sreča največja za človeka je, če umirajočemu stojita na strani Jezus in Marija. Toda take sreče se sme nadejati le tisti, kateri je v svojem življenju goreče služil Jezusu in Mariji.

Vaja. Moli Marijine dnevnice, ali katero drugo molitev Mariji v čast. Češčena Marija . . .

Osemnajsti dan.

Drugo premišljevanje o Marijinem očišče- vanju.

Marija je vzor največje ponižnosti, ker je prikrivala 1.) svoje devištvo; 2.) svojo svetost, in 3.) svoje božje materinstvo.

1. *Prikrivala je svoje devištvo.* Ko je Marija šla v tempel in se podvrgla postavi očiščevanja, postavila se je v enako vrsto vseh drugih ženâ, katere je vezala ta postava kot omadeževane. Na ta način hotela je pred ljudmi manj čista veljati, kakor je bila v resnici. „O prečudna ponižnost Marijina!“ vsklikne sv. Vincenc Fererij. „O neznosna prevzetnost pa na naši strani, da hočemo zmerom več veljati in več biti, kakor smo, ne da bi se potrudili, da bi v resnici bili boljši!“

2. *Prikrivala je svojo svetost.* Kakor

sv. Vincenc Fererij omenja, prosila je Marija duhovnika klečé, naj moli za-njo. Najčistejša, najsvetejša izmed vseh stvari se tolikanj poniža, da poklekne pred grešnim človekom, in hoče veljati za nečisto, grešno osebo. — In jaz, največji revež, jaz največji spačenec med vsemi ljudmi, hrepenim pa vedno le po tem, da bi bil v veljavi in časti pri ljudeh, s čimur si pred Bogom nakopavam še večjo odgovornost!

3. *Prikrivala je svoje božje materinstvo.*

Marija, ki je porodila Jezusa Kristusa, Božjo osebo, gotovo ni imela na sebi ničesar, da bi se ji bilo treba očiščevati; saj ji njeno božje materinstvo ni nič vzelo svetosti in čistosti, ampak jo še le bolj povišalo pred Bogom in ljudmi. Vendar pa, ker je prišla v tempel kakor navadna mati, ni hotela, da bi jo ljudje kar spoznali za Mater Božjo. Bog pa je še z večjim dopadenjem zrl na Marijino ponižnost, zavoljo katere jo bodo srečno imenovali vsi narodi.

Molitev.

Posoda vse svetosti, prosi za nas!

Kdo je bil kedaj v čednostih tebi podoben, tebi enak, o Devica, ki se ti ne dá nobena druga primerjati! Kdo

je bil kedaj tako poln notranje pobožnosti, kdo je bil tako urejeno in stano-
vitno goreč za božjo čast, kakor ti? Vedno si bila združena z Bogom. Brez prenehanja si spolnovala svoje dolžnosti. Sredi najtrših skušenj si pomnoževala svoje čednosti in svoje zasluženje. Stoj nam na strani, da se vendar enkrat iznebimo mlačnosti, katera nam je prišla že v navado, da premagamo lenobo, da odpravimo svojo nestanovitnost. Ti izvoljena posoda pobožnosti, prosi za nas, da se tudi naša srca navdahnejo pobožnosti, da oživi v nas sveti ogenj gorečnosti, da bomo Boga častili, kakor on zasluhuje, in ga iz vsega srca ljubili na vekov veke. Amen.

Vzгляд. Sv. Vincenc Fererij.

Sv. Vincenc Fererij slovi v sv. cerkvi zavoljo svoje velike svetosti in goreče ljubezni za zveličanje duš; neštivilno grešnikov je izpreobrnil k Bogu. Odlikoval se je ta svetnik že od svoje nežne mladosti po pristrčni ljubezni in pobožnosti do prečiste Device. Prizadeval si je posebno, Mariji do-

pasti s tem, da se vedno vadi posnemati jo v njenih čednostih in si skrbno varuje čistost svojega srca. Hudič je pa že nekamo slutil, koliko dobrega utegne učiniti ta Marijin služabnik. Da prepreči to, prizadeva si na vse načine, da bi ga zapeljal in pahnil v nesrečo. Toda svetnik pribeži vselej k svoji prevzvišeni zaščitnici in ž njeno pomočjo vselej ubeži nastavljenim mu zankam hudičevim. Ko je nekoč v svoji celici čital knjigo, katero je spisal o vednem Marijinem devištvu sv. Hieronim, prevzela ga je ljubezen do te čednosti tolikanj, da pade na tla in iz cele duše prosi Marijo, naj bi v njem to čednost obvarovala in nikdar ne dopustila, da tudi le količkaj zatemni na njem. Končavši to svojo molitev, zasliši glas, kateri mu pravi: „Devištvo je redka čednost. Ta milost se deli le malokaterim osebam; ti pa si nikar ne domišljuj, da si med njimi. In če si tudi dosedaj to čednost ohranil neomadeževano, vendar ne bom dopustil, da bi še zanaprej imel to častno ime.“ Nihče si ne more misliti, kaka groza in strah sta obšla svetnika, ko je začul te strašne besede. Nikakor mu ni šlo v glavo, da bi Marija kdaj mogla zavreči človeka, kateri jo prosi pomoči, da bi mogel obvarovati čednost, katera je njej sami ljuba in draga. Zatorej

nadaljuje svojo molitev še z večjo prisrčnostjo in vnemo. Kmalu se mu prikaže nebeška kraljica v svitu nebeškem ter mu pravi: „Ne boj se, moj sin! Kar si ravnokar čul, je prevara, je laž očeta laži, kateri nič družega ne misli, kakor da bi te prestrašil in ti vzal srčnost. Ne izgublaj srcá. Ostani pri sklepih svojih in zvest storjenim obljubam. Vse svoje zupanje stavi na usmiljenje mojega Sina in na moje materno varstvo. Hudič ti bo delal še marsikake skušnjave; toda s pomočjo milosti mojega Sina jih boš vselej junaško premagal.“ To izgovorivši izgine Marija. Sv. Vincenc čuti v sebi nepopisljivo tolažbo in moč, da se ne boji nobene nevarnosti več. Po tej prikazni je živel svetnik bolj angelu kot človeku podoben, in z vsakim dnem je napredoval na poti čednosti in krščanske popolnosti. — Morda imaš tudi ti, ki to čitaš, vojskovati hudo vojsko? Morda tudi tebe zalezuje hudič, in te hoče oropati čistosti srca? Toda ne boj se, hrabro in stanovitno se vojskuj! Tudi tebi naj veljajo besede, katere je govorila Marija sv. Vincencu Fereriju: „Moli k Jezusu, moli k Mariji. Vojskuj se viteško in tudi ti boš premagal

vse skušnjave ter si pridobil za svojo stanovitnost večno plačilo v svetih nebesih. „Blagor njim, ki so čistega srca, zakaj oni bodo Boga gledali.“

Vaja. Stori svojemu bližnjemu iz ljubezni do Marije kako dobroto, kako ljubav. Češčena Marija . . .

Devetnajsti dan.

Tretje premišljevanje o Marijinem očišče- vanju.

Marija je vzgled goreče ljubezni. To ljubezen pokazala je s tem, 1.) da je darovala svojega Sina; 2.) ga je odkupila, in 3.) peljala ga na dom.

1. *Marija daruje svojega Sina.* Mariji gotovo ni nobena stvar bila bolj draga na svetu, kakor njen edinorojeni Sin. In tega tolikanj dragega, tolikanj ljubljenega Sina daruje brez odlašanja, brez obotavljanja velikodušno v templu. A to ni storila samo tako, kakor druge žene, ki so darovale svoje prvorojenčke, ker je to zahteval obred; temveč Marija je darovala svojega Sina v popolnem pomenu besede, da bi namreč za nas trpel in umrl ter dovršil sploh vse, kar so o njem prerokovali preroki. — Premišljujoč to skrivnost, pomisli tudi ti, kristi-

jan moj, kaj tirja od tebe Bog, kateri dar zahteva od tebe. Gotovo zahteva, kar ti je najdražje: tvoje srce. Moj sin, daruj mi svoje srce! Dosedaj si ga dajal stvarem; svojemu Bogu pa, ki ga je zahteval od tebe in prosil te za-nje, si mu ga odrekoval. O kolika sramota! Kolikanj zaničuješ in žališ njega, ki ti je dal vse!

2. *Marija odkupi svojega Sina.* Po ukazu postave plačala je Marija za svojega Sina 5 srebernikov. In s kako veselim srcem je plačala to vsoto, da je svojega Sina Jezusa nazaj dobila! — Koliko pa hočeš ti dati, da bi dobil Jezusa? Nehvaležneš! Čestokrat mu še celó odrečeš kako malo milošnjo, katero on iz ust ubožcev zahteva od tebe!

3. *Marija se vrne s svojim Sinom domov.* Posebno ob tej priložnosti, ko se je vračala s svojim Sinom iz templja, imela je priliko, da mu je skazovala svojo nežno in prisrčno materinsko ljubezen. Zdaj ga nese sama, zdaj ga dá Jožefu v naročje, da se tudi on udeleži te prevelike sreče. — Hotel Bog, da bi bila tudi tvoja ljubezen tako goreča, tvoje hrepenenje tako nežno, tvoja pobožnost tako srčna, kakor je bila Marijina! Skrbi vsaj, da pri sv. obhajilu obudiš v sebi gorečo ljubezen, in da ne zamudiš

časa, kedar ljubljenec tvoj, Jezus, počiva v srcu tvojem.

Molitev.

Skrivnostna roža, prosi za nas!

O prisrčna Mati! s svojo lepoto in neomadeževanostjo si že od začetka imela Božje dopadenje. S svojim veličastvom in s svojo popolnostjo razširjala si po vsem svetu ljubeznjivi vonj svojih čednostij. Pač res si podobna skrivnostni roži, katera s svojimi trni ne obode nikogar, marveč vse pokrepča in razveseli s svojo prijetnostjo. Sprosi nam od Jezusa milost, da mu čedalje bolj dopademo in pri ljudeh razširjamo z nedolžnostjo in čisto nrvnostjo sladki vonj Jezusa Kristusa in da nikogar ne ranimo na katerikoli način. Amen.

Vzgleđ. Škapulir. — Zveličani Simon Stok.

Sv. škapulir je uvedel v rabo zveličani Simon Stok, general ali višji predstojnik vsega karmelitskega reda. Po nekem notranjem nagibu sv. Duha gre ta služabnik božji, Anglež po rodu, v svojem dvanajstem

letu v neko puščavo, da se posveti tam v sveti tihoti, premišljujoč božje reči. Tu je prebival v nekem izdolbljenem hrastu, ter so ga zavoľjo tega v angleškem jeziku klicali za Simona Stoka. V tej samoti se je zmeraj vadil v molitvi in se hudo mrtvil s postom in drugimi strogimi in trdimi spokornimi deli. Pil ni družega, kakor vodo, in užival ni druge hrane, kakor zelišča in koreninice, katere je iskal in našel v samoti. Ob takih spokornih vajah pomnoževala se je v njem čedalje bolj ljubezen in pobožnost, katero je gojil že od otročjih let do presvete Device Marije.

Dvajset let prebil je že bil Simon Stok v toľki spokornosti tu v puščavi. Zdaj pridejo na Angleško neki karmeliti, hoteč tam uvesti red karmelitov. Spokorno od sveta ločeno življenje in zlasti pobožnost do Marije in nje češčenje, katero je opazil na teh pobožnih naseljencih, vplivalo je tako močno na Simona, da se jim pridruži in vstopi v njihov red. V kratkem je drugim bil vzgled gorečnosti in samostanske pokorščine. Pozneje postane prednik vsega reda. Sedaj je bila njegova najprva skrb, da v redu pobožnost do Marije in nje češčenje še bolj oživi in ob enem razširi med verniki. Čestokrat prosi Marijo, naj bi mu vendar dala

kak dokaz svoje milosti in svojega varstva, da bo vedel, na kak način bi mogel največ storiti za njeno čast. Ko nekoč pred Marijino podobo zopet prosi te milosti, prikaže se mu nebeška kraljica, obdana z neštevilnimi angeli, ter mu podá škapulir, rekoč: „Ta obleka bodi ti znamenje moje ljubezni do tvojega reda, in po tem škapulirju želim poveličevana biti; in ta obleka bodi znamenje zveličanja za vse one, kateri jo bodo nosili pobožno in v dobrih delih stanovitni ostali do konca.“

Hitro se razširi glas o vpeljavi sv. škapulirja; z vseh krajev prihité verniki, da se oblečejo ž njim. Kralji in knezi so se oblekli z oblačilom presvete Device, da bi tako stopili v njeno službo in se izročili v njeno varstvo. Nič pa ni bolj pospeševalo razširjanja te pobožnosti, kakor obilne milosti, katere je delil Bog onim, ki so prejeli sv. škapulir. Izmed mnogoštevilnih čudežev, kateri so naštetí v raznih knjigah, hočemo navesti samo enega. Ko so oblegovali mesto Montpellier, zadela je vojščaka, ki je nosil škapulir, ravno tedaj krogla, ko so mesto naskočili in se je on hotel va-nje pririti. Krogla šla je skozi vso obleko do škapulirja; od škapulirja pa odskoči in ne da bi ga bila

kaj ranila, pade pred njim zmečka na tla. Ludovik XIII., francoski kralj, je bil navzočen pri tem oblegovanju in priča tega čudeža. Nemudoma se je dal obleči s tem svetim oblačilom, o čegar čudežni moči se je bil ravno prepričal.

Vaja. Moli, kolikorkrat slišiš zvoniti, eno Češčeno Marijo. Češčena Marija . . .

Dvajseti dan.

Prvo premišljevanje o Marijinih bolečinah.

Ko je darovala Jezusa v templu, občutila je Marija velike bolečine, in sicer: 1.) misleč na svojega Sina; 2.) misleč sama na-se, in 3.) misleč na ljudi.

1. Mislila je na svojega Sina. Simeon je prerokoval o Jezusu, da je postavljen v znamenje, kateremu bo ugovarjalo in se nad njim pohujšalo veliko ljudij. Te besede so povedale Mariji, da bodo njenemu Božjemu Sinu judje in ajdje veliko nasprotovali ter ga preganjali. Besede Simeonove njej niso šle nikdar več iz spomina. Ohranila jih je v svojem srcu in jih vedno premišljevala sama pri sebi, predočujoč si, koliko in kako velikega trpljenja čaka njenega Božjega Sina. O koliko bridkost je morala pač delati ta misel Mariji! — Morda je bilo

tudi tvoje življenje dosedaj v očitnem naspotju z Jezusovim življenjem? Vprašaj se resno in preudari, kaj ti je storiti v prihodnosti?

2. *Mislila je Marija sama na-se.* Njej je rekel Simeon: „Tvoje srce bo prebodel meč!“ Od tega trenutka je bil že sam pogled na Jezusa, katerega bodo tako nečloveško mučili, za Marijo oster meč, kateri ji je prebadal dušo in srce. „Kedar sem poljubovala svojega najdražjega Sina,“ rekla je Marija v nekem razodenju sv. Brigiti, „na mah mi je prišel na misel poljub Judeža Iškarijota; kedar sem ga hranila z mlekom svojih čistih prsij, spomnila sem se pijače jesiha in žolča, s katero ga bodo napajali na križu, in to me je napolnjevalo z največjo bridkostjo“. O kako dolgotrajno in grozovito je trpela duša in srce Marijino! — Čuti ž njo in posnemaj jo v tem, da si vedno ohraniš v spominu trpljenje Jezusa Kristusa.

3. *Mislila je na ljudi.* Iz ust starčeka Simeona je slišala Marija, da se jih bo po njenem Sinu zveličalo vsekako veliko; a obračalo jih bo tudi veliko njegovo odrešenje v svoje lastno pogubljenje. Pomisli, duša moja, kako je to Simeonovo prerokovanje ranilo njeno srce, katero je s tolikanj

gorečo ljubeznijo koprnelo, da bi se zveličali vsi ubogi grešniki! Kaj bo tebi Jezus? Ali ti bo vir življenja ali pogubljenja? To je tvoja skrb. Jezus ti bo tvoja sreča in blagoslov, če hočeš; toda le tedaj, če resno hočeš!

Molitev.

Stolp kralja Davida, Stolp slonokosteni, prosi za nas!

O presveta Devica, ti varuješ in braniš zveste spoznavalce tvojega Sina. Kakor je bil veličasten in mogočen stolp kralja Davida, postavljen v zavetje in brambo, tako si tudi ti veličasten, nepremagljiv stolp svetemu mestu, sveti cerkvi tvojega Božjega Sina. Ti si lepa in brez madeža, mogočna in nepremagljiva, kakor stolp slonokosteni. V tebi najde čista duša najveličastnejše vzgled, najmočnejše vzpodbude k vsemu dobremu. S svojo mogočno priprošnjo stoj nam na strani in obvaruj nas vsega zalezovanja in vseh skušnjav hudobnega duha, kateri meri edino na to, da bi nas oropal čistosti srca in pahnil nas v večno pogubljenje. Bodi nam zmeraj

mogočen stolp proti sovražnikom našim, da si pribojujemo zmage venec. Amen.

Vzгляд. Sv. Bernardin Sienski.

Sv. Bernardin, katerega god praznuje sv. cerkev dné 20. maja, porodil se je leta 1380. Od svoje mladosti je gojil gorečo ljubezen do presvete Matere Božje. Njene podobe je častil s posebnim veseljem. Navado je imel, sleherni dan obiskati neko Marijino podobo, katera se je nahajala v Sieni na mestnih vratih. Ta podoba navdajala ga je s posebno pobožnostjo. Njegova gorečnost je Mariji tolikanj ugajala, da je zavoljo nje dobil poklic za samostansko življenje. Stopil je tedaj v red sv. Frančiška, v katerem ga je Marija obdarovala z velikimi milostmi in blagri. Nekoč se mu prikaže ona in mu tole govori: „Tvoja pobožnost mi jako dopada. V dokaz, da boš prejel še večje plačilo, katero ti je prihranjeno, podarim ti dar zgovornosti in moč, da boš čudeže delal. To so darovi, katere sem jaz tebi izprosila pri svojem Božjem Sinu; pristavljam pa še to, da boš enkrat deležen z menoj večnega veličastva, katero uživam jaz v sv. nebesih.“

Kar je sv. Bernardin delal potem, pričalo je, da je bilo prerokovanje resnično. Zakaj sv. Bernardin je bil eden najbolj gorečih oznanjevalcev božje besede. Poveličal je sv. cerkev deloma s svojim jasnim ukom, deloma s sijajnimi čudeži in s svetostjo svojega življenja. O kako veličastni sadovi pobožnosti do Marije in kako vzvišene posledice višjega poklica, kateri se zadobi po Mariji in izvršuje pod njenim vodstvom! O da bi pač gojili vedno veliko pobožnost do Marije in jo vedno klicali na pomoč posebno vsi oznanjevalci božje besede, vsi učenci in vsi oni, kateri so že vsled svojega poklica dolžni blagodejno vplivati na druge. S tem bi pridobili več duš, kakor se jih pridobi s pomočjo marsikaterih knjig, polnih lepih besed, katere pa so pisane v duhu, koji se ne strinja z resnico in navadno modrostjo križa. Čisto navadna misel, ki jo navdahne Bog in katera se izgovarja pod vodstvom sv. Duha, učini več dobrega, kakor vsa tako imenovana učenjaška modrost, ki jo zajemljejo ljudje navadno iz posvetnih, včasih še v veri propadlih pisateljev. Kar je iz Boga, vodi k Bogu. Z lepim jezikom, s kakim korenitim in dobro preudarjenim spisom si more človek pač pridobiti sloves dobrega govornika in pisatelja.

Toda le po milosti božji, le po molitvi, s pobožnim življenjem in posebno z zvestim češčenjem Marije Device postaneš apostol, grešnikov izpreobrnik in zanesljiv dušni vodnik. Posnemajmo sv. Bernardina, in tudi mi bomo prejeli po Mariji pomoč.

Vaja. V svoji sobi imej kako podobo Matere Božje, ali pa nosi pri sebi svetinjico brezmadežnega Marijinega spočetja. Češčena Marija . . .

Jedenindvajseti dan.

Drugo premišljevanje o Marijinih bolečinah.

Marijina bolečina ob izgubi njenega Sina, in sicer 1.) nje vzrok; 2.) velikost, in 3.) trajnost te njene bolečine.

1. *Vzrok Marijine bolečine.* Z Jezusom je Marija izgubila vse, kar ji je bilo ljubo in drago. Kakšna žalost in kak strah sta jo morala obiti, ko je zgrešila svojega Sina! O kako je jokala in pretakala solze, ko ni našla svojega Sina pri prijateljih in znancih svojih! — Če grešiš, kristijan moj, izgubiš tudi ti Jezusa, svojega prijatelja, svojega Očeta, svojega Boga. Ti pa ob toliki izgubi vendar ne tožuješ in jokaš, ampak si vesel in uganjaš burke, kakor da bi se ti ne bilo nič hudega pripetilo!

2. *Velikost Marijine bolečine.* Kako strašne in mučne misli so ji rojile po glavi, ko ni mogla najti nikjer svojega Sina! Ona ni vedela nič in si tudi še misliti ni mogla, kaj se je zgodilo ž njim, kje se mudi, in koliko časa bo še ločena od njega. Morda so ga že prijeli njegovi sovražniki in ga iz sovraštva grozovito umorili. O strahovita negotovost! — Kaj pa ti; kako se obnašaš, kedar si z grehom izgubil Jezusa, ali če samo dvomiš, da si ga izgubil? Si-li prizadevaš na vso moč, da bi ga zopet našel?

3. *Trajnost Marijine bolečine.* Žalostna Mati Božja je bila tri dni in tri noči brez svojega preljubega Sina. „Kje pa si vendar,“ klicala je jokaje, „kje si, moj Jezus! moj preljubljeni Sin? Koliko časa bom morala biti še sama? Povrni se, ljubljenec moj, oj pridi k svoji zapuščeni materi! Če te imam zraven sebe, mi je vsa bridkost in grenkost sladka, brez tebe mi je življenje grenkejše od smrti.“ Navzlic toliki žalosti in tako gorečemu hrepenenju Marijinemu skril se je Jezus cele tri dni. — Ali veš, zakaj je pustil Jezus Marijo tri dni v toliki žalosti? Gotovo zato, da bi še bolj sijajno poplačal njeno potrpežljivost. — In to je tudi vzrok, zakaj tudi tebi pošlje Bog večkrat bolečino, žalost in grenkost. V takem

položaju misli na Jezusa, kliči ga, išči ga! Misli na Marijo in ponižaj se pred mogočno roko božjo! Potemtakem boš prejel tolažbo in si nabral velikih zaslug.

Molitev.

Hiša zlata, prosi za nas!

O preblažena Devica! Bog te je izvolil za Mater našega Odrešenika in Osrečevalca našega. Ti si bila v resnici hiša zlata, katero je večni Bog pripravil za stanovališče svojemu Sinu. Devet mesecev je v tvojem telesu prebival Stvarnik in Gospod nebes in zemlje. Ta hiša je bila sila dragocena ter vsled najčistejše, najprisrčnejše in najmočnejše ljubezni — hiša zlata. Ti blažena med ženami, katera si prejela milost od Boga, prosi za nas, da Jezusa ljubimo vedno bolj in bolj, da smo v ljubezni stanovalni do konca, dokler se Jezus ne združi z nami in mi ž njim, da ga enkrat posedemo na veke. Amen.

Vzgleđ. Sv. Andrej Korzinski.

Sv. Andrej Korzinski nam je iz svoje mladosti zapustil vzgleđ, iz katerega vidimo,

s kako pripravnostjo mora grešnik sprejeti milost božjo in poboljšati svoje življenje. Še preden je Andrej zagledal luč sveta, posvetili so ga že njegovi roditelji kot prvenca svojega zakona s posebno zaobljubo prečisti Devici. V noči pred njegovim rojstvom imela je njegova mati Peregrina neke čudne sanje, katere so jo zelo strašile. Zdelo se ji je namreč, da je porodila volka, kateri je tekel v cerkev in se tam premenil v jagnje. To je pomenjalo, kaj se bo zgodilo z Andrejem v njegovih poznejših letih. Njegovi stariši so se sicer močno trudili, da bi ga vzgojili dobro in krščansko. Toda po slabih tovaršijah, igrah in drugih razbrzdanostih popačil se je do čista. Njegova lahomiselnost tirala ga je iz ene pregrehe v drugo. Celo proti svojim starišem je bil neizmerno mrzel, neubogljiv in trd, tako sicer, da so bili vsi, ki so ga poznali, v velikih skrbah zavoljo njegove prihodnjosti. Med tem je pa njegova mati, spominjajoč se na prikazen, vedno goreče prosila Marijo za varstvo in pomoč. Ko se že zopet nekoč Andrej pripravlja na nekak izlet in se proti materi nedostojno in razžaljivo izrazi, razjoče se mati in mu reče v največji bridkosti: „V resnici, moj sin, ti si oni volk, katerega sem videla v sanjah.“ Andrej zadet po teh besedah pravi:

»Kaj praviš, mati moja, da sem jaz volk?«
 Potem mu pové Peregrina cele sanje, ki jih je imela in kako ga je še pred rojstvom, da ne bi se pogubil, zaobljubila preblaženi Devici. Ta materina pripoved učini tako mogočen utisek na Andreja, da prihodnjo noč še očesa ne more zatisniti. Misel, da je posvečen Mariji, ne dá mirú njegovi duši. »Deviška Mati,« klical je neprenehoma, »ker sem služabnik tvoj, ti hočem tudi služiti neprenehoma. Samo tega te prosim, da mi izprosiš odpuščenje mojih grehov.« Hitro, ko dan napoči, gre v cerkev karmelitov, pade pred Marijino podobo na kolena, daruje se Materi božje milosti, kot volk pristrčno želeč, da bi se premenil v jagnje. To svojo prošnjo ponavlja toliko časa, dokler ni uslišan. Da bi mogel popolnoma služiti Mariji, naprosi samostanskega prednika, da bi ga vsprejel v ta red. Ko se mu je spolnila želja, spričal je s svojim življenjem, kar so pomenjale materine sanje. Nas vse pa uči s svojim vzgledom, kako mogočna je Marijina priprošnja, ako hočemo zadobiti odpuščenje svojih grehov in ako hočemo poboljšati življenje svoje.

Andrej je tako hitro napredoval v čednosti, da je bil kmalu pravi vzor največje popolnosti. Na povelje svojih prednikov bil

je kasneje posvečen v mašnika in nazadnje izvoljen celó za škofa. Pa v vseh položajih svojega življenja je ohranil pobožnost do Marije, svoje zaščitnice, ter si na vse načine prizadeval, da bi vsi poveličevali njeno ime. Naposled ga Bog pokliče k sebi, da se udeleži v svetih nebesih veselja Božjega Jagnjeta. Umrl je l. 1373.; po smrti okuša nasledke Marijine priprošnje, katera ga je rešila tolikanj ljubeznjivo popreje v življenju.

Vaja. Moli pridno angelovo češčenje. Češčena Marija . . .

Dvaindvajseti dan.

Tretje premišljevanje o Marijinih bolečinah.

Marijine bolečine, ko so križali njenega Sina, izvirale so iz tega, ker je gledala in občutila z Jezusom, kar je on trpel 1.) na svojem telesu; 2.) v svojem srcu, in 3.) v svoji duši.

1. Občutila je trpljenje Jezusovo, kar je on trpel na svojem telesu. Marija je videla telo svojega Sina od temena do petâ ranjeno in razmesarjeno; njegove oči napojene s solzami, njegovo obličje čisto popačeno in blede; vse njegove ude raztrgane in okrvavele; njegovo sveto telo razpeto na križu in prebodeno z žreblji. — In če ti pogledaš

Jezusa, kako je ranjen, razmesarjen in kako iz ljubezni do tebe visi na križu: po vsi pravici te mora obleteti rudečica, da ga tako malo ljubiš, in da si skoro čisto nič ne prizadevaš mrtviti svoje meso in krotiti njega pohotnost.

2. *Občutila je trpljenje Jezusovo, kar je on trpel v svojem srcu.* Od ene strani je videla Marija, kako goreče je bilo do ljudij srce njenega Božjega Sina, da se je tako velikodušno daroval za odpuščanje grehov na oltarju križa. Od druge strani pa je videla usmiljena Mati, kako malo se ceni ta ljubezen in s koliko nehvaležnostjo se mu vračuje. Videla je, kako duhovniki in starešine ljudstva z nižjim ljudstvom vred zasramujejo in zasmehujejo Jezusa; kako zaničujejo njegovo trpljenje; kako ga napajajo z jesihom in žolčem, in kako mu v svoji brezmejni brezbožnosti s sulico prebodejo njegovo ljubezni polno srce. Vse to je gledala Marija, pa oh! s kakšnimi občutki je vse to napolnjevalo njeno srce! — O prežalostna Mati, Marija, dovoli mi, da se udeležim tvojega trpljenja; daj, da objokujem trpljenje tvojega Sina, katero so zakrivali moji grehi! Tvoje in njegovo trpljenje bodi mi vedno pred očmi, da ne bi napravil nikdar več tvojemu Sinu novega trpljenja.

3. *Občutila je trpljenje Jezusovo, kar je on trpel v svoji duši.* Marija je videla Jezusovo dušo utopljeno v morje bridkosti in žalosti; temu se je še pridružila popolna zapuščenost od strani Boga Očeta. Ona pozna Jezusove notranje bolečine, katere mučijo njegovo dušo bolj, kakor vse zunanje rane telo. Ona čuti bridke tožbe o njegovi zapuščenosti. In v teh strašnih smrtnih bolečinah gleda Jezusa cele tri ure na križu, ne da bi mu mogla pomagati, dokler ne zavpije z močnim glasom: „Oče, v tvoje roke izročam svojo dušo;“ tedaj nagne glavo ter izdihne svojo dušo. — Tako je umrl Bog-človek iz ljubezni do človeka! Tolikanj je trpela Mati, ko je slišala, kaj in koliko več trpi njen Božji Sin! O čudež ljubezni! Jezus umrje za nas; mi pa živimo, da bi ga z nova žalili in križali! Mislimo vendar na goro Kalvarijo; mislimo na Jezusa in Marijo; in vekomaj ne bomo žalili niti Sina, niti Matere!

Molitev.

Skrinja mirú in sprave, prosi za nas!

Češčena bodi, o Kraljica, Mati milosti, sladkost in upanje naše, bodi češčena! S koliko večjo pravico se imenuješ ti skrinja zaveze, kakor ona, ka-

tero je bil Bog zaukazal Mojzesu narediti, da bi tako označil zavezo Božjo s človekom. V tvojem deviškem telesu se je božja natora združila s človeško. V tebi je prebival Jezus, ki je modrost Očeta, Učenik nove zaveze. V tebi izvršila se je zaveza sprave med Bogom in človekom. Sprosi nam milost, da nam Bog grehe odpusti, ter da ž njim vedno v miru živimo. In kakor so se Izraelci v vseh svojih stiskah in potrebah zatekali k skrinji zaveze, tako bodi tudi ti nam v vseh naših stiskah naše pribežališče, naša pomoč in naše otenje. Prosi za nas grešnike zdaj in ob smrtni uri. Amen.

Vzgleđ. Sv. Frančišek Asiški.

Sleherna krščanska duša se mora radovati, ko sliši, da so največji svetniki vsikdar goreče častili Marijo in jo hvalili. Da se tega prepričamo, vzemimo si za vzgleđ velikega služabnika božjega, sv. Frančiška Asiškega. Ta svetnik, pravi čudež svoje dobe in kinč cerkve božje, se je porodil v mestu Asisu l. 1182. Bog si ga je izvolil, da po-

veliča sv. cerkev in da človeku pokaže neizmerno bogastvo svojih milostij. O drugih velikih božjih delih, katera so se na Frančišku razodevala na toli čudežen način, nčemo tu govoriti. Samo njegovo ljubezen in pobožnost do Marije premislimo nekoliko.

V svoji gorečnosti za božjo čast je dal Frančišek prenoviti tri cerkve, ki so že skoro bile razpadle. Med temi je bila tudi cerkev Matere Božje, Marija Angelska ali „Porcijunkula“ imenovana. To cerkev si je izvolil takorekoč za svoje navadno prebivališče in sicer posebno za to, da bi tamkaj vedno častil Marijo, kraljico angelov. Tu je prebil cele dneve in noči v goreči molitvi; prosil je Marijo, ker je spočela in rodila večno Besedo Boga Očeta, naj tudi njemu izprosi, da bo deležen milostij te velike skrivnosti. In v resnici tū zadobi po milosti svoje mogočne priprošnjice ono novo življenje v Kristusu, ono polnost evangelskega duha, katerega občudujemo nad njim. Ko je nekoč Frančišek po svoji navadi molil po noči in svoj red živo priporočeval preblaženi Devici, prikaže se mu Jezus s svojo Božjo Materjo, spremljan od neštevilnih angelov. Frančišek ga pozdravi v najglobokejši ponižnosti svojega duha z nastopnimi besedami: „O najsvetejši Gospod, Kralj nebes in Odrešenik

sveta, moja sladka ljubezen, in ti, kraljica angelov, po kaki neizmerni dobroti pa prideta vidva iz nebes v to revno, majhno kapelico?“ In Jezus mu na to odgovori: »Prišel sem s svojo Materjo, da izročim tebi in tvojim duhovnim sinovom ta kraj, kateri nama močno dopada.« Tudi je bilo svetniku razodeto, da Marija sprejme njega in njegove redovnike v posebno varstvo, kar ga je še bolj spodbujalo in utrjalo v ljubezni in pobožnosti do Marije. To pobožnost in ljubezen do Marije je razširjal in utrjeval na vso moč med drugimi redovniki.

Toda kar še bolj povišuje njegovo pobožnost do Marije, to je izvanredni odpustek, katerega je zadobil na Marijino priprošnjo, in kateri je znan z imenom Porcijunkula. S kratkimi besedami se tu spomnimo tega prečudnega dogodka. Frančišek občuti nekoč veliko notranjo boleost zavoljo grešnikov, katerih stan je pač najbolj žalosten. Objokuje njihovo zaslepljenost in moli pogostoma k Bogu, da bi se izpreobrnili in poboljšali. Ko enkrat zopet moli po noči za-nje, prikaže se mu angel, ki mu veli, naj gre v cerkev, kjer ga že čakajo Jezus, Mati Božja in neštivilna množica angelov. Bila je to znana cerkev porcijunkula. Presenečen radosti hiti na to tjakaj. Globoko se poklo-

nivšemu govori Jezus nastopne besede: „Zavoljo gorečnosti, katero gojiš ti in tvoji sinovi za zveličanje duš, dosegel si, da smeš v poveličanje mojega imena prositi kake reči, katera služi njim v prid.“ In sredi nebeške družbe, ki ga obdaja, govori Frančišek in prosi: »Presveti Oče, čeravno sem grešen človek in nič družega, prosim te vendar preponižno, dovoli milostno, naj bi vsi ljudje, ki bodo obiskovali to cerkev, če so poprej vredno prejeli zakrament svete pokore in presvetega Rešnjega Telesa, zadobivali popolni odpustek. Preblaženo Devico, tvojo Mater in zagovornico človeškega rodú pa prosim, naj prosi ona za-me, da zadobim to milost.« Pri tej priči se obrne Marija do Jezusa, proseč ga, naj dovoli to milost. In Jezus reče na to svetniku: „Frančišek, kar zahtevaš, je veliko; zadobival boš pa še večje milosti. Jaz ti podeljujem to milost, vendar pa zahtevam, da greš k mojemu namestniku in ga prosiš ravno tega odpustka.“ Koj drugo jutro že potuje Frančišek v Rim k tedanjemu papežu Honoriju III. Pove mu, kaj se mu je prigodilo in kaj mu je dovolil Kristus. Papež mu potrди popolni odpustek za vse, ki porcijunkulsko cerkev obiščejo, se skesano spovedo in po vrednem prejmejo zakrament presvetega Rešnjega Telesa.

Tako se je Francišek o vsaki priložnosti zatekal k Mariji, in za Jezusom je na njo stavil največje zaupanje. Njej k časti zapovedal je svojim redovnikom, poleg mnogih drugih pobožnostij, šesttedenski post pred Marijinim vnebovzetjem, katerega je spolnoval natančno in z veseljem. Izmed mnogih molitev, katere je opravljal Mariji v čast, hočemo slišati tú samo eno:

Pozdravljam te, Marija, Mati Božja, vedno Devica, presveta Kraljica in Gospá, polna milosti in vseh dobrot. Ni je med ženami, da bi bila tebi enaka. Ti si hči in dekla nebeškega Očeta, velikega Kralja, kateri te je izvolil za Mater svojemu preljubljenemu Sinu. Ob enem pa si tudi nevesta sv. Duha, Tolažnika. Bodi pozdravljena, ti palača, tempel in Mati našega Jezusa Kristusa. Jaz častim vse čednosti, s katerimi si napolnjena. Ti si tako mila in lepa! Prosi za nas Jezusa, svojega Sina, da nam po svojem presvetem učlovečenju in po svoji bridki smrti odpusti naše grehe. Amen.

Vaja. Vsaki dan, kedar utegneš, beri kaj pobožnega, četudi eno samo četrto ure. Češčena Marija . . .

Triindvajseti dan.

Prvo premišljevanje o Marijinem veselju.

Marija je bila o rojstvu svojega Sina presenečena radosti, ker je v njem spoznala 1.) Zveličarja in Odrešenika; 2.) Učenika, in 3.) Vzornika sveta.

1. *Jezus je Odrešenik in Zveličar sveta.* Tako so ga angeli imenovali, ko so ga označili pastirjem. Porodil se je tudi res Zveličar in Odrešenik sveta. Marija je vedela natanko, da je prišel njen Sin na svet, da bi odrešil in zveličal vse ljudi. O koliko veselja je pač občutila takrat, ko je prvokrat Jezusa zagledala in pritisnila na svoje srce! — Nikoli ne pozabi, duša krščanska, da je Jezus prišel odrešit in zveličat vse ljudi, posebno tebe. Zato pa glej, da se ne protiviš njegovim svetim in ljubeznjivim namenom.

2. *Jezus je Učenik sveta.* Prerok Izaija je prerokoval tako-le: „Tvoje oči bodo gledale svojega Učenika.“ Ni dvomiti, da to prerokovanje tako govori zlasti Mariji, Božji porodnici. Res je najprva ona gledala Božjega Učenika sveta, ki ima ljudi učiti novih nauk o ponižnosti, o ubožtvu, o zatajevanju,

z eno besedo: učiti ima nauk križa. — Kako si kaj ti doslej napredoval v šoli tega Učenika? Ali si se učil pri njem ponižnosti, zaničevanja samega sebe, premagovanja svojih hudobnih željâ? Vprašaj se in daj si odgovor!

3. *Jezus je Vzornik sveta.* Marija se je sicer zelo veselila, pa tudi ob enem močno čudila, ko je videla, kako uči njen Božji Sin čednosti bolj s svojim vzgledom, nego z besedo. Da bi mogel priporočati ponižnost, hotel se je roditi v revnem hlevu. Da bi svoje učence učil zatajevanje, hotel je sam trpeti vse nepriličnosti in revščino ter zimski mraz v betlehemski duplini. On nas je prišel učiti, da bi bili ubogi v duhu in potrpežljivi v trpljenju. Zatorej ga vidimo v hlevu trpeti največje pomanjkanje. Vidimo ga ležati v bornih jaslicah na slamci, zavitega v slabe plenice. — Ti pa vedno tožiš, kako težavno je živeti po nauku svetega evangelija. Toda če pazljivo premišljuješ ta božji vzor, in primerjaš svoje težave z njegovimi, ne bo se ti več zdelo vredno tudi le ziniti kaj o svojih.

Molitev.

Vrata nebeška, prosi za nas!

O preblážena Devica! Eva je s svojo nepokorščino zapahnila vrata nebeška;

ti pa si jih zopet odprla s svojo pokorščino. Po tebi je prišel Božji Sin, naš Zveličar in Odrešenik iz nebes na zemljo. Po tebi smo prejeli v Jezusu milost božjo. Po tebi se vzdigujejo naše molitve proti nebesom. In po tebi prihajajo zvesti božji služabniki varno v pristanišče večnega zveličanja. Pač res, ti si ona vrata nebeška, skozi katera gremo v nebeško domovino. Prosi torej za nas grešnike! Ker smo s svojimi grehi zaslužili že tolikokrat pekel, ne moremo sami iz svojih močij priti v nebesa. Pa ti si upanje in pomoč naša. Sprosi nam milost, da se izpreobrnemo ter vstrajamo v dobrem, potem bomo tudi mi srečno dospeli v večno kraljestvo. Amen.

Vzгляд. Sv. Ignacij Lojolan.

Kakor smo po Mariji prejeli Jezusa, svojega Zveličarja, tako tudi po nobeni drugi poti ne pridemo lože do Jezusa, kakor po Mariji. Ta pot se nam najlepše prikaže v življenju sv. Ignacija. Njega je bila izvolila božja previdnost v zelo nevarnih časih, da ustanovi Jezusovo družbo, ki je storila ne-

izmerno veliko dobrega cerkvi božji. Da se je izpreobrnil in je pozneje prejemal toliko milostij od Boga, to pripisuje največ Marijini priprošnji. Ko je kot vojščak ranjen ležal v Pampeloni, katero je bil zeló hrabro branil, dozorel je v njem trdni sklep, posvetiti se popolnoma službi Gospodovi. Pričel pa je s tem, da se je daroval Marijini službi, proseč jo iskreno, naj bi ga milostno predstavila in priporočila svojemu Sinu. Ko neko noč moli klečé pred Marijino podobo, naj bi ga milostno sprejela, prikaže se mu devic Devica s svojim Božjim Sinom. Ta prikazen je učinila čudne reči v njegovi notranjosti. Njegovo srce se je čisto predru-gačilo. Doslej so ga bile nadlegovale pogostoma nečiste misli, odslej pa so ga popolnoma zapustile do konca njegovega življenja vse skušnjave zoper sveto čistost. Ignacij, možu toli značajnemu, ni bilo zadosti, da kako reč izvrši le polovično. Rešen vseh dušnih ran, vseh hudobnih skušnjav in grešnega nagnjenja, dá svetu slovó in nerazdeljen živi za Kristusa Gospoda. Zapustivši svoj dom napoti se v Montserat na Španjskem, kjer je benediktinski samostan in imenitna romarska cerkev, katera slovi močno radi Marijine čudodelne podobe. Na potu tjakaj premišljuje, na kak način bi mogel

dostojno stopiti pred nebeško kraljico. Da bi ga Marija sprejela z veseljem, zaobljubi se jej z obljubo vednega devištva. Ko pride v cerkev, opravi v solze utopljen vesoljno spoved iz vsega življenja. Potem straži po vzgledu starih vitezov moleč celo noč pred Marijino podobo, obesi na oltar svoj meč v dokaz, da hoče odslej služiti le Mariji in njenemu Božjemu Sinu. Kasneje ga pokliče Bog, da postavi temelj novemu redu družbe Jezusove. Iz spoštovanja do Marije in zaupajoč, da mu bo pomagala, določi, da se ima to zgoditi na glavni Marijin praznik. Dne 15. vel. srpana, na veliko gospojnico, stori s svojimi tovariši obljubo v cerkvi na Montmartru pri Parizu, in ponovil jo je potem vsako leto na ta praznik. Nosil je vedno na prsih Marijino podobo. Opravljal je pogostoma molitve Mariji v počeščenje, ter se vedno k njej zatekal v vseh svojih dušnih in telesnih potrebah. Ko se nekdaj poslavlja od njega njegov sorodnik, pater Araoc, ki se je zelo težko ločil, podari mu Ignacij podobo Matere Božje, kojo je že več let sam nosil na vratu, ter ga potolaži z besedami, da mu je Marija pomagala vsikdar v vseh telesnih potrebah. In res zvemo iz življenjepisa, v katerem se popisuje svetnikovo življenje, da se mu je Marija večkrat

prikazala. Stala mu je na strani, ko je spisoval slovečo knjigo: „Sv. Ignacija duhovne vaje“, in tudi, ko je sestavljal pravila družbe Jezusove. Sploh pa mu je v vseh položajih njegovega življenja pomagala materinsko skrbeča za-nj. — O, srečen je, kdor Marijo zvesto časti, kdor ji zmeraj služi goreče in se ji v vseh položajih življenja priporoča z otročjim zaupanjem.

Vaja. Moli pridno sv. rožni venec ter premišluj zraven dotične skrivnosti sv. vere. Češčena Marija . . .

Štiriindvajseti dan.

Drugo premišljevanje o Marijinem veselju.

Marija se je veselila, ko je Jezus od smrti vstal, sosebno ker je 1.) zopet videla svojega Sina; 2.) videla apostole, in 3.) vse druge vernike.

1. *Marija se je razveselila, ker je zopet videla svojega Sina.* Ko je Jezus nesel svoj težki križ na goro Kalvarijo, spremljala ga je žalostna in trpeča Mati Božja tjakaj, njegove stopinje namakajoča s svojimi solzami. Nepopisljivo veselje in srečo je pač občutila Marija tedaj, ko ga je videla zopet po tolikem trpljenju in zaničevanju v blesku nebeške časti in slave! Gotovo je voščila

srečo svojemu Sinu in sebi po tolikem trpljenju! — In tako bo vedno: kdor se udeležuje Jezusovega trpljenja, deležen bo tudi njegove časti in slave.

2. *Marija se je razveselila, ker je videla zopet apostole.* Po smrti nebeškega Učenika in Gospoda razkropili so se bili vsi apostoli. Otožni, zapuščeni in malosrčni so tavali okoli, kakor čreda brez pastirja. Tretji dan vstane Jezus veličastno od smrti, in Marija gleda z nepopisljivim veseljem, kako se vsi apostoli zbirajo zopet okolo svojega Pastirja. — Pač čestokrat že si napravil Mariji veliko žalost s tem, da si se ločil od Jezusa! Razveseli jo pa zdaj s tem, da se povrneš k Jezusu nazaj in da stanovitno ostaneš pri njem.

3. *Marija se je razveselila, ker je zopet videla vse druge vernike.* Marija je videla svojega preljubega od smrti vstalega Sina v večni neumrjivosti. Spoznala je, da je Jezusovo vstajenje porok vstajenja vseh vernikov. Tudi je v resnici videla, da so od mrtvih vstali z Jezusom vred tudi nekateri izvoljenci po njegovem zasluženju. — Vera v prihodnje vstajenje je najtrdnjša podlaga krščanskega življenja. Ako smo pravi Kristusovi udje, udeležili se bomo tudi veličastva njegovega. Ako je vstala od smrti

Glava, vstali bodo tudi udje. — Skrbi torej, da s pomočjo milosti božje vstaneš iz greha, da pričneš znovič sveto življenje, katero vodi v večno življenje, kjer boš z Jezusom užival veselje nebeško.

Molitev.

Zgodnja danica, prosi za nas!

O presveta Devica in Mati! Kakor prijazna zgodnja danica rodila si nam Jezusa, solnce pravice, pravo luč sveta. Tvoje rojstvo je bilo začetek onega srečnega dné, ko nam je došlo zveličanje. S svojo lučjo si razpodila vso temo pregrehe. Ti razsvetljuješ naša srca in nam daješ spoznati Jezusa, v katerem kraljuje polnost luči, resnice in milosti. Srečni oni, ki se dado tebi voditi! Brez dvombe jih boš vse varno privedla v pristanišče zveličanja. O dobrotljiva Devica, bodi tudi nam luč, in razsvetluj nas, da se ogiblremo dejanj teme, da hodimo z lučjo sv. vere po poti nedolžnosti, da bomo enkrat s teboj vred gledali in poveličevali v večni luči Jezusa. Amen.

Vzgleđ. Sv. Gregor. Sv. Marija Večja (Santa Maria Maggiore).

Za sv. papeža Gregorija Velikega pokazala je Rimu Marija vnovič, kako skrbno čuva to svoje mesto. Ob istem času je skoro po vseh evropskih deželah razsajala strahovita kuga; posebno v Rimu je napravila strašno razdejanje. Grozno je bilo gledati, kako je ta neusmiljena morilka dan na dan zahtevala ogromnih žrtev. Na tisoče jih je pobrala vsak dan, in sicer tako na nagloma, da se ljudje še pripravljati niso mogli na smrt. Sv. papež oznani ljudstvu pokoro, zapové očitne molitve in dela obljube, toda vse zastonj! Mesto da bi kuga ponehala, razsaja le še huje. Že sta strah in groza ljudstva priklopela do vrhunca. Sedaj se sv. Gregor še bolj goreče zateče k Mariji, ter se ji čisto in popolnoma izroči v varstvo. V cerkvi Marije Večje — Santa Maria Maggiore — hrani se Marijina podoba, katero je, kakor se pripoveduje, naslikal sv. Lukež. To podobo velí sv. papež nesti v sprevodu, katerega se je udeležila vsa duhovščina in vse ljudstvo. V sprevodu gredo v gori imenovano baziliko; z velikim spoštovanjem in častjo vzamejo podobo Matere Božje ter jo nesejo prav slovesno po mestnih ulicah.

Kmalu se je pokazalo, kako mogočna je

Marijina priprošnja, ako jo verni kristijani iz vsega srca kličejo na pomoč in se izročé v njeno mogočno varstvo. S to procesijo ginila je kuga na mah. Koder je šla procesija, takoj je tod ponehala moriti grozna morilka. In ko je prišla procesija mimo spomenika cesarja Hadrijana — grad sv. Angela (Castelo di San Angelo) imenovanega —, čez reko Tiberu, prikaže se sv. Gregoriju angel v človeški podobi, ki vtakne v nožnico krvav meč v znamenje, da na Marijino priprošnjo poneha grozovita kuga. Ob enem so čuli angele na nebu prepevati hvalno pesem: „Regina Coeli laetare, Alleluja (Raduj nebeška se Kraljica, aleluja)!“ Ti hvalni pesmi pridejal je sv. papež še besede: „Prosi za nas, aleluja!“ Od tistih dob je sv. cerkev privzela za velikonočni čas to molitev v dnevnicu in jo zapovedala moliti.

Ko je poznejši čas kolera pretila celi Evropi in se z nobenim sredstvom ni dala zabraniti, zaukazal je takratni papež Gregor XVI. po vzgledu svojega prednika, da se naj po vseh rimskih cerkvah oznanjuje pokora, naj se zapovedó prošnji dnevi in druge očitne pobožnosti. Konečno je določil papež, naj se ravno ista podoba Matere Božje iz cerkve Marije Večje prenese v slovesnem sprevodu v Št. Petersko cerkev in tamkaj

izpostavi v očitno češčenje. Ta slovesnost se je godila 8. septembra l. 1835. Ta dan so podobo, ker je bila že tema, prenesli v „novo cerkev“ sv. Filipa Nerija, ali v cerkev Marija v Vali čeli (Maria al Vallicella), kjer je ostala izpostavljena v počeščenje do 15. kimovca. Na to so jo prenesli v spremstvu sv. očeta, sv. zbora kardinalov, rimske duhovščine in neštnevilne množice vernikov iz imenovane cerkve v baziliko sv. Petra. Tam so jo na papeževem oltarju, nad grobom sv. Petra, izpostavili v očitno počeščenje do 24. kimovca. Ta dan so jo od sv. Petra v slovesnem sprevodu prenesli v cerkev družbe Jezusove, „al Gesù“ imenovano, kjer je ostala do 30. kimovca. Od tod jo spremijo sv. oče, več kardinalov in duhovstvo, med tem ko ljudstvo moli in prepeva sv. pesmi, nazaj na njeno navadno mesto v cerkev Marije Večje (Maria Maggiore). Od tega časa te čudodelne podobe niso več nikamor drugam prenesli. Od zadaj te čudodelne podobe Santa Maria Maggiore nahaja se vdolbena na medeni plošči naslednja

molitev:

Bodi pozdravljena, prevzvišena Kraljica mirú, presveta Mati Božja! Po presvetem srcu Jezusa, tvojega Sina, Kralja

mirú, sprosi, da se utolaži njegova jeza in da nam kraljuje v miru. Spomni se, o premila Devica Marija, da od vekomaj ni bilo slišati, da bi bila koga zapustila, ki se je tebi priporočal. Prevzet tolikega zaupanja zatekam se k tebi. O Mati Besede, ne odkloni mojih besedij, temveč poslušaj jih milostno in usliši me, o dobrotljiva, o mila, o sladka Devica Marija. Amen.

Vaja. Rad pripoveduj take reči, ki služijo Mariji v čast in spodbujajo k zaupanju do nje. Češčena Marija . . .

Petindvajseti dan.

Tretje premišljevanje o Marijinem veselju.

O vnebohodu, ko je božji Sin v nebesa šel, napolnilo se je radosti Marijino srce, sosebnost, ko je premislila: 1.) kam je šel; 2.) s kom je šel v nebesa, in 3.) zakaj je šel tjakaj.

1. *Kam je Jezus šel?* Jezus je šel v nebesa, da posede večno kraljestvo. Šel je v hišo svojega Očeta, prišel je v kraj, kamor je merilo njegovo popotovanje. Ko je toliko prestal trpljenja in toliko storil, šel

je v kraj mirú, da prejme tudi v človeški natori krono in plačilo za vse prestane muke. Ta misel napolnovala je presveto Devico z najsladkejšim veseljem. — Misli tudi ti, krščanska duša, pogostoma na nebeško veselje, in prenašal boš veliko lože vse težave življenja. Nebesa so tvoja domovina. Prizadevaj si torej prisrčno vzdihujoč, opravljajoč dela ljubezni in vadeč se sploh v čednostih, da se zmerom bolj bližaš sv. nebesom.

2. *S kom je šel Jezus v nebesa?* Marija je videla, da je Jezus šel v nebesa spremljan od neštevilnega krdela svetih duš, katere so doslej v predpeklju čakale svojega odrešenja. Vtisni si dobro v srce to-le: Jezus gre v nebesa, pa ne sam, ampak obdan od velikega števila izvoljenih duš. — Ti pa misliš vedno le sam na-se. Ti misliš, da je že zadosti, če se sam zveličaš, drugim pa naj se godi kakor hoče... Toda v tem se zelo motiš. Ti moraš ljubiti svojega bližnjega kakor sam sebe. Skrbi torej v delokrogu svojega stanú, da Gospodu Bogu pridobiš duš, kolikor jih največ moreš, da tako napolniš ž njimi sv. nebesa. Na ta način boš poveličeval Jezusovo trpljenje; njegovo ljubeznjivo srce boš razveselil in samemu sebi pridobil veliko zaslužnja.

3. *Zakaj je šel Jezus v nebesa?* Ko je

dokončal odrešenje, šel je Jezus v nebesa, da pripravi gori ljudem sedeže, da postavi svoji Božji Materi prestol, ter jo povzdigne nad vse nebeške duhove. O kako je pač Marija hrepenela, da bi šla za Jezusom in se ž njim nerazločljivo zedinila! — In mi nesrečneži, polni posvetnih skrbij, in zatelebani v minljive reči, ne mislimo skoro nikdar na nebeška prebivališča, na večna posestva, katera nas čakajo tamkaj. Začnimo vendar enkrat biti boljšega duha. Zaničujmo vse, kar nas le vara in mine. Ljubimo in iščimo to, kar je v resnici dobro in večno. Naš prostor nam je pripravljen gori; torej glejmo, da ga enkrat tudi posedemo.

Molitev.

Zdravje bolnikov, prosi za nas!

V vseh telesnih boleznih in v vsem dušnem trpljenju si ti naše pribežališče, naša pomoč, o presveta Božja Porodnica! Neštevilnim bolnikom si izprosila zopet ljubo zdravje. Zaupajoč na tvojo moč in dobroto kličemo tudi mi k tebi: Ozdravi naše bolezni in dodeli nam popolno telesno in dušno zdravje, da moremo bolje služiti tebi in tvojemu Bož-

jemu Sinu. Vsikdar zadobé pri tebi bolniki tolažbo in pomoč. Ti lajšaš njihovo trpljenje in jim izprósuješ zdravje, ako jim je v zveličanje. Ti jim stojiš na strani, da srečno umrjejo. Stoj tudi nam na strani, o ljubezniva Mati! Sprosi nam, da bomo rešeni vseh bolečin, ali pa da s potrpežljivo udanostjo v voljo božjo prenašamo vse križe in težave, da se tako zveličamo. Amen.

Vzгляд. Sv. Filip Nerij.

Sv. cerkev obhaja dné 26. maja god sv. Filipa Nerija. Bil je ta svetnik v 16. stoletju prava dika sv. cerkve. S svojo neumorno gorečnostjo si je pridobil za krščanstvo, posebno za mesto Rim, tolikih zaslug, da so ga imenovali apostola rimskega. Bog ga je bil izvolil, da bi povelečeval pred svetom njegovo ime, hudobijo zatiral in pospeševal čednost. Že v zgodnji mladosti zapazili so na njem znamenja nenavadne popolnosti, katera je potem vedno rastla. Posebno ganljiva je bila njegova pobožnost in ljubezen do Marije. Njegovo srce je kar gorelo ljubezni do presvete Matere Gospoda našega. Ves čas je imel na jeziku njeno sveto ime.

Neprestano se je trudil, da bi povzdignil njeno čast in razširil njeno slavo. Ni ga otroka, koji bi imel toliko ljubezen do svoje telesne matere, kolikoršno je imel Filip do Marije. Imenoval jo je svojo ljubezen, svoje veselje, svojo tolažbo. In te besede je izgovarjal tako srčno in goreče, da je bil vsak, kdor ga je slišal, čestokrat ganjen do solz. Večkrat je cele noči prebil v molitvi. Pogovarjal se je z Marijo zaupljivo, tolikanj spoštljivo in pristrčno, kakor da bi bila ona v resnici pri njem. Marija se mu je večkrat vidno prikazala, da ga je tolažila, razveseljevala in obdarovala z novimi milostmi. To se je zgodilo posebno na starost, ko je bil bolan na smrt in so že zdravniki obupali, da bi ozdravel. Na enkrat ga čujejo glasno klicati: „O moja presveta Mati, o preljubljená Mati, najlepša Mati, o preblážená Mati!“ Zdravniki in nekateri duhovniki hité k bolnikovi postelji, pa o čudo! vidijo ga, kako svetnik čevelj visoko nad posteljo plava v zraku, kako svoje roke steguje, kakor bi hotel koga objeti. Ves prevzet radosti vije in steguje roke ter kliče: „O moja predraga Gospa, jaz nisem vreden in ne zaslužujem, da me prideš obiskat in ozdravit! Kaj naj potem jaz za-te storim, če me ozdraviš, jaz, ki še nikoli nisem nič

dobrega storil?“ . . . Vsi navzočni so strmeč gledali in poslušali svetnika. Eni se jočejo od veselja, drugi se tresejo od strahú. In ko izmed zdravnikov eden popraša svetnika, kaj da hoče, vleže se Filip nazaj v posteljo ter odgovori: „Ali niste videli presvete Device, ki je prišla k meni, da bi mi odvzela bolečine?“ To izgovorivši se zavé. Ko zapazi več oseb v sobi, zakrije si obraz, kakor bi se sramoval, in se glasno razjoka. Zdravniki izprevidijo, da bi mu jok utegnil škodovati, ter mu rekô: „Zdaj je dovolj tega, oče!“ Hočejo mu potipati žilo, ali on jim odgovori: „Jaz ne potrebujem več vaše pomoči; presveta Devica je bila pri meni in me ozdravila.“ In res so se prepričali zdravniki, da je popolnoma zdrav. Tudi je precej drugo jutro vstal in šel po svojih navadnih opravkih čvrst in zdrav. Vsem osebam pa, ki so bile pri njem in so še prihajale k njemu, pridigoval je z največjo gorečnostjo, govoreč: „Vedite, otroci moji, in verjemite mi, da ga ni boljšega sredstva zadobiti kake milosti od Boga, kakor presveta Devica. Izgovarjajte torej pogostoma nastopne besede: »Devica Marija, Mati Božja, prosi svojega Jezusa za-me!«“ — Kakor je Marija sv. Filipa sama ozdravila, tako je tudi drugim izprosila zdravje. Cezar-ja Barónija, svet-

nikovega prijatelja, napadla je bila trdovratna in huda bolezen, za katero zdravniki niso vedeli leka. Že je mislil bolnik, da je na robu groba, ko vidi v sanjah Filipa, kako nadležno prosi Odrešenika, in kako otroško priprosto ponavlja besede: „Gospod, ohrani mi Cezarja, ohrani mi Cezarja; jaz prosim in hočem, da ozdravi Cezar!“ Tako je ponavljal svetnik svojo prošnjo, pa vendar ni bil uslišan. Zdajci se obrne do presvete Device, naj mu ona izprosi pri svojem Sinu to milost. Res usliši Marija njegovo prošnjo. Ona se zateče k svojemu Sinu, ga prosi, naj ozdravi Barónija, in na mah je bil zdrav.

Tudi drugekrati je sv. Filip okušal ne navadno Marijino pomoč. Nekoč so zidarji pričeli zidati novo cerkev. Na vse zgodaj pokliče sv. Filip zidarskega mojstra, ter mu velí, naj gre hitro neki stari hiši podirati streho, katera bi se bila že udrla po noči, da je ni Marija podprla s svojimi rokami. Mojster pride s svojimi delavci tja in vidi, da so tramovi, ki so streho nosili, že čisto izlezli iz svojih čepov, ter da visi streha brez vsake podpore v zraku. — Posebno rad in poln srčnega veselja je sveti Filip obiskaval čudodelno podobo svete Marije Večje (St. Maria Maggiore). Nobene stvari

ni bolj priporočal svojim učencem, kakor ljubezen in pobožnost do Marije. Tudi je velel svojim učencem, naj v vsaki cerkvi in v vsaki kapelici, katero bodo kedaj zidali, na vsakem oltarju postavijo kako podobo Matere Božje. Mnogim osebam je po Mariji zadobil posebnih milostij, ako so opravile naslednjo molitvico, katero jim je bil ukazal in katera slove: „Devica Marija, Mati Božja, prosi svojega Sina za-me!“ Čestokrat je pridejal: „prosi svojega Sina Jezusa za-me ubozega grešnika!“ Velikokrat je nasvetoval samo besede: „Devica in Mati“ — rekši, da te besede združujejo v sebi vse veličastvo in vso slavo Marijino. Po teh besedah zamoremo zadobiti vse milosti. — Ko bi tudi mi imeli toliko ljubezen in pobožnost do Marije, kakor jo je imel sv. Filip Nerij, o koliko in kakih milostij bi tudi mi prejimali, kakor sv. Filip, po tej predobri Materi!

Vaja. Premišluj sam pri sebi, katero dobro delo bi najbolj dopadlo Mariji; in to stori danes iz ljubezni do nje. Češčena Marija . . .

Šestindvajseti dan.

Prvo premišljevanje o Marijinem življenju.

Kakšne so bile Marijine misli? Bile so svete in popolne. Ona je mislila vedno:

1.) na Boga za nas učlovečenega; 2.) v najsvetejšem zakramentu skritega, in 3.) za nas na križu umirajočega.

1. *Marija je mislila na Boga za nas učlovečenega.* To skrivnost je Marija živo premišljevala in občudovala. Kar ima človek najraje, na to tudi vedno misli. Tako je tudi Marija mislila vedno na to skrivnost, in to tembolj, ker jo je presveta Trojica izvolila za Mater Božjega Sina. — O da bi tudi mi imeli vedno pred očmi to skrivnost! O da bi umevali visoki pomen nastopnih besedij: Beseda se je učlovečila in med nami prebivala!

2. *Marija je mislila na Boga za nas v najsvetejšem zakramentu skritega.* Kakor starejše ustmeno poročilo pravi, prejemale je Marija vsaki dan sv. obhajilo, in nekateri še pravijo, da svete podobe v njej od enega do drugega sv. obhajila niso preminjale. Misliti si komaj moremo, s kako pobožnostjo in s kolikanj gorečo ljubeznijo je molila v najsvetejšem zakramentu Jezusa in sprejemala v svoje srce Njega, katerega je spočela od sv. Duha in ga porodila v zveličanje naše! Če že čitamo o drugih svetnikih, da so se kar topili ljubezni do Boga v najsvetejšem zakramentu skritega, kdo je potem mogoč popisati še le občutke, s kate-

rimi je bila napolnjena Marijina duša! — Tudi ti, kristijan moj, prejmeš pri sv. obhajilu Jezusa, svojega Gospoda in Boga. Toda, kakšna je tvoja priprava k temu sv. opravilu? Kako se pogovarjaš z Jezusom pred in po sv. obhajilu? Vprašaj sam sebe in poboljšaj se, da svojega Zveličarja ne boš prejemal po nevrednem.

3. *Marija je mislila na Jezusa za nas na sv. križu umirajočega.* Ko je Marija stala pod križem svojega preljubega Sina, videla je vse njegovo trpljenje in ga ž njim sama občutila. Jezusovega trpljenja skrivnosti utisnile so se tako globoko v njeno srce, da jih nikdar več pozabiti ni mogla. Zmeraj jej je bilo to trpljenje v spominu, zmeraj je mislila na-nje. — Tudi ti premišluj večkrat Jezusovo trpljenje in zadobil bodeš mogočno orožje zoper vsak greh in vsako hudobijo, ob enem pa tudi mogočno spodbujanje k vsemu dobremu.

Molitev.

Pribežališče grešnikov, prosi za nas!

O Mati usmiljenja, ti ne zavržeš nobenega, ki se zateče k tebi. Tudi velike grešnike sprejemaš milostno, ako s ponižnim in skesanim srcem pri tebi iščejo

pomoči. Ti se za-nje poteguješ pri Jezusu, svojem Božjem Sinu, našem Gospodu in Sodniku. Ti jih varuješ pred šibo njegove ostre pravice. Ti jih braniš pred napadi peklenškega sovražnika. Ti razpodiš iz njihovih duš nevero in obupnost, ter vlivaš v njih srca oživljajoče krepilo upanja. O koliko grešnikov si že iztrgala iz peklenške oblasti! Koliko si jih že privedla na pot pokore inboljšanja njihovega življenja! Usmili se tudi nas! K tebi vpijemo, k tebi vzdihujemo žalostni in objokani otroci Eve. Sprosi nam obžalovanje naših pregreh in milost, da nikdar več ne pademo v va-nje. S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči zdaj in ob naši smrtni uri. Amen.

Vzgleđ. Sv. Marija Egipčanska.

Kdor je bil morda tolikanj nesrečen, da je živel grešno, njemu ne kaže nič drugega, kakor da se zateče skesano k Mariji, po katere priprošnji mu je mogoče zadobiti odpuščanja grehov. Zraven mnogo drugih dokazov nam je tega živ dokaz sv. Marija

Egipčanska. Ta velika spokornica porodila se je v Egiptu. Zapustivša svoje pregrešno življenje, izpreobrne se čudežno k Bogu ter dela celo ostalo svoje življenje najhujšo pokoro. Ko jo nekoč opat Cozim zasledi v puščavi, razodene mu ona vse svoje prečudno življenje. Sv. Sofronij, patrijarh Jeruzalemski, piše o njej nastopno: Komaj 12 let stara poda se Marija zoper voljo svojih roditeljev v Aleksandrijo, kjer je več let preživela v raznoterih pregrehah. Bilo je v poletju nekoč, ko so hiteli ljudje v tolpah v Jeruzalem na praznovanje povzdigovanja sv. križa. Ukrca se tudi ona, nadaljujoča na tem potovanju svoje pohujšljivo življenje. Ko se podajo v napominani praznik božjepotniki z drugimi verniki v cerkev, da bi videli in počastili sv. križ, gre tudi ona v cerkev. Do cerkve prišedša, hoče tudi ona z drugimi va-njo, toda neka nevidna roka jo zadržuje in pahne nazaj, kar se je ponavljalo tri- do štirikrat. Po tem hudo zadeta ne dvomi več, da se ji zovoljo njene pregrešnosti zabranjuje vhod v cerkev ter jame bridko jokati. Ko se tako stokaje, jokaje in na prsi trkaje mudi pred cerkvenimi vrati, zapazi nad seboj na cerkvenem zidu naslikano podobo Matere Božje. Ta pogled dá jej pogum, da se obrne k nebeški Kraljici,

govoreča tako-le: „Presveta Devica, Mati Božja, jaz dobro vem, da zavoljo svojih velikih pregreh, katerih je polno moje življenje, nisem vredna, da bi obrnila svoje oči na to podobo. Ti si Devica čista, brez najmanjšega madeža. Tebi, tolikanj sveti in čisti, mora se studiti tolikanj umazana in zavržljiva duša, kakor je moja. Vendar pa sem čula zmeraj, da je prišel Odrešenik, katerega si nosila ti v svojem deviškem telesu, le zato na svet, da bi k pokori klical grešnike in jih rešil s svojo smrtjo večnega pogubljenja. Prosim in zarotujem te, da mi stojiš na strani v moji zapuščenosti. Dovolj mi vstop v cerkev. Zapovej, nebeška Kraljica, da se mi dovoli vhod, četudi nisem tega vredna. Dodeli mi to srečo in milost, da vidim oni predragi les, na katerem je pretil tvoj Sin svojo predrago kri. Jaz pa ti v imenu tvojega Odrešenika obljubujem, da odsihdob nikdar več ne bom padla v stare pregrehe. Ampak kakor hitro bom počastila sv. križ, odpovedala se bom takoj vsi posvetnosti in šla tjakaj, kamor me hočeš peljati ti, o presveta Devica, moja srednica in moja voditeljica!“

Končavša to molitvico, čuti v sebi veliko zaupanje. Zopet poskusi, da bi šla v cerkev, in glej! nič več je ne zadržuje.

Gre torej noter. Počasti z drugimi sveti križ, pade na svoj obraz in v solzah vtopljena poljubuje tla tega sv. kraja, ter globoko ganjena občuduje usmiljenje božje, s katerim sprejema dobrotljivi Bog grešnike. Ko je opravila tako svojo pobožnost, vrne se nazaj k podobi presvete Device. Klečé zahvali se jej za skazano milost in prosi jo iskreno, naj bi jej pokazala zdaj še pot do pokore za njeno pregrešno življenje. Izlivajoča tako svoje srce pred milostno podobo, zasliši od daleč glas, veléč jej: „Ko boš prišla črez Jordan, našla boš pokoj.“ Vzdigne se takoj ter govori objokana in zroča na podobo k Mariji tako-le: „Devic Devica! Ti, ki si porodila človeštvu Odrešenika, ne zapusti me, prosim te ponižno.“ Na to hiti črez Jordan ter se skrije tamkaj na najbolj divjem kraju ondotne puščave. Tu je preživela svetnica 40 let v največji spokornosti. Več let jo je nadlegoval peklenski satan, pa vedno jo je krepčala in varovala Marija. „V vsem svojem vojskovanju (takó se je izrazila sama proti opatu Cozimu) povzdigovala sem svoje srce do brezmadežne Device, ki se je tolikanj ljubko potegovala za-me. Prosila sem jo, naj mi v mojem pokorjenju tu v puščavi stoji na strani. In res, nikoli me ni zapustila in bila mi je vedno povsod moja vodi-

teljica.“ Konečno je zadobila sv. spokornica na priprošnjo Marijino še to milost, da jej je podelil napominani opat Cozim ob njeni zadnji uri še sv. zakramente. Potem pa se je preselila lepo z Jezusom spravljena in zedinjena v večno življenje.

Kako koristno je tedaj za grešnike, če se zatekajo k Mariji in se izročajo v njeno varstvo ter se jej voditi dadó na poti pokore! Tako zadobivljajo ne samo milost pri Bogu, ampak morejo postati še celó veliki svetniki.

Vaja. Glej, da gojiš v svojem obližju pobožnost do Marije, in prosi jo večkrat odpuščanja za vsa razžaljenja, katera se storé njenemu Sinu in njej. Češčena Marija . . .

Sedemindvajseti dan.

Drugo premišljanje o Marijinem življenju.

Kakšno je bilo Marijino govorjenje? Ona je govorila vedno: 1.) o Bogu; 2.) za Boga, in 3.) z Bogom.

1. *Marija je govorila vedno o Bogu.* Večjidel govore usta o tem, česar je srce polno. Ker je pa bila Marija z Bogom tesno združena in polna ljubezni do njega, o čem drugem je hotela s prvimi kristijani govoriti, če ne o Bogu? Vse njene besede so bile

užgane ljubezni do Boga; podobne so bile gorečim pušicam, katere prebodejo in užgejo srca vseh. — Ker pa ti tako malo in tako poredkoma govoriš o Bogu, ali ne kažeš s tem, kako slaba in mlačna je tvoja ljubezen? In vendar so pogostni pogovori o Bogu in božjih rečeh najboljše sredstvo, da ohranjuješ in pomnožuješ ljubezen do Boga!

2. *Marija je vedno govorila za Boga.*
Brezdvomno je, da je presveta Devica, ljubezniva Mati vseh vernikov, včasih sprejemala in obiskovala nekatere osebe, da bi jih tolažila, poučevala in spodbujala. Toda to se je zgodilo le tedaj, kedar je zahtevala božja čast taka dejanja ljubezni. O kako previdno je preudarila ob takih prilikah vsako besedo, preden jo je izrekla, ona, katere srce je bilo vedno za Boga, in katera ni imela drugih občutkov, kakor za Boga! — Ako ne moreš vselej govoriti o Bogu, govori vsaj za Boga; to se pravi: govori Bogu dopadljivo, govori iz namena, da bi mu dopadel, in govori vselej tako, da tvoji pogovori ne bodo ne le pohujšljivi in pregrešni, ampak da so v večjo čast in slavo božjo.

3. *Marija je vedno govorila z Bogom.*
Marija je govorila veliko več z Bogom, kakor o njem in za njega. Celó njeno življenje ni bilo nič drugega, kakor vedna molitev, vedno

premišljevanje. Še celó tiste male ure spanja, katere si je privoščila, je bilo njeno srcé združeno z Bogom in se ljubko pogovarjalo ž njim. O presrečna Marija! Ti si bila že na zemlji tako čudovito združena z Bogom! — Ta njena prednost priča nam ravno, kako je velika naša revščina in nepopolnost. Roko na srce in spoznajmo odkritosrčno, da molimo preporedkoma, premlačno in premalo časa. Za molitev ne najdemo časa, dasi ga nam preostaja za postajanje in lenobo cele ure, da še celó morda cele dneve. Kedar molimo, čutimo se kakor priklenjene; takó malo je naše srce užgano ljubezni! In vendar bi nam morala molitev biti naše najljubše opravilo, naša učilnica, naša luč, naša tolažba, naše pokrepčalo in življenje našega življenja. Gospod, uči nas moliti! Če moliti znamo, smo zadosta bogati. Zakaj, kdor prav moli, zadobi, česar prosi.

Molitev.

Tolažnica žalostnih, Pomoč kristijanov, prosi za nas!

O preljubljeni Mati! nikoli še ni kdo tebe zastonj klical na pomoč. Naj smo v katerikoli sili, v katerikoli stiski, ti nam pomagaš ter nas otmeš. Ti si tolažnica žalostnih. Ti sušiš solze vsem

onim, kateri se v tej solzni dolini zatekajo k tebi. Ti si pomoč kristijanov. Mati si Kristusa Jezusa, pa tudi Mati, zaščitnica in priprošnjica vseh kristijanov. O dobrotljiva, o mogočna Mati! stoj nam ves čas milostno na strani in reši nas vsega hudega, vseh bridkostij. Hiti krščanskemu ljudstvu, katero od vseh stranij stiskajo sovražniki, na pomoč. Usmili se vernikov in potegni se posebno za one, kateri so v nevarnosti, da izgubé najdražji zaklad — sv. vero. Varuj in brani cerkev svojega Sina, da nič ne opravijo proti njej njeni sovražniki. Ponižaj njene nasprotnike in osramoti njene preganjalce. Povišaj vse one, kateri kličejo tvoje ime in zaupajo v te. Pokaži, da si naša Mati. Prosi za nas vse, da živimo krščansko, da se zveličamo in enkrat na veke kraljujemo z Jezusom v sv. nebesih. Amen.

Vzgleđ. Sv. Marija Magdalena Paciška.

Sv. cerkev praznuje današnji dan, 27. maja, god sv. device Marije Magdalene Pa-

čiške. Zatorej si hočemo danes to svetnico izbrati za vzgled pobožnosti do Marije prečište Device. Bog je sicer prečudoviten v svojih svetnikih, kakor govori kraljevi prerok, vendar pa je nad to svetnico pokazal posebne čudeže svoje ljubezni, vsegamočnosti in modrosti. Že v njeni nežni mladosti jo je Bog obdaril z velikimi in nenavadnimi milostmi. Ona je razodevala pa tudi od otroških let toliko ljubezen do Boga, toliko gorečnost v vsem dobrem, da je bila bolj podobna angelu, nego človeku. Ganljivo je bilo gledati, kako je skrbno čula nad čistostjo svojega srca, in kako zvesto in popolnoma je služila Bogu. Jezus in Marija bila sta ji oni osebi, kateri je najbolj ljubila. Marijo je imela vedno pred očmi, deloma zato, da bi po njej pri Jezusu milost zadobila, deloma zato, da bi se učila iz njenega življenja lepega obnašanja, da bi dopadla Jezusu, njenemu Sinu. V vseh svojih čednostnih vajah je pazila Marija Paciška na to, da bi bila podobna Mariji ter dopadla njej in njenemu Sinu. Kedar je premišljevala skrivnosti Odrešenikove, njegovo življenje na zemlji in njegovo veličastvo v nebesih, premišljevala je ob enem, v koliki meri se je tudi Marija udeležila njegovih skrivnostij in koliko je pripomogla, da so se

izvršile dotične skrivnosti. Ravno zavoljo tega je obujala ljubezen, hvaležnost in zaupanje ne samo do Jezusa, ampak ob enem tudi do Marije, katera ga je porodila v odrešenje sveta. Marija Magdalena Paciška je vstopila v Florenci v red karmelitaric. Od zdaj se je vsa odpovedala svetu, je še bolj goreče služila Bogu in si z vsemi močmi prizadevala Marijo častiti. Nebeška kraljica se jej je večkrat prikazala, da jo je spodbujala in okrepčevala v dobrem. Da bi Bog potrdil njeno čednost in stanovitnost, privolil je, da so jo več let mučile najhujše skušnjave. Pa naj je bilo vojskovanje še tako hudo, zadobila je vendar vselej po Mariji moč in srčnost, da je premagala vse napade hudobnega duha. Vse svoje sestre je izročila Marijinemu varstvu. In Marija jej je bila pokazala v posebni prikazni, kako materinsko skrbi za vse, kateri pri njej iščejo pomoči in varstva. Svojo ljubezen do Marije kazala je najbolj očitno ob Marijinih praznikih. O, s koliko pobožnostjo in s kakim hrepenenjem se je pripravljala na-nje in s koliko gorečnostjo jih je obhajala! Ti prazniki so bili za-njo dnevi najbolj slovesni. Kakor je nanesla praznika skrivnost, tako jo je tudi posamič premišljevala. In ta njena gorečnost v premišljevanju praz-

ničnih skrivnostij je dopadla Bogu tako, da jej je dajal te dneve čestokrat posebna razsvetljenja, v katerih jej je bilo dano gledati v najsvetlejši luči Marijino slavo in veličastvo. Pa ravno te čreznatorne milosti so pripomogle, še bolj pomnoževati njeno ljubezen in pobožnost do Marije. Marija Magdalena je imela tudi veliko ljubezen do križa. Njeno največje hrepenenje je bilo, da bi trpela s trpečim Jezusom in po trpljenju mu postala podobna. Zatorej pa je bilo vedno njeno geslo: „Trpeti in ne umreti.“ Premnogi beže pred križem in še celó pobožnejši kristijani si v križih in težavah želé olajšav in rešenja iz njih; Marija Magdalena pa je križ iz srca ljubila ter si ga želela. Čeravno jej je bilo sicer življenje zoperno in ni ničesar bolj želela, kakor da bi se združila z Jezusom, ženinom svoje duše, prosila je vendar Boga, naj jej še dolgo ne pošlje smrti, da bi mogla tako za Jezusa več in dalje časa trpeti. „Trpeti in ne umreti.“ Po križu hrepeneti in trpljenja si goreče želeli učila se je pa, ko se je spominjala, kako stanovitna je bila v trpljenju žalostna Mati Božja, ko je stala pri smrti vsojega Božjega Sina pod križem. Bog spolni njene želje. Pred smrtjo jej pošlje najhujše in najobčutljivejše trpljenje. To njeno trpljenje je bilo brez vsake

najmanjše tolažbe in notranjega krepila, kar Bog redkokrat odreče svojim služabnikom na njih smrtni postelji. Kljubu temu je prenašala Marija Magdalena svoj obupljivi stan mirno in veselo. Trpeča, pa zaupajoča na Marijo sklenila je svetnica l. 1607. svoje prezaslužno življenje. — O da bi tudi mi posnemajoč njene čednosti častili Marijo! Naj bi jo posnemali sosebno v trpljenju, naj bi ž njo stali pod križem, objokujoči svoje pregrehe in trpljenje Jezusovo! Potem takem bi občutili, da je Marija Mati usmiljenja, tolažnica žalostnih in pomoč vseh zvestih nasledovalcev in učencev Kristusovih.

Vaja. Kedar greš mimo kake Marijine podobe, ne opusti nikdar, da ne bi Marije počastil, in, če le mogoče, pomoli vsaj eno Češčenomarijo. Češčena Marija . . .

Osemindvajseti dan.

Tretje premišljevanje o Marijinem življenju.

Kakšno je bilo Marijino življenje? Bilo je 1.) delavno; 2.) premišljevalno, in 3.) oboje skupaj.

1. *Marijino življenje je bilo delavno.* Delavno življenje imenujemo ono, katero se peča z blagrom in srečo bližnjega. Po smrti in vnebohodu svojega Sina je skrbela Ma-

rija kot Mati vseh učencev Kristusovih neprenehoma za blagor in srečo njihovo. Ona jih je tolažila, poučevala in utrjevala v dobrem. Zatorej jo pa tudi po vsej pravici sv. cerkveni učeniški imenujejo najimenitnejšo učiteljico sv. katoliške vere. — In ti, ki imaš toliko lepih priložnostij pomagati svojemu bližnjemu! čemu mu nočeš? Mar-li ne veš, da je odkupljena tvoja duša isto tako, kakor tvojega bližnjega, z neprecenljivo krvjo Jezusa Kristusa?

2. *Marijino življenje je bilo premišljevalno.* Premišljevalno življenje imenujemo ono, katero človek preživi v vednem premišljevanju nebeških rečij. A kdo bo kedaj izpreumel, kolik dar premišljevanja je imela Marija! Bolj ko vsakdo drugi je ljubila ona, kar je nebeškega. Nikoli ni katero ustvarjeno bitje bolj spoznalo skrivnostij božjih, kakor Marija. — Tudi ti premišljuj po svojih zmožnostih skrivnosti sv. vere ter jih obračaj po svojem dušnem stanu v lastno korist. Pogostoma povzdiguje svojega duha k Bogu, ter hvali in časti ga z vzdihljeji ali s kako gorko kratko molitvico. Večkrat misli na Boga pred in po delu, katero mu posvečuj; s tem si boš veliko zaslužil za nebesa.

3. *Marijino življenje je bilo premišljevalno in delavno ob enem.* Delavno in pre-

mišljevalno ali mešano življenje je ono, v katerem zvršujemo dejanja krščanske ljubezni v tesni zvezi z ljubeznijo do premišljevanja. Vse to nahajamo v resnici pri Mariji. Pri molitvi in premišljevanju božjih skrivnostij vidimo jo, kako ima srečo in blagor bližnjika vedno pred očmi. Ko dela za bližnjika, obrača ob enem vedno svoje srce do Boga, iz ljubezni do katerega je delala vse, kar je zahteval blagor bližnjika. Od molitve je prehajala k dejanjem ljubezni, od ljubezni dejanj vračala se je nazaj k molitvi. — O delo presrečno! Kedar opravljamo dela ljubezni do bližnjega, tedaj služimo Bogu in si celó ne moremo želeti boljše in zaslužnejše službe, čeravno bi morali zaradi tega opustiti vaje pobožnosti. Nikdar se ne moremo z večjim zasluženjem vrniti k pobožnim vajam nazaj, kakor če smo Bogu služili v osebi svojega bližnjika. Premišluj to Marijino ravnanje. Poglavitno in najbolj potrebno pa je, da jo posnemaš v svojem poklicu.

Molitev.

Kraljica angelov, prosi za nas!

O prevzvišena Kraljica! Tvoje zasluženje, tvoje milosti in tvoja svetost je večja in popolnejša, kakor je ona

angelov. Vsi nebeški duhovi se ponižujejo pred teboj ter te časté in hvallijo kot prvo in najimenitnejšo vseh stvari. Med vsemi od Boga pomiloščeni si ti edina »milosti polna, blagoslovljena med ženami«, kojoj edino te je izvolil Bog, da si spočela in rodila onega, kateri je ustvaril in oživlja vse kar je. Sreča, slava in blagoslov ti naj bode na prestolu tvojega veličastva, na katerega te je povzdignil Bog. Bodi tudi naša Kraljica in Gospá. Tudi mi se ti klanjamo in te preslavljamo z vsemi nebeškimi duhovi. V tvoje varstvo se ti izročamo. Poglej vendar s prestola svoje slave milostno na nas, ki se nahajamo v tisočeri in tisočeri nevarnostih in zadregah. Prosi za nas Jezusa, svojega Sina, da posnemamo angelov čistost ter ž njimi in s teboj enkrat gledamo večnega Boga in ga slavimo na veke. Amen.

Vzgleđ. Sv. Alojzij Goncaga.

Če že presveta Devica Marija posebno ljubi čiste duše, kako je še le morala ljubiti

sv. Alojzija, katerega sv. cerkev po vsej pravici zavoljo njegove čistosti imenuje angelškega mladeniča! Življenjepisci pravijo, da je sv. Alojzij za svoje sv. življenje hvalo dolžen edino priprošnji Marije Device. Ob njegovem rojstvu je bila njegova mati v največji smrtni nevarnosti; po spričevanju zdravnikov celó ni bilo upanja, da se otrok ohrani pri življenju. Ko pa mati sliši, da je ni več človeške pomoči, zateče se tembolj zaupljivo k Mariji, ter se zaobljubi, da hoče, če porodi srečno, s svojim otrokom romati v Loreto in se tam zahvaliti za srečen porod presveti Devici. Komaj stori to zaobljubo Mariji, že porodi nepričakovano srečno. Alojzij ni pozabil vse svoje žive dni te milosti. Ves čas se je štel za služabnika Marijinega, kateri dolguje toliko hvalo. Z ganljivo pobožnostjo je izgovarjal že v svoji nežni mladosti presladki imeni Jezus in Marija. Pobožno kakor je le mogel opravljal je svoje molitve, katere ga je naučila pobožna mati. V sedmem letu svojega življenja odloči si že gotove ure za molitve, med njimi za Marijine dnevnicke in druge molitve v Marijino čast. V devetem letu ga pošljejo roditelji v Florenco v latinske šole. Tu je napredoval v vednostih, pa še bolj v duhovnem življenju. Njegova pobožnost do Marije je bila tolika,

da je kar gorel ljubezni in pristrčnosti, če je le govoriti slišal o njej. Dokaj ga je napotila k tej pobožnosti tudi knjižica o skrivnostih sv. rožnega venca. Ko nekdanj v molitvi premišljuje, s čim bi mogel nebeški kraljici napraviti kako posebno veselje, čuti v sebi močen nagon, naj njej v čast stori obljubo vednega devištva. V devetem letu svoje dobe res stori pred čudodelno podobo Marijinega oznanjenja to obljubo. Spolnoval jo je celo svoje življenje tako zvesto in natanko, da se ni nikdar pregrešil zoper to čednost; poznavalci njegovega duhovnega življenja pričujejo, da po milosti priprošnje Marijine ni občutil niti kakega poželenja mesa, niti imel kake skušnjave ali pregrešnih mislij. S to milostjo, katere je pač malo deležnih, pokazala je Marija prečista Devica, kako dopadljiv je bil njej in njenemu Sinu dar sv. Alojzija.

Njegovo najprijetnejše vedrilo je bilo obiskovanje kake cerkve, posvečene prečisti Devici. Od svojega dvanajstega leta postil se je sv. Alojzij vse sobote in vse predpraznike Marijine ob samem kruhu in vodi. V vseh svojih potrebah se je zatekel k Mariji. K njej se je zatekel ob volitvi svojega stanú in po njej je tudi spoznal, da je poklican v družbo Jezusovo. K njej je tudi pribežal,

ko je bilo treba odstraniti ovire, katere mu je delal pri tem poklicu njegov oče. Ko je prestal veliko preskušenj, uslišala ga je vendar-le Marija. Sploh je pa bil Alojzij vedno prepričan, da mora njeno sv. življenje posnemati, kdor hoče Marijo prav častiti. Zategadelj si je pa tudi vedno prizadeval, da bi se spopolnil v vseh čednostih, sosebnost pa v onej, katera je najsijajnejša na prečisti Materi Božji. Komu ni znana njegova ljubezen do uboštva? Kdo ne ve, kolika je bila njegova ponižnost, njegova pokorščina, njegova čistost, njegova ljubezen do Boga in bližnjega? V vseh teh čednostih so mu bili vedno pred očmi vzgledi, katere sta nam zapustila Jezus in Marija. Smoter in namen njegov je bil vedno ta, kako bi se uril v vseh teh čednostih in čedalje bolj dopadel Jezusu in Mariji. Umrl je Alojzij v 24. letu svojega življenja; mlad sicer po letih, a bogat po zasluženju za nebesa. Sedaj biva pri Jezusu in Mariji, katera je ljubil tako močno. Blagor mu! Pa blagor tudi vsem onim, kateri hodijo po njegovih stopinjah! Da tudi mi zadobimo to milost, molimo po navodu sv. cerkve:

Molitev.

O Bog! delivec nebeških darov, kateri si združil v angelskem mladeniču

Alojziju prečudno nedolžnost življenja z ravno tako čudovito spokornostjo: dodeli nam po njegovem zasluženju in po njegovih molitvah, da ga posnemamo v njegovi spokornosti, ker ga nismo posnemali v njegovi nedolžnosti. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Vaja. Iz ljubezni do Jezusa in Marije nosi svoj križ, katerega ti je naložil Gospod ravno sedaj. Češčena Marija . . .

Devetindvajseti dan.

Prvo premišljevanje o Marijinem vnebovzetju.

Njena ločitev s tega sveta je bila posebno znamenita: 1.) zavoljo njenega ločenja od sveta; 2.) zavoljo njenega hrepenenja po nebesih, in 3.) zavoljo ljubezni do najvišje dobrote.

1. *Marijina ločitev je bila znamenita zavoljo ločenja od sveta.* Marija je poznala bolj ko vsakdo drugi, kako minljive in ničeve so vse zemeljske stvari. Nikoli ni imela poželenja po časnih stvareh; zatorej je bila tudi njena ločitev lahka, mirna in spravna, ker njenega srca ni nič vezalo na ta svet. — Žalostno, da se to ne bo zgodilo pri onih, kateri navezujejo svoje srce na po-

svetnost in stavijo svoje upanje na minljive stvari. Njihov konec bo poln bolestij, bridkosti, strahú in obžalovanja.

2. *Marijina ločitev od sveta je bila znamenita zavoljo hrepenenja po nebesih.* Marija je dosegla, kakor pobožno izročilo pravi, šestdeseto ali dvainšestdeseto leto svojega življenja. To dolgo število let zadrževalo jo je predolgo od nebes, po katerih je vedno hrepenela in jih poželela. Zatorej jej je bila smrt tudi sila zaželena, ker še le po njej je mogla v veselje nebeške domovine. Npopisljivo je bilo njeno veselje in njeno hrepenenje, ko je videla, da še korak je treba storiti, pa bo v nebesih! — O kako milovanja vredni smo mi, ki tolikanj ljubimo ta kraj prognanstva svojega, to dolino solz, — svojo pravo domovino pa, nebeški Jeruzalem, skoro čisto puščamo iz očíj in spomina!

3. *Marijina ločitev od sveta je bila znamenita zavoljo ljubezni do največje dobrote.* Po pravici lahko rečemo, da je bil vzrok njene smrti prevelika ljubezen do Boga. Le premisli, duša moja, kako preblážena Devica leži na revni postelji, kako drži svoje roke sklenjene na svojih prsih, svoje oči pa obrača proti nebesom. Glej, kako obuja dejanja najglobokejše in najprisrčnejše ljubezni, po-

tem roma v večnost, da bi tam ljubila večno, kar je tu ljubila časno. — O da bi tudi naš zadnji vzdihljaj napovedal popolno ljubezen do Boga! Kako vesela in presrečna bo tedaj naša smrt!

Molitev.

Kraljica očakov, Kraljica prerokov, prosi za nas!

O Marija, kraljica nebes in zemlje! Tvoja čistost je bila tako popolna, tvoje zaupanje v Boga tako stanovitno in tako zvesto si spolnovala Bogu storjene obljube, da lahko prekašaš vse stare očake, — isto tako ne morejo trditi niti vsi preroki skupaj, da bi bili tako natanko in čisto spoznali božje skrivnosti, kakor si jih spoznala ti. Tolikanj žive, udane in tako vseobsežne vere, kakor si jo imela ti, ne zapazujemo niti pri očakih, niti pri prerokih. Zato si ti Gospa in Kraljica enih in drugih. Vsi so hrepneli po tebi; vsi so se veselili tvojega rojstva, ki je napovedalo začetek našega odrešenja. Vsi te slavé in časté v nebesih nad vsemi drugimi stvarmi kot

svojo Kraljico in Gospo. Sprosi tudi nam isto živo vero, isto stanovitno in trdno upanje, po katerem so dospeli oni v večno življenje, da tudi mi po veri in upanju dospemo do popolne ljubezni, da v njej rastemo in do konca stanovitni ostanemo, da te tako enkrat z vsemi izvoljenci božjimi poveljučujemo, ter na vekov veke hvalimo Boga Očeta, Sina in sv. Duha. Amen.

Vzгляд. Sv. Štefan, kralj.

Sv. Štefan I., kralj ogerski, bil je posebno goreč častilec Marije prečiste Device. Porodil se je v Ostrogonu na Ogorskem okoli l. 969. Njegov oče Gajza bil je četrti ogerski vojvoda, in mati mu je bila Karolina. Izprva sta bila oba še pogana, a še pred rojstvom svojega sina se spreobrnela h krščanski veri. Štefana sta vzgojevala z vso skrbjo v katoliški veri in ga vadila krščanskih čednostij. Ko Štefan po očetovi smrti prevzame vladarstvo, bila je njegova prva skrb, da po vsem kraljestvu razširi krščanstvo, uniči pa poganstvo. To je bilo silno težavno podjetje, ker je bila takrat še večina njegovih podložnikov poganska. Toda svo-

jega zaupanja ni stavil na ljudi, ampak na Boga, za čegar sv. reč se je potegoval. Pa česa ne premore kralj, ako se resnobno in stanovitno potegne za dobro, in ako vse svoje zaupanje stavi na Boga? Da si Štefan zagotovi božjo pomoč, moli neprenehoma k presveti Devici, katero je že od otročjih let posebno goreče ljubil. In tako se mu posreči, da premaga vse verske sovražnike in vse kraljestvo podvrže nauku sv. evangelija. Ko je bil dovršil vse to, pošlje l. 1000. po Kristusovem rojstvu poslanca v Rim, da vesoljnemu očetu vernikov, sv. očetu papežu, priporoči svoje sedaj krščansko kraljestvo, proseč ga, naj blagovoli odobriti, kar je storil na Ogerskem za sv. cerkev, in mu podeliti naslov kralja. Papež Silvester II. izroči poslanecem njegovim kraljevo krono. Tudi obdari novega kralja s križem v znamenje njegovega apostolstva in njegove gorečnosti za razširjanje sv. evangelija. Ob enem mu podeli posebno pravico, da sme ta križ dati pred seboj nositi in to sosebn o vojski. Štefan se dá na to z veliko slovesnostjo kronati za kralja. Pri tej priložnosti izvoli Mater Božjo za varuhinjo ali zaščitnico svojega kraljestva. V mestu Alba sezida potem njej v čast prelepo cerkev. Ker je prebival v tem mestu, imenovalo se

je zavoljo tega „kraljevo mesto“ ali „Alba regalis“. Danes se pa kliče Stolni Belgrad. Od tistih dob častijo Ogri presveto Devico kot svojo deželno patrono ali zaščitnico.

Štefan je bil hraber vojskovodja, vendar pa ni nikoli hlepel, da bi si dežele svojil. Nikoli se ni vojskoval z namenom, da bi pomnožil svoje ozemlje. Kedar je šlo pa za sv. vero in blagor njegovih podložnikov, tedaj se je znal hrabro vojskovati in premagal je sovražnike povsodi. Vsakokrat pa, kedar je šel v boj, prosil je poprej Božjega blagoslova in Marijine pomoči. V vsaki stiski, v vsaki nevarnosti je klical Marijo, svojo nebeško zaščitnico, na pomoč. Vsa dejanja pobožnosti in čednosti priporočal je Mariji, naj ona izprosi, da bi imel njen Božji Sin dopadenje nad njimi. Sploh mu je bila Marija pri vsem, česar se je lotil, njegova tolažba in njegovo veselje. V dokaz tega bodi tu naveden ganljiv slučaj. Nekoč se preobleče sv. Štefan, kralj, da bi tako nepoznan osebno mogel miloščino deliti. Nahajali so se pa med reveži tudi suroveži. Ti ga napadejo, vržejo na tla, tolčejo ga in pestijo, da je bilo grdo; vzamejo mu s silo ves denar, ter stečejo nagloma proč. Svetnik je to hudobno počenjanje prenašal z največjo potrpežljivostjo. Da, še vesel je bil,

da si je zadobil tako dvojno zasluženje. Zatem se obrne k Mariji, svoji zavetnici, in moli: „Poglej, Kraljica nebeška, moja preljubezniva Gospa, kako ravnajo ljudje ž njim, katerega si ti kronala za kralja. Ako bi imel pred seboj sovražnike, vedel bi, kaj terja v takih slučajih moja čast. Ker so pa ti ljudje tvojega Božjega Sina in mojega Zveličarja odrešenci, hočem z veseljem prenesti vse te surovosti.“

Ko se je bil sv. Štefan vse svoje življenje toliko trudil za razširjanje sv. evangelija in za Marijino čast, približa se mu ura njegovega ločenja s tega sveta. Zbere tedaj še poslednjikrat vse plemenitaše in boljarje svojega kraljestva krog sebe. Priporoča jim kar najbolj gorko mir, gorečnost za sv. vero, spoštovanje do sv. prestola, natančno spolnovanje božjih zapovedij in otročjo pobožnost do Marije. Potem pa izdihne svojo dušo dné 15. vel. srpana l. 1038. na praznik Marijinega vnebovzetja, katerega je praznoval vselej pobožno. Sedaj ga pa praznuje v nebesih. Kako tolažilna misel je pač za predstojnike, ako so si svesti, da so svoje podložnike privedli k Bogu! Najbolj pa jim k temu pomaga pobožnost do Marije.

Vaja. Bodi potrpežljiv. Misli na Jezusa.

Brez potrpljenja v križih in težavah ne prideš v nebesa. Odpusti iz ljubezni do Marije vsem, ki so ti nadležni in te žalijo. Češčena Marija . . .

Trideseti dan.

Drugo premišljevanje o Marijinem vnebovzetju.

Marijin pot v nebesa je bil znamenit:

- 1.) ker so se radovali vsi verni ljudje;
- 2.) ker so jo spremljali angeli, in 3.) ker jo je sprejel njen Božji Sin.

1. *O Marijinem vnebohodu radovali so se verni ljudje.* Ko so bili verniki z največjim spoštovanjem v grob položili Marijino truplo, čulo se je, kakor pravi pobožno izročilo, skozi tri dni pri Marijinem grobu prepevanje nebeških hvalnih pesnij. Ko so pretekli ti dnevi, prenehalo je prepevanje, in ko so odprli grob, našli so pač v njem še prte, v katere je bilo povito Marijino truplo, a trupla ni bilo več. Po višjem razodenju je dal Bog vedeti, da je dal prenesti to živo skrinjo zaveze; vzel je v sv. nebesa telo, v katerem je počival Kristus. Misli si moramo, s koliko radostjo in s kakim veseljem, pevajoč hvalne pesni, praznovali so verniki dan, ko je Bog Marijo obudil od

mrtvih in jo vzel v nebesa! — Združimo tudi mi svoje čestitke ž njihovimi. Zahvalimo Boga za čast, katero je pripravil Mariji. In če bi danes šla Marija v nebesa, mislimo si jo idočo pred nami, da tamkaj sedeže pripravi nam, svojim otrokom.

2. *Spremljali so jo angeli.* Presrečni nebeški duhovi so zapustili nebesa in šli naproti svoji Kraljici, da bi jo veselo spremlili, hvalne pesni pevajoč sprevedli v nebeško kraljestvo. — Ali ne želiš, da bi tudi tvoji duši naproti prišel tvoj sv. angel varuh, da jo spremi po smrti telesa v sv. nebesa? Prosi ga te milosti, prosi pa posebno Marijo, da zadobiš to milost po njeni priprošnji!

3. *Marijo je sprejel Jezus sam.* Božji Odrešenik prišel je sam naproti svoji Materi, da bi jo vzel v nebeško čast in slavo ter jo posadil na sedež nebeškega veličastva. Naslanjajoč se na svojega preljubega Sina gre Marija veličastno med angelskimi kori in izvoljenci božjimi v sv. nebesa. — Srečen, kdor trdno zaupa v Jezusa, kdor se njemu izroči in Božjo Mater otročje ljubi in časti! Potem sme upati za trdno, da bo prišel v večno veličastvo, kjer bo ljubil Jezusa in Marijo brez prenehanja. — O Marija, ti presrečna, preljubezniva Mati, usmili

se nas zapuščenih sirot. Pelji nas za seboj, da uživamo tudi mi enkrat večno srečo s teboj.

Molitev.

Kraljica apostolov, Kraljica mučencev, prosi za nas!

O Marija! Apostoli in mučenci so se močno trudili, da bi poveličali Boga. Prestali so najhujše trpljenje in naposled prelili še svojo kri za Jezusa. Vendar pa si ti storila več ko vsak drugi, in več ko vsi drugi si pretrpela za Boga. S svojimi vzgledi in s svojim opominovanjem si spodbujala apostole, tolažila jih in krepčala. S svojo srčnostjo v trpljenju, s svojo stanovitnostjo in ljubeznijo si daleč prekosila vse mučence. Zategadelj se pa tudi po vsej pravici kličeš Kraljica apostolov in mučencev. Sprosi nam, o mogočna Devica, milost, da bi prav razumeli, kako srečni smo, če trpimo z Jezusom in če vse trpljenje, katero nam pošlje tvoj Božji Sin, po tvojem vzgledu v božjo voljo udani prenašamo. Amen.

Vzgleđ. Sv. Stanislav Kostka.

Malo je svetnikov, ki bi bili tako pristrčno častili Marijo; kakor sv. Stanislav Kostka. Pa tudi malo jih je, ki bi bili prejeli tako mnogo dokazov njene materine ljubezni in skrbi. Stanislav je bil že kot otrok bolj podoben angelu, kakor kakemu človeškemu bitju. Bil je tolikanj nežnega in čistega srca, da je omedlel, če je slišal kako količkaj nerodno ali dvoumno besedo. Že v zgodnji mladosti ga pošljejo roditelji ž njegovim starejšim bratom Pavlom na Dunaj, da bi ju vzgojili očetje jezuitje v tamošnjem vzgojišču za plemenitaše. Ko so po smrti cesarja Ferdinanda I. to napominano vzgojišče jezuitom odvzeli, morali so si gojenci iskati po zasebnih hišah stanovanj. Stanislav je moral v svojo največjo žalost stanovati s svojim bratom v hiši nekega luterana. Tù ga napade smrtna bolezen, katero mu je povzročil najbolj njegov brat Pavel, ker je prav kruto ravnal ž njim. Ta namreč je postajal dan za dnevom bolj lahkomišeln in Stanislavovo sv. življenje mu je že hudo presedalo. Bolen na smrt zahteva sv. Stanislav sv. zakramente za umirajoče. Ker mu jih pa domačini z raznimi pretvezami zabranjujejo, obrne se Stanislav, zapuščen od vseh ljudij, s tem večjim zaupanjem do Boga

in svoje prevzvišene zaščitnice Marije. In takoj je bila uslišana njegova goreča prošnja. Sv. Barbara, katero je zmerom visoko častil, prinese mu v spremstvu dveh angelov sv. obhajilo, pravi kruh življenja. Marija pa se mu potem prikaže polna milobe in ljubeznivosti. Tolaži ga in spodbuja ter mu slednjič podá v naročje svojega Sina Jezusa v podobi otroka, da se ž njim nekoliko časa raduje. Stanislav ves prevzet goreče ljubezni in presladkega veselja, ne misli ničesar drugega več, kakor na Jezusa, katerega bo kmalu užival v nebesih. Marija pové mu tudi, da za-nj še ni prišel čas smrti, da si mora to milost še bolj zaslužiti in sicer s tem, da stanovitno in pokorno spolnuje voljo njenega Sina. „Ti moraš torej (pristavi ona) stopiti v družbo Jezusovo, po njem imenovano; moj Sin hoče in zahteva to od tebe, in v njegovem imenu ti to naravnost jaz zapovedujem.“ Ta prikazen, ta veliki čudež zgodil se je na Dunaju v sedanji dvorni župnijski hiši, v kateri so sv. Stanislava sobo premenili v kapelico sv. Stanislava, kamor ga hodi ob osmini njegove smrti silna množica ljudij častit. Stanislav takoj čudovito ozdravi ter izvrši nemudoma Jezusovo in Marijino povelje. Prestal je veliko težav in zaprek; naposled se

mu je vendar posrečilo, da so ga v Rimu sprejeli za novinca Jezusove družbe. Nikoli ni zabil, da se ima Mariji zahvaliti za dar svojega poklica. Marijo je ljubil tako goreče, na-njo zaupal tako trdno, da so menili in trdili njegovi sonovinci, da ga ni boljšega sredstva zadobiti kako milost od Marije, kakor če Stanislav ž njimi moli k Mariji.

Iz same gorečnosti do Marije sklene zbrati in izdati vse, kar so kedaj sv. očetje ali drugi pobožni pisatelji v Marijino čast in slavo spisali imenitnega in vzvišenega. V svojih pogovorih je vselej vedel povedati kaj, kar je bilo Mariji v čast. To je bilo sploh znano. Zatorej jih je veliko iskalo njegove družbe, da bi ga slišali govoriti o Marijini slavi. Temu, kar je zajemal iz knjig, prideval je tako krasne misli, in jih izražal tako lahkotno in živo, da so njegovi govori se globoko utisnili vsakemu ter k pobožnosti spodbujali vse. Marijo je vedno imenoval svojo Mater. Občutil je tudi popolnoma, kaj pomenja ta beseda. Zategadelj je to besedo izgovarjal tolikanj živo-goreče, da je rekel neki sloveč mož, presenečen po pogovoru ž njim, takratnemu redovnemu generalu, Francišku Borgiju, tako-le: „V tem, kar in kakor je govoril Stanislav z

menoj o prečisti Devici, tiči nekaj nadčloveškega, nebeškega.“ Njegova ljubezen do dobrotljive Matere Marije je bila tolikanj goreča, tako močna, da je komaj čakal trenutka, ko se bo združil ž njo v nebesih. In res, s svojo otroško prošnjo izprosil si je milost zgodnje smrti, da bi tako popreje prišel k Mariji. Še ni bil deset mesecev v novicijatu, ko se pogovarja prve dni meseca vel. srpana z nekim duhovnikom Jezusove družbe o Marijinem vnebovzetju ter omeni še posebno, da ta praznik vsako leto vsi svetniki v nebesih obhajajo kar najbolj častito in slavno. Slednjič pristavi še: „Trdno upam, da se bom prihodnje svečanosti, katero bodo obhajali izvoljenci v nebesih, udeležil tudi jaz.“ Otroško priprosto in ljubeznivo piše torej presveti Devici pismo, naj mu izprosi to milost. To pismo položi pri sv. obhajilu, v praznik sv. Lavrencija (10. vel. srpana), sebi na prsi, ter prosi in vzdihuje, naj bi ga vzela njegova preljubljena Mati kaj kmalu iz te solzne doline v nebeško veselje, in sicer v dan njenega vnebohoda.

Dotlej je bil Stanislav čisto zdrav, tako da ni bilo zapaziti na njem najmanjšega sledú kake bolezni, tem manj kake smrtne nevarnosti. Dan še ni bil minul, ko čuti,

da mu prihaja slabo. Dasi je bila bolezen neznatna, zapovedal mu je vendar njegov prednik, naj se vleže v posteljo. Ko sv. mladenič stopi v bolnično sobo, prekriža posteljo ter pravi: „Iz te postelje ne bom več vstal.“ In ko ga obišče pozneje njegov prednik, zatrjuje mu, da je bržkone zadobil milost po Mariji, Materi Božji, da umre še pred Marijinim praznikom in ga praznuje s svetniki v nebesih. Kmalu se je pokazalo, da je govoril resnico. Njegova bolezen še ni kazala znamenj nevarnosti. Tudi zdravniki ne najdejo 14. vel. srpana zjutraj še nobene nevarnosti. Popoldne pa se mu obrne na huje in on pade v omedlevico. Zavedevši se prosi sv. popotnice in poslednjega olja. Po lastni želji prejme na tleh ležec sv. zakramente. Prejemši sv. zakramente moli nekoliko časa. V roki drži podobo Matere Božje, katero pogostoma z vso prisrčnostjo poljubuje. Okolo roke pa si ovije molek. Ko ga zategadelj nekdo vpraša, čemu mu je molek, ker rožnega venca ne more več moliti, odgovori: „Res je, da ga ne morem več moliti; vendar pa mi je v veliko tolažbo, da ga vidim, ker me spominja moje ljubeznive Matere.“ Na to prosi bridke martre. Trdno jo v roki držeč ogleduje jo s prisrčno ljubeznijo. Zahvaljujoč se Bogu za vse do-

brote in milosti: za stvarjenje, odrešenje in posvečenje, ter za poklic v redovni stan poljubuje Kristusove petere rane. Po polnoči čuti Stanislav, da se mu bliža konec njegovega življenja, ter moli še bolj goreče. Sedaj se mu prikaže nebeška Kraljica, obdana z neštevilnim krdelom devic, da bi ga vzela s seboj in sprevedla v nebeško veselje. Kmalu potem izdihne svojo dušo z najslajšima imenoma: Jezus in Marija, na jeziku. To je bilo v jutro 15. vel. srpana l. 1568. Preselil se je tedaj sv. Stanislav iz tega sveta še ne popolnoma 18 let star.

Ljubimo tudi mi Marijo, kakor jo je ljubil Stanislav, da nam na strani stoji v življenju in smrti, ter da našo dušo sprejme v milosti, kakor je sprejela dušo sv. Stanislava. Prosimo jo tudi milosti, da bi umrli o kakem njenem prazniku.

Vaja. Daruj se Mariji in po njenem vzgledu pretrpi vse in stori vse, kar Bog zahteva od tebe. Radi tega reci večkrat: „Glej, jaz sem dekla Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!“ Češčena Marija . . .

Jedenintrideseti dan.

Tretje premišljevanje o Marijinem vnebovzetju.

Kronanje Marijino je bilo posebno znamenito zavoljo trojne krone, ki jo je prejela.

Prejela je namreč: 1.) krono veličastva; 2.) krono varstva črez vse ljudi, in 3.) krono moči črez vse peklenške duhove.

1. *Marija je prejela krono veličastva.* Ko je prišla Marija do prestola presvete Trojice, položi jej nebeški Oče krono nebeškega veličastva na glavo. Obdá jo s solncem, k nogam pa jej položi mesec. Njeno glavo ovenča z vencem dvanajsterih zvezd in jo povzdigne kot kraljico svetnikov in angelov na prestol veličastva, ki ga jej je bil pripravil od začetka sveta. — O kdaj bo prišel tudi za nas oni presrečni trenotek, da tudi mi pridemo v nebesa in počastimo prevzvišeno kraljico! Blagor nam, če dosežemo to srečo!

2. *Marija je prejela krono varstva.* Ker je imela Marija z nami, človeškimi otroci, eno in isto natoro, zategadelj jo je Bog postavil za varuhinjo vsega človeštva. Zatorej se more vsak človek v katerikoli potrebi in v katerikoli stiski zateči k njej in po njej od Boga zadobiti vse, kar ona zahteva v blagor človeštva. — Tako dobro, tako mogočno Mater imamo v nebesih; in vendar se, na žalost, preporedkoma zatekamo k njej.

3. *Marija je prejela krono moči črez vse peklenške duhove.* Sv. Duh, ljubezen Boga Očeta in Sina, Božji ogenj, kateri skale topi,

izročil je svoji nevesti svojo božjo oblast čez pekel. Kakor je že od začetka strla glavo kači, tako je dobila Marija sedaj še večjo oblast čez peklenškega sovražnika. — Zategadelj je satanu njeno ime tako strašno in strahovito, da vsi hudobni duhovi strepečejo, če slišijo ime Marija. — V vseh skušnjavah kličimo torej ime Marija. Pri vsakem zalezovanju hudobnega duha izgovarjajmo zaupljivo imeni Jezus in Marija in prepričali se bomo, kako bo bežal satan od nas in kako se bodo razpršile vse njegove skušnjave.

Molitev.

Kraljica spoznavalcev, Kraljica devic, prosi za nas!

O prevzvišena Kraljica vseh onih zveličanih duš, katere se niso sramovale pred očmi celega sveta z besedo in dejanjem spoznati, da so lastnina Jezusa, tvojega Sina, in da ga ljubijo. Te duše so si štejele v največjo čast, da so spolnovale evangeljske svete, da so zaničevale vse dobrote in vse veličastvo tega sveta, da so se odpovedale vsemu veselju življenja in se tako združile še

bolj tesno z Jezusom. Ti, o prečudna Mati! s svojo stanovitnostjo v dobrem, in s čistostjo svojega srca premagala si vse. Ko so omahovali vsi drugi, ostala si ti nepremakljiva v veri! Zastavo devištva razvila si prva. Srečna si, ker si verovala! S svojim vzgledom vspodbujaš spoznavalce in device; in v nevarnem boju zoper hudobnega duha, zoper svet in zoper lastno meseno poželenje podpiraš jih s svojim mogočnim varstvom. — Ravno tako stoj tudi nam na strani, o mogočna Kraljica! Podpiraj našo slabost in ohrani nas v veri in čistosti srca, da zamoremo služiti in dopasti vedno tebi in tvojemu Sinu. Amen.

Vzgleđ. Sv. Karol Boromej.

Sv. Karol Boromej, kardinal in nadškof Milanski, častil je pristrčno Marijo prečisto Devico. Vsak dan je klečé molil sv. rožni venec in Marijine dnevnice. Vrh tega postil se je tudi vsak Marijin predpraznik ob samem kruhu in vodi. Noben ni bolj zvesto in bolj goreče častil Marije, kakor on. Če

je bil slučajno na cesti, ko je zvonilo angelovo češčenje, pokleknil je precej na tla, naj so bila še tolikanj blatna. V svoji stolni cerkvi je posvetil Marijinemu počeščenju posebno kapelico, v kateri je ustanovil bratovščino sv. rožnega venca. Vsako prvo nedeljo v mesecu je zaukazal slovesno procesijo, v kateri so nosili zelo slovesno v cerkvi neko podobo Matere Božje. Vse svoje pobožne ustanove posvetil je Materi Božji ter jo imenoval zaščitnico teh ustanov. Tudi je zapovedal s posebnim pisanjem, naj se Mariji, kolikorkrat se njeno presveto ime izgovori, skaže posebna čast. Slednjič je velel, naj se na glavnih vratih vseh župnih cerkvâ njegove škofije obesi podoba nebeške Kraljice. Hotel je, naj bi se v cerkev stopivši verniki spomnili resnice, da v tempel večne časti in slave ni lahko priti drugače, kakor da posreduje ona, katero imenuje sv. cerkev vrata nebeška.

Vaja. Noben dan ne opusti, da ne bi se izročil v Marijino varstvo, in to svoje darovanje ponavlja večkrat med dnevom. Češčena Marija . . .

Opazka. Da to pobožnost dobro končaš in s pridom opraviš vaje juternjega dné, prečitaj, kar je v „uvodu“ povedano o majnikovi pobožnosti, zlasti v odstavku 7.

Sklepno preišljevanje.

Za zadnji dan majnika ali za naslednji dan.

Da vredno dokončaš mesečno pobožnost in si jo do dobra izkoristiš, daruj svoje srce sveti Materi Božji in prosi jo, da ti vdahne: 1.) svetega strahu božjega; 2.) trdno zaupanje do Boga, in 3.) gorečo ljubezen do Boga.

1. *Sveti strah božji.* Strah božji je, kakor pravi sveti Duh, začetek modrosti. Ako hočeš moder biti in do dobra spoznati, kako moreš Bogu prav služiti in dopasti ter si zagotoviti zveličanje svoje duše, skrbi, da te strah božji vodi po poti popolnosti; zakaj „blagor možu, ki se boji Gospoda in spolnuje njegove zapovedi“. Ta strah Gospodov prežene greh iz tvoje duše, oveseli tvoje srce in te večno zveliča. — Nikar se torej bati ljudij, ampak boj se njega, ki more telo in dušo pogubiti v pekel, ako zaničuješ njegove zapovedi. Boj se žaliti Boga, ker veš, koliko neizmernih dobrot ti je skazal in ne neha ti jih še vedno deliti. Večja nesreča se ti ne more pripetiti, kakor je ta, ako bi takemu dobrotniku učinil tudi

le najmanjšo žalost. Nikar ne žali Boga, ki je največja dobrota, zakaj on ne zaslu-
 žuje zaničevanja in sovraštva, ampak ne-
 izmerno ljubezen. Pa navzlic temu mu ti
 zelo velikokrat ljubezen plačuješ z mrzloto
 in mlačnostjo! — Tak sveti strah božji je
 imela Marija v najpopolnejši meri. Zato se
 imenuje *Mati strahu božjega*. Prosi
 jo zatorej, da ti izprosi ta dar svetega Duha,
 in daruj jej svoje srce, da te uči, kako se
 moraš Boga bati.

2. *Trdno zaupanje v Boga*. Zaupanje
 v Boga je znamenje Bogu udane duše. S
 svojim zaupanjem povečujemo božjo vse-
 gamogočnost in dobrotljivost. In kdo je to
 neskončno vsegamogočnost in dobrotljivost
 božjo kedaj bolje spoznal in bolj okušal,
 kakor Marija? Nobeden ni torej bolj zmo-
 žen, otroško zaupanje nam izprositi od Boga
 in vtisniti naši duši, kakor Marija, ki se
 zato po vsej pravici imenuje *Mati svetega*
upanja. — Večkrat si malosrčen in tisoč
 skrbij te muči. Ko bi se ti v vseh skrbéh
 obračal do Marije, kak mir, kako pomoč bi
 našel pri njej! Daruj jej odslej celo svoje
 srce, izroči se popolnoma njenemu varstvu.
 Ako se Marija potegne za-te, potem se v
 resnici nimaš bati ničesar.

3. *Goreča ljubezen do Boga*. Marija je

Boga bolj in prisrčneje ljubila, kakor so ga vsi kerubi in serafi, vsa ustvarjena bitja kedaj ljubila ali ga še bodo ljubila. In kakor solnce svetleje in svetleje prihaja, dokler se ne povspne do popolnega poldneva, tako se je tudi pomnoževala Marijina ljubezen od tistega trenutka, ko se je začela zavedati, do tedaj, ko je ob uri svoje ločitve dosegla najvišjo stopinjo popolnosti. Nikdar ni otemnela njena ljubezen; nikdar je ni oslabilila v ljubezni kaka nepopolnost. Ona je v resnici ljubila iz vsega srca, in njena ljubezen je le rastla in rastla. — O, kako mrzlo je naše srce, kako velika je naša mlačnost! Prosimo Marijo, da se nas usmili. Darujmo jej svoje srce, da je omeči in vnema v ljubezni božji. Molimo vsaki dan k njej, da prejmemo po njej ljubezen, da jo vedno ohranimo, v njej rastemo in enkrat Boga na vse veke ljubimo. O Marija, daj, da te ljubim, daj, da ljubim tvojega Sina; daj, da te ljubim tukaj, da te bom mogel ljubiti tudi v večnosti! To je milost, kojo si pred vsemi drugimi želim in jo po tebi prosim od tvojega Sina Jezusa Kristusa. Amen.

Molitev.

Kraljica vseh svetnikov, Kraljica brez madeža izvirnega greha spočeta, Kraljica svetega rožnega venca, prosi za nas!

O kraljica nebes in zemlje! Ti si Boga bolj ljubila in povelečevala kakor vsi svetniki; zato si pa tudi v nebeškem kraljestvu nad vse svetnike povzdignjena. Vsi občudujejo tvojo krepost in popolnost; vsi te slavé in povelečujejo kot svojo Gospo, svojo zapovedovalko, svojo kraljico. O dobrotljiva Mati! ne zavrzi naših molitev; vsprejmi našo udanost, naše češčenje in ljubezen. Gospoduj nad nami; tvojemu močnemu varstvu se izročujemo; tebi darujemo sebe in vse, kar imamo. Ti vodi naša pota; zapoveduj nam, kakor za dobro spoznaš. Na te se naslanja vse naše upanje. Akoravno si naša kraljica, si tudi naša milostna, ljubezni polna Mati. Tebi posvečujemo svojo dušo, svoje telo in vse, kar imamo in premoremo. Vse izročamo v tvojo roko. Pokaži, da si naša Mati v življenju in v smrti, o

milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija! Amen.

Vzгляд. Marija, zaščitnica Avstrije.

Leta 1647. so cesarja Ferdinanda III. njegovi sovražniki in zlasti Švedi, hudo stiskali. Vsled tega je katoliški veri njegovih deželâ pretila največja nevarnost, pa tudi bati se je bilo za neodvisnost nemškega cesarstva. V tej stiski so pobožnega vladarja zapustili vsi njegovi prejšnji zavezniki. Zdaj ni vedel zanesljivejšega pomočka, da bi rešil cerkev in državo pogina, kakor da je pribežal pod mogočno varstvo Marijino, ki jo po pravici kličemo: „pomoč kristijanov“. Zato izroči sebe, svojo družino in vso svojo deželo posebnemu varstvu Marijinemu. Zaveže se in zaobljubi, da bo zmerom povelečeval Marijo in v njeno čast na dvorišču svoje palače postavil vreden spomenik. Zaobljuba cesarjeva se je kmalu zvedela. Vsi so jo odobravalı z veseljem: županstvo in meščanstvo dunajsko, stanovi avstrijski, duhovščina, — sploh ves narod. Soglasno so sklenili, sebe in svoje naslednike po obljubi zavezati, da bodo zanaprej na večne čase vsako leto praznovali praznik brezmadežnega spočetja Marijinega kar najbolj slovesno dné 8. grudna in se prejšnji dan

postili. Istotako so sklenili, da hočejo obhajati še posebno slovesnost z namenom, da proglasijo Marijo Devico za patrono ali zaščitnico in varuhinjo Avstrije. Za to slovesnost so odločili 18. dan vel. travna leta 1647. Dunajsko mesto še ni nikdar praznovalo lepšega praznika. Cesarska hiša, plemenitaši, duhovščina, meščani, vsa dežela, vsi stanovi so se hoteli udeležiti tega vselega dogodka. Ko je napočil težko pričakovani dan, bilo je po vseh trgih in cestah dunajskih vse polno ljudij. Ob 8 uri zjutraj napotil se je cesar peš v slovesnem spremstvu iz avguštinske cerkve v jezuvitsko cerkev na dvoru, kjer se je imela slovesnost vršiti. Cesarja so spremljali vsi dvorni gospodi in uradniki. Ob desni in levi strani cesarjevi sta šla Ferdinand IV., takrat kralj češki, in nadvojvodinja Marija Ana, zaročena kraljica španska. Spremljali so cesarja papežev poslanec, poslanec španski in beneški, vsi ptuji poslanci, plemenitaši, vsa duhovščina, svetna in redovniška, vse oblasti, vsi stanovi. Na dvorišču cesarske hiše je bila pred kipom Matere Božje, ravnokar postavljenim, pod milim nebom pretresljiva pridiga, v kateri je govornik razložil pomen slovesnosti in je oznanjeval Marijino slavo. Potem je imel nadškof dunajski, Filip Fri-

derik, v cerkvi slovesno sveto mašo. Po „Agnus Dei“ je subdijakon dal cesarju, kakor po navadi, poljub mirú. Potem je cesar pristopil k velikemu oltarju, izročil meč svojemu kamorniku in ponižno pokleknil pred oltarjem. In ko se je škof, ki je maševal, s sveto hostijo v roki obrnil k njemu, obljubil je cesar glasno to-le:

„Vsegamogočni večni Bog, po katerem vladajo kralji, in v čegar roki je vsa moč in oblast kraljestev! Jaz Ferdinand se ponižujem pred tvojim božjim veličastvom in imenujem in volim danes v svojem in svojih naslednikov imenu, kakor tudi v imenu slavne avstrijske dežele, brezmadežno, deviško Mater tvojega Sina za posebno gospodovalko in zaščitnico te nadvojvodine. Poleg tega obljubljam slovesno, da se praznik brezmadežnega spočetja, dan 8. grudna, vsako leto s postom prejšnjega dne v vsej deželi kot zapovedan praznik slovesno praznuje. Najvišji Gospod nebes in zemlje, ki sprejemaš to, kar se tvoji Materi zgodi, takó, kakor bi se tebi zgodilo, prosim te, sprejmi milostljivo to obljubo, katero si mi ti sam navdihnil, in stegni svojo roko, da varuješ mene, mojo hišo in narode, ki so mi podložni. Amen.“

Ko je vladar izgovoril to obljubo, spre-

jel je iz rok nadškofovih sveto obhajilo in se potem vrnil na svoj prestol. Po končani slovesni sv. maši šel je cesar z vsem spremstvom iz cerkve na kraj, kjer je bil spomenik Mariji na čast postavljen. Med veselimi hvalo- in slavospevi je blagoslovil nadškof spomenik in grom topov je poviševal slovesnost. Zvečer so razsvetili vse dvorišče, zlasti pa še prekrasni spomenik z Marijino podobo, najsijajnejše. Ta veseli prizor so gledali cesar, cesarica, cesarjeviči in cesaričinje. Pred podobo Marijino so peli lavretanske litanije in druge hvalospeve, in naposled je škof vsemu ljudstvu podelil sv. blagoslov. — Tako se je končal ta slavni dan, in zaupanje, katero so stavili v brezmadežno, deviško Mater, jih ni goljufalo. Prejšnji zavezniki so se zopet pridružili cesarju. Bog vojskinih trum sam je ustavil z velikimi nalivi in močnimi povodnjimi bojno srečo Švedov, ki so namerjali že na Gorenje Avstrijsko prodirati. Ker jih je cesarski vojskovodja nazaj pognal in natepel, bili so sovražniki prisiljeni, mir skleniti. Tako je bila Avstrija pod mogočnim varstvom Marijinim rešena. Prekrasni spomenik s svojimi različnimi, pomenljivimi podobami, katerega je Ferdinand III. postavil na sredi dvorišča cesarske hiše, spominja

še dandanes prebivalce dunajske, narode avstrijske, da je Marija njihova patrona, njihova zaščitnica. — In Marija je zaščitnica vseh kristijanov. Kako tolažilna in vspodbudna je ta misel! Ako bodemo vedno v Marijo zaupali, jo častili in klicali, in se po zvestobi in gorečnosti v veri, kakor tudi po brezmadežnem življenju vredne skazali njenega mogočnega varstva, bo gotovo ona materinsko za nas skrbela in nam pomagala v vseh nevarnostih in potrebah.

Vaja. Obudi v srcu pobožnost do presvetega brezmadežnega srca Marijinega in moli za spreobrnjenje grešnikov.

Molitev k Mariji,

s katero se ji izročiš in posvetiš konec majnikove pobožnosti.

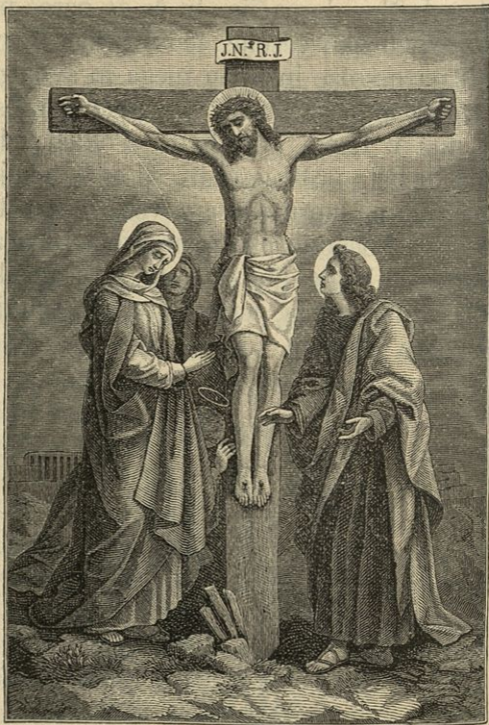
(Sv. Avgušтина.)

O presveta Marija, kdo se ti more zadostno zahvaliti? kdo te častiti po vrednosti, tebe, ki si po svojem posebnem privoljenju izgubljenemu svetu prinesla pomoč? Kako naj te počasti revni človeški rod, ki je našel le po tebi zveličanje? Sprejmi zatorej našo zahvalo,

kakor je tudi revna in nezadostna za tvoje zasluge. Ne zavrzi naših želj in obljub, ter izgovarjaj pri Jezusu s svojo prošnjo naše grehe. Usliši naše prošnje in izprosi nam milost sprave. Na tvojo prošnjo spregleda naj nam Bog naše grehe in po tebi naj nam podeli vse, česar ga prosimo z zaupljivim srcem. Sprejmi tedaj, kar ti darujemo; daj nam zato pa tudi, česar te prosimo. Odpusti nam, česar se bojimo (grehe): zakaj, ti si edino upanje ubogih grešnikov. Po tebi upamo zadobiti odpuščenje svojih grehov; in od tebe pričakujemo, presveta Devica, večno plačilo. Nikogar ni najti, ki bi imel več moči pri Odrešeniku in Sodniku, kakor jo imaš ti, Mati njegova. Sveta Marija, hiti revežem na pomoč, stoj malosrčnim na strani, potolaži žalostne, prosi za ljudstvo, moli za duhovenstvo in govori za deviško ženstvo: vsi naj čutijo tvojo pomoč, kateri časté tvoje ime. Bodi usmiljena do stiskanih in milosrčna do onih, kateri so še daleč

od nebeške domačije. In če se ozreš na svoje nebeško veselje, tedaj izroči Bogu tudi naše solze in prosi njega in svojega Sina za nas. Ti tedaj, presrečna, prosi za nas v naših potrebah. Pokaži, da rada uslišiš prošnje onih, ki se zatekajo k tebi, in izprosi vsem vse, česar te prosijo. Posebno prosi, presveta Devica, vedno za božje ljudstvo, ti, ki si nosila Odrešenika sveta, kateri živi in kraljuje na veke. Amen.

Dopolnjeno je!

(Jan. 19, 30.)

Drugi del.

Razne molitve.

Jutranje molitve.

V imenu Boga † Očeta in Sina † in svetega † Duha. Amen. Jezus, Marija in sveti Jožef, vam darujem svoje srce in svojo dušo. Čast bodi Bogu Očetu, ki me je stvaril; čast bodi Bogu Sinu, ki me je odrešil; čast bodi Bogu svetemu Duhu, ki me je posvetil. Čast bodi presveti Trojici na vse večne čase. Amen.

V najglobokejši ponižnosti padem pred tvojim neizmernim veličastvom na

kolena, o moj Bog in Gospod. Molim te z vsemi angeli in svetniki. Častim in hvalim te, da si me obvaroval preteklo noč vse dušne in telesne nesreče, ter me okrepčal z novo močjo. Zopet sem doživel nov dan! Glej Gospod! jaz ga hočem vsega obrniti v tvojo čast, v tvojo hvalo. Prosim te, podeli mi k temu svojo milost. Obvaruj me vsega, kar bi mi moglo škodovati; posebno pa te prosim, obvaruj me smrtnega greha.

Razsvetli mojo pamet. Krepčaj mojo voljo v vsem dobrem. Očisti moje srce. Posveti mojo dušo, da ti bom vedno dopadljiv. Odpodi od mene vsa zalezovanja hudobnega duha in dodeli mi moč in stanovitnost, da se obvarujem vsega, kar je tvoji sveti volji nasproti. Današnji dan darujem ti z vsemi dnevi celega svojega življenja. Vse svoje misli, besede in dejanja posvečujem tvoji ljubezni. Spremljaj in vodi vsa moja dejanja in nehanja, kakor se tebi dopade. Vse, kar je v meni in na meni, služi naj k po-

višanju tvoje časti. Živeti hočem samo tebi, o moj Bog. Samo tvoj hočem biti. Pripravljen sem umreti raje tisočkrat, kakor da bi te razžalil, tvoje srce ranil in žalostil. Blagoslovi me, o moj Bog in moj Oče, ter vodi k dobremu vsa moja dejanja. V sreči in nesreči daj mi zmerno uživati tvoje dobrote in da sem ti hvaležen za vse prejete milosti. Dodeli mi, da bom v trpljenju in v zopernostih udan v tvojo voljo in krščansko potrpežljiv, da bom v delu in težavah stanoviten in veselega srca; daj, da trdno zaupam na tvojo očetovsko previdnost. Vodi naj me in spremlja ponižnost srca, gorečnost za vse dobro, strah pred hudim, dušno in telesno zdravje in čistost namena. Pred vsem pa te prosim goreče ljubezni do tebe, v kateri naj bi bil vedno zjedinjen s teboj. Amen.

Moj Bog, verujem v tebe; oživljaj in pomnožuj mojo vero. Upam na-te, o moj Bog, utrdi moje upanje in ne

dopusti, da bi se me lotila kedaj malo-srčnost in obupnost. Moj Bog, ljubim te iz vsega srca, iz vse duše in iz vseh svojih močij. Užigaj in vnemaj me vedno bolj in bolj s svojo ljubeznijo, v kateri naj živim do zadnjega dihljeja svojega življenja.

Jezus! v tvojem srcu naj vedno živim. V njem naj spoznam tvojo dobroto, hvalim tvoje veličastvo, zaupam na tvoje usmiljenje, spolnujem tvojo voljo, posnemam tvojo čednost. V njem naj gorim ljubezni do tebe.

Sveta Marija, Mati Božja in Devica! Danes te izvolim za zmeraj za Mater svojo, za zavetnico in priprošnjico pri Jezusu tvojem Sinu, mojem Gospodu in Bogu. Trdno sklenem, da ti hočem večno ostati zvest. Zapustil te ne bom nikdar. Nikoli ne bom govoril ali storil kaj takega, kar bi bilo zoper tvojo čast. Tudi nočem dopustiti, da bi moji domači, ali podložniki kedaj kaj storili zoper čast tvojega Sina. Vzemi me za svojega hlapca

(za svojo deklo), da ti služim zvesto vse dni svojega življenja. Stoj mi na strani pri vsem mojem dejanju in nehanju sedaj in ves čas, posebno pa ne zapusti me ob moji smrtni uri. Amen.

In ti, sveti angel božji, katerega te je božja dobrotà in modrost meni podelila za varuha, vodi in spremljaj me danes po vseh mojih potih, in varuj me v vseh nevarnostih današnjega dneva in celega mojega življenja. V nevednosti uči me, svari me v skušnjavah in otmi me iz njih. V žalosti tolaži me. K dobremu vspodbujaj me, in obvaruj me vsega zlega na duši in telesu, dokler me ne pripelješ v večno zveličanje. Amen.

Tudi vi, vsi svetniki božji, posebno vi moji patroni I. I., prosite za-me Boga, da hodim po vaših stopinjah, da živim čednostno in sveto in enkrat po vaši priprošnji pridem v sveta nebesa, da bom Boga hvalil in častil z vami tamkaj na večne čase. Amen.

Ko zvoní angelovo česčenje, moli ga, potem pa reci:

Molimo! Prosimo te, o Gospod, milost svojo v naša srca vlij, da, ki smo po angelovem oznanjenju učlovečenje tvojega Sina Jezusa Kristusa spoznali, po njegovem trpljenju in križu k večnemu življenju vstanemo. Po ravno tistem Gospodu našem, Jezusu Kristusu. Amen.

Večerne molitve.

Vsegamogočni večni Bog in Oče, s hvaležnim srcem se ti bližam ob koncu današnjega dne, da se ti zahvalim za vse milosti in dobrote, katere si mi danes skazal. V tvojem varstvu in v tvoji očetovski previdnosti sem ta dan dokončal srečno in zadovoljno. Obvaroval si me veliko hudega; dal mi veliko dobrega. Za vse se ti zahvaljujem iz vsega srca in želim, da bi bile tebi vse stvari tako hvaležne, kakor zaslužuješ. Pa oh, kako slabo sem povračal tvojo dobrotljivost, kako nehvaležno prejemal tvoje

dobrote; kolikokrat sem pozabil tvojo ljubezen in bil ti nezvest! Gospod, ne ravnaj z menoj po mojih grehah, marveč po svojem neskončnem usmiljenju in neskončni potrpežljivosti bodi mi milostljiv in se me usmili. Amen.

Pridi sveti Duh in napolni moje srce s svojo milostjo, da prav spoznam in obžalujem vse grehe in pregreške, katere sem storil ta dan ter se resnično poboljšam. Amen.

(Tu izprašaj svojo vest, kar si se pregrešil v mislih, besedah, v dejanju in z opuščanjem dobrega. — Potem nadaljuj in moli:)

Usmili se me, o Bog, po svojem velikem usmiljenju. Grešil sem! Tebe, svojega najboljšega Očeta sem razžalil z mislimi, z besedami, z dejanjem. In če boš gledal, o Gospod, na vse moje pregreške, kako bom obstal pred teboj? Toda pri tebi je usmiljenje in najobilnejše odrešenje. Odpusti mi, predobrotljivi Jezus, da sem bil tako mlačen in tebi nezvest. Odpusti mi, da sem napak

obračal tvojo milost. S svojo presveto krvjo me operi vseh mojih grehov! Trdno sklenem spovedati se vseh svojih grehov prej ko mogoče, ter se jih v prihodnje čisto varovati.

Jezus, tebi se izročam popolnoma, izročam ti svojo dušo in telo. Stori z menoj, kar ti je drago. Jezus, tebi živim; Jezus, tebi umrjem; Jezus, tvoj sem živ in mrtev. Amen.

O moj Bog, dodeli tudi vsem mojim domačim, vsem dobrotnikom in sorodnikom, vsem mojim prijateljem in neprijateljem svoj blagoslov. Stoj na strani zapuščenim in vsem revnim ljudem, posebno pa bodi milostljiv onim, kateri so v smrtni nevarnosti. Privedi grešnike na pot pokore in poboljšanja. Daj vsem vernim mrtvim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Amen.

Sveta Devica, vzemi me pod svoj materni plašč in obvaruj me v vseh dušnih in telesnih nesrečah. Amen.

Sveti angel varuh, vsi nebeški du-

hovi in izvoljenci božji, prosite za-me in za vse ljudi, da srečno prebijemo to noč v nekaljenem miru, ter da nas Bog obvaruje vsega zlega. Amen.

Jezus, Marija in sveti Jožef, vam darujem svoje srce in svojo dušo.

Jezus, Marija in sveti Jožef, pridite mi na pomoč v mojem poslednjem, smrtnem boju.

Jezus, Marija in sveti Jožef, z vami naj se v miru loči moja duša.

Blagoslov vsegamogočnega Boga † Očeta, in Boga † Sina, in Boga † svetega Duha, pridi nad nas in ostani vedno nad nami. Amen.

O presveto Srce Jezusovo, daj, da čedalje bolj in bolj te ljubim naj! Amen.

Oče naš itd. Češčena Marija itd. Vera itd.

Bog daj vernim dušam v vicah večni mir in pokoj!

Večna luč naj jim sveti!

Naj počivajo v miru!

Amen.

Jutranje in večerno darovanje Mariji Devici.

O Gospá moja, o Mati moja! tebi se popolnoma darujem, in da ti svojo udanost izkažem, ti danes (nocoj) posvečujem svoje oči, svoja ušesa, svoja usta, svoje srce in sebe popolnoma vsega. Ker sem torej tvoj, o dobra Mati, ohrani me, obrani me, kakor svoje posestvo in svojo lastnino!

Klic v skušnjavi.

O Gospá moja, o Mati moja! spomni se, da sem tvoj; ohrani me, obrani me, kakor svoje posestvo in svojo lastnino!

(V jutro in zvečer po angelovem češčenju 100 dnij odpustka; „klic v skušnjavi“ vsakikrat z odpustkom 40 dnij.)

K brezmadežni Devici za srečno zadnjo uro.

O Marija, ki si brez madeža prišla na svet; oh, sprosi mi milost od Bogá, da brez greha pojdem s sveta. Amen.

(100 dnij odpustka enkrat na dan.)

Sveta maša

v čast preblažene Device Marije.

Priprava.

segamogočni, večni Bog! Z udanim in ponižnim srcem ti darujem ta sveti dar, katerega je postavil tvoj Božji Sin Jezus Kristus pri zadnji večerji, in katerega ti je daroval krvavo na lesu svetega križa. Darujem ti ga po mašnikovih rokah v spravo in v spomin krvave daritve na križu. Tega tvojega preljubega Sina, kateri je naš resnični dar in naš veliki duhovnik, darujem tvojemu večnemu veličastvu.

Po njem te molim kot svojega Gospoda in Boga. Po njem se ti zahvaljujem kot svojemu stvarniku in največjemu do-
brotniku. Po njem ti pošiljam svoje mo-
litve in prošnje za odpuščanje svojih in
celega sveta grehov in hudobij. Po njem
te prosim milosti in pomoči v vseh duš-
nih in telesnih potrebah. Ozri se torej
milostno s svetih nebes na ta sveti dar
in bodi nam milostljiv zavoljo svojega
preljubega Sina. In ker je Marija pre-
čista Devica Mati Jezusova, po kateri je
dovršil on naše odrešenje, nadejam se
in upam, da boš milostno sprejel in
uslišal moje molitve, katere ti darujem
po posredovanju te presvete Device.

O Marija, Mati usmiljenja, k tebi se
zatečem jaz ubogi grešnik! Kakor si
svojemu Sinu na križu stala na strani
in svoje molitve združevala ž njegovimi
v odrešenje celega človeštva, tako stoj
tudi meni na strani v tej sveti uri.
Vnemaj mojo pobožnost, podpiraj moje
revne molitve s svojo mogočno priproš-

njo, da dobim pri Bogu milost, njega s teboj prav častiti in hvaliti in se tako udeležiti neskončnega zasluženja tvojega Božjega Sina.

(Ko prične mašnik spodaj pred oltarjem sveto mašo, prekrižaj se, premisli svoje grehe, obžaluj jih, izroči se Marijinemu varstvu in prosi odpuščenja svojih grehov tako-le:)

Izpovem se Bogu vsegamogočnemu, sveti Mariji vselej Devici, svetemu Mihaelu nadangelu, svetemu Janezu Krstniku, svetima apostoloma Petru in Pavlu, vsem svetnikom in tebi, oče (in vam bratje), da sem veliko grešil v mislih, besedah in dejanju: kriv sem, kriv sem, silno sem kriv! Zato prosim sveto Marijo vselej Devico, svetega Mihaela nadangela, svetega Janeza Krstnika, sveta apostola Petra in Pavla, vse svetnike in tebe, oče (in vas bratje), molite zame pri Gospodu našem Bogu.

Vsegamogočni Bog naj se nas usmili, odpusti naj nam naše grehe in privede naj nas v večno življenje. Amen.

O Bog, Oče usmiljenja! veliki in brezštevilni so naši grehi in brezmejne naše hudobije, s katerimi smo žalili tvoje veličastvo. Toda še večja sta tvoja ljubezen in usmiljenje do nas ubozih grešnikov. Ne ravnaj z nami po naših hudobijah, temveč sprejmi nas milostno kot Oče in prizanesi nam zavoľjo Jezusa svojega Sina. Amen.

Presveta Devica Marija, dobrotljiva Mati! s svojo svetostjo in čednostjo si zadobila milost pri Bogu; prosi za nas, da zadobimo tudi mi milost, in bomo rešeni vsega zlega na duši in telesu. Amen.

Gospod, usmili se nas! (trikrat.)

Kristus, usmili se nas! (trikrat.)

Gospod, usmili se nas! (trikrat.)

Slava.

(Moli z mašnikom angelsko hvalno pesem:)

Čast Bogu na višavah, in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje. Hvalimo te. Častimo te. Molimo te. Povelj-

čujemo te. Zahvaljujemo se ti zavoljo tvoje velike časti. Gospod Bog, nebeški kralj! Bog vsegamogočni Oče! Gospod edinorojeni Sin, Jezus Kristus! Gospod Bog! Jagnje Božje, Sin Boga Očeta, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas; ki odjemlješ grehe sveta, sprejmi našo prošnjo; ki sediš na desnici Boga Očeta, usmili se nas! ker ti sam si svet, ti sam Gospod, ti sam najvišji, Jezus Kristus, s svetim Duhom v slavi Boga Očeta. Amen.

Skupne molitve.

Prosimo te, o Gospod, da nas tu zbrane po priprošnji preblazene Device Marije obvaruješ vsega zlega. Brani nas pred zalezovanjem hudobnega duha in naših sovražnikov. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Prosimo te, o Gospod, naš Bog! da nam, svojim služabnikom in služabnicam, dodeliš zdravje na duši in telesu, da nas obvaruješ, po priprošnji deviške Matere Božje, vseh sedanjih in prihod-

njih nadlog in nas privedeš v sveti raj.
Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Branje.

Bog, začetek vse svetosti, resnice in pravice! Kakor si govoril v stari zavezi po ustih prerokov, tako nam govoriš sedaj po svoji sveti cerkvi, katero si učil sam vso resnico. Večna hvala ti bodi za vse zveličavne nauke, katere nam daješ po svojih namestnikih. O da bi bili zmerom trdni in neomahljivi v sveti veri! O da bi živeli vedno po sveti veri in ti dopadali v dejanjih. Po Marijini priprošnji naj bi tudi mi stanovitno verovali in zaupali na večno plačilo, kakor je ona. Dodeli, o Gospod, da živimo po njenem vzgledu in da bomo deležni po njeni priprošnji milosti zveličanja, katero smo prejeli po Jezusu Kristusu, njenem Sinu, našem Gospodu, kateri živi in kraljuje z Bogom Očetom in svetim Duhom vekomaj. Amen.

Evangelij.

O Jezus Kristus, moj Bog in moj Gospod! Ti si luč, koja je razsvetlila temoto sveta. Vsi svetniki in pravičniki stare zaveze so od nekdej hrepeneli po tebi. Vsi so našli v upanju na-te milost svojega zveličanja. Po Mariji, najčistejši vseh devic, prišel si na svet, da si nas rešil večnega pogubljenja. Pred vsemi stvarmi ljubila je ona tebe čez vse. Tvoje nauke je z nepopisljivim veseljem zvesto poslušala, jih ohranila v svojem srcu ter tudi natanko po njih živela. O da bi tudi mi tebe ljubili nad vse, in tvoje nauke tako zvesto spolnovali, kakor jih je Marija! To milost nam dodeli, prosimo te, o preusmiljeni Zveličar, po zasluženju in priprošnji tvoje svete deviške Matere, koja si vedno otroško ljubil. Amen.

Izbriši, o Gospod, naše grehe z besedami svetega evangelija, in daj, da živimo kot otroci luči v tvoji milosti. Amen.

Vera.

(Če jo moli mašnik, moli jo tudi ti:)

Verujem v edinega Boga, Očeta vsega-mogočnega, Stvarnika nebes in zemlje: vseh vidnih in nevidnih stvari. In v edinega Gospoda Jezusa Kristusa, Sina Božjega, edinorojenega, ki je rojen iz Očeta od vekomaj: Boga od Boga, luč od luči, pravega Boga od pravega Boga; rojenega, ne stvarjenega, z Očetom istega bitja, po katerem je vse stvarjeno. Kateri je zavoljo nas ljudij in zavoljo našega zveličanja prišel iz nebes (tukaj se pripogne z desnim kolenom) in je meso naše vzela po svetem Duhu iz Marije Device ter se učlovečil. Ki je križan bil za nas pod Poncijem Pilatom, je trpel in umrl ter bil v grob položen. Tretji dan pa je vstal od smrti po besedah pisem. In je šel v nebesa. Sedi ob desnici Očetovi. In bo zopet prišel s častjo soditi žive in mrtve; in njegovega kraljestva ne bo konec. Verujem v svetega Duha, Gospoda in oživiljevalca, kateri

izhaja iz Očeta in Sina, kateri se z Očetom in Sinom enako moli in časti, kateri je govoril po prerokih. Verujem v eno sveto katoliško in apostolsko cerkev. Spoznavam en krst v odpuščanje grehov. Verujem v vstajenje mrtvih in življenje prihodnjega veka. Amen.

Darovanje.

O presveta Trojica, sprejmi milostno ta dar, katerega ti darujemo v spomin trpljenja, vstajenja in vnebohoda Jezusa Kristusa, Gospoda našega, in v čast presvete, vedno deviške Matere Božje, svetega Janeza Krstnika, in svetih apostolov Petra in Pavla, in vseh svetnikov: da je tem svetnikom v čast, nam pa v zveličanje, in da oni v nebesih prosijo za nas, katerih spomin obhajamo na zemlji. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O Marija, najsvetejša Devica in Mati! Ti si darovala v templu svojega edinorojenega Sina, Jezusa Kristusa, v spravi

dar, po katerem so bili izbrisani grehi sveta, in ljudje zopet spravljani z Bogom. O kako hvaležni smo ti za to preveliko ljubezen, o dobra Mati! In ker si ti toliko storila za nas, zato se še z večjim zaupanjem zatekamo k tebi, proseč te, da se nas tudi v prihodnje usmiliš. Spravi nas s svojim Sinom, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči. — Daruj mu naša srca, da ljubijo samo njega, preljubega Sina Boga Očeta, in tebe, njegovo preljubljeno Mater. — Daruj mu našo pamet, da čedalje bolj spoznamo njega, kateri je modrost Očeta in zapopadek vsega spoznanja. — Daruj mu naš spomin, da tudi za trenotek ne pozabimo ljubezni, s katero nas je ljubil. — Daruj mu našo voljo; ker najbolj želimo zatajevati samega sebe, Jezusa pa poveličevati in vselej in povsod spolnovati, kar mu je ljubo in drago.

Prosi za nas, dobra Mati, da Jezusu dopade ta naš dar, in da nam po za-

služenju njegove krvave daritve na križu pridobi vseh milostij, katerih potrebujemo za svoj dušni in časni blagor. — Izprosi nam sosebno milost, da služimo po tvojem vzgledu zvesto Bogu, da ga ljubimo nad vse, da iščemo pri vsem svojem dejanju in nehanju le njegovo čast, ter da vse svoje življenje spolnujemo zvesto njegove zapovedi. Amen.

Predglasje.

Res spodobno in pravično je, prav in dobro, da ti hvalo dajemo vselej in povsod: sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! ki si z edinorojenim Sinom svojim in svetim Duhom en Bog, en Gospod; ne v edinosti ene osebe, ampak v Trojici enega bitja. Kar po tvojem razodenju verujemo o tvoji časti, to brez vsega razločka mislimo o tvojem Sinu, ravno to o svetem Duhu, tako, da v pravem in večnem Bogu molimo tri resnične osebe in eno bistvo in enako veličastvo. Katero hvalijo angeli in nad-

angeli, kerubi in serafi, ki ne jenjajo klicati sleherni dan z enim glasom:

Svet, svet, svet si Gospod vsega-mogočni Bog! Polna sta nebo in zemlja tvoje slave. Čast tebi na višavah! Češčen bodi, kateri pride v imenu Gospodovem. Čast tebi na višavah!

Tiha maša.

Bog, nebeški Oče, kateri si v odrešenje sveta poslal svojega edinorojenega Sina, dodeli, da prav obhajamo spomin njegovega trpljenja in njegove smrti ter se udeležimo sadu njegovega odrešenja. — Izlij nad darove kruha in vina, kate-
tere na oltarju po mašnikovih rokah darujemo, svoj blagoslov. Naj ti bodo dopadljivi, da se spremene po tvoji vsegamogočnosti in ljubezni v pravo Telo in pravo Kri Jezusa Kristusa. Ti darovi naj bodo v povišanje tvoje časti, v slavo prečiste Device Marije, vseh nebeških trum, ter v naše večno zveličanje.

Spomni se, o Gospod, svoje svete

cerkve, za katero je pretil tvoj Sin, Jezus Kristus, svojo predrago Kri. Varuj jo, povišuj in posvečuj jo s svojo vedno pomočjo. — Spomni se vseh predstojnikov in služabnikov njenih. — Napolni jih z duhom svetega poklica, da z besedo in dejanjem čedalje bolj in bolj preslavlajo pred ljudmi tvoje sveto ime. — Sosebno spomni se svojega vidnega namestnika na zemlji, našega papeža I. I. in našega škofa I. I. in našega cesarja I. I. in vseh duhovskih in svetnih predstojnikov. — Spomni se mojih roditeljev, sester in bratov, rodbincev, vseh dobrotnikov, znancev in prijateljev; vseh onih, za katere sem se iz početka namenil moliti, in kateri so priporočeni moji molitvi, ali za katere sem sicer dolžen moliti, sosebno pa za I. I. — Dodeli, o Gospod, vsem svojo milost, za katere si dal v smrt svojega preljubljenega Sina. Ne dopusti, da bi bila tolika ljubezen izgubljena nad nami, temveč ravnaj z nami po svojem neskonč-

nem usmiljenju, da se iznebimo svojih grehov, v pokoju in miru služimo tebi in naposled dosežemo večno zveličanje. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O Marija, Mati milosti! v tem važnem trenutku, ko bode prišel Jezus, tvoj Sin, k nam na ta oltar, stoj nam na strani. — Prosi za nas, o sveta Božja Porodnica, da ga po zasluženju molimo z najglobokejšim spoštovanjem; da se mu klanjamo v največji ponižnosti; da ga častimo in slavimo z vsemi angel-skimi kori; da ga ljubimo iz celega srca; da smo užgani njegove ljubezni ter da v njej zvesti do konca ostanemo. Amen.

Povzdigovanje.

Počeščeno bodi pravo Telo mojega Zveličarja, kateri je rojen iz Marije Device. — O Jezus, moja ljubezen! Ti si moj Gospod in moj Bog, usmili se me!

Tu te molim v podobi kruha; jaz verujem v te, večna resnica. — Potrди me v veri, da te verujoč čedalje bolj

ljubim. Dodeli mi milost, da pridem enkrat v kraljestvo tvoje časti in slave, tebe gledat od obličja do obličja. Zakaj ti si edino moje hrepenenje, moja ljubezen, moja sreča, moj Jezus in moje vse.

O povzdigovanju keliha.

Presveta Rešnja Kri, ki si tekla iz srca mojega Odrešenika, očisti me vseh mojih grehov; pokrepčaj mojo dušo, da bo močna in pripravna za vse dobro; posveti me v resnici in ljubezni ter pripelji me v večno življenje. — Ustvari v meni, o Jezus, čisto srce, in oživi v meni pravega duha. — Ne zavrzi me izpred svojega obličja, in svojega svetega Duha ne odvzemi od mene. — Dodeli mi veselje tvojega zveličanja in v meni obudi spokornega duha.

Po povzdigovanju.

Večni Bog, glej milostno na obličje svojega Sina, Jezusa Kristusa, kateri se je daroval tu na oltarju v spravni dar

za odpuščanje naših grehov. Sprejmi ta dar njegovega mesa in krvi, in usmili se nas in vseh vernikov zavoljo zasluženja njegovega trpljenja, njegovega vstajenja od mrtvih in njegovega častitljivega vnebohoda. Usliši glas njegove prošnje. Njegova kri vpije k tebi bolj glasno, nego kri pravičnega Abela. Vpije pa k tebi ne za maščevanje, nego za milost in spravo. Usliši torej molitev svojega Sina in bodi nam milostljiv zavoljo njega. Naj ti dopade ta sveti neomadeževani dar, da bomo tudi mi deležni te daritve, ter da bomo zauživajoči presveto Telo in presveto Kri tvojega Sina napolnjeni z vsemi nebeškimi blagri in milostmi. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Spomin rajnih.

Spomni se tudi, o Gospod, svojih služabnikov in služabnic, ki so šli pred nami z znamenjem vere in sedaj počivajo v miru. (Tu imenuj mrtve, za katere hočeš posebno moliti.) Tem, o Gospod, in vsem,

kateri v Kristusu počivajo, daj, prosimo te, kraj hladú, luči in mirú. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Pa tudi nam grešnikom, svojim služabnikom, ki v tvoje veliko usmiljenje zaupamo, daj kaj deleža in družbe s svojimi apostoli in mučeniki, posebno pa s presveto Devico Marijo, katere spomin obhajamo in na katere priprošnje stavimo v té veliko zaupanje. Saj so njene prošnje tebi vselej dopadljive. Pomagaj nam zavoljo njenega posredovanja in obvaruj nas vsega hudega. Vse dni svojega življenja naj živimo pobožno in sveto, da tako dospemo enkrat v družbo svetnikov uživat nebeško veselje na vekov veke. Amen.

Oče naš.

(Z mašnikom moli: „Oče naš“ itd.)

Reši naš, prosimo, Gospod Bog! vseh zlegov preteklih, sedanjih in prihodnjih, in na priprošnje častite vselej Device in Matere Božje, svojih apostolov Petra in

Pavla, Andreja in vseh svetnikov, dodeli nam milostljivo mir v naših dneh, da bomo s pomočjo tvoje milosti vselej živeli brez greha in obvarovani vse zmôte. Po ravno tem Gospodu našem, Jezusu Kristusu, Sinu tvojemu, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj do vekomaj. Amen.

Obhajilo.

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, daj nam mir!

Gospod Jezus Kristus, ki si rekel svojim apostolom: Mir vam zapustim, svoj mir vam dam; ne glej na število mojih grehov, ampak na vero svoje cerkve, in dodeli jej po svoji volji mir in edinost. Ki živiš in kraljuješ, Bog od vekov na veke. Amen.

Gospod Jezus Kristus, Sin živega

Boga, ki si po Očetovi volji s svetim Duhom vred svet s svojo milostjo oživil, reši me s tem svojim svetim Rešnjim Telesom in svojo sveto Krvjo vseh mojih grehov in vseh zlegov: daj, da se vselej držim tvojih zapovedij, in ne dopusti, da bi se kedaj ločil od tebe, ki ravno s tem Bogom Očetom in svetim Duhom živiš in kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Gospod Jezus Kristus, tvoje Telo, katero se jaz nevredni človek predrznem zaužiti, ne bodi mi v sodbo in pogubo, temveč naj mi bo po tvoji dobroti v obrambo ter dušno in telesno zdravje. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Kruh nebeški bom prejel in klical ime Gospodovo.

Gospod, jaz nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le besedo in ozdravljena bo moja duša. (Trikrat.)

Telo našega Gospoda Jezusa Kri-

stusa naj ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Duša Kristusova, posveti me!

Telo Kristusovo, zveličaj me!

Kri Kristusova, napoji me!

Voda strani Kristusove, operi me!

Trpljenje Kristusovo, potrdi me!

O dobri Jezus, usliši me!

V svoje rane skrij me!

Od tebe ločiti se ne pusti me!

Pred hudim sovražnikom brani me!

Ob uri moje smrti pokliči me!

K tebi priti pusti me!

Da s svetniki tvojimi hvalim te

Na vekov veke vse! Amen.

O Jezus! kako milostljiv in ljubeznjiv si proti vsem onim, kateri te iščejo iz celega srca. Kako sladek in prijeten si vsem onim, kateri te ljubijo in posedejo! Vem, da me zadržujejo moji grehi resnično prejeti to nebeško jed. Pa ti veš tudi, o moj Jezus! da obžalujem svoje grehe, da te ljubim, ali vsaj ljubiti želim, in da po tebi hrepenim,

kakor jelen po mrzli vodi. Torej ne odreci mi vsaj drobtinec, ki padajo od tvoje svete mize. In četudi nisem vreden, da greš v mojo dušo, reci vsaj eno besedo milosti, in ozdravljen bom na duši in telesu. — Operi me vseh grehov, ozdravi vse moje rane, podpiraj mojo slabost, obnovi in poživi mojega duha. Po svoji nebeški milosti daj mi moč, da premagam hudo in delam dobro, da napredujem v popolnosti svojega stanu dan za dnem tako, da potem v resnici reči zamorem: Jaz živim sicer, pa ne jaz, ampak Kristus živi v meni!

Prevzvišena Devica in Mati Marija! Tebe je bil Bog izvolil, da si nosila v svojem deviškem telesu ravno tistega Odrešenika sveta in ga tudi svetu rodila, kateri se daje našim dušam v živih v podobah kruha in vina! O da bi mogli to milost vsaj nekoliko poplačati! O preljubezniva Mati, zahvali se ti namesto nas svojemu Sinu, in nadomesti ti s svojim zasluženjem našo

revščino in mrzloto. Prosi za nas, da se po tebi udeležimo obilne milosti, katera je skrita v tem zakramentu. Sprosi nam sosebno trdno vero, otročje zaupanje, gorečo ljubezen, pravo ponižnost srca, pokorščino volje in pameti, neomadeževanost telesa in duše, živi stud grehov, gorečnost v vsem dobrem: da v svojem življenju slavimo Jezusa, da v vsem svojem početju iščemo Jezusa, da najdemo naposled Jezusa in ga posedemo vekomaj. Amen.

Po svetem obhajilu.

O usmiljeni Bog! pridi naši slabosti milostno na pomoč, da po prošnji presvete Božje Porodnice, katere spomin obhajamo, vstanemo iz svojih grehov in hudobij, da živimo tebi v novem življenju. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Milost svojo, o Gospod! te prosimo, v naša srca vlij, da bomo, ki smo po angelovem oznanjenju tvojega Sina Jezusa

Kristusa učlovečenje spoznali, po njegovem trpljenju in križu k časti vstajenja pripeljani. Po tistem Gospodu našem, Jezusu Kristusu. Amen.

Poslednje molitve.

Naj ti dopade, presveta Trojica, sveto mašnikovo opravilo in daj da bo daritev, katero sem nevredni človek daroval, pred očmi tvojega veličastva, tebi prijetna in po milosti tvoji spravna za-me in za vse, za katere sem jo opravil.

Zadnji evangelij.

Jezus, večna Beseda Boga Očeta! Iz ljubezni do nas si se učlovečil v prečisti Devici Mariji, da bi nas odrešil in večno zveličal. Ti si prišel na svet kot prava luč, da bi nam kazal pot odrešenja in večnega življenja. Vodi nas po vseh naših potih, da nas ne prehiti tema in da ne zaidemo. Vodi nas po poti svojih zapovedij, da živimo sveto in se zveličamo. Amen.

Po sveti maši.

Predobrotljivi Bog! zahvaljujem te za milost, da sem se smel in mogel udeležiti te svete daritve. Odpusti mi, če sem se pregrešil pri tem svetem opravilu s kakim grehom mlačnosti in raztrešenosti. Trdno sklenem, odslej varovati se vsakega greha. Čuvati hočem nad svojimi mislimi, besedami in dejanji, da ne izgubim sadú te svete daritve. Blagoslovi me, vsegamogočni, večni Bog pri vsem mojem opravilu. Jezus, moj Zveličar, daj da te vedno ljubim. Daj, da sem s teboj vedno zedinjen ter da hodim ves čas po poti tvojih zapovedij.

Ti pa, sveti Duh, vlij v moje srce svojo milost, blagoslavlaj vsa moja dejanja, da bodo po tebi posvečena in po meni srečno dovršena.

O Marija, moje pribežališče in moja tolažnica! zahvali se ti namesto mene svojemu Gospodu za milost, katero sem ravno prejel, in prosi ga, da bom sadú odrešenja večno deležen. Pokaži, da si

v resnici moja Mati; priporoči me Jezusu, svojemu Božjemu Sinu, da se me usmili, da me varuje vsikdar in povsod; jaz pa da ne iščem ničesar družega, kakor da poveličujem njegovo čast in slavo. Amen.

Čast bodi Bogu Očetu in Sinu in svetemu Duhu. Hvala bodi tudi nebes in zemlje Kraljici in vsem ljubim angelom in svetnikom božjim. Amen.

Molitev po tihi sveti maši.

Češčena Marija . . . (Trikrat.)

Češčena si kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci. K tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Obrni tedaj, o naša besednica, svoje milostljive oči na nas in po tem revnem življenju nam pokaži Jezusa, blaženi sad svojega telesa. O usmiljena, o dobrotljiva, o sladka devica Marija!

Ÿ. Prosi za nas, sveta božja porodnica!

Ř. Da vredni postanemo obljub Kristusovih!

Molimo!

O Bog, naše pribežališče in naša moč, ozri se milostno na ljudstvo k tebi vpijoče; in na priprošnjo častitljive in brezmadežne device Marije, božje porodnice, svetega Jožefa, njenega ženina, svojih svetih apostolov Petra in Pavla in vseh svetnikov, usliši milostno in dobrotno naše prošnje za spreobrnjenje grešnikov, za prostost in povišanje matere svete cerkve. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Sveti nadangel Mihael, brani nas v boju, bodi naša bramba zoper hudobnost in zalezovanje hudobnega duha. — Ukroti naj ga Bog; ponižno prosimo! In ti, vojvoda (prvak) nebeške vojne, satana in druge hudobne duhove, ki hodijo po svetu v pogubo duš, z božjo močjo v pekel pahni! Amen.

Odpustka 300 dnij, ako se klečé moli. (Papež Leon XIII., 6. prosinca 1884.)

Spovedne molitve.

Molitev pred izpraševanjem vesti.

Moj preljubeznivi Bog in Oče!
koliko milostij in dobrot si mi
že podelil v teku mojega življenja!
Koliko dobrega si mi že storil in
koliko hudega me že obvaroval! Iz
celega srca te zahvaljujem za tvojo lju-
bezen in želim, da bi te z menoj vred
hvalile vse stvari nebes in zemlje ve-
komaj. Toda oh! če se premišljuječ
tvoje dobrote ozrem na svoje preteklo
življenje, tedaj zavoljo same sramote ne
vem, kako bi govoril s teboj? — Grešil
sem, o Gospod! Velikokrat in hudo sem

te žalil. Tvoje očetovsko srce sem žalostil, tvojo ljubezen zaničeval, tvoje dobre povračeval z grdo nehvaležnostjo! Usmili se me, o Bog, po svojem neskončnem usmiljenju! Ne zavrzi me izpred svojega obličja, in svojega svetega Duha ne odvzemi od mene; marveč daj, da s pomočjo svetega Duha natanko spoznam svoje pregrehe in jih obžalujem iz srca, da se jih čisto izpovem, tvoji pravici zadostim in da se v zakramentu svete pokore očistim vseh madežev in hudobij. Pridi sveti Duh, napolni mojo dušo s svojo milostjo in užgi v meni ogenj svoje svete ljubezni. Amen.

Izpraševanje vesti.

(Tu izprašaj svojo vest po deseterih Božjih in peterih cerkvenih zapovedih in zapomni si, kakó in kolikokrat si grešil z mislimi, besedami, z dejanjem, z opuščanjem dobrega, katero si bil dolžen storiti, ter z zanemarjanjem svojih stanovskih dolžnostij.)

Zoper prvo Božjo zapoved: Nisi-li vere zatajeval, se je sramoval, zastran vere imel kakih prostovoljnih dvomov, bral brezbožne bukve, veroval vraže, katere so proti krščanskim resnicam? Nisi-li dvomil nad

Božjim usmiljenjem, bil malosrčen in obupen v križih in težavah ali se hudoval nad Božjimi naredbami? Nisi-li predrzno grešil nad Božjim usmiljenjem, ali pokore odlašal in za dobro opominovanje imel otrplega srca? — Se-li nisi pregrešil zoper ljubezen do Boga s sovraštvom, zaničevanjem božjih rečij, s predrznim zaupanjem itd.? Nisi-li opuščal zjutranje in večerne molitve?

Zoper drugo Božjo zapoved: Se-li nisi pregrešil z bogokletstvom, preklinjevanjem Boga, svetnikov, ali nisi mari zaničljivo govoril o svetih rečeh, s svetimi rečmi nespoštljivo ravnal itd.? — Nisi-li po krivem ali lahkomišelnosti prisegal, svoje pravne prisege prelamljal? Kako si spolnoval Bogu storjene obljube? — Se nisi-li brez odkritosrčnega kesanja in brez pravega resničnega sklepa poboljšanja izpovedoval, ali vedoma pri izpovedi zamolčal katere grehe, ali katerega zmanjšal in okoliščin greha olepševal itd.? — Nisi-li vedoma v stanu smrtnega greha prejel katerega drugega zakramenta? — Se nisi-li v cerkvi obnašal nespodobno, nisi-li bil razmišljen pri molitvi itd.?

Zoper tretjo Božjo zapoved: Nisi-li ob nedeljah in zapovedanih praznikih zamujal svete maše, ali iz lenobe in zaničevanja, brez pravega vzroka izpuščal pridige ali družih

del božje službe? Nisi-li svojih podložnikov odvrčal od daritve sv. maše? Nisi-li brez istinite potrebe sam opravljal ali drugim opravljati dajal težkih hlapčevskih del, ali pečal se s posvetnim razveseljevanjem tako zeló, da si pri tem zanemarjal božjo službo in zveličanje svoje duše?

Zoper četrto Božjo zapoved: Si-li bil kot otrok podložen svojim starišem in predstojnikom? Jih nisi-li razžalil z besedo, s kretnjem, z neubogljivostjo in z opravljanjem? Nisi-li morda v svoji službi bil nezvest in neveren? Si-li bil kot oče, mati ali gospodar, vnet za dušni in telesni blagor svojih podložnikov? Si-li odgojil vse svoje otroke v krščanski in pravi veri? — Niso-li tvoji slabi vzgledi in tvoja popustljivost vzrok, da so tvoji otroci ali podložniki storili kaj hudega, da so postali razposajeni in hudobni? — Si se li postil ob zapovedanih postnih dneh? Nisi-li zanemaril svoje velikonočne izpovedi in svetega obhajila?

Zoper peto Božjo zapoved: Mar nisi z jezo, nezmernostjo v jedi in pijači, z lakomiselnostjo in nenravnostjo škodoval sam sebi ali drugim na duši ali na telesu? — Nisi-li gojil sovraštva do družih in koliko časa? Kolikokrat se je to tvoje sovraštvo ponovilo? — Nisi-li svojemu bližnjiku želel

hudega? Ali si se hotel maščevati nad njim? — Nisi-li druge zavidal zavoljo njih sreče, ali veselil se zavoljo njih nesreče? — Ali jih nisi morda z robotimi in neotesanimi besedami žalil ali še celó zapeljal v greh? — Nisi-li v greh svetoval, zapovedal ga, vanj napeljeval, hvalil ga ali h grehu molčal? — Si li bil do družih ljubezniv, postrežljiv, usmiljen?

Zoper šesto Božjo zapoved: Nisi-li storil nič nespodobnega? nisi-li imel radovoljno nečistih mislij, premissljevanj in želj? Nisi li govoril umazanih, dvoumnih besedij, ali rad poslušal takih pogovorov ter smejal se jim? — Se-li nisi pregrešil z radovednimi in pohotnimi pogledi; nisi-li čital pohujšljivih knjig? Se-li nisi oblačil nespodobno in črez svoj stan? se-li nisi preprijazno obnašal proti drugemu spolu? — Se-li nisi samega sebe ali družih nespodobno dotikal, ali dopustil, da so se tebe drugi dotikali? — Sploh, ali se nisi pregrešil zoper čistost srca in duše? — (Kristijan moj, ako ti je kaj skrb za tvoje zveličanje, bodi v tem poglavju strogo natančen proti samemu sebi; kajti kaj lahko se zamoreš v tem pregrešiti smrtno; Bog ne daj, da bi v spovednici kaj zamolčal, kar bi utegnilo količkaj vznemirjati tvojo vest.)

Zoper sedmo Božjo zapoved: Nisi-li nikomur napravil kake škode? ne komu kaj ukradel, ali pridržal kaj tujega, kar bi bil moral dati nazaj? — Nisi si li kaj izposodil ali kupil, dobro vedoč, da ne boš mogel vrniti, plačati? Nisi-li z igro, pijančevanjem spravil svoje družine v revščino in pomanjkanje, ali celó na beraško palico? — Nisi-li ravnal krivično in trdosrčno z ubogimi ljudmi, sirotami in vdovami? — Nisi-li delavcem in poslom zaslužka zadrževal ali pritrgoval? Te ni mikalo, da bi kradel ali goljufal? — Nisi-li kake krivice zagovarjal in se za-njo potegoval? — Nisi-li ukradenega, tujega blaga vedoma kupil, v dar vzel, ali ga komu skril?

Zoper osmo Božjo zapoved: Nisi-li pred sodnijo krivo pričal, ali druge k temu napeljeval ali zapeljati hotel? — Se-li nisi lagal in tako drugim škodoval? Nisi-li o drugih govoril hudo, jim podkopaval dobrega imena? Nisi-li z opravljanjem, obrekovanjem in natolcevanjem komu škodoval na časti in dobrem imenu? Nisi-li brez pravega vzroka o svojem bližnjiku mislil hudo, ga sodil preostro? Si-li preklical raztrošeno obrekovanje in svojemu bližnjiku nazaj dal dobro ime? Nisi-li bil prevzeten, ošaben, skop, nevoščljiv? Se-li nisi pregre-

šil s prešeštvanjem, z nezmernostjo v jedi in pijači, z jezo, lenobo itd.?

(Če si dobro izprašal svojo vest, tedaj obudi vero, upanje in ljubezen, potem moli nastopne molitve:)

Obžalovanje grehov.

O Bog, večna modrost in pravica, kaj naj ti govorim? Obmolčati moram o pogledu tolikih grehov, s katerimi sem tebe, svojega najvišjega Gospoda in Boga, svojega ljubeznjivega Očeta, razžalil. Oh, kako hudo sem ravnal! Ti si mi skazal tolikanj dobrega, jaz sem pa tvoje dobrote obračal v to, da sem te žalil! Velikokrat sem bil obljubljen, da ti bom služil večno zvesto; pa vkljub temu zapustil sem te naglo in pregrešil se hudo zoper tebe. Svoje obljube sem prelamljal in zaničeval tvoje svete zapovedi. Ti vendar nisi nehal deliti mi dobrot, katere sem ti poplačeval z mlačnostjo in pregrešnim življenjem. Oh, moj predobri Oče, moj Bog in moj Gospod! kako me boli in peče, da sem grešil in te kedaj razžalil! Po-

deli mojim očem spokornih solzâ, da objokujem svojo hudobijo. Daj, da se kesam iz vsega srca in vse duše, da po pravi in resnični pokori zadobim pri tebi milost in usmiljenje. Spoznam svoje pregrehe, in iz ljubezni do tebe hočem se jih tudi čisto in odkritosrčno izpovedati tvojemu namestniku, mašniku. Naj ti dopade, o Gospod, moja pokora. Odpusti mi vse moje grehe zavoljo Jezusa Kristusa. Amen.

Jezus, Sin Davidov, usmili se me! Kakor si pogledal z usmiljenim očesom Petra in ga takoj izpreobrnil, poglej milostno tudi na-me, da po tvoji sveti krvi čisto preobražen očistim svojo dušo vseh marog greha. Iz celega srca mi je žal, da sem tebe, svojega Stvarnika, svojega Odrešenika, svojega Gospoda in Boga, kateri me bode enkrat sodil po svoji ostri pravici, svojo največjo dobroto, tolikokrat in tako hudo razžalil. Vendar pa te zavoljo ljubezni tvojega presvetega Srca prosim in zarotujem, o

Jezus, da mi odpustiš moje grehe in skážeš svojo milost. Saj nočeš smrti grešnika, ampak da se spokori in živi. Bodi mi torej v resnici Jezus, Odrešenik in Zveličar. Ne ravnaj z menoj po mojih hudobijah, temveč po svoji dobroti, da po tebi in pri tebi najdem srečo in zveličanje. Odpovem se grehu iz vsega srca. Vse svoje tebi storjene krivice sovražim. V prihodnje hočem raje tisočkrat umreti, kakor žaliti te z najmanjšim grehom. Jezus, bodi milostljiv meni ubogemu grešniku. Amen.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja Porodnica; ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah; s svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči, da po tebi prijem milost in odpuščenje svojih grehov zadobimo. Amen.

Molitev po spovedi.

Iz celega srca se ti zahvaljujem, o dobrotljivi Bog, da si se me usmilil in mi

v zakramentu svete pokore odpustil vse grehe. Veliko butaro pregreh si mi odvezel, in milostno si raztrgal vezi hudobij, v katere sem se bil zapletel. O Bog ljubezni, tebi bodi za to čast in hvala vekomaj! Samo ene milosti te še prosim: Nikdar naj se ne ločim več od tebe! Zvest ti hočem ostati do zadnjega dih-ljeja. Jaz sovražim in zaničujem greh in trdno sklenem, varovati se ga skrbno, živeti pobožno in sveto, in se vsega ogibati, kar bi tebi ne dopadlo.

Jezus, kateri si me pomilostil po ljubezni svojega srca, daj, da v njem najdem tudi varstvo in varnost pred vsem zalezovanjem hudobnega duha. Daj, da te v njem častim, hvalim, ljubim in posedem na veke. Amen.

Marija, ti dobrotljiva in mogočna Devica! Ti si pomoč kristijanov, moč vseh, kateri zaupajo v te. Stoj mi na strani, vzemi me v svoje mogočno varstvo; sprosi mi stanovitnost v dobrem in ne dopusti, da bi nezvest postal tvo-

jemu Sinu. Izprosi mi milost, da mu služim in ga ljubim vekomaj. Amen.

Zahvalni psalm po spovedi (ps. 102).

Hvali, moja duša, Gospoda, in vse, kar je v meni, njegovo sveto ime.

Hvali, moja duša, Gospoda, in nikar ne pozabi vseh njegovih dobrot:

Ki ti odpušča vse pregrehe, ki ti ozdravlja vse slabosti.

Ki oteva pogina tvoje življenje, ki te venča z milostjo in usmiljenjem.

Ki tvojo željo napolnuje z dobrotami, da se tvoja mladost obnovi, kakor orlu.

Gospod dela usmiljenje, in sodbo vsem, ki delajo krivico.

Oznanil je Mojzesu svoja pota, Izraelovim sinovom svojo voljo.

Milostljiv in usmiljen je Gospod, potrpežljiv in obilen usmiljenja.

Ne srdí se večno, tudi ne žuga vekomaj.

Ni nam storil po naših grehih, in ni nam povračeval po naših hudobijah.

Ker kakor visoko so nebesa od zemlje, tako močno je njegovo usmiljenje nad njimi, ki se ga bojé.

Kakor daleč je vzhod od zahoda, tako daleč dene naše hudobije od nas.

Kakor se oče usmili otrok, tako se Gospod usmili njih, ki se ga bojé.

Ker on vé, kakšne stvari smo; pomni, da smo prah.

Človek, njega dnevi so kakor trava, kakor cvetlica na polju tako izcvete.

Ker veter potegne mimo nje, in ne obstane, in ne zna se več njeno mesto.

Usmiljenje Gospodovo pa je od vekomaj nad njimi, ki se ga bojé; in njegova pravica nad otrok otroci.

Nad njimi, ki njegovo zavezo ohranijo ter pomnijo njegove zapovedi, da jih spolnujejo.

Gospod si je v nebesih pripravil sedež, in njega kraljestvo bo vsem gospodovalo.

Hvalite Gospoda vsi njegovi angeli, ki, mogočni v moči, spolnujete njegovo voljo, ki poslušate glas njegovega govorjenja.

Hvalite Gospoda vse njegove moči, njegovi služabniki, ki spolnujete njegovo voljo.

Hvalite Gospoda vsa njegova dela; po vseh krajih njegovega gospostva hvali, moja duša, Gospoda!

Čast bodi Očetu itd. Kakor je bilo itd.

Obhajilne molitve.

Molitev pred sv. obhajilom.

(Sv. Tomaža Akvinskega.)

Vsegamogočni, večni Bog, glej, bližam se zakramentu tvojega edino-rojenega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa. Prihajam pa kot bolnik k zdravniku življenja, kakor omadeženec k studencu usmiljenja, kakor slepec k luči večne svetlobe, kakor ubožec in siromak h Gospodu nebes in zemlje. Prosim te torej po obilnosti tvoje neskončne radodarnosti: ozdravi milostno mojo bolezen, operi me vse nesnage,

razsvetli mojo slepoto, obogati mojo revščino, obleci mojo nagoto, da prejmem angelski kruh, Kralja vseh kraljev, Gospoda vladarjev, s toliko častjo in ponižnostjo, s toliko pobožnostjo in gorečnostjo, s tako čistim in vernim srcem, in s takim namenom, kakor ga zahteva zveličanje moje duše. Daj, da prejmem zakrament presvetega telesa in krvi svojega Gospoda ne samo po zunanje, ampak da se tudi ž njim popolnoma zjedinem. O dobrotljivi in ljubeznjivi Bog, daj, da zaužijem telo tvojega edinorojenega Sina, katero si prejel iz Marije, tako, da se združim popolnoma ž njegovim duhovnim telesom in da sem njegov ud. O preljubeznivi Oče, daj, da bom tvojega preljubega Sina, katerega bodem v podobi kruha skritega sedaj prejel, enkrat razkritega od obličja do obličja na veke gledal. Kateri s teboj in svetim Duhom živi in kraljuje Bog vekomaj. Amen.

Molitev.

(Tomaža Kempčana.)

Z največjo pobožnostjo in gorečo ljubeznijo, s hrepenenjem in žarom celega srca želim tebe prejeti, o Gospod, kakor so hrepeneli po tebi v svetem obhajilu mnogi svetniki in pobožni ljudje, ki so ti bili zeló ljubi zavoljo svetega življenja in goreče pobožnosti.

O moj Bog, večna ljubezen, popolna dobrota moja, sreča neskončna, prejeti te želim z najsilnejšim hrepenenjem in z največjo pobožnostjo, kakoršno so mogli imeti in čutiti le svetniki!

Nisem sicer vreden, da bi čutil toliko pobožnost; vendar ti darujem vse hrepenenje svojega srca, kakor da bi sam imel vse te goreče, tebi prijetne želje. — Vse, kar si le more misliti in želeti pobožno srce, vse ti srčno vnet darujem in poklanjam z največjim spoštovanjem. — Nič nočem pridržati sam sebi, temveč sebe in vse radovoljno in z največjim veseljem darujem tebi.

Gospod, moj Bog, moj Stvarnik in Odrešenik, tako goreče in ponižno, s toliko hvalo in častjo, tako hvaležen, vreden in čist, s tako vero, upanjem in ljubeznijo te želim danes prejeti, kakor te je poželega in prejela presveta Mati tvoja, prečista Devica Marija, katera je ponižno in pobožno odgovorila angelu, ki jej je oznanil skrivnost učlovečenja, rekoč: Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!

Sveti Janez Krstnik, najimenoitnejši izmed svetnikov, ki je tebi pot pripravljal, je napolnjen s svetim Duhom veselja poskočil v tvoji pričujočnosti, ko je bil še skrit v materinem telesu; in pozneje, ko je videl Jezusa hoditi med ljudmi, je rekel s posebno ponižnostjo in ganjenim srcem: Prijatelj ženinov pa, ki stoji in ga posluša, se silno veseli glasú ženinovega; tudi jaz želim vzplamteti v velikem in svetem hrepenenju ter sam sebe tebi izročiti s celim srcem.

Zato ti tudi darujem prisrčne hval-

nice vseh pobožnih, njih goreča čutila, zamaknjenja, vsa nadnatorna razsvetljenja in nebeške prikazni; darujem ti vse kreposti in hvalospeve, s katerimi te je kaka stvar slavila in te še bode, za-se in za vse, ki so mojim prošnjam priporočeni, da bi te vsi dostojno hvalili in povelečevali na veke!

Sprejmi moje obljube, Gospod, moj Bog, vsled katerih te želim hvaliti in povelečevati na veke; ker hvala se tebi po pravici spodobi zaradi tvojega obilnega in neizrekljivega veličastva. — To želim, to ti darujem vsak dan in vsak čas ter vabim in prosim v gorkih molitvah vse nebeške duhove in vse vernike, da te z menoj hvalijo in slavé.

Hvalite vsi narodi, vsi rodovi in jeziki, povelečujte sveto presladko ime Gospodovo s pesmimi in gorečimi molitvami! — Milost in usmiljenje naj zasluzi pri tebi, kdorkoli bo spoštljivo in pobožno častil tvoj presveti zakrament, in naj ponižno moli za-me grešnika.

In ko zadobi zaželeno pobožnost in se veseli v tvoji družbi, ko se popolno potolažen in čudovito okrepcan loči od nebeške mize, naj se tudi mene siromaka milostno spominja.

Vzdihljej.

Jezus, Marija, Jožef, vam izročim svoje srce in svojo dušo!

Jezus, Marija, Jožef, pomagajte mi v smrtni sili!

Jezus, Marija, Jožef, v vaši družbi naj se v miru loči moja duša!

(100 dnij odpustka vselej za vsak posamezni vzdihljej, torej 300 dnij vselej za vse tri vzdihljeje.
— Pij VII. 23. mal. travna 1807.)

Molitev k Mariji.

(Sv. Bernarda.)

O presveta Devica, katera si prejela milost, da si porodila Jezusa, in postala Mati našega Odrešenika, ti nas vodi k svojemu Sinu, da nas po tebi sprejme v svojo milost. Mi smo grešni, kaznjivi ljudje. Tvoja brezmadežnost opraviči naj

nas pred njim. Mi smo ničemurni in prevzetni. Tvoja ponižnost, katera tolikanj dopada Bogu, izprosi naj nam odpuščanje. Greha smo delali veliko. Tvoja neizmerna ljubezen naj jih pokrije. Tvoja častitljiva rodovitnost naj nam dodeli, da smo rodovitni tudi mi v vsem dobrem. O, naša Zapovednica, naša Srednica, naša Pomočnica! Svojemu Sinu nas priporoči, s svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas izroči. Sprosi nam milost, da se po tvoji prednosti, o prevzvišena Devica, katero si zaslužila, po začetniku usmiljenja, katerega si rodila, po ravno tem tvojem Sinu Jezusu Kristusu, našem Gospodu, čez vse svetem Bogu, kateri je hotel iz tebe rojen biti in po tebi človeško natoro na-se vzeti, — po tvoji priprošnji udeležimo večne časti in večnega zveličanja. Prosi za nas posebno ob tej sveti uri, da Jezusa, tvojega Sina, v najsvetejšem zakramentu s toliko čistostjo srca, s toliko pobožnostjo in udanostjo duše prej-

memo, kakor si ga ti spočela od svetega Duha, rekši: »Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi.«

O Jezus! po tebi hrepeni moja duša! Pridi, o moj Stvarnik in Odrešenik; pridi, o moja ljubezen, pridi k meni! Ti si moje zveličanje, ti si življenje mojega življenja. Pridi, o moj Zveličar, in zveličaj me. Amen.

Vsi sveti angeli in zveličanci božji, prosite za-me, da pri Jezusu zadobim milost, in da po vrednem prejmem to nebeško jed. Amen.

O Gospod! jaz nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le besedo in ozdravljena bo moja duša. (Trikrat.)

Po svetem obhajilu.

O moj Jezus, neskončna ljubezen in dobrota! Zdaj si moj. Molim te v najglobokejši ponižnosti. Objemam te z vso ljubeznijo in gorečnostjo svojega srca. Naj te ljubim po zasluženju in

kakor želi moja duša. Oh, da bi te mogel tako ljubiti, kakor te je ljubila tvoja sveta Mati in kakor si se sam ljubil. V ljubezni naj ostanem s teboj združen. Živim naj jaz v tebi in ti v meni. Jezus, ne daj, da bi se ločil kedaj od tebe. Amen.

Našel sem ga, katerega ljubi moja duša. Okleniti se ga hočem in ne več izpustiti. Tebe, o Jezus, se oklepam; ti si moja ljubezen, moje veselje. Ves si moj. Ti si zaklad mojega srca; v tebi imam vse. Prosim te, o Jezus, dodeli mi milost, da moja duša občuti moč tvoje pričujočnosti. Okuša naj, kako sladek si, o Gospod, da ljubezni do tebe prevzeta ne išče drugzega, kakor tebe, ne ljubi ničesar drugače, kakor zavoljo tebe. Ti si moj Kralj. Ne pozabi torej moje revščine in stiske. Ti si moj Sodnik. Prizanesi mojim grehom in usmili se me. Ti si moj Zdravnik. Ozdravi vse moje slabosti in bolezni. Ti si ljubljenec moje duše. Zedini me s seboj za

večno. Ti si moj voditelj in branitelj. Postavi me ob svojo desnico, potem naj se vojskuje z menoj, kdor hoče. Ti si se daroval za-me. Tudi jaz ti hočem darovati dar časti in slave. Ti si moj Zveličar in Odrešenik. Reši mojo dušo pred sovražniki in posveti me. Ti si moj Bog in moje vse. Kajti po čem drugem hrepeni moja duša v nebesih, ali kaj želi družega na zemlji, kakor tebe, o Bog mojega srca in moje bogastvo, o moj Bog na vekov veke. Amen.

Molitev.

(Sv. Bonaventure.)

Napolni, o presladki Jezus, notranjost moje duše z najslajšim plamenom svoje ljubezni, z ono najčistejšo, apostolsko in najsvetejšo ljubeznijo, da se bo topilo moje srce vsikdar sladkega hrepenenja po tebi, da bo koprnelo po tvojih svetih svetiščih, in ničesar bolj želelo, kakor smrt in zedinjenje s teboj. Daj, da sem vedno lačen tebe,

angelskega kruha, krepila svetih duš, našega čeznatornega kruha, kateri ima v sebi vso sladkost. Tebe, katerega angeli gledati želé, naj bode vedno lačno moje srce. Tebe naj zauživa, in tvoje sladkosti naj se navzame moja duša. Po tebi jo naj vedno žeja, o studenec večnega življenja, studenec vse modrosti in učenosti, studenec večnega zveličanja, morje veselja in radosti Očetove hiše! Daj, o presladki Jezus, da koprni moja duša vedno po tebi, da tebe išče, tebe najde, za teboj hodi, k tebi pride, tebe občuduje, o tebi govori, in da dela vse ponižno in premišljeno, s sveto ljubeznijo in z nebeškim veseljem, z lahkoto in veselostjo srca in stanovitnostjo do konca — v večjo čast in slavo tvojega presvetega imena. O bodi torej ti vedno moje upanje, moja nada vsa, moje bogastvo, moja tolažba, moje veselje, moj mir, moj počitek, moja prijetnost, moj vonj, moja sladkost, moje zavetje, moja pomoč, moja modrost, moje posestvo,

moj zaklad, na katerega naj bode trdno in vedno navezano moje srce. Amen.

Počesčen bodi tisočkrat, moj preljubeznivi Jezus, ti moj Zveličar in Odrešenik! Kako velika in nezapopadljiva je tvoja dobrotà, da si hotel priti k meni, priti v moje grešno srce in v njem stanovati. Ti, moj Gospod, si se ponižal k meni ubogemu grešniku. Ako pomislim tvoje neskončno veličastvo, pa se zraven ozrem na svojo ničevost, vsklikniti moram pač z apostolom Petrom: »Pojdi proč od mene, o Gospod; zakaj grešen človek sem!«

Pa vendar ne, o predobrotljivi Jezus! Naj sem še tako nevreden in slab, vendar kličem k tebi iz vse duše: ne zapusti me in ostani pri meni! V tebi imam vse, s teboj morem vse, srečen in bogat sem dovolj, če si ti pri meni in sem jaz zedinjen s teboj. Ne daj, da bi se kedaj ločil od tebe. V tvoji ljubezni naj rastem od dné do dné, in z vsakim trenutkom naj ti zvestejše služim.

Molim te v edinosti Očeta in svetega Duha kot svojega Gospoda in Zveličarja in svojega prihodnjega Sodnika. Objemam te z vso ljubeznijo, kakoršne sem zmožen, in prosim te: očisti in posveti moje grešno in ledeno srce. Častim in hvalim te iz vse svoje duše. A ker je vse, kar morem storiti in dati, tako malenkostno in ničevno v tvojih očeh, darujem ti pa ljubezen, s katero te je ljubila tvoja Mati. Ravno tako ti darujem vsa zasluženja, vse zahvale, vsa počlaščenja vseh svetnikov, vero očakov in prerokov, stanovitnost in junaško gorečnost apostolov in mučencev, potrpežljivost in stanovitnost spoznavalcev, čistost in gorečo ljubezen devic. Darujem ti vse, kar so storile tvoje stvari kedaj kaj lepega in dobrega v tvojo čast in slavo.

Naj ti dopadejo, o Jezus, vsa ta zasluženja in čednosti. Sprejmi jih v zahvalo za neskončno ljubezen, katero si skazal meni. Ne zavrzi tudi darú

moje revščine in ubožnosti. Darujem ti svoje srce z vsem, kar sem in kar imam. Nič drugega ne želim, nego tebi služiti in tvoj biti večno. Dodeli mi torej potrebne moči in pomoči, da ti morem zvesto služiti in vedno dopasti. Pred vsem napolni me s svojo ljubeznijo in dodeli mi stanovitnost v njej do konca, da te ljubim in posedem na vekov veke. Amen.

O predobrotljiva Devica in Mati Marija! glej, kaka čuda je storil Bog nad teboj, ki je vsegamogočen in usmiljen. Pa kolike milosti je dodelil meni! Tvoj edinorojeni Sin, Jezus Kristus, katerega si spočela od svetega Duha in nosila v svojem deviškem telesu, je prišel v svetem obhajilu k meni in prebiva sedaj v mojem srcu! Oh, moja ljubezniva Mati in zaščitnica! ne pahni me izpred svojega materinega obličja sedaj, ko mi je skazal tvoj Sin tako nepopisljivo milost. Marveč prosi za-me, da mi je vsikdar milostljiv tvoj Sin, da se me

usmili, da me obvaruje vsega greha, da me obogati s svojimi milostmi in me ne pusti od sebe nikdar več. Počasti in zahvali ti namesto mene svojega Sina; jaz sem nezmožen, da bi ga dostojno zahvalil za toliko milost. Vzemi me v svoje materinsko varstvo, da napredujem v čednosti in svetosti od dné do dné; da dolžnosti svojega stanu natančno opravljam, da čistost srca ohranim, v gorečnosti rastem, v ljubezni se utrdim, in da nisem nikdar nevreden milosti, katero sem danes prejel. Tega te prosim po Jezusu, tvojem Sinu, o dobrotljiva, o sladka, o mila Devica Marija! Amen.

Molitev za blagoslov

po sv. obhajilu.

O moj dobrotljivi Jezus! Končujoč svoje molitve prosim te tvojega svetega blagoslova, kateri me bo varoval vsega hudega. Blagoslovi mi oči, katere so te v presvetem zakramentu videle; blago-

slovi moja usta, katera so te prejela; moj jezik, na katerega si bil položen; blagoslovi mi roke, katere sem proti tebi povzdigoval; kolena, katera sem pred teboj pripogibal; blagoslovi moje srce in mojo dušo, katero si prišel razveselit. — Darujem ti sveto obhajilo, katero sem danes prejel, in vse molitve, ki sem jih zraven opravil, proseč te, da bi vse to dobrotljivo sprejel, mi vse pomanjkljivosti in vso razmišljenost v molitvah odpustil. —

O Jezus! ki si danes mojo dušo natisil s svojim presvetim rešnjim Telesom in s svojo presveto rešnjo Krvjo, daj mi milost, da ostanem vedno združen s teboj, da me nikdar noben greh več od tebe ne loči. — Ako se telesno ločim od tebe, o Jezus, moje srce naj vedno pri tebi ostane. Amen.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,	}	usmili se nas!
Bog Sin, Odrešenik sveta,		
Bog sveti Duh,		
Sveta Trojica, en sam Bog,	}	prosi za nas!
Sveta Marija,		
Sv. božja porodnica,		
Sv. devic Devica,		
Sv. Mihael,		
Sv. Gabriel,		
Sv. Rafael,		

Vsi sveti angeli in arhangeli, prosite
za nas!

Vse svete vrste zveličanih duhov, pro-
site za nas!

Sveti Janez Krstnik, }
Sveti Jožef, } prosi za nas!

Vsi sveti očaki in preroki, prosite za
nas!

Sveti Peter,
Sv. Pavel,
Sv. Andrej,
Sv. Jakob,
Sv. Janez,
Sv. Tomaž,
Sv. Jakob,
Sv. Filip,
Sv. Jernej,
Sv. Matevž,
Sv. Simon,
Sv. Tadej,
Sv. Matija,
Sv. Barnaba,
Sv. Lukež,
Sv. Marko, } prosi za nas!

Vsi sveti apostoli in evangelisti, } prosite
 Vsi sveti učenci Gospodovi, } za
 Vsi sveti nedolžni otroci, } nas!

Sveti Štefan, }
 Sv. Lavrencij, } prosi za nas!
 Sv. Vincencij, }

Sveta Fabijan in Sebastijan, } prosita
 Sveta Janez in Pavel, } za
 Sveta Kozma in Damijan, } nas!
 Sveta Gervazij in Protazij, }

Vsi sveti mučeniki, prosite za nas!

Sv. Silvester, }
 Sv. Gregor, }
 Sv. Ambrož, } prosi za nas!
 Sv. Avguštin, }
 Sv. Jeronim, }
 Sv. Martin, }
 Sv. Nikolaj, }

Vsi sveti škofje in spoznavalci, } prosite
 Vsi sveti učeniki, } za nas!

Sv. Anton, }
 Sv. Benedikt, } prosi za nas!
 Sv. Bernard, }
 Sv. Dominik, }

Sv. Frančišek, prosi za nas!

Vsi sveti mašniki in leviti, } prosite
 Vsi sveti menihi in puščavniki, } za nas!

Sv. Marija Magdalena, }
 Sv. Agata, }
 Sv. Lucija, }
 Sv. Neža, } prosi za nas!
 Sv. Cecilija, }
 Sv. Katarina, }
 Sv. Anastazija, }

Vse svete device in vdove, } prosite
 Vsi svetniki in svetnice božje, } za nas!

Bodi nam milostljiv! zanesi nam, o
 Gospod!

Bodi nam milostljiv! usliši nas, o Go-
 spod!

Vsega hudega,
 Vsega greha,
 Svoje jeze,
 Nagle in neprevidene smrti,
 Skušnjav hudičevih,
 Jeze, sovraštva in vse hude volje,
 Duhá nečistosti,
 Treska in hudega vremena, } reši nas, o Gospod!

Šibe potresa,
 Kuge, lakote in vojske,
 Večne smrti,
 S skrivnostjo svojega svetega učlo-
 večanja,

S svojim prihodom,
 S svojim rojstvom,
 S svojim krstom in svetim postom,
 S svojim križem in trpljenjem,
 S svojo smrtjo in svojim pokopom,
 S svojim svetim vstajenjem,
 S svojim čudovitim vnebohodom,
 S prihodom tolažnika svetega Duha,
 V dan sodbe,

reši nas, o Gospod!

Mi grešniki,
 Da nam zanesesh,
 Da nam odpustiš,
 Da nas k pravi pokori pripelješ,
 Da svojo sveto cerkev vladaš in
 ohraniš,

Da pastirja apostolskega in vse cer-
 kvene stanove v svoji sveti veri
 ohraniš,

Da sovražnike svete cerkve ponižaš,

prosimo te, usliši nas!

Da našega cesarja varuješ,
 Da krščanskim kraljem in oblastni-
 kom mir in pravo edinost daruješ,
 Da vsemu krščanskemu ljudstvu mir
 in edinost dodeliš,
 Da nas vse v svoji sveti službi po-
 trdiš in ohraniš,
 Da naše misli k nebeškim željam
 povzdigneš,
 Da vsem našim dobrotnikom večne
 dari dodeliš,
 Da duše naše in naših bratov, bliž-
 njih in dobrotnikov večnega po-
 gubljenja rešiš,
 Da sad zemlje daš in ohraniš,
 Da vsem vernim dušam večni po-
 koj dodeliš,
 Da nas uslišiš,
 Sin Božji,

prosimo te, usliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ;
 zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ;
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ;
 usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . (Tiho.)

Ÿ. In ne vpelji nas v skušnjavao.

Ř. Temuč reši nas hudega. Amen.

Psalm 69.

O Bog, hiti mi na pomoč; Gospod, teči mi pomagat!

Rudečica naj jih sprehaja in osramočeni naj bodo, kateri mi strežejo po življenju.

Odstopijo naj in sram jih bodi, kateri mi hočejo hudo.

Hitro naj se zavrnejo osramočeni, kateri se mi posmehujejo.

Vsi pa, kateri tebe iščejo, naj se v tebi veselijo in radujejo.

Vedno naj rekô: „Visoko hvaljen bodi Gospod!“ kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jaz pa sem revež in siromak, o Bog, pomagaj mi!

Moj pomočnik in moj Odrešenik si ti,
o Gospod, nikar se ne mudi.

Čast bodi Očetu itd.

Ÿ. Pomagaj svojim služabnikom.

℞. Kateri v tebe zaupajo, o moj Bog!

Ÿ. Bodi nam, o Gospod, močen stolp.

℞. Pred sovražnikom.

Ÿ. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas.

℞. In otrok krivice naj se ne loti nam
škodovati.

Ÿ. Gospod! ne ravnaj z nami po naših
grehih.

℞. In ne povračuj nam po naših hu-
dobijah.

Ÿ. Molimo za našega papeža I.

℞. Ohrani jih, o Gospod! oživljaj in
osrečuj jih na zemlji, in ne daj jih v voljo
njihovih sovražnikov.

Ÿ. Molimo za našega škofa I.

℞. Gospod! ohrani in varuj jih vsega
hudega.

Ÿ. Molimo za našega cesarja I.

℞. Ohrani, o Gospod! našega cesarja
in usliši nas ob dnevu, kedar te zanj prosimo.

Ÿ. Molimo za svoje dobrotnike.

℞. Povrni milostljivo, o Gospod! za-
voljo svojega imena večno življenje vsem,
kateri nam kaj dobrega storijo.

Ÿ. Molimo za verne mrtve.

℞. Gospod! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

Ÿ. Naj počivajo v miru.

℞. Amen.

Ÿ. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

℞. Pomagaj svojim služabnikom, ki v tebe zaupajo, o moj Bog!

Ÿ. Pošlji jim, o Gospod! pomoč iz svetišča.

℞. In varuj jih s Siona.

Ÿ. Gospod, usliši mojo molitev.

℞. In moje vpitje naj do tebe pride.

Ÿ. Gospod bodi z vami.

℞. In s tvojim duhom.

Molimo!

O Bog, ki ti je lastno, usmiliti se vselej in prizanesti, usliši naše pohlevne prošnje, da nas in vse tvoje služabnike, katere grehov veriga veže, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, prosimo te, o Gospod, našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam dobrotljivo z odpuščenjem vred mir dodeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas ne samo vseh grehov odvežeš, temveč tudi šib, katere za-nje zaslužimo, odrešiš.

O Bog, ki te greh žali in pokora potolaži, oglej se milostljivo na prošnjo k tebi kličočega ljudstva, in šibe svoje jeze, katere za svoje grehe zaslužimo, od nas odvrni.

Vsemogočni večni Bog, usmili se svojega služabnika našega papeža I., in vodi jih po potu večnega življenja, da bodo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo, želeli in z vso močjo storili.

O Bog, pastir in vladar vseh vernikov, ozri se milostljivo na svojega služabnika našega škofa I., ki si jih za pastirja naše I. škofije postavil; dodeli jim, da tistim, črez katere so postavljeni, z besedo in dejanjem k dobremu služijo, in tako s čredo, ki jim je izročena, večno življenje dosežejo.

O Bog, varih vseh kraljestev, posebno pa še našega avstrijskega ce-

sarstva, dodeli svojemu služabniku našemu cesarju I. I. tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, da bodo, ker so po tvoji volji cesar postali, tudi v tvojem varstvu vselej mogočni.

O Bog, od katerega izhajajo svete želje, dobre misli in pravična dejanja, daj svojim služabnikom tak mir, kakor ga svet ne more dati, da bodo naša srca tvojim zapovedim udana, in časi s tvojo pomočjo brez strahu pred sovražniki varni in mirni.

O Bog, užgi naša srca z ognjem svetega Duha, da ti bomo s čistim telesom služili in z očiščenim srcem dopadli.

O Bog, Stvarnik in Odrešenik vseh vernih, dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic, da odpuščenje, katerega so vselej želele, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začenjaj, prosimo, o Gospod, s svojim duhom naša dejanja in spremljaj jih s svojo pomočjo, da se vse naše

molitve in dela iz tebe začnejo, in iz tebe začete tudi v tebi končajo.

Vsemogočni večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mrtve in se usmiliš vseh, katere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, da vsi, za katere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenju, ali so se že iz sveta ločili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, Sinu tvojemu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Ÿ. Gospod, usliši mojo molitev.

Ř. In moje vpitje naj do tebe pride.

Ÿ. Vsemogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

Ř. Amen.

Ÿ. In vernih duše naj po milosti božji v miru počivajo.

Ř. Amen.

Lavretanske litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,	}	usmili se nas!
Bog Sin, Odrešenik sveta,		
Bog sveti Duh,		
Sveta Trojica, en sam Bog,		

Sveta Marija,	}	prosi za nas!
Sveta božja porodnica,		
Sveta devic Devica,		
Mati Kristusova,		
Mati milosti božje,		
Mati prečista,		
Mati brez madeža,		
Mati nedolžna,		
Mati presveta,		
Mati ljubeznjiva,		
Mati prečudežna,		
Mati našega Stvarnika,	}	
Mati našega Odrešenika,		

Devica najmodrejša,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Stolp kralja Davida,
 Stolp slonokoščeni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeška,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališče grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristijanov,
 Kraljica angelov,

} prosi za nas!

Kraljica očakov,	}	prosi za nas!
Kraljica prerokov,		
Kraljica apostolov,		
Kraljica mučenikov,		
Kraljica spoznavalcev,		
Kraljica devic,		
Kraljica vseh svetnikov,		
Kraljica brez madeža izvir- nega greha spočeta,		
Kraljica presv. rožnega venca,	}	

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ;
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ;
usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ;
usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

Za odpustke zadostuje, če se litanije molijo do tretjega klica: „Jagnje Božje itd.“

Odpustki: 1.) 300 dnij vsakokrat, če s skesanim srcem in pobožno litanije moliš. 2.) Popolnoma odpustek o sledečih petih Marijinih praznikih: o Nemadeževanem Spočetju, o Rojstvu, o Oznanjenju, o Mariji Svečnici in o Marijinem Vnebovzetju, če litanije vsak dan moliš. — Pogoji: Spoved, sveto obhajilo, obiskanje cerkve in tam o naštetih petih praznikih molitev po namenu sv. očeta. (Pij VII., 30. kim. 1817.)

M o l i t v e.

K sveti Devici, Materi Mariji.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta božja porodnica! ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah; temuč reši nas vselej vseh nevarnostij. O častitljiva in blažena Devica, naša Gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

Ÿ. Prosi za nas, sveta božja porodnica!

Ř. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o !

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah presvete Matere, vselej Device, sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni.

„Češčena kraljica“.

Češčena bodi, kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi

češčena! K tebi vpijemo zapuščeni otroci Evini; k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, obrni tedaj, naša pomočnica! svoje milostljive oči na nas, in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blaženi sad svojega telesa; o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

Ÿ. Prosi za nas, sveta božja porodnica!

Ř. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo!

Vsemogočni, večni Bog, ki si dušo in telo častite Device, Matere Marije, da bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pripomočjo svetega Duha pripravil: daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnjega zlega in večne smrti rešeni.

K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, katerega je postavil Gospod čez svojo družino!

Ÿ. Prosi za nas, sveti Jožef!

Ř. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo!

Naj nam, prosimo, Gospod! zaslužene ženina tvoje presvete Matere Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

O Bog, ki si po svoji nedopovedljivi previdnosti svetega Jožefa za ženina svoji najsvetejši porodnici izbrati blagovolil, dodeli nam, da bomo, ki ga za variha častimo na zemlji, vredni imeti ga tudi za priprošnjika v nebesih. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

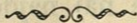
Za vse potrebe.

Gospod! ponižno te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezí in ohrani po prošnjah svoje izvoljene Matere, ljube Device Marije, in vseh svojih svetnikov nas, svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsi svetosti. Očisti tudi vso našo rodovino in naše prijatelje hudobe in grehov in napolni jih z lepimi čednostmi. Dodeli nam mir in zdravje, odvrni od nas

vidne in nevidne sovražnike in odženi vse hude želje. Daj nam zdravo vreme in dobro letino; skaži milost našim prijateljem in neprijateljem, in obvaruj to župnijo z vsemi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsem vernim kristijanom, živim in mrtvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega cesarja I., in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse krščansko ljudstvo vseh nadlog in vsega zlega. In tvoj blagoslov pridi z nebes na nas in bodi vselej nad nami! Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinstvi svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Ÿ. Božja pomoč ostani vselej pri nas!
 R. Amen.

Oče naš Češčena Marija
 (petkrat).

Molitve v čast Materi Božji.

Molitev sv. Alojzija.

Sveta Devica Marija, moja voditeljica in moja kraljica! glej, jaz se obračam do tvojega usmiljenega srca. Od danes zanaprej izročim svoje telo in svojo dušo, in vse, kar imam, tvojemu posebnemu varstvu. Tebi in v tvoje roke izročam vse svoje upe in tolažbe, vse svoje žalosti in stiske. Tebi priporočam vse svoje življenje, sosebnost še njega konec. Zaupajoč na tvojo prošnjo in tvoje zasluženje želim vsa svoja dejanja in nehanja opravljati po tvoji in tvojega Sina volji, da bi mi vsa služila v zveličanje moje duše. Amen.

Molitev sv. Janeza Damascena.

O blažena hči svetega Joahima in svete Ane! kje naj najdem besedij, da

bi ž njimi mogel vredno počastiti tebe, ki na časti presegaš vse stvari, zakaj iz tebe je vzel Stvarnik in Gospod svetá ná-se našo človeško natoro! On je bil meso tvojega mesa, kost tvoje kosti. Bog sam se je hranil z mlekom tvojih deviških prsij in tvoja ustna so poljubovala ustna Najvišjega. O čudež, koji preseza vso našo pamet in vso našo zgovornost! Tebe je ljubil Bog, ki so mu znane vse stvari od vekomaj in jih vse on vlada. Tebe je izvolil in izbral Bog Oče od vekomaj za Mater svojemu Sinu, večni Besedi. Odpravi torej, o presveta Devica, hudobni smrad iz mojega srca, in napolni ga s prijetno nebeško vonjavo svojega srca. Izmed obilnih milostij, katere si prejela, dodeli mi čistost srca in duše. Napolni me s sladkostjo svojega imena, o presveta Devica, in sladki spomin ná-te spremlja naj me v življenju in ob smrtni uri tja v srečno večnost. Amen.

Molitev sv. Bernarda: „Spomni se!“

Spomni se, o premila Devica Marija! še nikoli ni bilo slišati, da bi bil zapuščen, kdor je pod tvoje varstvo pribežal, tvoje pomoči prosil, tvoji prošnji se priporočal. Takega zaupanja vnet hitim k tebi, o devic Devica in Mati! k tebi pribežim, pred teboj vzdihujoč — jaz grešnik stojim. Prosim te, o Mati Besede! nikar ne zavrzi mojih besedij, temveč poslušaj jih milo in usliši! Amen.

Naša ljuba Gospa presvetega Srca, prosi za nas Boga!

(100 dnij odpustka. Pij IX., 26. rožnika 1867.)

Molitev sv. Bonaventure.

O presladka Devica Marija! nebo in zemlja sta polna tvojih dobrot. Kakor nam je Jezus neskončno usmiljen Gospod, tako si nam ti neskončno usmiljena Gospa. Gospa velikega usmiljenja si vsem, kateri te kličejo na pomoč. Zatorej molim iz celega srca k tebi, in

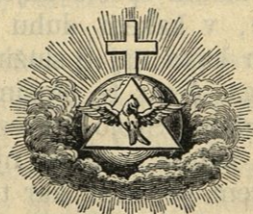
tvoje veliko usmiljenje me razveseljuje. Vsi rodovi te blagrujejo, ker so vsi rodovi blagoslovljeni po tebi. O stoj nam na strani, ti rodovitna Devica, da po tebi prejmemo sad večnega življenja. Pomagaj nam, najslajša Devica, da nam dodeli večni Bog milost, vekomaj uživati sladki sad tvojega telesa, Jezusa, kateri z Bogom Očetom in svetim Duhom živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Molitev sv. Anzelma.

Poln ljubezni in hrepenenja koprnim po tebi, o predobrotljiva Devica! Uči me, s kakim spoštovanjem naj mislim ná-te, v kakem duhu naj se te radujem in kako naj ti služim. Ne odreci mi tega, česar te prosim in česar nisem vreden. Svojo ljubezen dodeli moji duši, katera te prosi nje: in potem ti bodem poplačal, kar ti dolžujem po vsej pravici. Dodeli mi svojo milost, o Devica, in bodi usmiljena svojemu služabniku (služabnici), da tebe ljubim

in ti mene. In kakor resnično ljubiš ti mene, tako resnično ljubim tudi jaz tebe. O da bi te ljubilo moje srce, kakor zaslužuješ! da bi te ljubilo, kakor je prav in pravično! da bi ti služila moja duša, kakor se spodobi! da bi se radovalo v tebi, kakor gre, moje telo! da bi v teh vajah prebil vse svoje življenje in enkrat z dušo in telesom prišel v sveta nebesa! Amen.

(Glej še nekatere druge molitve: 3. dan; — 10. dan; — 13. dan; — 22. dan; — 24. dan, in za sklepnim premišljevanjem molitev sv. Avgušтина.)

Sveti križev pot.

Sv. Leonarda Portomavriškega.

Darovanje sv. križevega pota.

O moj dobrotljivi Jezus! ljubim te
črez vse, ker si večna dobrota in
neskončna milost. Žal mi je iz vsega
srca, da sem kedaj tebe, o največja do-
brota, razžalil. Darujem ta sveti križev
pot tebi v čast, v spomin tiste težavne
poti, po kateri si hodil zavoljo mene,
ubozega grešnika. Vseh odpustkov se
želim udeležiti, kateri so za sveti križev
pot podeljeni; torej tudi želim vse tako
opraviti, kar in kakor je v zadobljenje

odpustkov storiti potreba. Prosim te, o Jezus! dodeli mi milost in moč, da s tem križevim potom v tem življenju tvojo milost, v prihodnjem pa večno veselje zaslužim. Amen.

(Ker se pri sv. križevem potu zamoreš udeležiti več popolnih odpustkov, ne pozabi, da jih zdaj že daruješ za duše v vica.)

Oh, pridite stvari!
Kaj, glejte, se godi!

On, ki nas vse živi,
Strašno za nas trpi.

I. postaja.

Razbičan, zapljuvan,
In kronan, zasram'van,

Pred sodbo je peljan,
Nedolžno v smrt izdan.

Jezusa v smrt obsodijo.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
B. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je krivično sodbo brez vsega izgovarjanja poslušal in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, katere so sodbo podpisale. Hudobnost tvojega jezika, s katerim si se večkrat zoper Boga in bližnjega pregrešil, je sodnika oslepila, da je nedolžnega Jezusa v smrt obsodil.

Obrni se torej k njemu, jokaj in vzdihni bolj s srcem kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako neizmerna je tvoja ljubezen proti meni, ubogemu grešniku! Boš li tedaj za nevredno, hudobno stvar ječo, verige, tepenje trpel in v tako grozovito smrt obsojen? Oh, to je zadosti, da mi gane moje srce, da objokujem vse pregrehe, katere sem s svojim jezikom storil. Obžalujem jih torej in kličem k tebi: O Jezus, usmiljenje! — Prosim te usmiljenja in milosti, o Jezus!

Oče naš . . . Češčena . . . Čast bodi . . .
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

II. postaja.

Glej, križ mu nalože
Na ranjene ramé.

Oh, Jagnje Božje gre,
In nese vseh dolgé.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, s kakšnim veseljem in radovoljnim srcem objame dobrotljivi Jezus sveti križ, in kako potrpežljivo prenaša tepenje in suvanje malopridnega ljudstva! Ti pa, poln

nevolje in nepotrpežljivosti, bežiš pred križem, kar le moreš. Ali ne veš, da se ne more brez križa nebeško veselje zadobiti? Oh, objokuj svojo slepoto; obrni se k svojemu Gospodu, vzdihni in reci:

Ne tebi, o Jezus! ampak meni se spodobi križ. O težki križ, ki so ti ga moji grehi naložili! O ljubeznjivi Jezus! dodeli mi milost in moč, da objamem vse križe, katere sem s svojimi grehi zaslužil. Stori, da voljno objamem svoj križ, in se tako ločim od sveta. Daj mi tako ljubezen do križa, da vselej s tvojo služabnico, sveto Terezijo, iščem in želim: »Trpeti ali umreti; umreti ali trpeti!«

Oče naš . . . Češčena . . . Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

III. postaja.

Opešal je v močéh,
Podrè ga križ, naš greh,

Vtopljen v sveta dolgéh
Leži potrè na tléh.

Jezus pade prvič pod križem.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli, kako tvoj Jezus, zavoljo tolikanj prelite krvi ves oslabèl, prvič pade na zemljo. Oh, kako ga s pestmi bijejo, z nogami teptajo in suvajo. Vendar ni pritoževanja ali nevolje slišati iz njegovih ust. Ti pa tarnaš in tožiš, če le majhen križ občutiš ali zoperno besedo slišiš. Oh, sovraži svojo nepotrpežljivost, svoj napuh in svojo ničemurnost. Vzdihni k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! poglej me preubozega grešnika pred tvojimi nogami! Oh kolikrat in v kako velike grehe sem padel! Kolikrat sem se pogreznil v globočino hudobije! O Jezus, stegni in podaj mi svoje roke! Pomoči, o Jezus! pomoči pri tebi iščem, da ves čas svojega življenja nikdar in nikoli smrtnega greha ne storim, in tako v svoji zadnji uri zveličanje upati morem.

Oče naš ... Češčena ... Čast bodi ...

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IV. postaja.

Oh, žalosten spomin!
Ker Mater sreča Sin,

Njej meč gre bolečin
Do srca globočin.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
 B. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo srce Jezusovo! Oh, s kakšno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Marijino srce, ko sta se srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša: „Kaj ti je storil moj Sin?“ kliče tebi Marija. „Kaj hudega ti je storila moja Mati?“ vpraša te Jezus. „Oh, zapusti že enkrat svoje grehe, zavoljo katerih midva toliko žalost in bridkost trpiva.“ Oj grešnik, kaj praviš na to? — Reci in vzdihni v svojem srcu:

O božji Sin Marije! o presveta Mati mojega ljubeznjivega Jezusa! ves potrt in ponižan klečim pri vajinih nogah. Jaz sem tisti izdajalec; s svojimi grehi sem brusil meč, kateri je ranil vajino srce. Oh, iz srca mi je žal. Prosim vaju, odpustita mi! Milost, o Jezus! milost, o Marija! Po svojem velikem usmiljenju mi dodelita milost, da nikdar več ne grešim, ampak noč in dan premišlujem in objokujem vajino grenko trpljenje in žalost.

Oče naš . . . Češčena . . . Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

V. postaja.

Omagal Jezus je
Od teže križeve,

O Simon, prosim te,
Ne brani križa se!

Simon Cirenejski pomaga Jezusu križ nesti.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
B. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Spomni se, da si ti tisti Simon, kateri si ničemurnosti sveta in sladnostim svojih počutkov ves udan, ki svojih križev ne nosiš radovoljno, ampak le, ker se jih braniti ne moreš, z veliko nevoljo. Oh, zbudi si že enkrat srce in usmili se svojega tako obloženega Zveličarja. Sprejmi voljno vse križe in nadloge, katere ti pošlje tvoj ljubeznjivi Oče. Trdno skleni, ne samo vse zopernosti potrpežljivo prenašati, ampak tudi svojemu Bogu za nje hvaležnega se skazovati. Prosi ga tako:

O ljubeznjivi Jezus! hvalim te za toliko priložnostij, katere mi daješ, da bi za-te trpeti in za-se kaj zaslužiti mogel. O moj Bog! daj mi milost, da vse, kar se mi v tem življenju težavnega prigodi, s potrpežljivim srcem prenašam in se potem večnega veselja udeležim. Stori, o Jezus! da tukaj s

teboj jokam in trpim, potlej pa s teboj
v nebesih gospodujem.

Oče naš . . . Češčena . . . Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VI. postaja.

S prtom Veronika
Obriše Jezusa,

Spomin za to jej da
Trpljenja bridkega.

Veronika podá Jezusu potni prt.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli v tem prtu sveto obličje svojega Zveličarja! Ljubi Jezusa, in po tej ljubezni si v srce vtisni njegov sveti obraz. O kako srečen boš, ako živiš z Jezusovim obrazom v svojem srcu in ž njim greš v večnost. Da to milost dosežeš, prosi svojega Boga in reci:

O moj žalostni Jezus! prosim te, vtisni v moje srce sveti obraz svojega obličja, da brez nehanja mislim na te, noč in dan si pred oči stavim tvoje grenko trpljenje in svoje grehe objokujem. O Jezus! s kruhom tvojega

trpljenja hočem nasičevati svojo dušo, in moje oči naj vedno solze točijo nad mojimi pregrehami.

Oče naš . . . Češčena . . . Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VII. postaja.

Slabosti ves prevzet	O jenjaj, grešni svet,
Pod križem pade spet.	Ponavljaj' greh preklet!

Jezus pade drugič pod križem.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako Jezus, tvoj Bog in tvoj Gospod, zopet na zemlji leži, ves oslabèl od velike bolečine, zdelan in zaničevan od sovražnikov. Premisli, da je tvoja prevzetnost potrla Jezusa in ga na zemljo vrgla, ker je prenesti ne more. Oh, zapusti svojo ošabnost, ne bodi več tako napuhnjen. Spokori se in skleni biti ponižnejši. Reci s skesanim srcem:

O prečastitljivi Jezus! akoravno vidim, da na zemlji pod težo križevo ležiš, vendar te molim in častim, kakor svojega mogočnega, večnega Boga. Prosim

te, poteri moj napuh; vzemi iz mojega srca vso ošabnost, da spoznam svojo ničemurnost, da vse zasramovanje sprejemam s tebi tolikanj ljubo ponižnostjo, da bom potem tudi s teboj povišan v nebeškem kraljestvu.

Oče naš . . . Češčena . . . Čast bodi . . .
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VIII. postaja.

Usmiljene žene,
Ne jokajte za mé!

Točite le za sé
Spokornih src solzé!

Jezus tolaži jeruzalemske žene.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli in preudari v svojem srcu, koliko ti je vendar treba jokati in žalovati. Prvič, ker tvoj ljubeznjivi Jezus toliko zavoljo tebe trpi; drugič, sam nad seboj, ker si tako nehvaležen in ne nehaš, žaliti ga. Kako moreš premišljujoč njegove grozovite bolečine še trdovraten ostati? Poglej, kako milostljivega in ljubeznjivega se Jezus jeruzalemskim ženam skazuje. Zaupaj va-nj in vzdihni s srcem:

O ljubeznjivi Jezus! oh, kako je to, da se moje srce ne raztopi v solzah velike žalosti? Solz, o Jezus, prosim; solz prave pokore in prisrčnega obžalovanja mi daj, da z objokanimi očmi in s skesanim srcem zadobim tisto milost, katero si tem revnim ženam skazal. Oh, Jezus! ne obračaj od mene svojih milostljivih očij. Poglej me, ubozega grešnika, da bom tudi jaz ves potolažen tebe videti mogel ob zadnji uri.

Oče naš ... Češčena ... Čast bodi ...
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IX. postaja.

Oh, Jezus omedli,	Naj vendar se zbudi,
Pod križem spet leži.	Kdor še v pregrehah spi!

Jezus pade tretjič pod križem.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O s kako veliko bolečino je Jezus že tretjič padel pod križem! Premisli, kako Jezusa, krotko, nedolžno ovčico, judje in neverniki, kakor stekli volkovi, tepó, suvajo,

sem ter tja po trdem kamenju vlačijo. O nesrečni greh, ki samega Sinu Božjega tako grozovito trpinčiš! O grešnik! ali ni tvoj ves potrti in krvavi učlovečeni Bog vreden tvojih solz! Oh, reci ves objokan:

O vsegamogočni Bog! ki nebo in zemljo z enim prstom držiš, kdo te je vrgel tako neusmiljeno? Oh, nobeden drug ne, kakor moja pregreha, v katero sem tolikrat zopet padel. Moja hudobna natora ni jenjala grešiti; in zato se je množilo tvoje trpljenje. Toda poglej, o Jezus! pred teboj zdaj klečim s skesanim srcem in trdno sklenem, svoji hudobiji konec storiti. Z objokanimi očmi ti trdno in zvesto obljubim: Nikdar več nočem grešiti. O Bog, nikdar več, nikdar več ne!

Oče naš . . . Češčena . . . Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

X. postaja.

Ko pride na goró,
Ga slečejo grdó,

Pijačo mu dadó
Ostudno in grenkó.

Jezusa slečejo in mu žolča piti dajo.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, o duša! kako Jezusu, ki je po svojem životu ves ranjen in stepen, še grenkega žolča piti dajo. Poglej, kako on tvojo nesramežljivost, nespodobno obnašanje in ničemurnost v obleki s svojo nagoto plačuje, z žolčem pa tvojo požrešnost. Ali moreš svojega Jezusa brez milovanja pogledati? Oh, vrzi se k nogam svojemu Jezusu in reci:

O žalostni Jezus! kako velik je razloček med teboj in med menoj! Ti si ves ranjen, poln grenkosti, in ves s krvjo oblit; jaz pa ves ničemuren, poln sladnosti in veselja; ali vsaj tak želim biti. Oh, jaz nisem na pravi poti. O Jezus, pelji me ti na pravo stezo! Stori, da mi bodo vse sladnosti tega sveta grenke in zoperne; da bom namesto njih želel tvoje trpljenje občutiti, in da tako vreden postanem, s teboj večno veselje uživati!

Oče naš . . . Češčena . . . Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XI. postaja.

Na križ ga položé,		Zdaj z žreblji mu nové
Razpnô roké, nogé;		Še rane naredé.

Jezusa na križ pribijejo.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli neizrečeno bolečino, katero je občutil dobrotljivi Jezus, kedar so mu ude, kite in žile z žreblji prebodli. O kako je to, da tvoje srce kar žalosti ne počí, ko vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno morijo tvojega Zveličarja? Vsaj zdaj toči solze, obžaluj svoje grehe in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje srce strah in ljubezen do tebe. In ker so moji grehi tisti žreblji, ki so tebe na križ pribili, stori s svojo milostjo, da bodo vse moje hude želje in občutki na tvoj križ nabiti in tamkaj umorjeni, da bom v življenju in v smrti s teboj križan, tudi s teboj v nebesih večno kraljevati mogel.

Oče naš ... Češčena ... Čast bodi ...

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XII. postaja.

Na križu tam visi,
Oh, sveta teče kri!

Za grehe vseh ljudi
Zveličar smrt stori.

Jezus umrje na križu.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Odpri tukaj svoje oči in premišljuj svojega na križ pribitega Jezusa. Poglej vse blede obličje božje. Poslušaj, kako prosi odpuščanja tistim, kateri ga križajo in žalijo. Razbojniku obljudi nebeško kraljestvo. Svojo Mater izroči Janezu. Svojo dušo priporoči nebeškemu Očetu. Slednjič pa umrje z nagnjeno glavo. — Tako je torej moj Jezus umrl! Res, umrl je na križu in zavoljo mene. O duša moja, kaj boš zdaj počela? Oh, ne hodi proč, kakor le s ponižnim in s skesanim srcem. Objemi križ in vzdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zveličar! vem in spoznam, da so moji grehi tisti rabeljni, kateri so tebe tako neusmiljeno umorili. Nobene milosti nisem vreden, ker sem tebe križal. Pa kako veliko veselje in upanje občuti moja duša, ko te slišim prositi celó za tiste, kateri so te križali.

Kaj hočem sedaj za-te storiti, ker si ti toliko za-me storil? Poglej, o Jezus! pripravljen sem in voljan, vsem odpustiti, kateri so me kedaj razžalili. Res, moj Bog! zavoljo tvoje ljubezni odpustim vsem, iz srca jih objamem in jim želim vse dobro. In tako tudi upam ob svoji smrtni uri slišati tvoje vesele besede: »Še danes boš z menoj v raju!«

Oče naš ... Češčena ... Čast bodi ...

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIII. postaja.

Marija, k tebi hitim,
Tvojega Sinu častim,

Z vama, dokler živim,
Rad jokam in trpim.

Jezusa s križa snamejo in ga Mariji na naročje položé.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako oster je bil meč, ki je prebodel srce žalostne Matere, kedar je svojega mrtvega Sina vzela na naročje. Videla ga je vsega ranjenega in krvavega. O kakšno žalost in bolečino je ona takrat čutila v svojem srcu! Kateri meč pa je bil tako oster,

ki je prebodel njeno srce? Oh, greh je bil, ki je Jezusu življenje vzel in Marijino srce tako močno ranil! Objokuj torej ta grozoviti greh. Skleni svoje solze s solzami svoje žalostne Matere in vzdihni k njej tako:

O kraljica vseh mučenikov! kdaj bom vreden, prav razumeti tvojo žalost in bolečino? Kdaj zadobim milost, tvojo žalost v svojem srcu nositi in s teboj trpeti? O velika Gospá! izprosi mi to milost, da noč in dan žalujem nad svojimi grehi, kateri so tebi tako žalost napravili; da ves skesan in spokorjen v zaupanju in v ljubezni do tebe umrjem, in po smrti s teboj večno živim!

Oče naš ... Češčena ... Čast bodi ...

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIV. postaja.

Za greh naš mrtvega
Molimo Jezusa,

| In položimo ga
V grob svojega srcá.

Jezusa v grob položé.

Ź. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli tukaj žalovanje, vzdihovanje in jokanje Magdalene, Janeza in drugih pobožnih duš, kedar jim je bil Jezus odvzet in v grob položen. Zlasti pa si v srce vtisni težavo in grenko žalost Marije, njegove Matere, kedar je iz svojega naročja dala svojega ljubeznjivega Sina. Premišljujoč njeno tedanjo žalost in njeno trpljenje moraš se res sramovati, da si pri obiskovanju tega križevega pota tako malo milovanja občutil. Oh, vzdrami svoje srce vsaj zdaj pri zadnji postaji. Poljubi s častjo kamen svetega groba; položi v duhu va-nj svoje srce in reci svojemu mrtvemu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! ki si tako krvavo pot hodil iz ljubezni do mene, v grob položenega te častim in molim. Oh, želim in hočem tebe v svojem srcu zaprtega imeti, da bi s teboj sklenjen po tem križevem potu vstal k novemu življenju, in se v tvoji milosti mogel iz tega sveta ločiti. Po zasluženju tvojega trpljenja, katero sem premišljeval, mi dodeli, da bo ob zadnji uri tvoje presveto Rešnje Telo moja popotnica; da bodo moje zadnje besede: Jezus,

Marija, Jožef! in da svoje zadnje vzdihovanje sklenem s tistim vzdihovanjem, s katerim si ti na svetem križu svojo dušo izdihnil. Daj mi z živo vero, s trdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo s teboj in zavoljo tebe umreti in potlej s teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš . . . Češčena . . . Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Sklepna molitev.

O Jezus, hvala zdaj
Ti bodi in vselej!

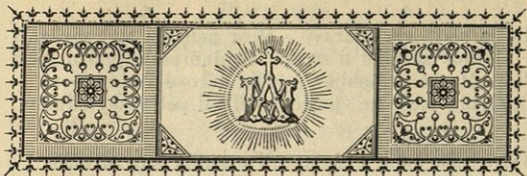
| Skoz svojo smrt nam daj
Te ljubit' vekomaj!

Nebeški oče, večni Bog! po tisti ljubezni, s katero si svojega Sina Jezusa Kristusa zavoljo mene na svet poslal, in s katero je on po svojem bridkem trpljenju in grenki smrti mene odrešil, darujem ti ta sveti križev pot, katerega sem s tvojo pomočjo obiskal. Vzemi to pobožno opravilo v povišanje

svoje časti, v zahvalo za vse meni in drugim podeljene milosti, za odpuščanje grehov vsega sveta, v pomoč revnim dušam v vicah, zlasti pa še onim, za katere sem v začetku prosil. O milostljivi nebeški Oče! poglej obličje Kristusa, svojega Sina, usliši glas njegove svete krvi in bodi milostljiv meni, ubogemu grešniku. Amen.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar, Jezus Kristus, in njegova žalostna Mati Marija!

Male dnevnice v čast Materi Božji

za vse praznike.

(S spevom svetega Kazimira.)

(Iz latinščine prevel Anton Hribar.)

Zornice.

Ÿ. Gospá, odpri moje ustnice.

Ř. In moja usta bodo oznanovala tvojo slavo.

Ÿ. Mati Božja, glej na mojo pomoč.

Ř. Gospá, hiti mi pomagat.

Čast bodi Očetu in Sinu in sv. Duhu.

Kakor je bilo v začetku, zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Spev.

1.

Duša moja, pesem tvoja
Vsak dan Mater naj časti,
Njene čine in spomine
Rad proslavljalj svete dni.

2.

Opaževaj, občudevaj
Čast Marijino, duh moj,
In Devici, Porodnici,
Vedno čisti slavo poj.

3.	6.
Le jo slavi, da ozdravi Grehov zlobnih ti srcé; Brez Marije hudobije Zlobne da te ne vmoré.	Brez nehanja naj zazvanja Hvalnih pesmijglasni spev; Nje darove vedno nove Hvali petja naj odmev.

4.	7.
Deva zala nam je dala, In deli nam še dobrot, Mati mila razsvetlila Srca revnih je sirot.	Vsa čutila naj združila Moja bi se v jedno moč, Da donijo, da slavijo Devo čisto dan in noč.

5.	8.
Neprestano jezik vbrano Čast Mariji oznanuj, Ker oteti smo prokleti, Mater zmir poveljučuj.	Kdo na sveti pač zna peti Spev krasán, nebeško mil, Da bi vredno Devo vedno, Kot zasluži, jo častil?

Antif. Moja duša poveljučuje Gospoda,
in moj duh se veseli v Bogu, mojem Zve-
ličarju.

Ÿ. Prosi za nas sveta Božja Porodnica,
B. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo! Dodeli nam, svojim služab-
nikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno
zdravje na duši in telesu uživamo, in da
bomo po častitih prošnjah presvete Matere,
vselej Device, sedanje žalosti rešeni in več-
nega veselja deležni. Po Gospodu našem,
Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj
živi in kraljuje v edinosti svetega Duha,
Bog vekomaj. Amen.

Prva ura.

Ÿ. Mati Božja, glej na mojo pomoč.

Ř. Gospá, hiti mi pomagat.

Ÿ. Čast bodi Očetu in Sinu in sv. Duhu.

Ř. Kakor je bilo v začetku, zdaj in vselej
in vekomaj. Amen. Aleluja.

Spev.

1.

Kdor te čuje, zveseljuje
V tebi, Mati, Deva, se,
Ker v resnici zmir Devici
Vredno je, da peva se.

2.

Vem, potrebno je posebno,
Da, Marija, te častim,
V hvali, Mati, darovati
Celega se ti želim.

3.

Saj Marijo, kdor časti jo,
Vredno, znam, je ne časti,
Pa molčeči, ne slaveči
Pravo tudi ne stori.

4.

Nje življenje poučenje
Svetih, večnih je resnic,
In brez mere krive vere
Strlo zmôt je in krivic.

5.

Cerkvi dika so velika
Čednosti Device té,
Nje besede svete vzgleda,
Milost čudežno delé.

6.

Za nas reve bil je Eve
Greh zaklenil sveti raj,
Ti ga, mila, odklenila,
Ko verjela si, tedàj.

7.

Eva kriva je, da biva
Poželjivost v nas do zmôt,
Oj Marija pa odvija
Jasno proti nebu pôt.

8.

Devo zalo z vedno hvalo
Hvali in poveljučuj,
Njo slaviti, njo častiti
Nikedár ne omaguj.

9.

Oj podari svoji stvari,
Sin Marijin, sveti raj,
Da, ko jenja nit življenja,
Gledal bom te vekomaj!

Antif. Ozrl se je na nizkost svoje dek-le; zakaj, glej, odsihdob me bodo blagrovali vsi narodi.

Ÿ. Prosi za nas sveta Božja Porodnica,
 B. Da bomo vredni obljub Kristusovih.
 Molimo! Dodeli nam itd.

Tretja ura.

Ÿ. Mati Božja, glej na mojo pomoč.

B. Gospá, hiti mi pomagat.

Ÿ. Čast bodi . . .

B. Kakor je bilo . . .

Spev.

1.	5.
Med ženami tebi sami	Mati zlata, ti nam vrata
Vse češčenje, slava, čast;	Vsem odpiraš gor v nebó;
Ti izbrana nam si dana	Ni zmotila kačja sila,
V radost sveto, sveto slast.	Strla ti si jej glavó.
2.	6.
Slušaj, Mila, ta voščila,	O prekrasna, večno jasna,
Vzdihom našim prislušuj;	Lepa Davidova hči,
Le oprosti nas slabosti,	'Zbral te Bog je, ki veskrog je
Božjih nam darov daruj.	Stvaril, zemljo, vse stvari.
3.	7.
Korenina iz spomina	Biser mični, cvet moj dični,
Strtega, zavetni up,	Lilije deviški blišč,
Vir lepote, luč temote,	Zvezda bodi nam in vodi
Shramba božjih si obljub.	V kraj nas večnih bivališč.
4.	8.
Da živeti tu na sveti	Daj mi vede in besede
Znamo, milost nam deliš;	Dar, da vedno te slavim;
Ti svetišče, preročišče,	Da bo pela tvoja dela
Da resnico nas učiš.	Pesem moja, le želim.

9.

Še posebno je potrebno:
 Vtrdi, Mati, mi spomin,
 Da bo vredno pel ti vedno
 Slavo tvoj nevredni sin.

Antif. Velike reči mi je storil on, ki
 je mogočen, in sveto njegovo ime.

Ÿ. Prosi za nas . . .

Ř. Da bomo vredni . . .

Molimo! Dodeli nam itd.

Šesta ura.

Ÿ. Mati Božja, glej na mojo pomoč.

Ř. Gospá, hiti mi pomagat.

Ÿ. Čast bodi . . .

Ř. Kakor je bilo . . .

Spev.

1.	4.
Znam, da včasi moji glasi Čisti niso in lepi, Zamolčáti pa, o Mati, Tvoje jaz ne smem častí.	Le vonjavaj, okrepečavaj Nas, o zali rajski cvet, S svojim sadom pred napadom Čuvaj, da ne strè nas svet.

2.	5.
O raduj se, zveseljuj se, Vredna si vesoljnih hval; Da oteti so prokleti, Tvoj je Sin pomočjim dal.	Vir lepote in milote, Mati čista, zala vsà, Čiste hrani nas in brani Pred skušnjavami peklà.

3.	6.
Deva čista, ti si Krista V odrešenje dala nam; Prečastita, plodovita Palma si postala nam.	O Premila, nam darila Novih rajskih si daróv; Dvome strla in odprla Vrata večnih si domóv.

7.	8.
Obžarila, prestvarila Z lučjo si vesoljni svet; Proč so zmote in temote Vladajoče jezer let.	Zdaj so zmožni prej ubožni, Ko si pela, Mati, ti; Revni, Mati, so bogati, Kakor tvoj izrek veli!

Antif. Usmiljenje od roda do roda
tem, ki se ga boje.

Ÿ. Prosi za nas . . .

Ř. Da bomo vredni . . .

Molimo! Dodeli nam itd.

Deveta ura.

Ÿ. Mati Božja, glej na mojo pomoč.

Ř. Gospá, hiti mi pomagat.

Ÿ. Čast bodi . . .

Ř. Kakor je bilo . . .

Spev.

1.	4.
O Marija, hudobija Zbežala je pred teboj; Ukom krivim, prevarljivim Več mogoč jim ni obstoj.	V čistost tela si vsprejela Sina Jezusa, Bogá; Ž njim rešila, obnovila Srečo grešnega svetá.
2.	5.
Puhle šege, svetne pege Ti prezirati učiš; Z Bogom biti, greh črtiti, Zmôt se bati nam veliš.	Mati sama brez Adama Rajski si rodila cvet, Ki vstvarjuje, ohranjuje, Kraljev kralj, vesoljni svet.
3.	6.
Um in misli v svetem čišli Vedno dvigati v nebó, Za nebesa želje mesa, Treti nas učiš teló.	O Preblaga, tvoja zmaga Strla kruto je pošast, Rodom skupnim in obupnim Dala spet si milost v last.

7.	8.
Ki preblagi kralj je v zmagi	Greh odpravljaš in ozdravljaš
Sin od tebe se rodil,	Dušo bolno in srcé;
To verujem, občudujem,	I vprihodnje zmôte, blodnje
Nam rešenje je dobil.	Tvoje prošnje naj spodé.

9.
 Za-me prosi in mi nosi,
 Mati, božje pomoči;
 Da življenje mi v trpljenje
 Večno se ne spremeni.

Antif. Moč skazuje s svojo roko, ter
 razkropljuje napuhnjene v mislih njih srca.

Ÿ. Prosi za nas . . .

Ř. Da bomo vredni . . .

Molimo! Dodeli nam itd.

Večernice.

Ÿ. Mati Božja, glej na mojo pomoč.

Ř. Gospá, hiti mi pomagat.

Ÿ. Čast bodi . . .

Ř. Kakor je bilo . . .

Spev.

1.	3.
Jadikujem in vzdihujem,	Z učenostjo in modrostjo
Prosim, Mati, reši me,	Večno, Mati, me navdaj,
Spolni želje mi v veselje,	Zmir resničen in pravičen,
Z milostjo uteši me.	V svetem strahu bodem naj.

2.	4.
Da sem zmeren, čist in veren,	Mil v besedi, dober z vzgledi,
Trezen in bogabojéč,	Ljubeznjiv in prikupljiv,
Z vsemi složen in pobožen,	Čist in skromen, nikdar dvomen
Za nebesa ves goréč.	Krotek in potrpežljiv.

5.	7.
Srčno priden in previden Naj resnico le gojim, Črtim zlobno in spodobno Vedno le Boga častim.	Morska jasna zvezda krasna, Hvale vredna si vsikdár; Svit v milobi tvoj v jasnobi Vseh preseza zvezdic žar.
6.	8.
Mati, brani in na strani Varovancem svojim stoj, Mir podari in nas vari, Da ne zvabi svet seboj.	Ti prosila boš, Premila, Trdno upam, slednji čas, Da nesreči nam preteči Bog otmè in reši nas.

Antif. Mogočne meče s sedeža, in ponižne povzdiguje.

Ÿ. Prosi za nas . . .

Ř. Da bomo vredni . . .

Molimo! Dodeli nam itd.

Sklepnice.

Ÿ. Mati Božja, glej na mojo pomoč.

Ř. Gospá, hiti mi pomagat.

Ÿ. Čast bodi . . .

Ř. Kakor je bilo . . .

Spev.

1.	3.
Mati draga, ti sovraga Silnega pobila si. Mati čista v mesu Krista V spravo nam rodila si.	Kar bivála, to ostala Si po rojstvu, rajski žar; Si gojila in dojila Stvarnika njegova stvar.
2.	4.
Obdarjéna, sveta žena, Zzarodom nebeškim si; Sad svoj dala, Deva zala, Revam nam človeškim si.	Le odloči me in 'zroči, Mati, Sinu svojemu, Da na pôti v svetni zmôti Zvest sem Sinu tvojemu.

5.
Vniči strasti, da v oblasti
Tvoji vedno bom kroták,
Greh sovražil, čistost stražil,
V stanovitnosti krepák.

6.
Da ne zveže in obseže
Slast, pohlepnost me svetá,
Kdor zaljublja vanj se, zgublja
Uma žar in čut srcá.

9.
Le pomagaj in polagaj
Moč, tolažbo jim v srcé,
Ki vrline, tvoje čine
Vneto, Mati, zmir slavé,

7.
Naj me jeza ne zapreza
V jarem greha in strasti,
Ki preteče vse nesreče
V srci vzbuja in redi.

8.
Da ohrani me in brani,
Prosi milostno Bogá,
Da ne loti se in zmoti
Stara kača mi srcá.

Antif. Lačne napolnuje z dobrotami,
bogate pa odpušča prazne.

Ÿ. Prosi za nas . . .

Ř. Da bomo vredni . . .

Molimo! Dodeli nam itd.

Priporočilo.

O Devica, Pomočnica,
Mati čudežna sirot,
Prosi Sina, naj pogina
Večnega otmè svoj rod.
O preblaga, Mati draga,
Ti si vredna vse časti;
Ko se duri v smrtni uri
Nam odprô, pomagaj ti.

Izročilo samega sebe.

O Gospa moja, sveta Marija! Tvoji sveti skrbi in tvojemu posebnemu varstvu se izročam; in v krilo tvojega usmiljenja polagam danes in vsak dan in ob svoji smrtni uri svojo dušo in telo: vse upanje svoje in tolažbo, vse stiske in nadloge, življenje svoje in smrt tebi izročam, da se po tvoji presveti priprošnji in po tvojih zaslugah vsa moja dela ravnajo in vršijo po tvoji in tvojega Sina volji. Amen.

Tretji del.

Pesmi v čast Mariji Devici, majevi kraljici.

Češčenje Marije

meseca velikega travna pri domači kapeli.

1.

Spet kliče nas venčani maj,
K Mariji nas kliče v svet raj;
Cvetlice goščave
Si venčajo glave,
Raduje polje se in gaj.

2.

Vsa drevca na vrta cvetô,
Po drevji pa ptice pojô:
Nebeški kraljici,
Mariji Devici
Pozdrave in slavo dajô.

3.

Že šmarnice nežne cvetô,
In venec vrtnice pletô,
Da krasnega maja
Se slava obhaja
Cvetlici Mariji lepô.

4.

Pod lipo kapela stoji,
V kapeli oltar se blišči,
In biser oltarja
Ko juterna zarja
Podoba Marije slovi.

5.

In kadar spet maj pricveti,
Kapela kô vrtec diši,
Oltar so in stene
Nové, razcvetêne,
Da bolj se Marija časti.

6.

Sèm trikrat na dan pribežim,
Marijo prav lepo častim;
Do nje vse veselje,
Imam srčne želje,
Za čast nje živim in gorim.

7.

Ko zarja zlati vse goré,
Darujem Mariji srcé;
O poldne spet tečem
V kapelo in rečem:
Oh prosí, Marija, za-me!

9.

Takó se Marija časti,
Ko majnik jej v slavo cvetí;
Za grešne sirote
Pa Mati dobrote
Pred sedežem božjim klečí.

8.

Ko solnce za goro beži
In „Ave Marijo“ zvoní,
Vzdihujem: O Mati!
Tvoj hočem ostati,
Dokler ne zatisnem oči. —

10.

Le kliči nas, venčani maj,
Le kliči k Mariji nas v raj.
Da večno veseli
Tam slavo bi peli
Mariji, o Jezus, nam daj!

Prvi dan majnika.

1.

Čas najlepši, čas prekrasni
Danes že obhaja se —
Vse Mariji, Devi jasni,
Čast in hvalo naj dajè!
Vse po zemlji, vse po zraku
Najsvojš glas povzdignezdaj,
Vse po vodi, po oblaku
Zdaj Marijo slavi naj.

3.

Otročiči vi nedolžni,
Ne mudite se nikár;
Čista srca vsi podložni
Prinesite Devi v dar!
Njej se čisto izročíte,
Ona vas čuvala bo;
Prav goreče jo prosíte,
Da vam roko dala bo.

2.

Mile ptice žvrgolite
Svoje pesmice sladké,
Čisto Devo počastite
Hribje, zemlja in morjè!
Rožice lepó cvetite
Ljubi Materi na čast;
V zale vence se povijte,
Povišujte njeno slast!

4.

O Marija, ti Devica,
Naših vzdihov vsliši glas!
Slavna majeva kraljica,
Sprejmi majnik v dar od nas!
Tebi peli homo slavo,
Da se zlega v sveti raj;
Ti pa pot daj najti pravo
K Jezusu na vekomaj.

V slavo majnikovi kraljici.

1.

Zbúdi se, narava mila,
Zdaj iz spanja svojega,
Venčaj Mater, ki rodila
Nam je Sina Božjega.
Blage pesmi ljud prepevaj,
Množi njeno slavo, čast!
Gaj in log povsod odmevaj,
Vse podaj se njej v oblast.

2.

Njiva, polje, travnik, gora,
Sveto Devo posvečuj!
Množi slavo jutra zora,
V nje češčenje se združuj!
Skala, dol, prepad, višava,
Močno glas povzdigni zdaj!
Tebi, Deva, naj bo slava,
V tvojo čast naj cvete maj!

3.

Ribe morja prinesite
Naši Materi svoj dar!
Verniki vsi prihitite
Tù pred cvetni njen oltar,
Čute svoje razodevat
Sladki zvezdi upanja;
V pesmih slavo ji prepevat
Hiti sem narava vsa!

4.

Ti podnebje milo-jasno,
Ti viharja bučni hrum,
Počeščuj Devico glasno
Slap in vode močni šum!
Zlate rožice berite
V slavo kroni vseh devic,
In Mariji podarite
Venec majevih cvetlic.

5.

Zveri divje po goščavah,
Množite Device slast!
Ptice drobne po višavah,
Zdaj ji pojte hvalo, čast!
Drevje cvetno, grmi mali,
Spletajte zdaj venček svoj!
Miljeni kraljici zali
Vse stvarjenje slavo poj!

6.

V tvojo slavo, o Devica!
Družijo se vse stvari,
Slávi naj te, o kraljica,
Vse naj vedno te časti.
Ti zastava varna bodi
Blaga nam Devica vsa,
Nas po potu v večnost vodi,
Pelji nas pred Jezusa!

7.

Tam, Devica, Mati sveta,
Kjer so trume angelov,
Naj bo tebi slava peta,
V družbi vseh nebeščanov.
Slava, slava v svetem raji,
Slava tebi bode naj,
Slava ti v nebeškem maji,
Slava tù in vekomaj!

Druga v slavo majnikovi kraljici.

1.

Krasen majnik že razliva
Po cvetlicah žlahten cvet,
In pomlad vsa ljubeznjiva
Rojstva god obhaja spet;
Ptice glasno po goščavah
Slavo Jezusu pojô,
In Mariji po dobравah
Venec šmarnice pletô.

2.

Biserna odeja krije
Gaj, ledine in poljê,
In drevesom v čast Marije
Okrašéne so glavé;
Srce moje pa raduje
In veselja se topí,
Čast Mariji oznanjuje,
Za Marijo vse gori.

3.

Bodi vekomaj češčena,
O Marija, rožni cvet;
Taka ni cvetlic nobena,
Take nima celi svet;
Vse cvetlice obledijo,
Ko ti, roža, zacvetiš,
Žarne zvezde otemnijo,
Ko ti, zarja, prisvetliš.

4.

Lepše stvari od Marije
Nima zemlja, ne nebó,
Iz nje božje solnce sije,
Luna plava pod nogô;
Žarki zvezd se lesketajo
V rajski kroni nad glavô,
V tronu biseri igrajo,
V srcu lilije cvetô.

5.

Tako zaljša Bog Marijo,
Kadar majnik pricvetí,
In na zemljo se rosijo
Žarki božje milosti; —
Vsa nebeška tovaršija
Povzdiguje sveti glas:
Vsa si lepa, o Marija!
Ti kraljica, vladaj nas!

6.

Kaj pa bomo darovali
Mi otroci, Mati, kaj?
Ná, Marija! venec zali,
Spletel ga je krasni maj!
Ná, Marija! vse ti damo,
Svojo dušo in teló,
Vse, kar smo in kar imamo,
Zemljo damo in nebó!

7.

Ti, Marija, nas tolaži,
Upov naših vir in nad!
V stiskah, križih nam pokaži
Svojega telesa sad! —
Kadar bomo se ločili,
Vzemi dušo v sveti raj,
Da te bomo tam častili,
Kjer kraljuje večni maj.

M a j e v a.

<p>1. Že slavčki žvrgolijo,
Vesel se maj budi;
Srcá pa jej darijo,
Kar lepi maj rodi.
Glej, rožic ti delimo,
Vsi vneti te slavimo:
Marija, Marija!</p>	<p>4. Odbrana vrtnarica
Za božji vrt si ti,
Ohrani nas, Devica,
V nadlogah zdanjih dni.
Daj zmagati nam boje
Z močjô obrambe tvoje,
Marija, Marija!</p>
<p>2. Devica ti premila,
Ne zvrzi rožic teh,
Ki v venček jih zložila
Ljubezen nas je vseh.
O čuj! srcé boleče
Te kliče hrepeneče:
Marija, Marija!</p>	<p>5. Marija, vir dobrote,
Lij milost nam v srcá;
Ti čista luč brez zmote,
Razsvétluj nam duhá;
Naj Bog, ko gremo z zemlje,
V nebeški vrt nas jemlje,
Marija, Marija!</p>
<p>3. Glej, cvetja ti podamo,
V zastavo bo za nas:
Za Mater te imamo,
Nas brani vsaki čas!
Ti daj, da v tvojem krili
Ko lepi cvet bi bili,
Marija, Marija!</p>	<p>6. Tam gor na rajski trati,
Kjer cvete maj ves čas,
Tam daj nam, sveta Mati!
Tvoj gledati obraz,
Da v vencih bomo maja
Ti peli v slavi raja:
Marija, Marija!</p>

Zadnji dan majnika.

1. „Z Bogom!“ dnes Marija pravi,
„Z Bogom!“ ljubo vas pozdravi:
„Ste v majnik hodili,
Vsak dan me častili,
Lepe nauke poslušali,
Da bi se po njih ravnali —
Za vas bom prosila:
Oj z Bogom; preljubi!“

2. „Z Bogom!“ dnes Marija pravi,
 „Z Bogom!“ srčno vas pozdravi:
 „Ki táčas, premili,
 Ste se spokorili,
 Jezusu se zaročili,
 Služiti mu obljubili —
 Za vas bom prosila:
 Oj z Bogom, preljubi!“
3. „Z Bogom!“ dnes Marija pravi:
 „Z Bogom!“ žalno vas pozdravi,
 „Oj mlačni kristjani,
 Za dobro ne vžgani,
 Dneve zlate ste mudili,
 Me slaviti opustili —
 Za vas bom prosila:
 Oj z Bogom, preljubi!“
4. „Z Bogom!“ dnes Marija pravi,
 „Z Bogom!“ resno vas pozdravi:
 „Oj hčere, sinovi,
 Ki grehov okovi
 Žugajo vas pogubiti,
 V večni ogenj pogrezniti —
 Za vas bom prosila:
 Oj z Bogom, preljubi!“
5. „Z Bogom!“ dnes Marija pravi,
 „Z Bogom, z Bogom!“ vse pozdravi:
 „Ne bom zapustila
 Vas, čredica mila!
 Šmarnice si v prid storíte,
 Bogoljubno vsi živíte:
 Za vse bom prosila,
 Oj z Bogom, preljubi!“

Kazalo.

	Stran
Predgovor	5
Uvod	7
Prvi del. — Pobožnosti k Mariji Devici, majnikovi kraljici.	
Molitev, s katero se daruješ in posvečuješ Mariji	13
1. dan: Premišljevanje: Nagibi, majnik posvečevati	15
Molitev. Sveta Marija, prosi za nas!	17
Vzgleđ. — Sv. Mehtilda	18
2. dan: Prvo premišljevanje o čistem spoč. M. D.	19
Molitev. Sv. Mati Božja, prosi za nas!	21
Vzgleđ. — Cerkveni zbor v Efezu	22
3. dan: Drugo premišljevanje o čistem spoč. M. D.	25
Molitev. Sv. devic Devica, prosi za nas!	27
Vzgleđ. — Sv. Alfonzij Rodriguec	28
4. dan: Tretje premišljevanje o čistem spoč. M. D.	31
Molitev. Mati Kristusova, prosi za nas!	33
Vzgleđ. — Sv. Frančišek Ksaverij	34
5. dan: Prvo premišljevanje o Marijinem rojstvu	36
Molitev. Mati milosti božje, prosi za nas!	38
Vzgleđ. — Papež Pij V. — Oblega Dunaja	39
6. dan: Drugo premišljevanje o Marijinem rojstvu	43
Molitev. Mati najčistejša, nedolžna, brez madeža	45
Vzgleđ. — Sv. Dominik	46
7. dan: Tretje premišljevanje o Marijinem rojstvu	48
Molitev. Mati ljubezniva, prečudežna, p. z. n.!	50
Vzgleđ. — Sv. Elizabeta	51
8. dan: Prvo premišljevanje o Marijinem darovanju	54
Molitev. Mati našega Stvarnika, naš. Odrešenika	56
Vzgleđ. — Sv. Kazimir	56
9. dan: Drugo premišljevanje o Marijin. darovanju	59
Molitev. Devica najmodrejša, prosi za nas!	61
Vzgleđ. — Sv. Terezija	61

	Stran
10. dan: Tretje premišljevanje o Marij. darovanju	64
Molitev. Devica častitljiva, D. hvale vredna, p. z. n.!	66
Vzgleđ. — Blaženi Tomaž Kempčan	67
11. dan: Prvo premišljevanje o oznanjenju M. D.	72
Molitev. Devica mogočna, prosi za nas! . . .	74
Vzgleđ. — Sv. Frančišek Hieronimski	75
12. dan: Drugo premišljevanje o oznanjenju M. D.	77
Molitev. Devica dobrotljiva, prosi za nas! . .	79
Vzgleđ. — Sv. Alfonzij Liguorijan	79
13. dan: Tretje premišljevanje o oznanjenju M. D.	82
Molitev. Devica najzvestejša, prosi za nas! . .	84
Vzgleđ. — Sv. Bernard	85
14. dan: Prvo premišljevanje o Mar. obiskovanju	87
Molitev. Podoba pravice, prosi za das! . . .	89
Vzgleđ. — Sv. Frančišek Borgija	90
15. dan: Drugo premišljevanje o Mar. obiskovanju	94
Molitev. Sedež modrosti božje, prosi za nas!	96
Vzgleđ. — Serviti. — Sv. Filip Benicij . . .	96
16. dan: Tretje premišljevanje o Mar. obiskovanju	99
Molitev. Začetek našega veselja, prosi za nas!	101
Vzgleđ. — Sv. Frančišek Saleški	102
17. dan: Prvo premišljevanje o Mar. očiščevanju	105
Molitev. Posoda duhovna, častivredna, p. z. n.!	106
Vzgleđ. — Sv. Frančišek Regiški	107
18. dan: Drugo premišljevanje o Mar. očiščevanju	110
Molitev. Posoda vse svetosti, prosi za nas! . .	111
Vzgleđ. — Sv. Vincencij Fererij	112
19. dan: Tretje premišljevanje o Mar. očiščevanju	115
Molitev. Skrivnostna roža, prosi za nas! . . .	117
Vzgleđ. — Škapulir. — Zveličani Simon Stok	117
20. dan: Prvo premišljevanje o Marijin. bolečinah	120
Molitev. Stolp kralja Davida, St. slonokosteni	122
Vzgleđ. — Sv. Bernardin Sienski	123
21. dan: Drugo premišljevanje o Marijin. bolečinah	125
Molitev. Hiša zlata, prosi za nas!	127
Vzgleđ. — Sv. Andrej Korzinski	127

	Stran
22. dan: Tretje premišljevanje o Mar. bolečinah	130
Molitev. Skrinja miru in sprave, prosi za nas!	132
Vzgleđ. — Sv. Frančišek Asiški	133
23. dan: Prvo premišljevanje o Marijinem veselju	138
Molitev. Vrata nebeška, prosi za nas!	139
Vzgleđ. — Sv. Ignacij Lojolan	140
24. dan: Drugo premišljevanje o Marijinem veselju	143
Molitev. Zgodnja danica, prosi za nas! . . .	145
Vzgleđ. — Sv. Gregor. — Sv. Marija Večja .	146
25. dan: Tretje premišljevanje o Marijinem veselju	149
Molitev. Zdravje bolnikov, prosi za nas! . .	151
Vzgleđ. — Sv. Filip Neri	152
26. dan: Prvo premišljevanje o Marijin. življenju	156
Molitev. Pribežališče grešnikov, prosi za nas!	158
Vzgleđ. — Marija Egipčanska	159
27. dan: Drugo premišljevanje o Marijin. življenju	163
Molitev. Tolažnica žalostnih, Pomoč kristijanov	165
Vzgleđ. — Sv. Marija Magdalena Paciška . .	166
28. dan: Tretje premišljevanje o Marijin. življenju	170
Molitev. Kraljica angelov, prosi za nas! . .	172
Vzgleđ. — Sv. Alojzij Goncaga	173
29. dan: Prvo premišljevanje o Mar. vnebovzetju	177
Molitev. Kraljica očakov, Kraljica prerokov .	179
Vzgleđ. — Sv. Štefan, kralj	180
30. dan: Drugo premišljevanje o Mar. vnebovzetju	184
Molitev. Kraljica apostolov, Kraljica mučenikov	186
Vzgleđ. — Sv. Stanislav Kostka	187
31. dan: Tretje premišljevanje o Mar. vnebovzetju	192
Molitev. Kraljica spoznavalcev, Kraljica devic	194
Vzgleđ. — Sv. Karol Boromej	195
Sklepno premišljevanje za zadnji dan majnika	197
Molitev. Kraljica vseh svetnikov, Kr. brez madeža	
izvirnega greha spočeta, Kr. sv. rožnega venca	200
Vzgleđ. — Marija, zaščitnica Avstrije . . .	201
Molitev k Mariji, s katero se ji izročiš in posvetiš	
konec majnikove pobožnosti (Sv. Avguščina) .	205

Drugi del. — Razne molitve.

	Stran
Jutranje molitve	209
Večerne molitve	214
Jutranje in večerno darovanje Mariji Devici	218
Klic v skušnjavi	218
K brezmadežni Devici za srečno zadnjo uro	218
Sv. maša v čast preblažene Device Marije	219
Molitev po tihi sv. maši	243
Spovedne molitve	245
Obhajilne molitve	257
Litanije vseh svetnikov	273
Lavretanske litanije	285
Molitve v čast Materi Božji:	
Molitev sv. Alojzija	292
Molitev sv. Janeza Damaščana	292
Molitev sv. Bernarda: „Spomni se!“	294
Molitev sv. Bonaventure	294
Molitev sv. Anzelma	295
Sv. križev pot sv. Leonarda Portomavriškega	297
Male dnevnic v čast Materi Božji	317

Tretji del. — Pesmi v čast Mariji Devici, majevi kraljici.

Češčenje Marije Device v mesecu velikem travnu	327
Prvi dan majnika	328
V slavo majnikovi kraljici	329
Druga v slavo majnikovi kraljici	330
Majeve	331
Zadnji dan majnika	331

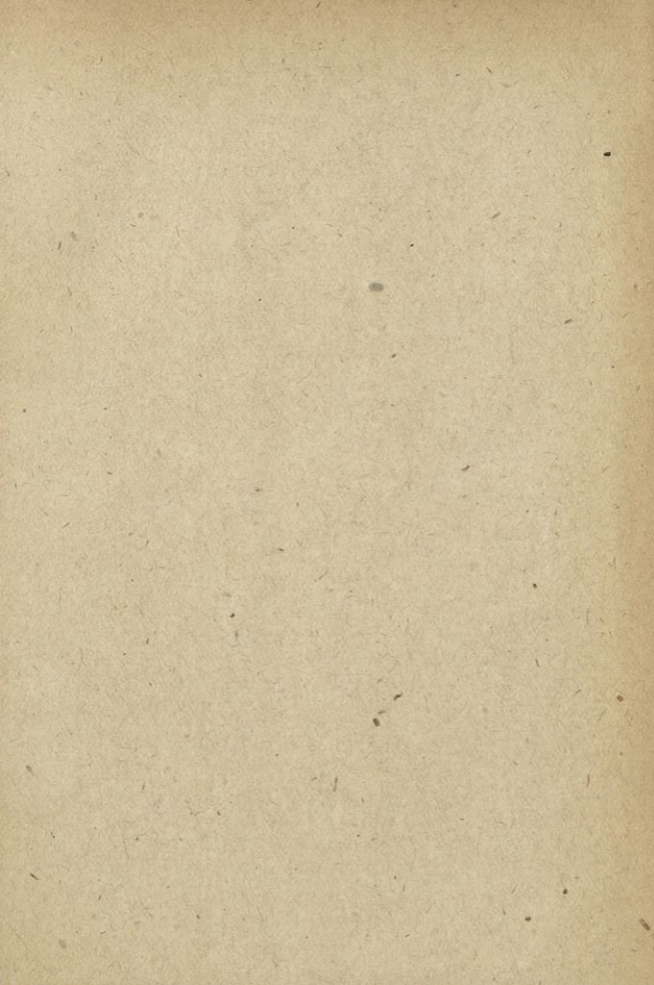

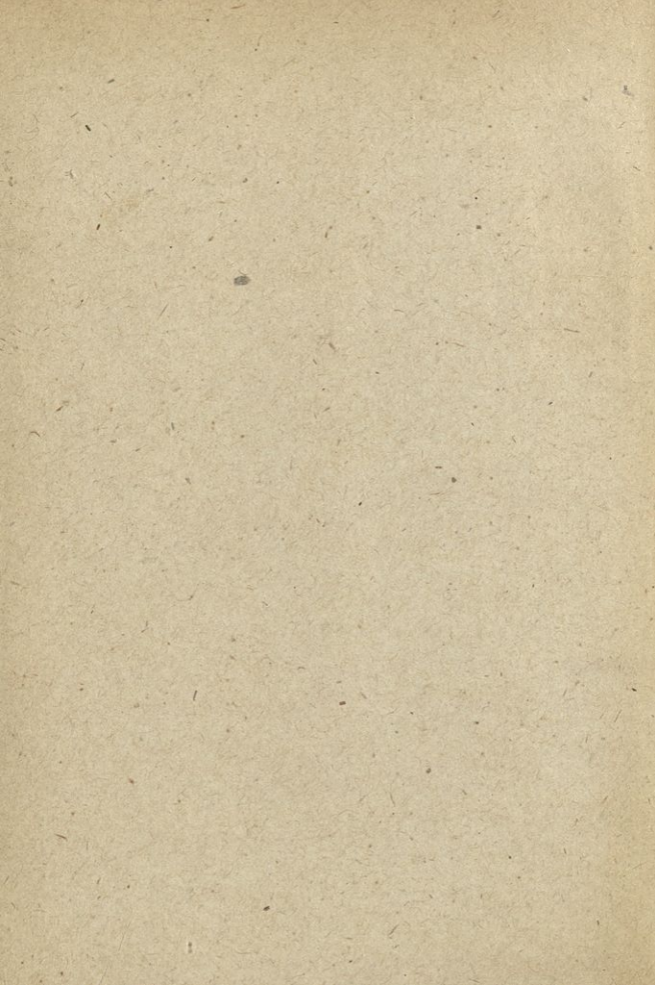
Naslednji molitveniki,
katere je izdala družba sv. Mohorja
v Celovcu, priporočajo se v naro-
čevanje:

	Za druž- nike	Za neude in po knji- garnah
	gl. kr.	gl. kr.
Fr. Kosar: Nebeška hrana , I. del broš.	— 50	— 70
II. del "	— 50	— 70
L. Škufca: Šmarnice "	— 40	— 60
A. Kalan: Tomaža Kempčana: Hodi za Kristusom! broš.	— 40	— 60
B. Bartol: Hoja za Marijo Devico broš.	— 30	— 40
J. P. Pavlič: Gospod, teči mi pomagat! broš.	— 40	— 60
J. Volčič: Šmarnice naše ljube Gospé broš.	— 40	— 60
A. M. Slomšek: Življenja sre- čen pot broš.	— 40	— 60
A. M. Slomšek: Krščansko de- vištvo broš.	— 40	— 60
Dr. J. Pajek: Sveti Jožef , "	— 40	— 60

Kdor si naroči vezan molitvenik, naj doda
za vez v usnji z zlato obrezo 60 kr., v prtu z
marmornato ali rudečo obrezo 40 kr.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS

00000320619

